

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 269 16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1960 ΔΡ. 5

92

ΣΕΛΙΔΕΣ

ΠΟΝΤΙΚΟΝΗΣΙ

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΣ ΥΠΑΝΑΠΤΥΚΤΟΙ;

Άρθρο του κ. ΣΠ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ

ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΕΖΗΣΕ Ο ΛΕΩΝ ΤΟΛΣΤΟΪ

Άρθρο του κ. ΑΓΓ. ΤΕΡΖΑΚΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ ΕΥΧΕΤΗΡΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΜΟΥΖΑΚΗ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 6B

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΥΧΕΤΗΡΙΩΝ ΑΠΟ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1960

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 269 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ ΣΤ' 16 ΔΕΚ/ΒΡΙΟΥ 1960

*Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ *Ελένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. *Ηλιοπούλου
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη Αριθ. 8, *Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Αλδου Μανουτίου 18 *Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεις, Συκράτους 57, *Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
*Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, *Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομαί:

*Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. *Ετησία δραχ. 260.
*Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. *Ετησία δολλάρ. 14.

*Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. *Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δὲν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Οί αναγνώστες μας γράφουν

*Η Ξρευνα

Συνεχίζουμε από τη στήλη του Ταχυδρομείου την δημοσίευση των απόψεων των αναγνωστών μας πάνω στο θέμα που έρευνούν οι «Εικόνες»:

«Είμαστε το έρωτμα αν είμαστε η δχι υπανάπτυκτοι και θα ήθελα να σας δώσω την γνώμη μου, όσο κι αν μου είναι αντιπαθητικός ο δρος «υπανάπτυκτος», δχι τόσο εξ ολτίας της σημασίας του, όσο της κατασκευής του, που τον καθιστά εξαιρετικά δυσπρόφερτο, «Κολά, θα πητε, και το δυσπρόφερτος». Μά αυτό, έμποδίζοντας την άρρωσή του, κάνει δ,τι του επιβάλλεται αφού είναι δυσπρόφερτο και δχι εύφωνα! Λοιπόν, δέν θα διστάσω ν' απαντήσω στην έρώτησή σας δτι, ναι, είμαστε υπανάπτυκτοι. *Οχι από οικονομικής απόψεως, που δέν είμαι εις θέσιν να έρευνήσω, αλλά από απόψεως ήθους, χαρακτήρος. *Αφήνω κατά μέρος άλλα δείγματα της καθυστερημένης ήθικής μας αναπτύξεως και θα έπμεινω επάνω σ' ένα μόνο: την απέναντι του ξένου άγωγή μας, που αποτελεί πραγματικό απέναντι του σύμπλεγμα κατωτερότητας. *Ο ξένος μας επιβάλλεται θεμελιωδώς, μόνον γιατί είναι ξένος, «φράγκος». *Εκεί που τον έχουμε τοποθετήσει, κάπου ψηλά, είναι ανώτερος, προνομιούχος, ταμπού. Είναι άσυντοτος, άλλης ποιότητας, που στην έκτίμησή μας πρέπει να διατηρηται άπρόσθλητος από όλες τις ένοχλήσεις που κυνηγούν ήμεις του τόπου. Αύτη ή ελατρεία» προς τον ξένο είναι άνυποφορη, γιατί είναι ύπόλειμμα του σιχαμερού ραγιαδισμού. *Ο άσημαντος ξένος δημοσιογράφος, ο εδτελέστερος, ο τυχαίος ξένος έπισκέπτης, αν έκφρασθ ή «ακυλάβω» για λόγου μας, μάς πληγώνει θαθεία, μάς άναστατώνει, γιατί το είπε ξένος.

*Τι άσφαλέστερο δείγμα κατωτερότητας; Ζήσσιμε, ειπ' αλήθεια, χρόνια υπό ζυγόν βορβάρου, αλλά επί άσυγκρίτως πολύ περισσότερα υπήρξαμε ά-

φεντικά. Δέν μπορούμε να πάψουμε να έχουμε τρόπους δουλικούς; *Αν τά χρόνια, οι αιώνες, ο καιρός που είμαστε σθένται είτε της *Αρχαιότητας είτε του Βυζαντίου, είναι μεγαλεία επερασμένα, μη τά άλλα δέν είναι περασμένα και αυτά; Πρέπει να μάς τυφλώη το σκοτάδι αυτών και να μη μάς φωτίξη ή λαμπρότης εκείνων;

*Η προγονοπληξία είναι μισητή, αλλά έδω δέν συνιστάται να άπαιτούμε τά πάντα έπειδή και μόνο είχαμε προγόνους ένδοξους, άνεξαρτήτως της προσωπικής μας αξίας, αλλά μόνο να μάς υπαγορεύη ή αίγλη τους κάποια άρχοντιά. Τίποτ' άλλο».

ΣΤ. Α. Β.

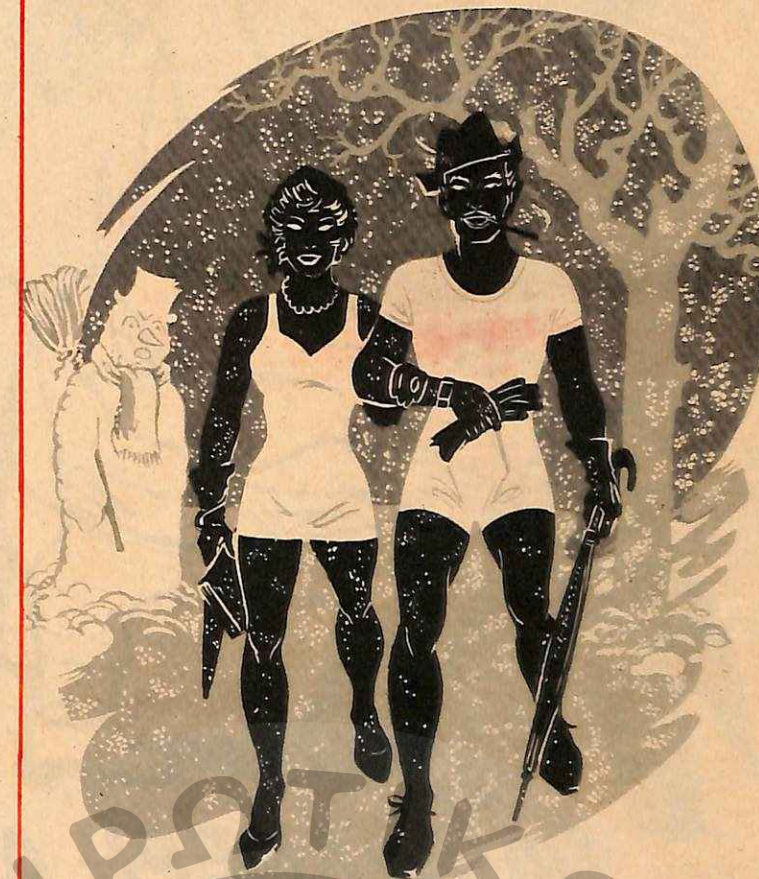
*Οδός Σελήνης

*Ως ταλαίπωροι πασιτεύονται (Σ. Σ.—Ιππύλατα λεωφορεία) των άρχων του παρελθόντος αιώνας, οδεύουσαι εις κεραρόδρομον άκόμη παλαιότερας έποχής, συμπεριφέρονται πολλά έκ των άστικών λεωφορείων των *Αθηνών, άλλοτε έξ ίσως υπαιτιότητας και άλλοτε λόγω της καταστάσεως των δδών της ένίσδεου πρωτευούσης μας. Το πράγμα, όμως, καταντά άνυπόφορον εις την δδόν *Αχαρνών, ή οποία, άνακατασκευασμένη, έχει μεταβληθή, κατά το τμήμα αυτής από *Αγίου Παντελεήμονος μέχρι Βάθης, εις δρόμον έξομίζοντα σεληνιακόν τοπίον λόγω των σκαπτικών έπιδόσεων των εργολάβων. *Οκτώ μείζονας και τέσσαρας άσθενεστεράς έκτινάξεις υπέστην κατά μήκος αυτής της μικράς διαδρομής, επιβαίνων λεωφορείου της γραμμής, έκαστη δέ έξ αυτών άπετέλει δοκιμασίαν σώματος και ψυχής». *Όλα αυτά και άρκτετά άλλα διεκτραγωδεί ο κ. Τ. Μπρούσκας, *Αθήνα, σέ έπιστολή του διαμαρτυρίας για την κατάσταση άρισμένων δρόμων. Φυσικά, ή μορφολογία πολλών αθηναϊκών δδών δέν μπορεί ν' ανθέξη σέ μεγάλον έλεγχο, αλλά όρισουμε ύπερβολικά τά δσα γράφει για την δδόν *Αχαρνών, δχι

Χαρούμενος χειμώνας
μέ

THERMOFAN

(ΘΕΡΜΟΦΑΝ)

*Ανδρικά και γυναικεία έσώρουχα

THERMOFAN

(ΘΕΡΜΟΦΑΝ)

*Η μεγάλη ανακάλυψις της γαλλικής
διομηχανίας RHONYL

24% πιο ζεστά από όλα τά
χειμερινά έσώρουχα

ΔΕΝ ΜΑΖΕΥΟΥΝ ΠΟΤΕ

Προλαμβάνουν — εξουδετερώνουν όλες
τάς ρευματοαρθρικές παθήσεις

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΑΝΕΛΛΟΠΟΙΪΑΣ *ΑΤΟΙΣ Ο. Ε.

γιατί δεν ήταν έτσι η κατάσταση της άδου, αλλά γιατί η ταλαιπωρία των διερχομένων κράτησε για μικρό χρονικό διάστημα. "Ήδη ο δρόμος δεν έχει μορφήν εσληνιακού τοπίου".

Λαϊκό Λαχείο

Από τα Βαρώσια της Κύπρου γράφει ο κ. Δημητράκης Χριστοδούλου για να μάς ζητήσει τους κερδίζοντας αριθμούς του λαχείου «Ταμείου Κοινωνικής Προνοίας» — δηλαδή του Λαϊκού Λαχείου — που κληρώθηκε στις 29 Αυγούστου. «Παρακαλώ, γράφει, όπως μου δοθούν οι τυχεροί αριθμοί της άνω κληρώσεως, είτε μέσω των «Ελκόνων», είτε μέσω επιστολής». Προκρίνουμε τον δεύτερο τρόπο, κ. Δ. Χ.. Σύντομα θα λάβετε έναν κατάλογο του Λαϊκού Λαχείου.

Θέλει να εργασθῇ

«Είμαι κόρη καθηγητού Μέσης Εκπαίδευσως και απόφοιτος της Φιλοσοφικής του Πανεπιστημίου Αθηνών (πτυχίο). Επίσης γνωρίζω την γαλλική, ώστε να δύναμαι να την διδάξω. Τελειώνω ακόμη την Σχολή Ξεναγών του Ε.Ο.Τ. και έχω γνώσεις αγγλικής». Αυτές τις γνώσεις παρατάσσει η άναγνώστριά μας δς Δ. Μ.π. Και σαρριανή, και προσθέτει: «Έχω άμεσώτατην ανάγκην εργασίας διὰ να καλύπτω τὸ ἥμισυ τουλάχιστον τῆς ἡμέρας μου, τὸ ὅποιον μοῦ μένει ἀπὸ τὴν μελέτην, ὥστε νὰ ἐλαφρώσω τὰ βάρη τοῦ πατρός μου καὶ νὰ βοηθήσω τὸν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν σπουδάζοντα ἀδελφόν μου». Διευκρινίζει ἀκόμη ὅτι μπορεῖ νὰ εργασθῇ ὡς παιδαγωγός, εἰς ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτήριον ἢ καὶ ὡς ...πωλήτρια ἀκόμη». Στὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἔχομε τὴν διεύθυνση τῆς ἐπιστολογράφου, γιὰ νὰ ἐπικοινωνήσουν μαζί της.

Κατηγορίες παιδιῶν

«Είμαι μαθητὴς τοῦ Γυμνασίου καὶ ἔχω πάρει στὰ σοφάρὰ τὶς σπουδές μου. Δὲν συμβαίνει, ὅμως, τὸ ἴδιο, ὅπως φαίνεται, καὶ με αὐτοὺς ποὺ ἔχουν ἀναλάβει νὰ μάς βοηθήσουν στὶς σπουδές μας. Ἐννοῶ τὸ ὄπουργεῖο Παλδεῖας, ποὺ δὲν ἐννοεῖ νὰ καταλάβῃ ἢ δὲν θέλει νὰ καταλάβῃ τὶς ἀνάγκες τῶν σχολειῶν καὶ τῶν μαθητῶν. Βρισκόμαστε σὲ πολλὰ μῶμματα χωρὶς καθηγητὰς, ἐρισκέματα χωρὶς θρανία καὶ αἰθούσες διδασκαλίας, χωρὶς σχολεῖα πολλὰς φορὲς... Μετὰ ἔρχονται οἱ μεγάλοι νὰ μάς κατηγορήσουν γιὰ χίλια βυθ πράγματα, γιὰ τὰ ὁποῖα μόνον ἐμεῖς δὲν φταίμε. Πῶς θὰ μπορέσουν, τέλος πάντων, νὰ καταλάβουν ὅτι δὲν εἶναι μόνον κριταί, ἀλλὰ ὅτι ἔχουν καὶ ὑποχρεώσεις ἀπέναντι σ' αὐτοὺς ποὺ κρίνουν;». Αὐτὰ καὶ ἄλλα σημαντικὰ γράφει σὲ μιὰ μακρότατη ἐπιστολὴ τοῦ ὁ νεαρὸς ἀναγνώστης μας κ. Δημ. Κ α λ ο γ ε ρ., Ἀ θ ῆ ν α, καὶ μάς ἔκανε — μαζί με τοὺς ἄλλους «Μεγάλους» — νὰ αἰσθανώμαστε ἑνωχοὶ καὶ, ἀκόμη, ἐπιπόλαιοι, γιὰ ὅσα πολλὰς φορὲς καταμαρτυροῦμε εἰς ἄρος τῆς νεολαίας μας χωρὶς πολλὴ σκέψη. Φυσικά, οἱ σκέψεις μας αὐτὲς καὶ ἡ αὐτοκριτικὴ δὲν πρέπει νὰ δώσουν περιττὸ θάρρος στοὺς νέους μας, ἀλλὰ νὰ τοὺς κάνουν νὰ σκεφθοῦν ἀκόμη ὀριμότερα.

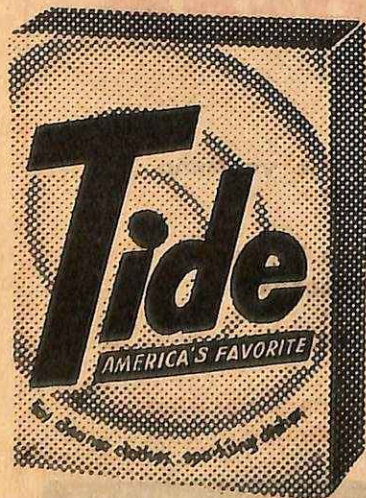
ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΜΙΑ ἀπὸ τὶς πινὲ γραφικὲς καὶ εἰδυλλιακὲς γωνίες τῆς Ἑλλάδος: Τὸ Ποντικονῆσι τῆς Κέρκυρας, ὅπως τὸ φωτογράφησε ὁ κ. ΑΝΤΩΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΟΛΟΦΑΝΕΡΗ ΔΙΑΦΟΡΑ!

- Τί μπουγάδα κάτασπρη καὶ πεντακάδαρη! Πῶς τὰ καταφέρνεις;
- Πλένω μὲ σκέτο TIDE.
- Χωρὶς σαποῦνι, χωρὶς τίποτ' ἄλλο;
- Τίποτα! Ἀπ' τὸν καιρὸ ποὺ πλένω μὲ σκέτο TIDE, τὰ ρούχα γίνονται μὲ τὸ πρῶτο κιόλας χέρι πεντακάδαρα καὶ μωσοχυρισμένα.
- Γιὰ δὲς ἐκεῖ τί εὐκόλῃα! Μήπως ὅμως τὸ TIDE εἶναι ἀκριβό;
- Ἰσα-ἴσα! Τὸ TIDE εἶναι τὸ πιὸ συμφερετικό. Δοκιμάσε το ἀπὸ σήμερα κιόλας.

ΣΚΕΤΟ

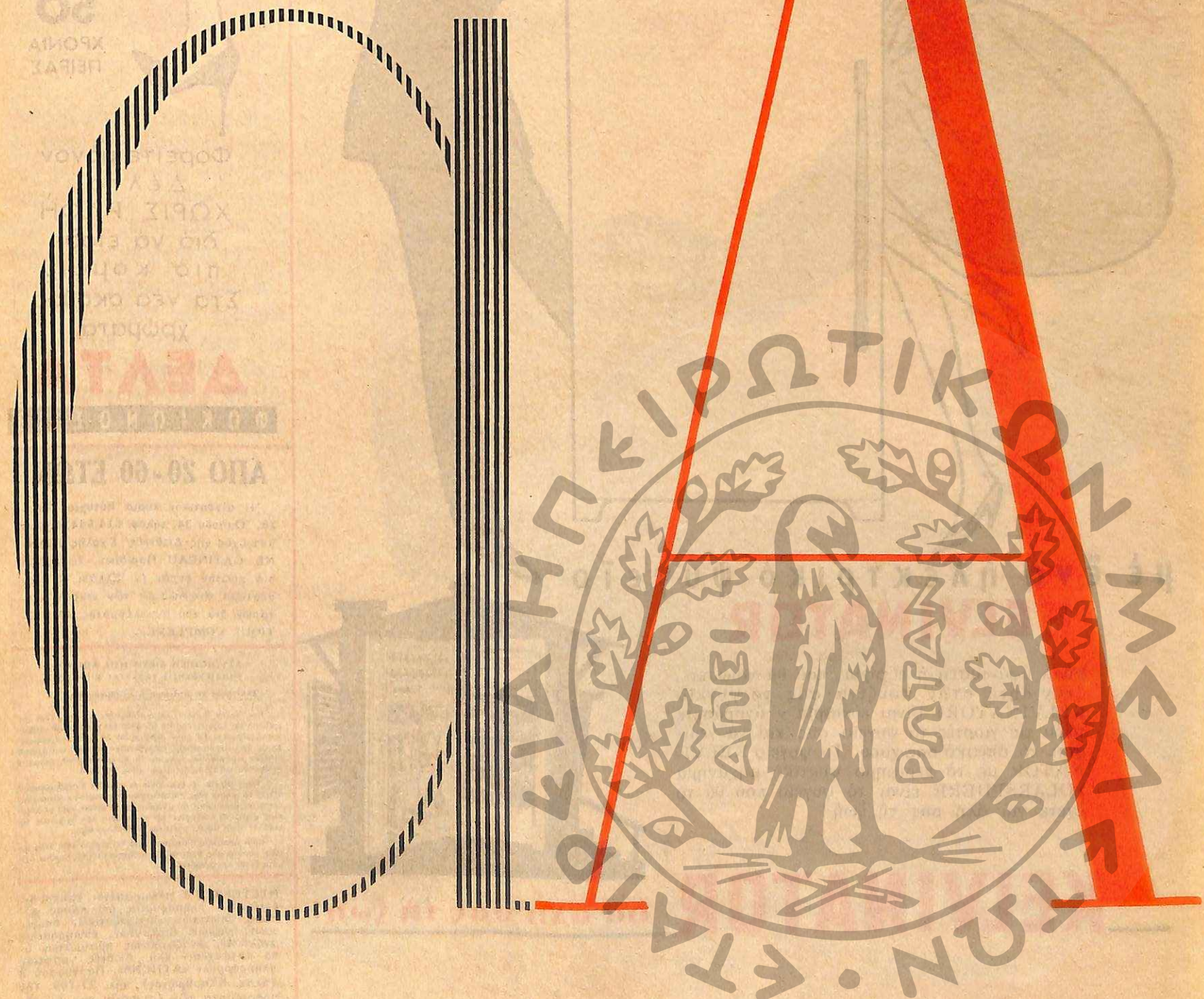
Tide

ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ!

ΚΑΙ ΜΗΝ ΖΕΧΝΑΤΕ, ΠΩΣ ΟΙ ΤΙΜΕΣ ΤΟΥ TIDE ΕΙΝΑΙ ΤΩΡΑ ΦΘΗΝΟΤΕΡΕΣ!

22/3

Θα' τό μένε μαί θα' είναι

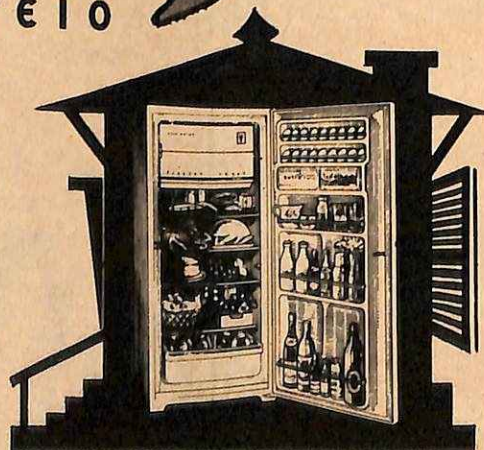
Τώρα τις γιορτές
συμπληρώστε την εύτυ-
χία του σπιτιού σας

μέ ένα ηλεκτρικό ψυγείο
KELVINATOR

Είναι αφάνταστη η εύτυχία, που θα νοιώσετε, όταν δήτε στην κουζίνα σας το ψυγείο KELVINATOR! Είναι ευκαιρία ν' αγοράσετε τώρα τις γιορτές το ψυγείο σας και να γεμίσετε το σπιτικό σας χαρά. Το ψυγείο KELVINATOR με το περίφημο ψυκτικό μηχανήμα POLARSPHERE είναι το ψυγείο που θα το έχετε για όλη σας τη ζωή!

KELVINATOR

Για όλη σας τη ζωή!

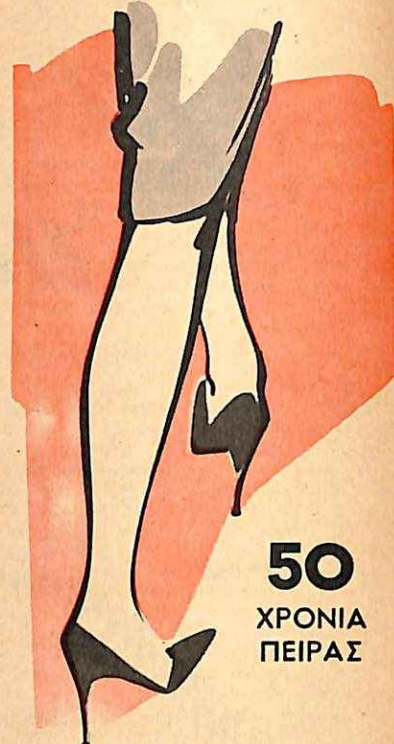

"ΑΛΕΚΤΩΡ,"

DELTA

ΧΩΡΙΣ ΡΑΦΗ

MADE IN U.S.A.

50

ΧΡΟΝΙΑ
ΠΕΙΡΑΣ

Φορείτε μόνον
Δέλτα
ΧΩΡΙΣ ΡΑΦΗ
διὰ νὰ εἶσθε
πιὸ κομψή.
Στὰ νέα σκούρα
χρώματα.

ΔΕΛΤΑ

ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

ΑΠΟ 20-60 ΕΤΩΝ

Ἡ αἰσθητικὴ κυρία Εὐτυχία Γαθα-
λά, Ὀμήρου 34, τηλέφ. 614.684, διπλω-
ματούχος τῆς Διεθνoῦς Σχολῆς JEAN-
NE GATINEAU Παρισίων, ἐφαρμόζει
διὰ πρώτην φοράν ἐν Ἑλλάδι τὸ νέον
αὐτοῖμα ἀνασθίωσης τῶν νεκρῶν κυτ-
τάρων διὰ τοῦ συμπλέγματος AMNIO-
TIQUE COMPLEXe.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

— Ἐκκίνησις ἐκ στάσεως ἢ σταθμεύσεως

Κατ' ἄρχην ἡ στάσις καὶ ἡ σταθμεύσις τῶν ὀχημάτων ἐπι-
τρέπεται εἰς τὸ δρόμον μέρος τῆς ὁδοῦ καὶ πλησίον τοῦ ρεῖθρου
τοῦ πεζοδρομίου, ἐν ᾧ ὅσον βεβαίως εἶναι ἀπαραίτητος ἀπασφάλισις.
Σταῖς ὁδοῖς μονοκαθῆς κατευθύνσεως μὲ τρεῖς τοὐλάχιστον
λαρίδες κυκλοφορίας, δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ στάσις ἢ
σταθμεύσις καὶ εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς ὁδοῦ.

Ὅταν θέλετε νὰ ξεκινήσετε ἐκ στάσεως ἢ σταθμεύσεως ἢ
θέλετε νὰ μῆτετὴν παραπλεύρως σας λαρίδα κυκλοφορίας,
πρέπει νὰ βεβαιωθῇτε διὰ τοῦτο νὰ τὸ κάνετε αὐτὸ μὲ ἀσφά-
λεια, χωρὶς νὰ ἀνασθίετε τὴν κυκλοφορίαν τῶν ὀχημάτων τῆς
λαρίδος αὐτῆς ἀπὸ εὐδοκίας καὶ τὸ ἀνάλογον σημεῖον.

Κάθε ἀνωμαλία ἢ ἀτόκημα κατὰ τὴν εἰσοδὸν εἰς τὴν ὁδὸν ἄλλοι
λαρίδας, βαρύνει σὺν τῇ βῆσιν ἀπαράτητα ἐπὶ τῆς λαρίδος ὀχη-
ματα ἔχουν προτεραιότητα.

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ Σ πεπαιρωμένοι, εἰδικοί δι' ἔρευνας - πληροφορίας ἐπὶ πάσης φύ-
σεως ἰδιωτικῶν ἐμπιστευτικῶν ὑποθέ-
σεων, γάμων, διαφυγῶν, ἐπιτηρήσεως
ἀνηλίκων, ἀναζητήσεως πραγμάτων ὑ-
πὸ κατάσχεσιν κλπ. Διεθνὲς γραφεῖον
πληροφοριῶν «ATHENS», Παρνασσοῦ 2
(πλατ. Κλαυθμώνος), τηλ. 27-709. Τὴν
σοβαρότητα τῶν ἐργασιῶν μας ἐγγυᾶ-
ται ἡ πολυετής εὐδοκίμος δημοσία προ-
υπηρέσις μας.

NEA

Ἐπαναστατικὴ ξυριστικὴ μηχανὴ
αὐτόματη **100%**

ΦΙΛΙΠΣ
PHILISHAVE

Αὐτὸ τὸ χέρι σὰς δείχνει τὸ μυστικὸ τῆς
καινούργιας ξυριστικῆς μηχανῆς ΦΙΛΙΠΣ μὲ
τὶς ΚΙΝΗΤΕΣ ΚΕΦΑΛΕΣ πού σὰς ἐπιτρέπουν
τὸ πιὸ τέλειο καὶ γρήγορο ξύρισμα.

Γιατὶ οἱ κινητὲς κεφαλὲς ἀκο-
λουθοῦν αὐτομάτως τὸ σχῆμα
τοῦ προσώπου σας καὶ προ-
σαρμόζονται τελείως στὴν
ἐπιδερμίδα σας ἀνάλογα μὲ
τὴν πίεση τοῦ χεριοῦ σας.

Νέο ἰσχυρότατο ἀθόρυβο μο-
τέρ νέο σχῆμα καὶ σύστημα
καθαρισμοῦ, μεγαλύτερη ἐπι-
φάνεια τῶν ξυριστικῶν κεφα-
λῶν: Νὰ γιατί ἡ νέα ΦΙΛΙΠΣ
PHILISHAVE σὰς ξυρίζει τε-
λειότερα, γρηγορότερα καὶ ἀ-
παλότερα ἀπὸ κάθε ἄλλη.

Καὶ μὴν ξεχνᾶτε τὸ
μοντέλλο στάνταρντ
τῶν **500** δραχμῶν

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΩΝ Α. Α. Μ. Μ.
ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

V. O. D R Y M E T A Ξ A

Με πάγο και σόδα
ή με νερό
είναι μιά ξεχωριστή
απόλαυσις

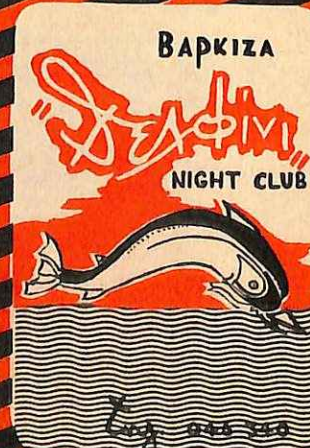
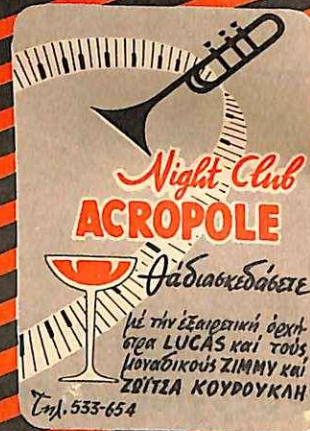

“Ένα έκλεκτό τυποποιημένο ‘Απόσταγμα Οίνου ΜΕΤΑΞΑ

ΜΕΤΑΞΑ

‘Από το 1888

ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΏΡΕΣ

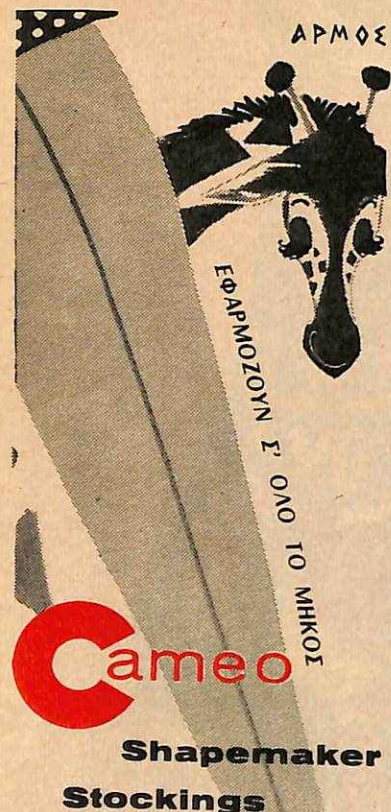

ΑΡΜΟΙ

ΣΩΡΑ

Παπαγιάννη α.ε.

(Χωρίς
ραφή...
εφαρμόζουν
καλύτερα από
κάθε άλλη
κάλτσα...).

Θα σ' ας προσέχουν
από μακριά όταν
φορέσετε κάλτσες
Cameo Stretch χω-
ρίς ραφή. Εφαρμό-
ζουν απόλυτα σ' ό-
λο τὸ μήκος. Αὐτὴ
ἡ λεπτοφτιαγμένη κάλτσα
κολλάει στὸν ἀστράγαλο,
ἀνοίγει στὴ γάμπα καὶ δὲν
ξεχυλώνει ποτέ στὸ γό-
νατο.
Οἱ ἀποχρώσεις τῆς ταιρι-
άζουν ἀπόλυτα μὲ τὰ χρώ-
ματα τῶν ὑφασμάτων τῆς
νέας σαιζόν.

Παδαχιάννη

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

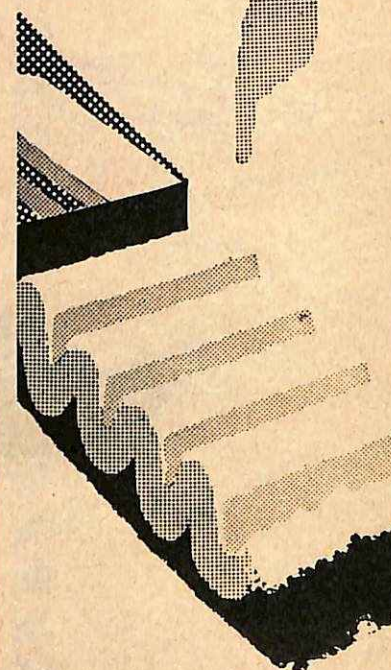
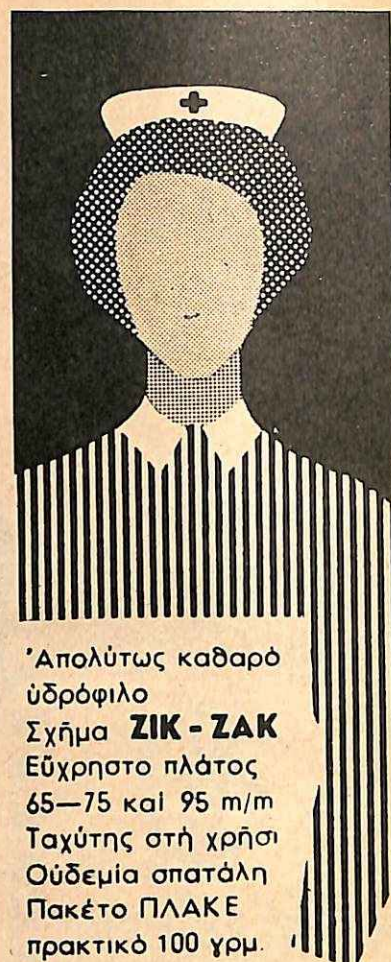

Γεύμα χωρίς κρασί είναι μέρα δίχως ήλιο!

Συνοδεύσατε τὸ γεῦμα σας μὲ τὸ ξακουστὸ
Γερμανικὸ κρασί τοῦ Ρήνου "ΛΑΓΚΕΜΠΑΧ",
πὺ σ' ας προσφέρει ὁ οἶκος LANGENBACH
μὲ τὴν 100ετὴ πείραν του.

Διαρκὴς Παρακαταθήκη: **CELLAR**, Κριεζώτου 1δ, Ἀθήναι, Τηλ. 612-808

Zik Zak
BAMBAI
BIOFARM

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ & ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΒΙΟΦΑΡΜ Α.Ε. ΜΥΛΟΙ ΑΘΗΝΩΝ, ΤΗΛ. 871.625 - ΑΘΗΝΑΙ

"Γύναμης"

Μιά καλοδιαλεγμένη ποικιλία εὐρωπαϊκῶν ποτῶν παρουσιασμένη
ἀρμονικὰ σ' ἓνα κομψὸ καὶ μὲ προσοχὴ διακοσμημένο καλάδι...
Ἐπισκεφθῆτε μας στὸ ΣΕΛΛΑΡ νὰ διαλέξετε τὰ ποτὰ πὺ δὰ στείλετε
γιὰ ΔΩΡΟ. Ἐμεῖς μὲ τὴν πείρα μας δὰ σ' ας βοηθήσουμε στὴν ἐκλογὴ σας.
Μπορεῖτε ὅμως καὶ νὰ μ' ας τηλεφωνήσετε νὰ στείλουμε ἀμέσως στὸ
σπίτι σας ἢ ὅπου πρέπει τὰ ποτὰ πὺ ἐπιδυμεῖτε.
**Στὸ ΣΕΛΛΑΡ δὲν πουλάμε μόνον - προσπαθοῦμε νὰ σ' ας
ἐξυπηρετήσουμε.**

Ceflar

ΚΡΙΕΖΩΤΟΥ 1δ - ΤΗΛ. 612.808 - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΑΣ ΗΠΕΙΡΟΥΣ

Σας μεταφέρει εις όλας τας ήπειρους! Τό ταξίδι δέν άπαιτεϊ πλέον μακρό χρόνο!
 'Ο στόλος άεριωδουμένων τής Β.Ο.Α.С. κάνει κάθε σημείο τής γής κοντινό.
 'Εξασφαλίζει άνετη και ταχύτατη επικοινωνία μεταξύ όλων των ήπειρων!

Συμβουλευθήτε τόν πράκτορά σας ή άποταθήτε εις τά γραφεία τής ΒΕΑ.
 'Αμαλίας 2 και 'Οθωνος, τηλ. 22.521

Β·Ο·Α·C

ΕΧΕΙ ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΡΟΒΑΔΙΣΜΑ
 ΣΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΜΕ JETS

BRITISH OVERSEAS AIRWAYS CORPORATION

ΠΛΕΝΕΙ - ΞΕΒΓΑΖΕΙ - ΣΤΕΓΝΩΝΕΙ

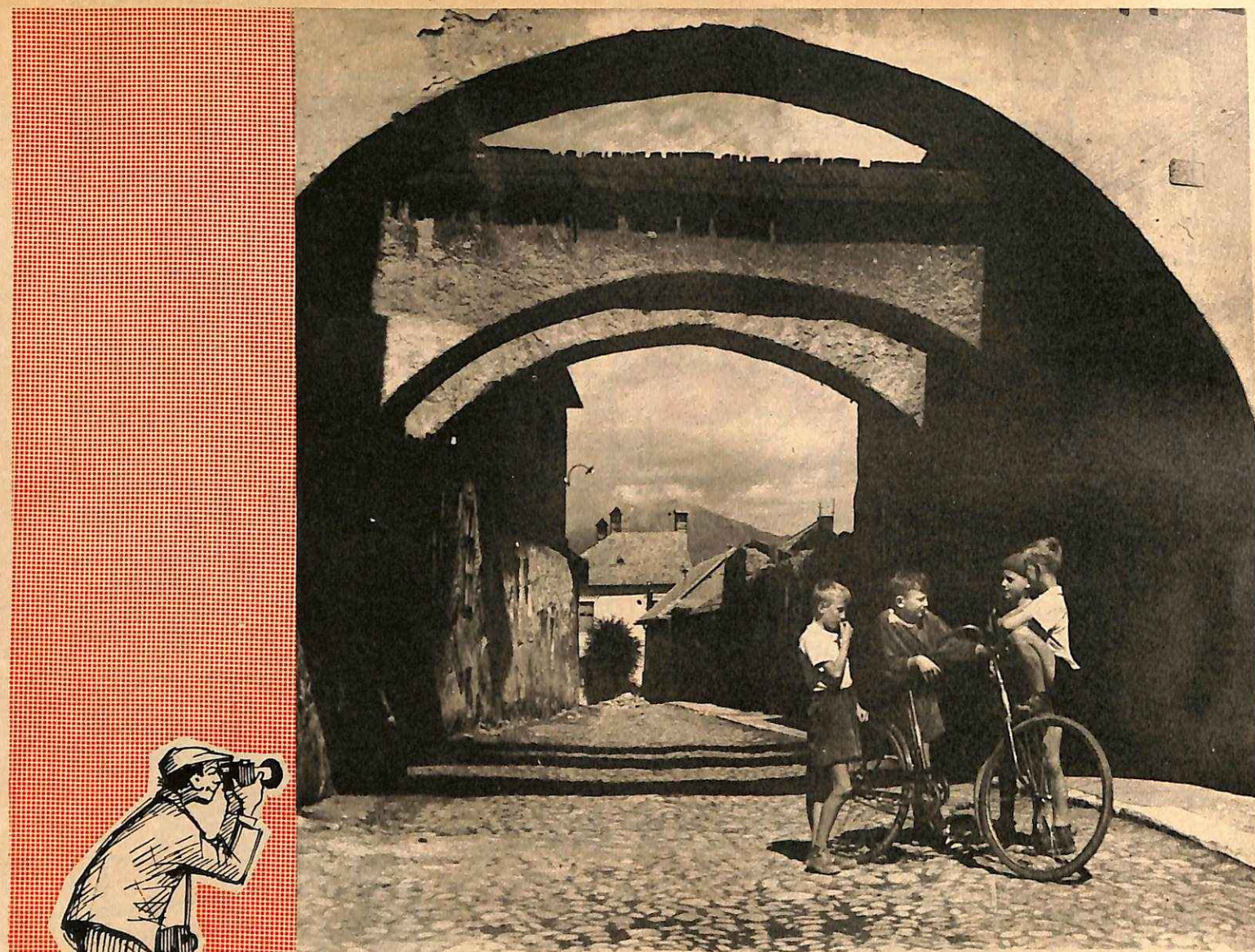
HOOVER

*Τό
 αδοδοτικώτερο
 θρυτήριο
 στον
 κόσμο!*

HOOVERMATIC

Σ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΝΑ ΗΟΟΥΕRΜΑΤΙC ΚΑΘΕ 30"

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΛΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΚΤΙΜΑ ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ
ΥΛΙΚΟ ΤΗΣ AGFA ΑΠΟ ΤΟ WOLFEN

AGFACOLOR: άσπρόμαυρο φίλμ για κινηματογράφο και
μικροφίλμ.

AGFACOLOR: άσπρόμαυρο φίλμ για επαγγελματίες και
έρασιτέχνες φωτογράφους.

VEB FILMFABRIK AGFA WOLFEN

WOLFEN/KREIS BITTERFELD · ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Διαρκής παρακαταθήκη:

B. ΒΕΝΤΣΛΑΦ ΑΘΗΝΑΙ · ΠΛ. ΚΑΡΥΤΕΗ 2 · ΤΗΛ. 32.594

ENSEMBLE "duo"

Christofle
ORFÈVRE

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ ΤΑ
ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ
ΕΙΔΙΚΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ:
ΧΡ. Γ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Όδός Διομείας 5, ΑΘΗΝΑΙ.
Τηλέφ. 24 - 178

VARIMEX Έταιρία Περ. Εϋθύνης
ΠΟΛΩΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
Βαρσοβία, WILCZA 50/52, Ταχ. Θυρίδες 263, 264
Τηλεγραφήματα VARIMEX WARSZAWA Τηλέφ.
880-41 Τηλ. Έξωτ. 10352

Αποκλειστικός Έξαγωγεύς

- Κατασκευή μοντέρνα
- Κομψή εμφάνισης, χρωματισμοί κατ' έκλογήν
- Λειτουργία άψογος
- Έκμετάλλευσις μακροχρονία

ΠΟΛΩΝΙΚΑΙ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
"LUCZNIK"

IRENA-KLUZIK-60

VARIMEX
PT
HZ
WARSZAWA

**Γλυκειά θालπωρή
στο κρεβάτι
μέ σεντόνια
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ**

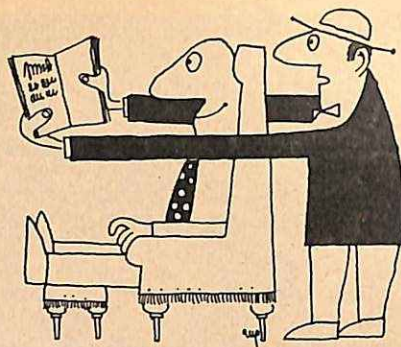
ΙΡΛΑΝΔΑ Τό καλό, στερεό σεντόνι. Πάντοτε χιονάτο.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ Λεπτό και φινό σεντόνι, μεγάλης άντοχης.

ΜΕ Ό,ΤΙ Βάζει ο νοῦς σέ βαμβακερά ύφάσματα, ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουσμευεί!

**Διαβάσαμε
για σάς**

«'Η 'Αθήνα που Έφυγε»

του Δημητρίου Γ. Σκουζέ.

Είναι τὸ τρίτο βιβλίο μιᾶς τριλογίας, στὴν ὁποία ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται μὲ ἀληθινὴ ἀγάπη γιὰ τὶς παλιές «Ὀμορφιές που χάθηκαν». Μαζὺ μὲ τὰ περασμένα καὶ τὶς «Νοσταλγίες», ποὺ ἔρχοντο ἐκείνου μνείας στὴν «Ὀλομέλεια τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηναίων», ὁ κ. Δ. Γ. Σκουζές διηγεῖται λιτὰ καὶ νοσταλγικὰ τὴ ζωὴ, τὰ ἔθιμα καὶ τὰ ἥθη τῶν Ἀθηναίων, κατὰ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος καὶ τὶς ἀρχές τοῦ παρόντος αἰῶνος. Μὲ τὸν τάμο αὐτὸν ὁλοκληρώνεται μιὰ προσπάθεια τῆς ὁποίας μοναδικὸ κίνητρο εἶναι ἡ ἀγάπη ἐνὸς κατ' ἐξοχὴν Ἀθηναϊοτάτου πρὸς τὴν ἱστορικὴ καὶ ἐνδοξὴ πολιτεία. Ὁ κ. Δ. Γ. Σκουζές ἔχει συγκεντρώσει ἀφθονὸ ὕλικό, εἰκόνες τῆς Παλιᾶς Ἀθήνας, περιγραφές καὶ γεγονότα τῆς ἐποχῆς, ποὺ ζωντανεύουν μὲ ἀγάπη, σεβασμὸ καὶ νοσταλγία τὴν ἀθηναϊκὴ ἀτμόσφαιρα, μὲ τὰ πρόσωπα, τὰ γεγονότα καὶ τὶς ἐκδηλώσεις μιᾶς γαλήνιας μικρῆς κοινωνίας τῆς ρομαντικῆς ἐποχῆς. Τὰ Παλιὰ Ἀνάκτορα, ἡ Μεγάλῃ Μπρετάνια, ἡ ὁδὸς Ἑρμοῦ καὶ ἡ Πρωτοχρονιά, ἡ λεωφόρος μὲ τὶς ἀκακίες, ἡ χαρὰ τῆς Ἀποκριᾶς, τὸ Δημοτικὸ Θέατρο, οἱ Μονομαχίες, οἱ παλιές ἀρχοντίσες - θρύλοι, ὅπως ἡ Δούκισσα τῆς Πλακεντίας καὶ ἡ Κοντέσσα Θεοτόκη, ἡ Ἀθηναϊκὴ Λέσχη καὶ ὁ Σύλλογος τῶν Ἀθηναίων ὡς θεματοφύλακες τῶν ἀρχοντικῶν παραδόσεων, τὸ Μοναστήρι τῆς Καισαριανῆς καὶ ὅλα εἶναι τὰ κύρια θέματα ποὺ γύρω ἀπ' αὐτὰ ὁ συγγραφεὺς ἀφηγεῖται μὲ γλαφυρότητα, εὐγένεια καὶ συγκρατημένη συγκίνηση τὰ ξεχασμένα περιστατικά.

Τὸ Διήγημα Ἀνθολογημένο

ἀπὸ τὸν Ἡρ. Ν. Ἀποστολίδη
Ἐκδόσεις Ι. Δ. Κολλάρος καὶ Σία, Ἀθήναι
1960, σελ. 540.

Μὲ τὰ 35 διηγήματα ποὺ μᾶς προσφέρει στὸν Γ' τόμο τῆς «Ἀνθολογίας Διηγημάτων» ὁ κ. Η. Ν. Α., πλτσιάζει πιά στὴν ὁλοκλήρωσή του ἕνα ἐπιβλητικὸ μνημεῖο τοῦ νεοελληνικοῦ πεζοῦ λόγου (107 διηγήματα, 79 διηγηματογράφοι στὶς 1580 σελίδες τῶν τόμων Α', Β' καὶ Γ'). Αὐτοτελὴς καὶ ἄρτιος ὁ Γ' τόμος — ὅπως καὶ οἱ δύο προηγούμενοι — ἔργο συστηματικὸ καὶ υπεύθυνο, δίνει στὸν ἀναγνώστη τὰ πιὸ στέρεα καὶ οὐσιαστικὰ ἐπιτεύγματα τῆς διηγηματικῆς πεζογραφίας μας. Βρίσκουμε στὶς σελίδες του τοὺς πάντα ἀξεπέραστους Γ. Βιζυηνό («Τὸ ἀμάρτιμα τῆς μητρὸς μου») καὶ Ἀλέξανδρο Παπαδιαμάντη («Ἡ γυνὴ πλέουσα») κι' ἀκόμα τρία ὁλόκληρα βιβλία. Τὸ «Μιά τουφεκιά στὸ γαλάζιο νερό» τοῦ Δ. Κόκκινου, τὸ περίφημο ἐκεῖνο «Ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος τοῦ Καραβέλα», τοῦ Κωνσταντίνου Θεοτόκη, καὶ τὴν θαυμάσια «Πρώτη Ἀγάπη» τοῦ Γιάννη Κονδυλάκη. Καὶ κοντὰ σ' αὐτὰ, νεότερα ἔργα, διηγήματα γραμμένα ἀπὸ συγγραφεῖς τῆς μεταπολεμικῆς γενεᾶς, ὀνόματα σὲ μερικές περιπτώσεις ἄγνωστα, πρωτοεμφανιζόμενα — τόλμημα καὶ πράξη δικαιοσύνης τοῦ ἀνθολόγου ἀπέναντι στοὺς πραγματικὰ κατατρεγμένους νεώτερους. Σημειώνουμε ἀπ' αὐτὰ, τὴν τελειὸς μοντέρνα «Ἐπέτειο», τοῦ Τάκη Κουφόπουλου, τὴν «Ἐπιστολή», τοῦ Ἀλέξανδρου Σχινῆ, ποὺ ἔρχεται κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τοὺς ἐφιάλτες τοῦ Κάφκα, καὶ τὸ συγκλονιστικὸ «Μὲ τὴ φυροφειά», τοῦ Δημήτρη Χατζῆ.

**Μᾶς ἔστειλαν
ἐπίσης**

ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΟΙΚΙΣΤΙΚΟΥ προγράμματος καὶ τοῦ πολεοδομικοῦ σχεδίου τῆς εὐρύτερης Θεσσαλονίκης. Γιάννη Δημ. Τριανταφυλλίδη, Θεσσαλονίκη, σελ. 126.

Πολεοδομικὰ προβλήματα δὲν ἀντιμετωπίζει μόνο ἡ πρωτεύουσα, ἀλλὰ — φυσικώτατα — καὶ ἡ συμπρωτεύουσα. Αὐτὰ ἀντιμετωπίζει ὁ ἀρχιτέκτων κ. Γ. Δ. Τριανταφυλλίδης, στὴν ἐξαιρετικὰ φροντισμένη, ἐμφανισμὴ (τυπογραφία τῆς Θεσσαλονίκης) μελέτῃ του, ποὺ ἀποτελεῖ μέρος εὐρύτερου ἔργου. Ὁ τόμος ποὺ ἐξεδόθη τὴν φέρεται τὸν ὑπότιτλο: «Οἰκιστικὴ ἀνάπτυξη καὶ χωροταξικὴ διαρρύθμιση» καὶ περιλαμβάνει 72 σχέδια καὶ πίνακες. Στὰ σχέδια αὐτὰ βασίζεται κυρίως ἡ μελέτη, ἐνῶ τὸ κείμενο ἀποτελεῖ ὑπερμνηματισμὸς τοὺς. Μετὰ τὴν εἰσαγωγή, ὅπου τίθεται τὸ θέμα, ὁ μελετητὴς ἐξετάζει τὴν Θεσσαλονικὴ στὸν ἐλληνικὸ χῶρο, τὴν ἐξάρτισή της ἀπὸ τὶς γύρω περιοχές, τοὺς οἰκισμοὺς τῆς εὐρύτερης Θεσσαλονίκης. Ἀκολουθεῖ ἡ ἐξέταση τῆς τοπογραφίας, τῆς ἐδαφολογίας, τῆς χλωρίδος, τοῦ κλίματος. Κατόπιν ἡ οἰκιστικὴ ἐξέλιξη τῆς πόλεως, ὁ πληθυσμὸς τῆς, ἡ οἰκονομία τῆς, ἡ συγκοινωνία, οἱ κατοικίες, τὰ μνημεῖα, τὸ πράσινο κ.λπ.

ΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ ΜΑΣ. Κ. Δ. ΝΤΟΥΝΙΑ, ΚΑΒΑΛΑ, 1960, σελ. 104.

Ἐνα μικρὸ ἐκλαϊκούμενο βιβλίο γιὰ τὸ στομάχι μας, προσφέρει ὁ ἱατρός κ. Κ. Δ. Ντούνιας. Ὁ ἀναγνώστης μαθαίνει πρῶτα διάφορα πολὺτιμα στοιχεῖα γιὰ τὴν ἀνατομικὴ κατασκευὴ καὶ τὴ φυσιολογικὴ λειτουργία τοῦ πολυτιμότερου ὄργανου μας. Κατόπιν οἱ ἀσθένειες: ἔλκος, γαστρίτις, πτώσις, νεύρωσις. Καὶ ἡ θεραπεία: Δίαιτα, ἐξήγηση.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ, ΚΛΕΙΩ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΝΙΚΗ», Ἀθήνα 1960, σελ. 254.

Φιλόλογος καὶ ψυχολόγος ἡ κ. Κ. Παυλίδου, παρουσιάζει μιὰ σειρά ραδιοφωνικῶν ὁμιλιῶν τῆς, γύρω ἀπὸ τὸ παιδί καὶ ὅ,τι σχετίζεται μαζὺ του. Ἐξετάζει διάφορους χαρακτηρισμοὺς παιδιῶν, τὰ παιδικὰ ἐλλείμματα, (ζήλεια, ὀκνηρία, φόβος κ.λπ.), τὶς τιμωρίες, τὸ σχολεῖο (περιθώριον, μελέτη, αἰτίες ἀποτυχίας κ.λπ.), τὶς διακοπές, τὸν ἐπαγγελματικὸ προσανατολισμὸ, τὰ ἀνάπτυσσόμενα συμπλέγματα μειονεκτικότητας.

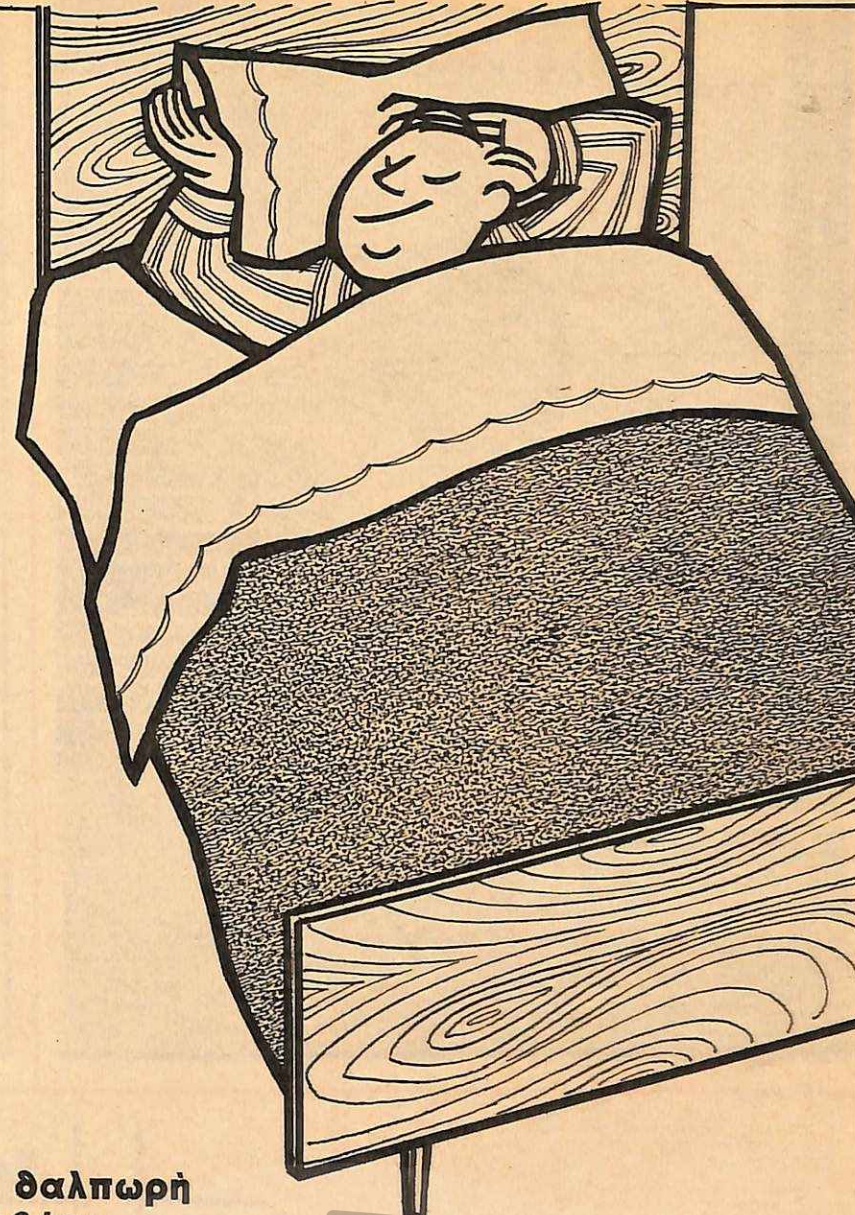
ΑΝΕΞΙΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΣ, τοῦ κ. Ἰω. Θ. Παναγόπουλου, διδάκτορος Νομικῆς, Δικηγόρου, 1960, σελ. 38.

Νομικὴ πραγματεία γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως. Ἐξετάζεται ἡ ἐξέλιξη τῆς ἀρχῆς τῆς ἀνεξιθρησκείας, ἀπὸ τὴν Διακήρυξη τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολίτου τῆς Γαλλικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τοῦ 1789 μέχρι σήμερα, καὶ ἀπὸ τὴν ἀνεξιθρησκείας διατάξεις τῶν ἐλληνικῶν Συνταγμάτων.

ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΣΥΝΟΔΟΝ τῆς Ἱερουσαλῆμ τοῦ Ὀκτωβρίου 1960, τοῦ Μητροπολίτου Δράμας Φιλίππου, 1960, σελ. 63.

Θέματα τῆς εἰσηγήσεως, ἡ «Ἐξέγερσις τοῦ μοναχικοῦ βίου» καὶ ἡ «Ἀναδιοργάνωσις τῶν Ἱερῶν Μονῶν». Ὁ ἱεράρχης γράφει στὸ προλογικὸ σημείωμα τοῦ βιβλίου: «Προσέχουμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία θ' ἀποθῇ, καὶ πρέπει ν' ἀποθῇ, ἐλευθερία καὶ ζωὴ, ἐάν οἱ ἐργάται τῆς, ἐφωτισμένοι μὲ τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα, ἀναλάβουν τὸ μέγα καὶ ἱερὸν ἔργον τοῦ κατορθώματος τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν. Θὰ ρυθμίσῃ τότε αὐτὴ ἀκόπως τὴν ζωὴν τοῦ λαοῦ καὶ θὰ διδῇ τὰς μεγάλας κατευθύνσεις εἰς τὸν ἀνθρώπον διὰ νὰ σημειώσῃ σταθμοὺς προόδου εἰς εἰρηνικὴν ἐποχὴν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀντιτῇ εἰς τὰς δοκιμασίας τῆς ζωῆς. Τὸ ἔργον τῆς ἐξυψώσεως τοῦ μοναχικοῦ βίου καὶ τῆς ἀναδιοργάνωσος τῶν Ἱερῶν Μονῶν δὲν εἶναι ἔργον μικρόν, οὐτε πρέπει νὰ ἐνδιαφέρει μόνον ὁρισμένους. Ὅλον τὸ ἐνδιαφέρον ἀδιάπτωτον καὶ εὐκρινὲς πρέπει νὰ στραφῇ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, διὰ νὰ ἀποκτήσῃ ὁ λαὸς τὸν πορθηγορὸν ἀγγέλον, τὸν στοργικὸν πατέρα μίαν ἡμέραν ἡ Ἐκκλησία τὸ ἐπιτελεῖον τῆς καὶ στάτῃν εἰς τὰς ἀνησυχίας τῆς ζωῆς του, τὸν θαρραλέον ἀγωνιστὴν εἰς τὰς ἀντιξοότητες τῆς ζωῆς, τὸν πρόθυμον νὰ θυσιάσῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ χάριν τοῦ ποιμνίου του».

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ, Ἰούλιος 1960, καὶ Ἰούλιος 1960, Ἑθνικὴ Στατιστικὴ Ἱνστιτούτος τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήναι. — ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ, Ὀκτώβριος 1960, Τόμος V, ἀριθ. 10, Ἑθνικὴ Στατιστικὴ Ἱνστιτούτος τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήναι. — ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΑΣΤΗΚΡΟΤΗΣΙΣ, Δεκαπενθήμερος ἐπιθεώρησις, πολιτικὴ, οικονομικὴ, κοινωνικὴ, Ἀθήναι, ἀριθ. 121, Νοέμβριος 1960. — ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, Ἀνεξάρτητον ὄργανον ἐρευνῆς τῶν οικονομικῶν, βιομηχανικῶν, τεχνολογικῶν καὶ ναυτιλιακῶν προβλημάτων, Ἀθήναι, τεύχος 818, Νοέμβριος 1960 — μαζὺ μὲ τὸ ΜΕΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ. Οἱ δημοιογγοὶ καὶ οἱ συντελεσταὶ τῆς ἀπόψεως καὶ τῆς προόδου τοῦ ἔθνους ἀπὸ τοῦ 1880 μέχρι σήμερα. ■ ■ ■

**Γλυκειά θालπωρή
στο κρεβάτι
μέ σεντόνια
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ**

ΙΡΛΑΝΔΑ : Τό καλό, στερεό σεντόνι. Πάντοτε χιονάτο.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ Λεπτό καί φινό σεντόνι, μεγάλης άντοχῆς.

ΜΕ Ό,ΤΙ Βάζει ο νοῦς σέ βαμβακερά ύφάσματα, ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουσμευεί!

Σ' όλο τόν κόσμο...

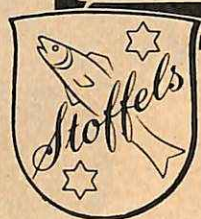

ένα μαντήλι STOFFELS
μιλάει πιο πολύ από 1.000 λόγια!

Οι κυρίες μπορούν να βρουν
μαντηλάκια STOFFELS της τσέπης με
άνεξιμητα χρώματα και πρωτότυπα σχέδια.

Ζητήστε στην άκρη το σήμα του έργοστασίου: «ΨΑΡΑΚΙ»

«ΕΚΦΡΑΣΙΣ»

Υπό Φ. Κόντογλου

Μόλις εξέδωθη και έγκυκλοφόρησε ή «Έκφρασις της Όρθοδόξου Εικονογραφίας» του κορυφαίου Λογοτέχνη και Άγιογράφου Φωτίου Κόντογλου. Η «Έκφρασις» περιλαμβάνει εις τούς δύο τόμους της πάλι, αναφέρεται εις την Εικονογραφίαν της Όρθοδόξου Παραδόσεως, κατά τόν πλέον γλαφυρόν και συστηματικόν τρόπον.

Ο Α' τόμος του έργου (κείμενον) είναι μία πολύπλευρος και πεισματική ανάλυσις και εμβάθυνσις εις τας εικονογραφικάς «ποσέσεις» της Έκκλησίας. Ο Β' τόμος, με τούς 250 δλοσελίδους μονοχρόμους και πολυχρόμους πίνακας θνζαντινών εικόνων, αποτελεί έν μικρόν άριστουργηματικόν θνζαντινόν μουσεϊόν και μίαν σπανίαν απόλαυσιν διά κάθε πνευματικόν άνθρωπον. Ο έκδοτικός Οίκος «ΑΣΤΗΡ» (Άλ. και Ε. Παπαδημητρίου, Λυκούργου 10 — Άθήναι), με αυτόν τόν έκδοτικόν άθλον του δέν επιτυγχάνει μόνον την άναγνώρισιν του κοινού διά την γνωστήν άλλωστε καλαισθησίαν των έκδόσεών του, άλλ' ένώνει τó παρελθόν με τόν παρόν και συνεχίζει την παράδοσιν των μεγάλων έκδοτών του παρελθόντος αιώνος.

COGNAC
COURVOISIER
THE BRANDY OF NAPOLEON

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ: CELLAR Κριεζώτου 1 Δ τηλ. 612.808

rouge à lèvres Christian Dior

Όλες οι γυναίκες δέν μπορούν να ντυθούν στού Ντιόρ, αλλά όλες μπορούν να μεταχειρισθούν τó κραγιόν Ντιόρ.

Τó κραγιόν πού δίνει στο χαμόγελό σας μία προσωπικότητα άμίμητη είναι DIOR.

Στήν ύπαρχουσα συλλογή χρωμάτων ό οίκος Ντιόρ οέπρσθεσε 4 νέα χρώματα Νο 5, Νο 22, Νο 26, Νο 35

ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΤΟΥ "ΑΣΤΕΡΟΣ"

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ
ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ

ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΟΤΕΡΑ
ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ «ΑΣΤΗΡ»

ΑΛ. & Ε. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 10-ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 527-180

ΒΙΒΛΙΑ ΜΕ ΚΙΝΟΥΜΕΝΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

Παιζα και μωβαίν (Πρωτότυπον κινητόν αλφάβηταριον). 20.—
Άπο τó 1 έως τó 10 (Αριθμητική με κινούμενες εικόνες) 20.—
Γέλοτε 8192 φορές (Βιβλίον με κινητά φύλλα) 20.—
Έλστε να φερέσουμε (με κινούμενα φύλλα σε νερό) Σχίμα 25x35 20.—
ΟΙ καλοί μου φίλοι (με κινούμενες «επιστολές» δώαν) Σχίμα 25x35 20.—
Τά παιδάκια (με κινούμενες κεφαλάς παιδιών) Σχίμα 25x35 20.—

ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ 4-8 ΕΤΩΝ

Τά έπτά κατακόκκινα 10.—
Τά τρία γουρουνάκια 10.—
Ο γοργολαβός 10.—
Μία μέρα στή ζούγκλα 10.—
Τά τρία κουνελάκια 10.—
Τό δειλό γατάκι 10.—
Τό άσπρό σκυλάκι 10.—
Τά τρία γατάκια 7.50
Τό τολμώ δώμα κοκαράκι 7.50
Τά γατά και τó ποντίκι 7.50
Τό πάρτυ τής άλεπούς 7.50

ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ 8-10 ΕΤΩΝ

Σχίμα 12x16 10.—
Σχίμα 17x25 15.—
Εικονογραφημένα αινίγματα 12.50
Τό σπινάκι μας

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ ΜΕ ΣΤΙΧΟΥΣ

ΟΙ δύο μπαγαντζήδες 15.—
Ο Τότης στό ιπποδρόμιο 12.50
Τά περίεργα άδελφάκια
Τό μαγάκι
Ο Άδης διασκεδάει
Κάνε πάντα τó καλό
Ο Ντίνος και ό ψεύτης
Ο τάκης ό φάρος
Ο βασιλιάς άδελφός
Στό σπίτι μας
Χαρούμενες δουλειές
Πάμε να παίξουμε
Άγαπητο πού τó ζώο
Πινάκιο
Ο δροπλάκος
Οι τρέες γάμοι
Ο μολυβένιος στρατιώτης

ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ 4-8 ΕΤΩΝ

Τά ζώα στή δουλειά 4.—
Ο Τότης στό πανηγύρι 4.—
Η άλσπύ βασίλισσα 4.—
Στήν κατασκήνωσιν 4.—
Μία μαϊμού ταξιδεύει 4.—
Ο Τότης και ό δροπλάκος 4.—
Η παρέα ή τρελή 4.—
Ο Τότης γυρίζει τόν κόσμο 4.—

ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ 8-10 ΕΤΩΝ

Τά χρυσά μου διόδια, έκδοσις πολυτελής 40.—
Τό καλό μου διόδιο, έκδοσις πολυτελής 40.—
Σχίμα 12x17 40.—
Η σταγόναούτο 7.50
Η κοκκινισκουφέτσα 7.50
Ο παπουτσιμένος γάτος 7.50
Η γιοκάη και ό γάμος 7.50

ΣΥΛΛΟΓΑΙ ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ

50 νέα παραμύθια 50.—
Ιστορίες δόν παραμύθια 40.—
30 διαλεκτά παραμύθια 25.—
Τό μαγικό δαχτυλίδι (και άλλα 14 παραμύθια) 20.—
Η Άσπυούλα 20.—
Η άλσπύ από παλάτι 14.—
Οι τρέες βασιλοπούλες 20.—
Τά παραμύθια τού παππού 50.—
Τά παραμύθια τής γιαγιάς 50.—

ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΜΕΤΑΛΛΑ ΠΑΙΔΙΑ

Σχίμα 17x25 40.—
Ο Ροδινού Κροσσός, δαν. Ντ. Ντ. 40.—
Ο δόν Κιχίτης, θερδάντες 40.—
Ο πρασινισκουφέτσα, Π. Τσιμαλά 25.—
Οι Άδελφοι, ό δούκας 45.—
Ο Γερασάκης Α. Μελά (π. Έκδ.) 75.—
Η Άγία Γραφή σε εικόνες 50.—
Η ζωή τού Κυρίου Κ. Ντ. Ντ. 25.—
Χωρίς οικογένεια, Έκτ. Μαλό 60.—
Με οικογένεια, 50.—
Πρόας ό Νίκιος, Α. Λυρά 30.—
Ο μικρός Άλφρεδός ό Πιλάνας 40.—
Τά ταξίδια τού Γκιουλιέρμο, Γ. Σουίφτ 40.—

ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΜΕΤΑΛΛΑ ΠΑΙΔΙΑ

Σχίμα 17x25 45.—
Τά παραμύθια τού Αλφρέδου 45.—
Ο Τότης στό θέσσο, Έκτ. Μαλό 40.—
Παραμύθια τού Άντερσεν 35.—
Μύθος και Όμοσπισ 40.—
Έλληνική μυθολογία. Οι θεοί τού 40.—
Ο έλδύμπος 40.—
Έλληνική μυθολογία. Οι ήρωες 35.—
Βυζαντινές ιστορίες 50.—
Περπέτετες τού Τού Σάγερ 40.—
Τά υψιότερα παραμύθια τού Όσκαρ 45.—
Οι άλσπύ 45.—
Παλιές Ιστορίες Γκιρυ 45.—
Δωδέκα έκλεκτά παραμύθια τού Βαρναλή 45.—
Σχίμα 15x20 30.—
Ο γέρος χρόνος και άλλα διηγήματα 20.—
Διέγνα 15.—
Ο μικρός νταγκός, Διέγνα 35.—
Ο γίγας τής Μαλασίας 35.—
Η μικρή τέντεκτι 20.—

ΒΙΒΛΙΟΝΗΙ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΔΕΡΗ «ΑΣΤΕΡΟΣ»

(Χρυσόδεσμοί)
Άνω κάτω 20.—
Ο πύργος τού Καραβόλιν 20.—
Τά τέρατα τών θαλάσσιων 20.—
Η παλιά πολιτεία 20.—
Η χώρα τών αιδώνων 20.—
Οι περσέτες τού Αλφρέδου 20.—
Περπέτετες κινέζου 20.—
Ταξίς στό κέντρο τής γης 20.—
Ο κοσμογραφός 20.—
Ροδινός ό κατακτητής 20.—
Άπό τη γη στή ασήνη 20.—
Γύρω από τή σελήνη 20.—
Ο πλάτος τού δωανάου 20.—
Ο λαχός υπ' όλην 20.—
Η σελήνη τών κοινώνων 20.—
Τά δύο έκτομύρια τής Μπεγκομ 20.—
Τά μαυριπρόδες έγκλημα 30.—
Μισοί Κιχίτες 30.—
Ο γίγας τού κόσμου σε 60 ήμέρες 30.—
Πηδανόβραχο τού θαλάσσιου 30.—
Στή χώρα τών γεωγραφών 30.—
Οι περσέτες 30.—
Άπό τόν Καύκασο στό Πεκίνο 35.—
Η σελήνη τών πόντων 35.—
Ο Δεκαεπταστής πλοίαρχος 35.—
Καίσαρ Καίσαρ 35.—
Τά τέρατα τού πλοίαρχου Γκράν 35.—
20.000 Κινέζοι υπό τήν θαλάσσιαν 35.—
Η μαυριπρόδες νησός 35.—
Ματίας Σαντρά 35.—

Τα νωτέρα Ευρωπαϊκά Παιχνίδια

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΓΟΡΑ
ΣΤΑΔΙΟΥ 9
 Τηλ. 21.546

AMΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ
aresse
 ΑΝΕΥ ΡΑΦΗΣ

Οι κάλτσες που δίδουν γοητεία σε κάθε γυναίκα

✓ Λόγω της διπλής πλέξεως έχουν διπλή ζωή

✓ Χωρίς ραφή μοντέρνα χρώματα

✓ Θα τις βρείτε μόνον στο:

ΦΛΕΞ-ΦΟΡΜ-ΚΟΝΤΩΣΗ
 ΑΘΗΝΑΙ: ΕΡΜΟΥ 39
 ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 22

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ
 ΜΗΧΑΝΑΙ ΚΑΙ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ
 ΠΡΑΘΗΡΙΟΝ ΙΑΠΩΝΙΚΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΩΝ
 ΕΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΑΣ - ΛΙΑΝΙΚΑΣ ΤΙΜΑΣ ΑΠΟΘΗΚΗΣ

Τύπου **ROLLEY 6X6**
 » **LEIKA 24X36**

Κινηματογραφικά Μηχαναί Λήψεως
 Προβολείς διά Slide
 Προβολείς 8 χιλιοστων. Κινηματογράφου

Τρίποδα
 Φωτόμετρα
 Τηλέμετρα
 Φίλτρα
 Αυτόματα
 PROXAR
 Παρασολέγ
 ΦΙΛΜ
 ΚΙΑΛΙΑ
 κ.λ.π.

Πώλησις Λιανική και Χονδρική
ΣΑΚ ΚΑΠΟΥΑΝΟ & ΥΙΟΣ
 'Αριστέιδου 9 - 'Αθήναι
 Τηλέφ. 32-216

• Στην μεγάλη αίθουσα του «Παρνασσού» έγιναν με κάθε επισημότητα τα εγκαίνια της έκθεσης σύγχρονης ρουμανικής τέχνης, στα οποία παρευρέθησαν οι ύπουργοι 'Εξωτερικών και Παιδείας κ.κ. 'Αδέρωφ και Βογιατζής, ο πρεσβευτής της Ρουμανίας, κ. Μίρτσα Μπαλανέσκου και πλήθος άλλων επισήμων.

Στην έκθεση παρουσιάζονται έργα παλαιών και νέων καλλιτεχνών, όπως των ζωγράφων Μπάμπα και Τσωνκουρέσκου, των γλυπτών Μέντρεα, 'Ιριμέσκου και Μπαράσκι, καθώς και έργα ώρισμένων νέων, όπως των Σάρου, Καβάλιου, Πάτσα, Βλάντ, Μάιτεκ και άλλων, που δίνουν μία σαφή εικόνα της σύγχρονης καλλιτεχνικής δραστηριότητας στην Ρουμανία.

• Στις «Νέες Μορφές» (Βαλαωρίτου 9α) έγιναν τα εγκαίνια της έκθεσης του γνωστού Κυπρίου ζωγράφου Τάκη Φραγκούδη, η οποία θα παραμείνει ανοιχτή ως τις 24 Δεκεμβρίου.

• Στην γκαλερί «Τέχνη», (Νίκης 2) ο Ιατρός και καλλιτέχνης Κώστας 'Αθανασιάδης παρουσιάζει μία ενδιαφέρουσα σειρά από έργα του, φιλοτεχνημένα με μικρά κομμάτια από χρωματιστά δέρματα.

• Στην μεγάλη αίθουσα της γκαλερί «Ζυγός» (Βουκουρεστίου 11) έγιναν τα εγκαίνια της γλυπτικής 'Αμαλίας Βαμβάκου και των ζωγράφων Χρύσας Ρωμανού και Σταματίου Σταματοπούλου. 'Η Βαμβάκου παρουσιάζει δέκα πρωτότυπες γλυπτικές συνθέσεις της με σύρμα και άλλα υλικά, καθώς και 20 περίπου ανάγλυφα σε ξύλο.

'Η ζωγράφος Ρωμανού εκθέτει μία σειρά από ελαιογραφίες της και μαυρόασπρες μονοτυπίες, και ο Σταματοπούλος μερικά από τα νέα του έργα με λάδι. 'Η έκθεση θα παραμείνει ανοιχτή όλο τον Δεκέμβριο.

• Στο Γαλλικό 'Ινστιτούτο (Σίνα) οργανώθηκε από τις 15 - 30 Δεκεμβρίου μία ομαδική έκθεση με έργα ζωγραφικής και χαρακτικής των σπουδαστών της 'Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών. Στους σπουδαστές που θα διακριθούν θα απονεμηθούν χρηματικά βραβεία και υποτροφίες.

• Στις αίθουσες του «Πλάκα "Αρτ Χάους"» (Λυσίου 10) συνεχίζεται μ' επιτυχία η ομαδική έκθεση ζωγραφικής των ζωγράφων Σούνας Πόρτιαν, Τζούλιας Μπάνιμπερ, Ξένης Ματούση και Δάφνης Κωστοπούλου. 'Η έκθεση, που περιλαμβάνει 50 περίπου κομμάτια (ελαιογραφίες και ακουαρέλλες), θα παραμείνει ανοιχτή όλο τον Δεκέμβριο.

• Στην γκαλερί «'Αρμός» ('Ηρακλείτου 21) ανοίξε η «'Αγορά Δώρων», με μεγάλη συλλογή από σχέδια, ύδατογραφίες, τέμπρες, πιότα κεραμεικού και λιθογραφίες. 'Εκθέτουν οι καλλιτέχνες: 'Αρλιώτη, Μανουσάκη, Μυσάρης, Παππάς, Σπαθάρης, Φασιανός, Τσαρούχης, Τέτσης, Μόραλης και Νικολάου.

• Στο σύλλογο Σ. Φ. Ν. Κ. (Δημοκρίτου 5) συνεχίζεται μ' επιτυχία η έκθεση Κινεζικής Τέχνης, στην οποία εκτίθενται έργα όλων των σχολών της ιστορικής κινεζικής ζωγραφικής, καθώς και μεγάλη συλλογή από κομψοτεχνήματα και μινιατούρες.

Χαρούμενες γιορτές!

με δοκοδάτες και δοκοδατίνια ΕΒΓΑ

Στην εορταστική ατμόσφαιρα του σπιτιού σας, δώστε μία ιδιαίτερη νότα χαράς και ευτυχίας. Γιορτάστε εφέτος με σοκολάτες και σοκολατίνια ΕΒΓΑ. Προσφέρονται σε ωραιότερες συσκευασίες και είναι, ασφαλώς, το πιο... γλυκό δώρο!

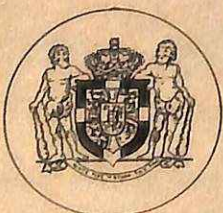
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.

Μακαρόνια.. Μὲ αὐγά!!

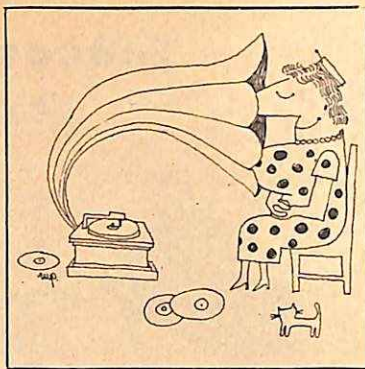

Τὴν νέα κατάκτησι τῆς ΜΙΣΚΟ!
Τὰ μοναδικὰ Μακαρόνια μὲ αὐγά! Εἶναι
ὁ ἰδεώδης συνδυασμὸς τοῦ Θρεπτικοῦ μὲ τὸ
εὐγεστον, τοῦ ὑγιεινοῦ μὲ τὸ ἐπιθυμητόν.

ΜΙΣΚΟ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

Πρέπει ν' ἀκούσετε

ΛΟΥΝΤΒΙΧ ΒΑΝ ΜΠΕΤΟΒΕΝ: ΤΡΙΑ ΚΟΥΑΡΤΕΤ-
τα Ραζουμόβσκυ, ἔργο 59.

Τὸ ἔργο αὐτὸ ἀνήκει στὴν καλύτερη περίοδο τῆς
μουσικῆς τοῦ Μπετόβεν, στὴν πρώτη, περίπου, δεκαε-
τία τοῦ 19ου αἰώνα. Καὶ δὲν ἀνήκει μόνο, ἀλλὰ εἶ-
ναι ἴσως τὸ ἀποκορύφωμα τῆς περιόδου αὐτῆς, ποὺ
πάντως ἀποτελεῖται ἀπὸ μιά ἀλυσίδα ἀδιάκοπης κο-
ρυφῶν. Καὶ πράγματι, δὲν ξέρει κανεὶς τί νὰ πρω-
τοθαυμάσῃ. Τὶς συμφωνίες ('Ἡρώϊκή, Τετάρτη, Πέμ-
πτη, Ποιμενική); Τὰ δυὸ κοντσέρτα γιὰ πιάνο, σὲ σόλ
καὶ μὴ ὕφεση; Τὸ κοντσέρτο γιὰ βιολί; Τὴ Λειτουργία
σὲ ντὺ; Τὸν Κοριολάνο ἢ τὴν Λεονώρα; Τὴν 'Απασ-
σιονάτα, τὴν Βαλνστάιν, τὴν Κρώυτσερ ἢ τὴν Les
Adieux; 'Ἡ, τέλος, τὴν Φαντασία γιὰ πιάνο, ὀρχή-
στρα καὶ χορωδίες, ποὺ προαναγγέλλει τὴν 'Ωδή στὴ
Χορὰ (9η συμφωνία);

'Ἡ ἐξάισια τριλογία τῶν κουαρτέτων Ραζουμόβ-
σκυ κατέχει τόσο σημαντικὴ θέση ἀνάμεσα στὰ ἔρ-
γα τοῦ Μπετόβεν, ὅσο καὶ οἱ συμφωνίες του. Κύριο
χαρακτηριστικὸν τους εἶναι ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ἡ ρωμα-
λεότης ποὺ χαρακτηρίζουν καὶ τὶς συμφωνίες του.
Πολλοὶ τὰ θεωροῦν τόσο κορυφαία, ὥστε τὰ τοποθε-
τοῦν στὸ ἴδιο ὕψος μὲ τὶς τραγωδίες τοῦ Σαίξπηρ ἢ
μὲ τὶς γλυπτικές συνθέσεις τοῦ Μιχαὴλ 'Αγγέλου.
'Αν δὲν φοβόταν κανεὶς μὴν ἀδικήσῃ τὶς συμφωνίες,
τὶς σονάτες καὶ τὰ Τρίο, θὰ μπορούσε νὰ πῇ, ἀκού-
γοντας ἓνα ὁποιοδήποτε ἀπὸ τὰ τρία κουαρτέττα, πὼς
εἶναι, ἀπὸ ἀπόψεως φόρμας, τὸ τελειότερο δείγμα τῆς
τέχνης τοῦ Μπετόβεν.

Τὸ ἔργο 59, ποὺ σήμερα θεωρεῖται κλασσικὸ, στὴν
ἐποχὴ τοῦ φαινόταν τόσο μοντέρνο, ποὺ ξεσήκωσε
πολλὲς ἀντιρρήσεις καὶ ἀμφιβολίες γιὰ τὴν ἀξία του.
Καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ Μπετόβεν σ' ἓνα ἐπικριτὴ του:
«Αὐτὸ δὲν ἔγινε γιὰ σὰς, ἀλλὰ γιὰ μελλοντικὴ ἐποχή».

Τὰ τρία κουαρτέττα γιὰ ἑγχόρδα, ἔργο 59, «στὸν
πρίγκιπα Ραζουμόβσκυ, παιγμένα ἀξιοθαύμαστα ἀπὸ
τὸ διάστημα Koeckert — Quartett, ἔχουν ἔγγραφὴ πᾶ-
ν τρεῖς δίσκους (18365/67) LPM τῆς «Ντῶυστε Γκραμ-
μοφόν».

ΑΝΤΩΝ ΝΤΒΟΡΖΑΚ: ΚΟΝΤΣΙΕΡΤΟ ΓΙΑ ΤΣΕΛ-
λο καὶ ὀρχήστρα, εἰς σὶ ἐλάσσονα, ἔργον 104.

Τὸ κοντσέρτο αὐτὸ, γραμμένο μεταξὺ τῶν ἐτῶν
1894 καὶ 1895, κατὰ τὴν δευτέρη ἐπίσκεψιν τοῦ συν-
θέτη στὴν Η.Π.Α., εἶναι ἀπὸ τὰ ὀραϊότερα καὶ πλέον
φημισμένα ἔργα γιὰ βιολοντσέλλο, παρὰ τὸ ὅτι ὁ
Ντβόρζακ δὲν ἔτρεφε μεγάλη ἀγάπην γιὰ τὸ ὄργανο
αὐτό.

Τὸ ὁρ. 104, παιγμένο μὲ ἐξαιρετικὴν μαεστρία ἀπὸ
τὸν Μ. Ροστρόποβιτς καὶ τὴν Βασιλικὴ Φιλαρμονικὴ
'Ορχήστρα τοῦ Λονδίνου, ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ σέρ
'Αντριαν Μπάλτ, ἔχει ἔγγραφὴ στὸν δίσκο ALP 1595,
τῆς «Χίλς Μάστερ'ς Βόις».

ΚΟΡΕΛΛΙ: ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΚΟΝΤΣΙΕΡΤΟ
γκρόσσο σὲ σόλ ἐλάσσονα, ἔργον 6, ἀριθ. 8.

Τὸ κοντσέρτο αὐτὸ, ἀπὸ τὰ ἀριστουργήματα τοῦ
'Αρχαγγέλου Κορέλλι, ἔχει ἔγγραφὴ καὶ μόνο του
στὸν δίσκο ἐξέντε ΑΕ 400024, τῆς «Φίλιπς», παι-
γμένο πάλι ἀπὸ τοὺς «1 Μουζίτσι».

ΤΕΣΣΕΡΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ
κοντσέρτα ἔχουν ἔγγραφὴ στὸν δίσκο L 09006 L τῆς
'Φίλιπς. Τὰ ἀριστουργήματα αὐτὰ εἶναι τῶν: Τορέλ-
λι (κοντσέρτο εἰς σόλ ἐλάσσονα), Κορέλλι (κοντσέρ-
το γκρόσσο εἰς σόλ ἐλάσσονα, ἔρ. 6, ἀριθ. 8), Μαν-
φρετίνι (εἰς σὶ μεζόν, ἔρ. 3, ἀριθ. 12) καὶ Λο-
κατέλλι (εἰς σὶ ἐλάσσονα, ἔρ. 1, ἀριθ. 8).

Καὶ τὰ τέσσερα αὐτὰ κοντσέρτα ἐκτελοῦνται ἀπὸ
τὸ διάστημα συγκρότημα τῶν «1 Μουζίτσι».

7^α ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ 7^{ης} ΤΕΧΝΗΣ

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ
ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΝΤΕΜΠΥ ΡΕ-Υ-ΝΟΛΝΤΣ καὶ ὁ Γκλὲν Φόρντ σὲ μιά σκηνὴ τοῦ φιλμ

Ο ΕΚΒΙΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΓΥΜΝΩΝ ΜΟΝΤΕΛΩΝ

Κανένας ἀπ' τοὺς ἀστυνομικοὺς καλοσσοὺς ποὺ εἶδαμε μέχρι σήμερα
δὲν μπορεῖ νὰ παραβλεπθῇ μὲ τὸ μοναδικὸ αὐτὸ ἀστυνομικὸ ἀριστούργημα
ποὺ μᾶς παρουσιάζει ἡ Μέτρο Γκλόντουν Μάγερ. 'Ενα φιλμ ποὺ γνώρι-
σε παντοῦ πρωτοφανεῖς θριάμβους καὶ ἀπέσπασε τὶς πιὸ ἐνθουσιώδεις
κριτικές.

Μὲ πρωτοτυπία ἀσύλληπτη, μὲ πλοκή καταπληκτικὴ, διανοημένο συ-
νεχῶς μὲ τὰ πιὸ σπαρταριστὰ ἐπεισόδια, ὅχι μόνον αἰχμαλωτίζει τὸν
θεατὴ, ἀλλὰ τοῦ χαρίζει καὶ πραγματικὰ ἀπολαυστικὲς στιγμές.

Μὲ βάσιν τὸ θεατρικὸ ἔργο «THE GAZEBO», ποὺ ἔκανε πάταγον καὶ
παίζεται ἐπὶ τρία συνεχῆ χρόνια στὸ Μπρόντγουεϊ καὶ ἄλλα δύο στὸ
«Σαβόι», τοῦ Λονδίνου, τὸ ἀστυνομικὸ αὐτὸ ἀριστούργημα θυμίζει τὶς
πιὸ μεγάλες ἐπιτυχίες τοῦ 'Αλφρεντ Χίτσκοκ. Συνδυάζει πρωτοφανῆ δρά-
σιν, μυστήριο καὶ ἀγώνια, ποὺ καθηλώνουν τὸν θεατὴ ὥς τὸ ἀπρόσπτο
τέλος, καὶ ἐπὶ πλέον, μιά σειρά ἀπὸ σπαρταριστὰ ἐπεισόδια πλημμυ-
ρισμένα ἀπὸ χιούμορ.

Ὁ Γκλὲν Φόρντ καὶ ἡ Ντέμπυ Ρεϋνολντς, σὲ δυὸ ρόλους «κοιμμένων
καὶ ραμμένων» γιὰ τὸ πολυσύνθετο ταλέντο τους, εἶναι κυριολεκτικὰ
ἀνυπέρβλητοι.

Ὁ «Ἐκβιαστὴς τῶν γυμνῶν μοντέλων», ποὺ θὰ ἐνθουσιάσῃ τοὺς
λάτραις τῶν ἀστυνομικῶν περιπετειῶν, προβάλλεται ἀπὸ τὴν Δευτέρα
στοὺς κινηματογράφους ΠΑΛΛΑΣ καὶ ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ.

Η ΠΑΙΔΙΚΗ χορωδία Τράπ καὶ ἡ πρωταγωνίστρια Ρουθ Λαύδερικ

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΡΑΠ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Χαρὰς εὐαγγέλια γιὰ μικροὺς καὶ μεγάλους!... Ὁ ἴδιος Παραγωγὸς
καὶ ὁ ἴδιος σκηνοθέτης, ποὺ μᾶς χάρισαν τὴν ἀξέχαστη «Οικογένεια Τράπ»
παρουσιάζουν τώρα μιά νέα ἀσύγκριτη δημιουργία τους, ἓνα ὄνειρο ὁμορ-
φίας καὶ γοητείας, ποὺ δὲ μείνῃ κυριολεκτικὰ ἀξέχαστο, τὴν «Οικογένεια
Τράπ στὴν Ἀμερική».

Ἡ ἴδια ὑπέροχη πρωταγωνίστρια, ἡ πολυαγαπημένη Ρουθ Λαύδερικ,
ὁ ἴδιος ἐλεγκτὸς πρωταγωνιστὴς Χάινς Χέλτ καὶ ἡ περίφημη Παιδικὴ
Χορωδία Τράπ, δὲ σὰς μαγέψουν καὶ πάλι μὲ τὸ δεύτερο καὶ τελευταῖο
αὐτοῦ μέρος, ποὺ συγκεντρώνει τὶς πιὸ συναρπαστικές περιπέτειες τῆς
ἀληθινῆς αὐτῆς ἱστορίας.

Ἡ ἀριστουργηματικὴ αὐτὴ ταινία, ποὺ δὲ χάρισις σὲ μικροὺς καὶ
μεγάλους δυὸ ἀπολαυστικὲς ὥρες, προβάλλεται ἀπὸ τὴν Δευτέρα στοὺς
κινηματογράφους ΑΤΤΙΚΑ καὶ ΚΥΒΕΛΗΣ.

(Ἀνακοίνωσις)

ΔΡΜΟΣ

ΚΑΛΤΣΕΣ • ΑΝΔΡΙΚΕΣ
• ΠΑΙΔΙΚΕΣ

Μὲ
Helanca
NYLON Mousse

ΕΓΓΥΗΣΙΣ
ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Πωλοῦνται εἰς τὰ καλὺτερα καταστήματα.

Ἡ κλαστικὴ νύκλον
MOUSSE HELANCA κα-
τασκευάζεται ἀποκλει-
στικῶς ἐν 'Ελλάδι παρὰ
τῶν ἔργασταρίων

BOMBYΞ Α.Ε.

βάσει συμφωνίας μὲ τὸν οἶκον
HEBERLEIN & CO A. G. - WATTWIL (SUISSE)
© = Σῆμα κατατεθέν

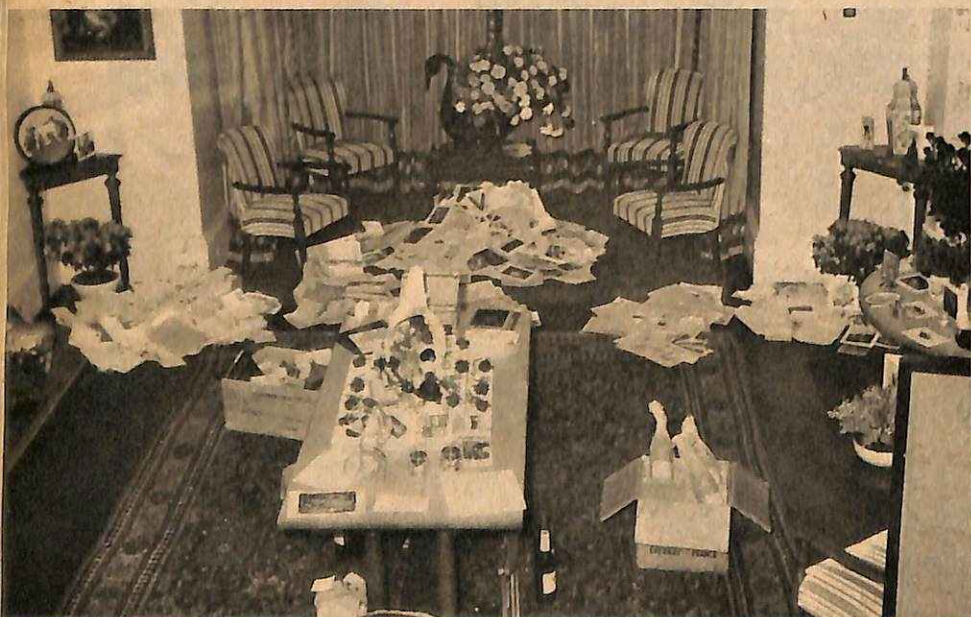

Τὰ Χριστούγεννα ξφθασαν

(Associated News Papers)

Όλος ο κόσμος περιμένει νὰ γιορτάση τὴν ἔλευση τοῦ Σωτῆρος στὴ Γῆ καί, πρῶτα ἀπ' ὅλους, οἱ Ἀγγλοὶ καταστηματαρχαὶ τῆς Ρῆτζεντ Στρίτ τοῦ Λονδίνου, ποὺ λάμπει σὰν φανταστικὸς Γαλαξίας μέσα στὴ νύχα. Σὲ παραμυθένια λεωφόρο ἔχει μεταβληθῇ καὶ φέτος ὁ ἐμπορικὸς αὐτὸς δρόμος, ντυμένος μὲ χιλιάδες γιορτινὰ λαμπιόνια καὶ κατάφωτους ἀγγέλους, ποὺ σαλπίζουν μὲ χρυσὲς τρουμπέττες. Τὸ φαντασμαγορικὸ αὐτὸ θέαμα θὰ ἐπαναλαμβάνεται μέχρι τὴν ὥρα ποὺ θὰ φθάσῃ τὸ Νέον Ἔτος.

(Associated News Papers)

Εὐχὲς καὶ δῶρα στὸν γέρο - Οὐϊννι

Καταρράκτης ἀπὸ εὐχετήριες κάρτες, λουλούδια καὶ ἄλλα δῶρα πλημμύρισε πρὶν λίγες ἡμέρες τὴν κατοικία τοῦ σερ Οὐϊνστον Τσῶρτσιλ, στὸ Χάυντν Πάρκ Γκαίητ τοῦ Λονδίνου. Ὅλα ἀντιπροσώπευαν εὐχὲς τῶν ἀναριθμητῶν θαυμαστῶν καὶ φίλων τοῦ γιὰ τὴν 86ῃ ἐπέτειο τῶν γενεθλίων του, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἀνάρρωσή του ἀπὸ τὸ πρόσφατο ἀτύχημά του. Στὴ φωτογραφία τὸ ἐορταστικὸ κέικ τοῦ γέρο - Οὐϊννι, στὴ μέση ἐνὸς δῆκου ἐπιστολῶν καὶ εὐχετηρίων, στὸ σπίτι του

Ἐορταστικὴ φαντασμαγορία

Τεράστιες φωτεινὲς χιονοιφάδες αἰωροῦνται στὴν Ὀτφορντ Στρίτ, πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τῶν πολυσύχολων Λονδρέζων, γιὰ νὰ σημειώσουν τὴν ἔλευση τῶν Χριστουγέννων καὶ τὴν ἐναρξὴ μιᾶς γιορταστικῆς περιόδου γιὰ τοὺς φλεγματικούς Βρεταννοὺς.

(Sport and Geuerel)

Δῶρο τοῦ Ὁσλο στὸ Λονδίνο

Λαμπροστολισμένο, μὲ πολυάριθμα, πολύχρωμα λαμπιόνια, τὸ χριστουγεννιάτικο αὐτὸ δέντρο, ὕψους 15 μέτρων, στήθηκε στὴν πασιγνώστη -καὶ ὁλόφωτη- Τραφάλγκαρ Σκουαίρη τοῦ Λονδίνου, μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν Χριστουγέννων. Δῶρο τῶν κατοίκων τοῦ Ὁσλο.

Τὸ πρῶτο βάπτισμα

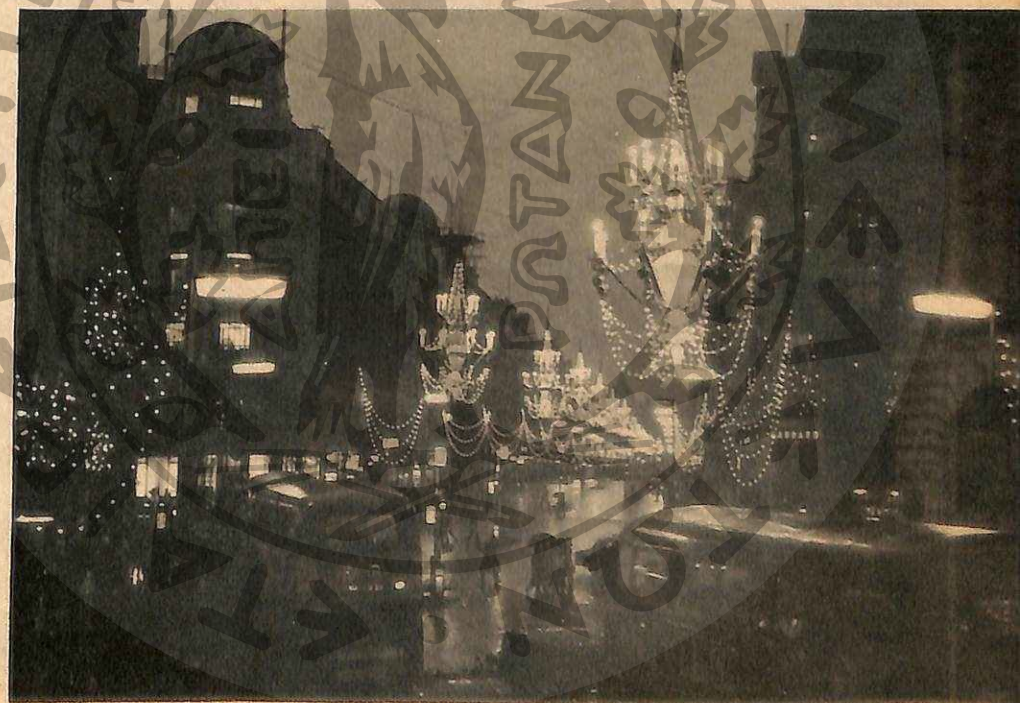
Ὅχι μόνον γιὰ τὶς μεγάλες, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς μικρὲς τὸ ὀπλοστάσιο τῆς ὁμορφιάς. Φυσικά, ὅπως δείχνουν, δὲν μποροῦν ἀκόμη νὰ συμφωνήσουν μὲ τὴν παροιμία: «Μπρὸς στὰ κάλλη τί εἶν' ὁ πόνο».

(Associated News Papers)

Φωτεινὲς νύχτες

Νύχτα στὴν χριστουγεννιάτικη Ρῆτζεντ Στρίτ. Οἱ ἀτέλειωτες λονδρέζικες νύχτες νικῆθηκαν ἀπὸ τὶς πᾶμφωτες γιορταστικὲς γιρλάντες.

Οί Βασιλείς και ο πρωθυπουργός στην έορτή του πυροβολικού

Το πυροβολικό γιόρτασε την επέτειο της προστάτιδός του 'Αγίας Βαρβάρας, στη Σχολή Πυροβολικού του Μεγάλου Πεύκου. Οί Βασιλείς, ο διάδοχος, οι πριγκίπισσες Σοφία και Ειρήνη και ο πρίγκιψ Μιχαήλ τίμησαν με την παρουσία τους τη γιορτή (άνω). Στην ίδια τελετή προσήλθε και ο πρωθυπουργός κ. Καραμανλής. Στη φωτογραφία (κάτω) ο πρωθυπουργός, ενώ επιθεωρεί το τιμητικό στρατιωτικό απόσπασμα. (Μεγαλοκονόμου)

Η Έλλάς στην συνέλευση του Ν.Α.Τ.Ο.

Η Έλλάς εκπροσωπήθηκε στην 6η Διακοινοβουλευτική Γενική Συνέλευση του Ν.Α.Τ.Ο., που συνήλθε στο Παρίσι, από τους βουλευτές κ.κ. Γιόκα, Βρανόπουλο και Ίντζε.

(Photo Feuille)

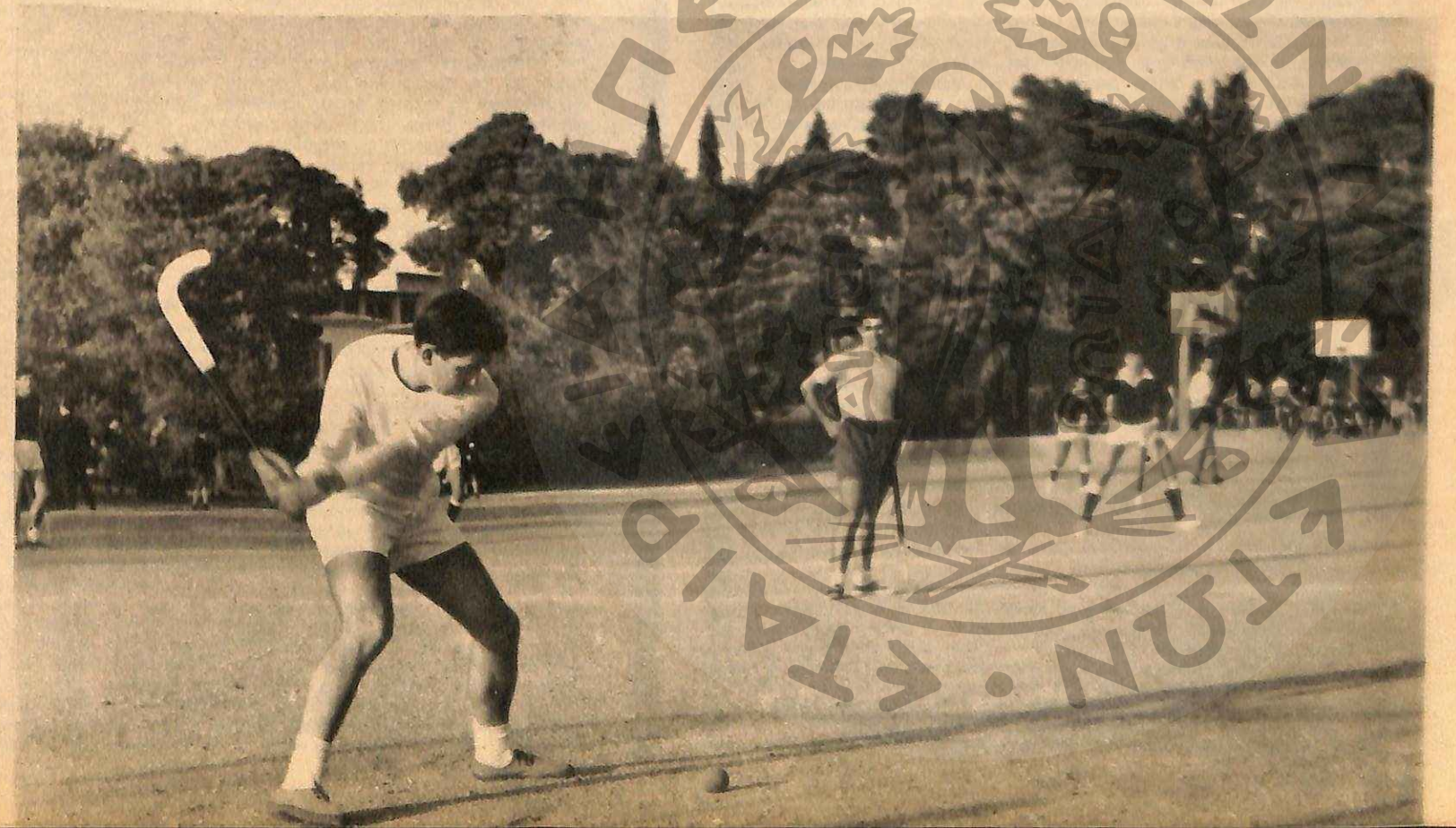
(Μεγαλοκονόμου)

Ο Διάδοχος στ' Ανάβρυτα

Οι συμμαθηταί του, δλοι οι απόφοιτοι του 'Εθνικού 'Εκπαιδευτηρίου 'Αναβρύτων και οι σημερινοί μαθηταί της Σχολής υποδέχθηκαν στις αρχές του μηνός τον διάδοχο στο παλιό του σχολείο, στ' 'Ανάβρυτα. 'Η εύκαιρία δόθηκε την «'Ημέρα των 'Αποφοίτων», που γιορτάζεται κάθε χρόνο στο εκπαιδευτήριο. 'Ο διάδοχος, οι παλιοί συμμαθηταί του και οι μικροί που φοιτούν φέτος στο σχολείο συγκεντρώθηκαν το μεσημέρι της ημέρας εκείνης γύρω από το εορταστικό τραπέζι και, τελικά, αφού άντηλλάγησαν προπόσεις, οι απόφοιτοι παρουσίασαν και επέδωσαν στον διάδοχο μια αναμνηστική πλάκα, για τη νίκη του στους Ιστιοπλοϊκούς αγώνες των 'Ολυμπιακών της Ρώμης. Φυσικά, οι σημερινοί μαθηταί δεν υστέρησαν σ' αυτό το σημείο και προσέφεραν στον διάδοχο, σέ ανάμνηση της νίκης του, ένα όμοιομα σκάφους τύπου «Ντράγκον», με το οποίο είχε αποσπώσει την πρώτη νίκη στη Νεάπολη. Νορίς το απόγευμα, ο διάδοχος, οι απόφοιτοι και οι σημερινοί μαθηταί πήραν μέρος στους αθλητικούς αγώνες που ώργανώθηκαν στα 'Ανάβρυτα. 'Αριστερά ο διάδοχος, ενώ αναρριχάται σ' ένα δένδρο. Κάτω, ο διάδοχος σέ μια προσπάθεια, κατά τη διάρκεια αγώνος χόκευ στη Σχολή.

(Φωτ. 'Ηνωμένων Φωτορεπόρτερς)

**OXI, ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ
ΥΠΑΝΑΠΤΥΚΤΟΙ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΣ!**

29

νει νέαν στατικότητα και τοιουτοτρόπως το πολίτευμα επιβιοί. 'Η αντιπροσωπευτική κοινοβουλευτική Δημοκρατία του 19ου αιώνα διαφέρει ουσιαστικά από ακόμη ισχύει από την σύγχρονη, έστω και αν εις την βάση τυπικώς φαίνεται ή παλαιά. Νέοι παράγοντες έπιδράσαν επί της ουσίας. 'Ο κομματικός μηχανισμός. Αυτός ηύξησεν ως έλχθη εις το έπακρον τούς περιορισμούς της αναδείξεως εις την πολιτικήν και συνεπώς και τούς άποσπαστικούς εκείνους παράγοντας διά την άνάμιν εις την πολιτικήν. 'Ο σκοπεύων να πολιτευθή πρέπει να άποδλέψη πέραν των ικανοτήτων του και εις τας ικανότητάς του, ως άνεφερον άνωτέρω, ως ύποψηφίου. 'Ιδού, λοιπόν, άμέσως ή ανάγκη να έξυπηρετήση την κομματικήν του πελατεϊάν και ίδου ή ύπεροχή του τοπικού ύποψηφίου εναντι του ύποψηφίου των μεγάλων κέντρων, όπου ο άτομικός κομματικός παράγων έρχεται εις δευτέραν μοίραν. Καί δι' αυτό, άλλωστε, μόνον εκεί είναι εύχεστερά ή προβολή Ι-κανωτέρων ύποψηφίων. Πέραν, όμως, του κόμματος είναι ή ήδη έπίδρασις του τύπου και ο τύπος ο σημερινός ως ουσιαστικός ώργανωμένη μεγάλη επιχείρησις άπέχει από του να εκφράζη την μορφήν του τύπου του 19ου αιώνα. Είναι κατόπιν ή προσθήκη του ραδιοφώνου και ακόμη περισσότερο της τηλεόρασεως. 'Όλα δέ ταύτα, και όταν δεν άποτελούν όπλα εις χείρας της κυβερνήσεως, δεν δύνανται πλέον να είναι μέσα είμη μεγάλων κομματικών ώργανισμών. Τέλος, ο ταχύτατος ρυθμός της ζωής μετέβαλε και άλλα στοιχεία του πολιτεύματος. 'Ο 19ος αιώνας ήτο ο αιώνας του ώραίου και του μακρού λόγου, της εύρείας εις την Βουλήν συζητήσεως. Μεσούντος του 20ου αιώνα ο χρόνος περιωρίσθη ενώ καταπληκτικώς ηρύνθησαν τά θέματα άρμοδιότητος του Κράτους.

'Αλλ' ή Δημοκρατία, παρά τας οιασδήποτε μεταβολάς και αλλοιώσεις της, πολύ άπέχει από του να δύναιται να προσαρμοσθή πλήρως. Αυτό έχει ως συνέπειαν σπασμωδικάς αντιδράσεις αι οποίαι προκαλούν και διαμορφώσεως παραδόξων καταστάσεων. Βλέπετε και εις την Γαλλίαν μεταβολήν του έκλογικού συστήματος εις τας παραμονάς των εκλογών. Εις την 'Αγγλίαν να έξαφανίζεται ή αντιπολιτευσις και ο τύπος να ύφίσταται εκ των νέων οικονομικών συνθηκών δοκιμασίαν ύπάρξεως. Να αναγκάζονται να κλείουν έφημερίδες με 1.300.000 φύλλα κυκλοφορίας και να περιορίζουν τας σελίδας των οι «Τάιμς». Με ώρισμένας διαφοράς και με διαρρυθμίσεις παντού τὰ ίδια, ως άποτέλεσμα όχι της ποιότητος των πολιτών, άλλα της γενικωτέρας κρίσεως της Δημοκρατίας. Καί ή κρίσις είναι ακόμη ζωηρότερα διότι άναγκάζει και εις την κρίσιν των ανθρώπων. Αυτό είναι το δύσκολον φαινόμενον όλων των μεταβατικών εποχών. Καί δεν είναι ανάγκη να ανατρέξωμεν εις συγκρίσεις με τον 19ον αιώνα, αί-ώνα υπερέχοντα εις την σειράν των πολιτικών προσωποτήτων. 'Αλλά και εις τον 20ον. Συγκρίνετε την Συνθήκην των Βερσαλλιών με τας μεταπολεμικάς. Παύ εις Κλεμανσώ ή εις Λούδ Τζώρτζ ή εις Φός. Καί όσοι υπήρξαν οι υπερέχοντες ήσαν όσοι έπεβίωσαν της εποχής εκείνης. 'Ο Τσώρτσιλ ή ο Σμάτς. Συγκρίνετε Συνελεύσεις της Κ.Τ.Ε. και τώρα του Ο.Η.Ε. και θα ίδιχη την διαφοράν ποιότητος.

'Επεξετάσθην διότι άκριβώς ήθελον να τονίσω και να άποδείξω ει δυνατόν ότι όλοι αι προβαλλόμεναι άδυναμιαί παρ' ήμιν υπάρχουν, άλλα δεν άφορούν την 'Ελλάδα και μόνον και ως εκ τούτου δεν δύνανται να κλονίσουν την βασικήν άπάντησιν ότι ή 'Ελλάς είναι πολιτικώς ανεπτυγμένη Χώρα, δοκιμαζομένη απλώς και εκ της γενικωτέρας κρίσεως της Δημοκρατίας και κρίσεως της εποχής μας.

'Από της εποχής του 'Εφιάλτου και του Περικλέους έγίνοντο αι συνεχείς πρὸς τὸν Δῆμον παραχωρήσεις, αι οποίαι δεν δύνανται να άποχωρισθουν και από την έσωτερικήν πρόθεσιν κολακείας του Δήμου διά την άπόκτησιν ή την διατήρησιν της έξουσίας. Καί πέρυσιν άκόμη εις την 'Αγγλίαν ένδυμουμένα τας τόσας ύποσχέσεις των εργατικών διά το κέρδος των ψήφων. Καί τὰ ώργανωμένα συμφύροντα παρεμβαίνουν σήμερα και μάχονται όσον ποτέ διά την διατήρησιν της έξουσίας. Καί αν πριν υπήρχε μόνον ή επίδρασις του κεφαλαίου, σήμερα προστεθή εξ ίσου μεγάλη του συνεταιρισμού και του συνδικάτου. Ταξική παρέμβασις άκατανόητος εις τὸ άγνόν υπόδαθρον της φιλελευθέρας κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας.

'Η Δημοκρατία μάχεται διά να έπιζήση. 'Αναζητεί τούς δρόμους και τούς τρόπους της προσαρμογής, έτοιμή να συμβιβασθή, άλλ' άπρόθυμος να θυσιάση τας βασικάς της επιδιώξεις της Ισονομίας και της Ισοπολιτείας. "Αν αυτές έθυσιάζε, θα ώμολογει όχι προσαρμογήν, άλλ' ήτταν.

Καί ή κρίσις έχει άλυσιδωτήν την αντίδρασιν. Καί εις την αυτοδίοκσιν και εις την διοίκσιν και εις την δικαιοσύνην. Το 1920 τὸ 'Ελληνικὸν Κράτος έπετύγχανε διοίκσιν εις την Μικράν 'Ασίαν, ή οποία προσείλκε τον θαυμασμόν του Βρετανου πρώτουουργου. "Αν τὸ 1960 ή ελληνική διοίκσις παρουσιάξη άδυναμίας, αυτό δεν σημαίνει ότι ως λαός υπεχωρήσαμεν αντί να προοδεύσαμεν. Σημαίνει απλώς ότι ύφιστάμεθα τας συνεπείας της γενικωτέρας κρίσεως της πολιτικής και της κοινωνικής Δημοκρατίας με τούς προσθέτους λόγους, πολέμων, κατοχής και έσωτερικών διαταραχών. Αι δοκιμασίαι, μάλιστα, αὐταί άπέδειξαν ακόμη περισσότερο την άνωτερότητά μας, διότι καθιστούν όσον ποτέ ζωντανήν την άπόφασιν μας ως "Εθνους να μάχόμεθα επί των επάλξεων της Δημοκρατίας. Καί αυτό χαρακτηρίζει ένα λαόν και όχι ή έπι μέρος άτυχής περιπτώσεως ή κακαί αντιδράσεις.

Τὸ "Οχι τοῦ 1940 καί ή σταθερά μας αντίστασις εις την κατοχήν και ή έμμενος έκτοτε άπόφασίς μας διά την έλευθερίαν και την Δημοκρατίαν. Αὐτὰ χαρακτηρίζουν τὸν ύψηλόν βαθμόν της άναπτύξεώς μας εις την πολιτικήν μας ζωήν.

ΣΠ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ

ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΑ ΜΑΛΛΙΝΑ

Στου *Μεξανδάνου*
ΕΡΜΟΥ 27

Κραγιόν
Zande
'Αμερικής
ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ 4—ΤΗΛΕΘ. 624.490

ΝΕΑ
ΕΞΕΛΙΓΜΕΝΗ
ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΕΧΟΥΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΝΑΓΚΗΝ ΙΔΑΝΙΚΩΝ

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ανεξάντλητο είναι το θέμα των νέων και μεγάλο το πρόβλημά τους στη σημερινή εποχή. 'Υπήρχε, βέβαια, και στο παρελθόν. Πάντοτε οι νέοι διέφεραν από τούς ενήλικους, τούς ξάφνιαζαν και τούς προκαλούσαν άνησυχίες. Καί πάντοτε οι ενήλικοι πίστευαν ότι στα νεύατα τους ήσαν καλύτεροι. Τις τελευταίες όμως δεκαετηρίδες το πρόβλημα έχει γίνει όξύτερο. Καί άπασχολεί συστηματικώτερα παιδαγωγούς, κοινωνιολόγους, ψυχολόγους, νομικούς, κληρικούς κλπ. "Όλοι διαπιστώνουν ότι το χάσμα έχει εύρυνθι και ότι οι νέοι τώρα είναι περισσότερο δυσπροσάρμοστοι.

'Η διαπίστωση είναι κατά βάση όρθή. 'Η ψυχολογία των νέων έχει αλλάξει. Προηγούμενως, όμως, έχει αλλάξει ή πραγματικότητα, μέσα στην οποία ζουν. 'Ο σημερινός κόσμος είναι κόσμος ταχύτατα μεταβαλλόμενος. 'Η Ιστορία έχει άποκτήσει ένα ρυθμόν που προκαλεί 'Ιλιγγον. Μέσα σε μία δεκαετία συντελούνται αλλαγές, που άλλοτε έχρειάζοντο ένα αιώνα. Καί οι νέοι συλλαμβάνουν με μεγαλύτερη εύαισθησία τὸν ρυθμόν αυτόν, που είναι φυσικό να τούς άναστατώνει.

"Επειτα, οι νέοι είναι σήμερα αναλογικώς περισσότεροι. Λόγω της αύξησεως της γεννητικότητας αντιπροσωπεύουν μεγαλύτερη μερίδα της κοινωνίας. Καί το γεγονός αυτό άποτελεί επίσης παράγοντα ψυχολογικής διαταραχής των νέων. Διότι αύξάνει τις δυσχέρειες που αντιμετώπιζουν| προσπαθώντας να γίνουν οικονομικώς ενεργά μέλη της κοινωνίας. Στις χώρες, μάλιστα, όπου ή οικονομία δεν έχει ανάλογη με την άνοδο του πληθυσμού άπορροφητικότητα —όπως είναι ή 'Ελλάς— το πρόβλημα καταντά έφιαλτικό.

"Ενας τρίτος, αντικειμενικός, λόγος είναι ότι τώρα όλες οι μεγάλες ιδεολογίες του παρελθόντος βρίσκονται σ' ένα είδος παρακμής. Τις έφθειρε ή πραγματικότητα. 'Ο 19ος αιώνας είχε κατακλύσει τὸν κόσμο με ιδανικά. Καί στο πρώτο μισό του 20ου αιώνα τα ιδανικά αυτά έγιναν πράξη. Δεν έβελτίωσαν όμως την τύχη του ανθρώπου. Σήμερα ο πολιτισμένος άνθρωπος είναι λιγώτερο ήρεμος και εύτυχής από ό,τι ήταν πριν από ένα αιώνα. Τὸν έχουν άπογοητεύσει και ο έθνικισμός και ο κομμουνισμός, διότι και οι δύο τὸν έφόρτωσαν με δεινά και τὸν κρατούν σε μόνιμη άγωνία για το μέλλον. Καί αυτό το διαισθάνονται πολύ έντονα οι νέοι.

Τέτιο είναι το έδαφος επάνω στο οποίο διαμορφώνεται ή ψυχολογία του συγχρόνου νέου. 'Η πρώτη συνέπεια των επιδράσεων αυτών επάνω του είναι μία πρώιμη ώριμότητα. 'Ο σημερινός νέος δεν χάνεται στα σύννεφα. Τη μεγάλη πλειονότητα της νέας γενεάς την χαρακτηρίζουν προσγείωση και ρεαλισμός. Τὸ κεντρικό πρόβλημα, που την άπασχολεί, είναι ή εξασφάλιση της υλικής ανεξαρτησίας. Είναι, άλλωστε, σήμερα πιὸ πιεστική από άλλοτε ή ανάγκη αυτή. Καί θα ήταν άδικο να την άγνοήσουμε. Μήπως, όμως, οι μεγάλοι κατέχονται λιγώτερο από το άγχος τούτο;

Μιά άλλη συνέπεια είναι ο έντονος άτομικισμός, που συνοδεύεται από ζωηρές άμφιβολίες για τις καθιερωμένες άξίες και για τις μεγάλες «λέξεις». 'Η ψυχολογική αυτή στάση κλιμακώνεται από τὸν πλήρη «άρνητισμό», που πολλές φορές παίρνει επιθετική και αντικοινωνική μορφή, έως την άπλη άπάθεια. Αυτή ή γενική άμφιβολία των νέων εκδηλώνεται σ' όλες τις ώριμες κοινωνίες. Στά δημοκρατικά καθεστώτα ή πολιτική αφήνει μάλιν άδιάφορη τη νεολαία. 'Αλλά και στα κομμουνιστικά τὸ ίδιο συμβαίνει. Διότι ούτε τὰ μέν, ούτε τὰ δε κατορθώνουν να την έμπνεύσουν.

Στά δημοκρατικά καθεστώτα οι νέοι βλέπουν την πολιτική σαν ένα παιχνίδι χαμηλής ήθικής ποιότητας και τούς πολιτικούς σαν ανθρώπους που τὰ έκαναν θάλασσα. Καί αισθάνονται άπώθηση όχι μόνον πρὸς την συντήρησιν, άλλα και πρὸς την επανάστασιν. Στά κομμουνιστικά διαπιστώνουν πόσο τεράστιο είναι το χάσμα μεταξύ επαγγελιών και πραγματισμός, ούτε ή κοινωνική άνισότης, ούτε ή διαφθορά. Καί προσπαθούν να βολευθουν απλώς, όπως ήμπορούν. "Ενα από τὰ μεγαλύτερα προβλήματα που άπασχολούν σήμερα τὰ κομμουνιστικά καθεστώτα είναι ή καταπολέμηση της άδιαφορίας των νέων.

Μόνον στις καθυστερημένες χώρες οι νέοι συγκινούνται από την πολιτική και τις ιδεολογίες της. 'Εκεί ο έθνικισμός άποτελεί νέα και ενεργό «ιδέα», που γεννά και έλπίδες και φιλοδοξίες και δυνατότητες. Με τις έ-

θνικιστικές ζυμώσεις, που τελικά οδηγούν εν όνόματι της «έλευθερίας» πρὸς τὸν δεξιό ή τὸν άριστερό ολοκληρωτισμό, διαμορφώνεται και άνεβαίνει μία καινούργια άρχουσα τάξη. Καί ή νεολαία περνά τὸ στάδιο της ενεργού άμαδίκης δράσεως, που το έπέρασσαν πρὸ πολλοῦ οι νέοι των ώριμων κοινωνιών.

"Όσο δυσάρεστη όμως και αν είναι ή σημερινή πραγματικότητα για τούς νέους των ανεπτυγμένων χωρών, ή βασική έφεση του «δοσίματος» και τὸ αίσθητό ήθικό κριτήριο δεν τούς εγκαταλείπουν. Διότι τὰ δύο αὐτὰ γνωρίσματα τὰ φέρνουν πάντα μαζί τους οι νέοι από τὸ εργαστήριο της φύσεως. Θέλουν πάντα να κάνουν κάτι ύψηλό και μεγάλο και μετροῦν πάντα τούς άλλους με άμείλικτη αυστηρότητα. 'Αλλά τὸ πρώτο μένει συνήθως άνικανοποίητο. Καί τὸ δεύτερο τούς ποτίζει με πικρία και σκεπτικισμό.

Παρά ταύτα, ένα ποσοστό των νέων κατορθώνει και βρίσκει κάποια διέξοδο —έξωστροφή ή έσωστροφή— και ικανοποιεί, έτσι, τὸν έμφυτο ιδεαλισμό του. Παρατηρείται, έτσι, σε πολλές χώρες μία έντονότερη εκδήλωση φιλαλληλίας εκ μέρους των νέων. Τους άρέσει ν' άσχολούνται με έργα που άνακουφίζουν τὸν πλησιον χωρίς μεγαλότομες διακηρύξεις. "Άλλοι στρέφονται πρὸς τη θρησκεία, που ικανοποιεί κάπως τις μεταφυσικές άνησυχίες τους. Μεταπολεμικώς παρατηρείται σε πολλές χώρες άνανέωση των θρησκευτικών ενδιαφερόντων. Καί στην 'Ελλάδα σήμερα είναι περισσότεροι οι νέοι που στρέφονται πρὸς τη θρησκεία, παρά πρὸς την πολιτική. 'Υπάρχει και μία κατηγορία νέων που προτιμά τη «φυγή», για να δώσει διέξοδο στὸν ιδεαλισμό της. Καί ένας τρόπος φυγής ήταν ανέκαθεν ή τέχνη. Σήμερα πολλοί περισσότεροι νέοι άσχολούνται με τη μουσική, με τη ζωγραφική, με τη λογοτεχνία, παρά άλλοτε. Καί ίσως μέχρις ώρισμένου βαθμοῦ τὸ φαινόμενο της πληθωρικής «λογοτεχνικής» παραγωγής στὸν τόπο μας να άφείλεται σ' αυτή την τάση της φυγής. "Άλλο τὸ ζήτημα αν είναι ή όχι ικανοποιητική ή παραγωγή αυτή.

Οι νέοι πάντοτε είχαν ανάγκην ιδανικών. Καί όταν τὸ περιβάλλον τούς τὰ προσέφερεν, οι περισσότεροί τους έδίδοντο σ' αὐτὰ με θερμή και δύναμη. Ποτέ, όμως, όλοι. Πάντα υπήρχαν οι ύπολισταί, οι σκεπτικισταί, οι αδιάφοροι, οι άρνητικοί, οι άπαθείς. 'Η λεγομένη γενεά του μεσοπολέμου, που είναι σήμερα ή γενεά των μεγάλων, οι οποίοι κρίνουν, κατακρίνουν και άνησυχούν, ήταν γεμάτη από τέτοιους τύπους. Αυτή, εν τούτοις, ή γενεά, δταν αίσθανήθηκε επάνω στο δέρμα της τὸν κίνδυνο να χάση την έθνική έλευθερία της και όταν την είδε χαμένη, δρῆκε μέσα της τεράστιες δυνάμεις άνατάσεως.

Αὐτὸ δείχνει ότι άπόλυτη άπαισιοδοξία δεν δικαιολογείται. Θα ήταν, βέβαια, πολύ εύχάριστο αν ήμπορούσεν ο κόσμος να δημιουργήση νέα ενεργά ιδανικά, που ν' αντικαταστήσουν τὰ παλαιά, τὰ οποία δεν συγκινούν πλέον τούς νέους. 'Αλλ' αυτό δεν γίνεται επί παραγγελία. Σήμερα, ακόμη και ή έλευθερία και ή δημοκρατία δεν είναι ιδανικό — κίνητρο για εκείνους που την έχουν. Είναι για όσους την διεκδικούν — είτε την είχαν γνωρίσει και την έχασαν, είτε δεν την είχαν γνωρίσει ποτέ. 'Η άθρόα συμμετοχή των νέων στὸν κυπριακό αγώνα και στην σύγκριση αντικομμουνιστική επανάστασιν, που ήταν κατ' έξοχήν επανάστασις της νέας γενεάς, είναι πολύ εύγλωττα γεγονότα.

'Η κατάσταση του νέου, άλλωστε, είναι —δυστυχώς ή εύτυχώς— μεταβατική. "Επειτα από μικρούς ή μεγάλους ψυχολογικούς κλυδωνισμούς έρχεται γρήγορα συνήθως ή έμπλοκή με τις εύθιες της ζωής. 'Ο νέος ήλικιώνεται, άποκτά ένα επαγγελμα, σχηματίζει οικογένεια, βλέπει τὸν κόσμο όχι ως θεατής και κριτής μόνο, άλλα και ως ώργανικό και υπεύθυνο τμήμα του και αναγκάζεται να προσαρμοσθή. 'Από άρνητικό στοιχείο που ήταν, γίνεται κατ' ανάγκην θετικό. Φέρνει, φυσικά, μαζί του και μερικές από τις άνησυχίες του και αντιπροσωπεύει ένα κάπως διαφορετικό ανθρώπινο τύπο, που θα επιδιώξη και θα επιβάλη ώρισμένες μεταβολές. Καί αύριο θ' αντιμετώπιση τούς νέους που έρχονται με τὸ ίδιο ξάφνιασμα και την ίδια άγωνία που προκαλεί ο ίδιος σήμερα...

Η παραλία του κόλπου της Καλλονής που περικλείονταν από τους αρχαίους λιμενοβραχίονες.

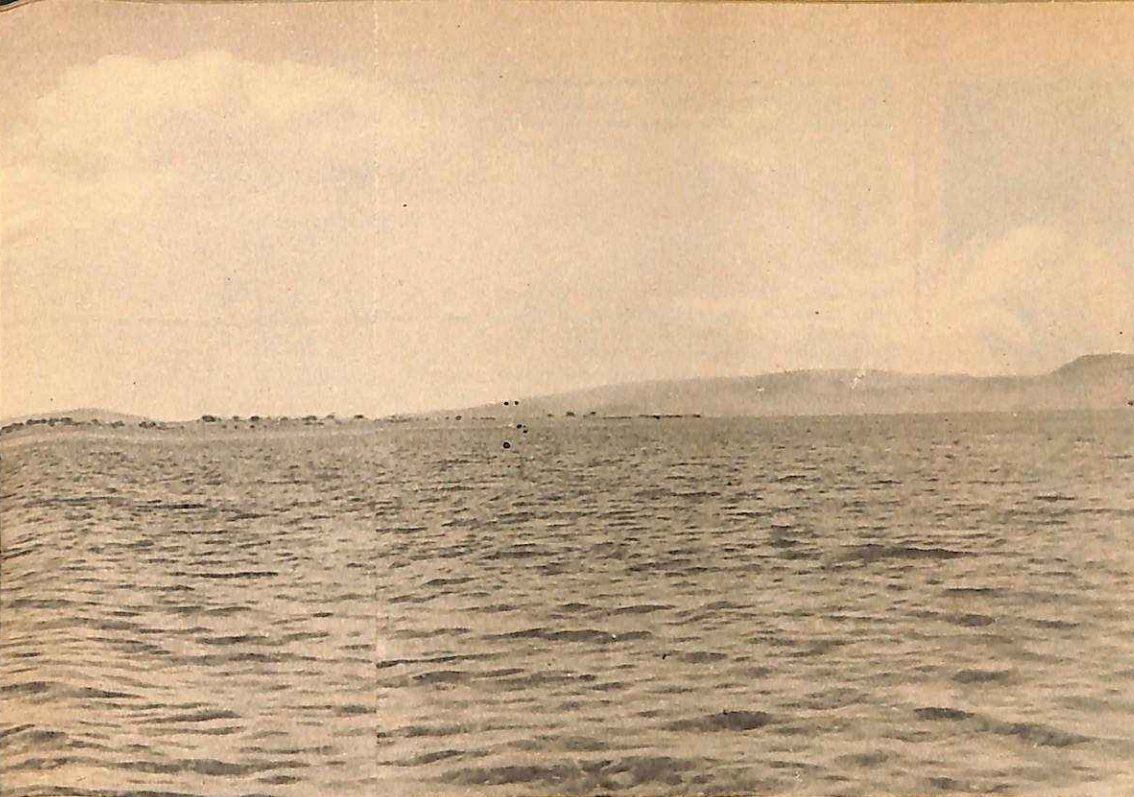
ΕΙΔΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΤΩΝ "ΕΙΚΟΝΩΝ"

Για πρώτη φορά διαπιστώνεται ότι υπάρχει μιὰ αρχαία ελληνική πόλη καταποντισμένη στον κόλπο Καλλονής της Λέσβου

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΟΥ ΒΥΘΟΥ

στο άκρωτήρι «Κουρτήρ» Λισβορίου

Καταποντισμένοι στα γαλάζια νερά, οι τεράστιοι ελληνικοί ή ρωμαϊκοί - άγνωστο ακόμα - λιμενοβραχίονες διακρίνονται σε διάφορα σημεία, όταν η επιφάνεια της θάλασσας είναι ήρεμη.

ΣΤΟΝ ΧΑΡΤΗ του κόλπου Καλλονής σημειώνεται η περιοχή της αρχαίας καταποντισμένης πόλεως.

Μία ακόμη καταποντισμένη αρχαία ελληνική πολιτεία, η οποία άνεκαλόφθη πρόσφατα στη Λέσβο, παρέχει ύψικό εξαιρετικής σπουδαιότητας για την προϊστορία και την ιστορία των κατοίκων του Αιγαίου. Στα νοτιοανατολικά παράλια του κόλπου της Καλλονής - ο «Πυρραίων Εύριπος» των αρχαίων - κοντά στο έπινεο του χωριού Λισβόρι, βρέθηκαν στον θύλο τεράστιοι λιμενοβραχίονες, που αποτελούν άνομφασήτητα μνημείο των μεγάλων τεχνικών επιτευξών της αρχαίας ελληνικής ή ρωμαϊκής εποχής.

Η άνακάλυψη όφείλεται στον έφορο αρχαιοτήτων των νήσων του 'Αρχιπελάγους κ. Σεραφείμ Χαριτωνίδη, ο όποιος έρευνησε και έκανε σοβαρές διαπιστώσεις για τον λιμένα και την αρχαία πόλη της Πύρρας.

Οι διαπιστώσεις του κ. Χαριτωνίδη μάς ώδηγησαν στο γραφικότατο Λισβόρι. 'Επί δύο ήμέρες εξέτασαμε την περιοχή και έπισκεφθήκαμε, μαζί με τους πιο πρόθυμους εκ των κατοίκων, την παραλία όπου είχε γίνει η αρχαιολογική έξασκρίδωση για την ύπαρξη του μεγάλου αρχαίου λιμανιού.

Πρέπει να σημειώσουμε άμέσως ότι από την θαλάσσια έρευνα που κάναμε με το άλιευτικό πλοίο «Αγίος Δημήτριος 146», του κ. Γιάννη 'Αλεξίου Καραγιαννέλη και από την εξέταση της παραλίας, διαπιστώσαμε ότι δεν είναι ένας, αλλά δύο οι καταποντισμένοι λιμενοβραχίονες που σχηματίζουν ένα τεραστίως έκτασως λιμάνι στην περιοχή που βρίσκεται θορείως της «γλωσσασειδούς προεσχής» «Κουρτήρ» (= 'Ακρωτήρι).

Από διασταυρωμένες πληροφορίες των ψαράδων και των αγροτών, που έχουν καλυμθήσει στην περιοχή, έθεσάμε ότι εκτός από την αρχή του θόρειου λιμενοβραχίονος υπάρχουν καταποτισμένα και έρείπια σπιτιών και κυρίως δάπεδα από άσβεστοκονίωμα, σε βάθος δύο μέτρων από την επιφάνεια της θαλάσσης.

Στα νότια της «γλωσσασειδούς προεσχής» του «Κουρτήρ» σχηματίζεται ένας όρμισκος, όπου υπάρχουν 10 περίπου σπιτάκια, που κατοικούνται μόνο το καλοκαίρι από τους Λισβοριανούς ψαράδες και από παραθεριστές, που έχουν τα χωράφια τους εκεί κοντά. Το ψαράδικο αυτό έπινεο του Λισβορίου, λέγεται «Σκαμνιούδ» (= μικρή συκαμινέα-μορέα), ενώ όλη η περιοχή, μαζί με το «Κουρτήρ», είναι γνωστή ως «Μπινιάς» εξ αίτιας των έρειπίων τοίχων με άσβεστοκονίωμα, που υπάρχουν σ' αυτήν πολλοί και λέγονται από τους ντόπιους «μπινιάδες».

Το άκρωτήρι («Κουρτήρ»), απ' το όποιο αρχίζει ο «νότιος» βυθισμένος λιμενοβραχίονας του αρχαίου λιμανιού, ύψονεται περίπου 2 μέτρα πάνω από την επιφάνεια της θαλάσσης και επί άρκετην έκταση παρουσιάζει την πλευρά του, κάθετα κομμένη, εξ αίτιας της καθίζησης που είχε σημειωθεί στην περιοχή του. 'Ετσι, κατά τις ώρες που δεν χτυπούν την άκρη μεγάλα κύματα, μπορεί κανείς, περνώντας από την στενή λωρίδα των χαλικιών και των φυκιών που μένουν προσωρινά άδρεχτα, να δει στις κάθετα κομμένες πλευρές του «Κουρτήρ» όχι μόνο θεμέλια σπιτιών, αλλά και διάφορα επάλληλα στρώματα έρειπίων, διαφόρων εποχών. Οι ειδικοί αρχαιολόγοι μπορούν στο σημείο αυτό να παρακολουθήσουν την λεγόμενη «στρωματογραφία» του τόπου και να κάνουν εύκολα αποκαλυπτικές διαπιστώσεις για την προϊστορία και την ιστορία της περιοχής. Από τα στρώματα των έρειπίων αυτών πήραμε μαζί μας στην 'Αθήνα μερικά μικρά κομμάτια άγγειων, που ήσαν κολλημένα χωρίς τροχό και με τις γνώμες 'Ελλήνων και ξένων αρχαιολόγων, που έχουν μελετήσει τις άρχαιότητες του άνατολικού Αιγαίου, όπως ο καθηγητής Μπλέγκεν που άνέσκαψε την Τρωάδα και

ο διευθυντής της 'Αγγλικής 'Αρχαιολογικής Σχολής κ. Σίνκλαϊρ Χούντ, που διευθύνει τις άνασκαφές του 'Εμπορίου της Χίου, έθεσάμε ότι τα έρείπια που υπάρχουν στην αρχή του «νότιου» λιμενοβραχίονα του 'Ακρωτηρίου Λισβορίου, άνηκουν στην β' χιλιετηρίδα πρὸ Χριστού. Η εξέταση των προχείρων δείγμάτων από τα άγγεα ώδήγησε στην παρατήρηση ότι αυτά είναι άνάλογα με εκείνα που βρήκε πριν από τον τελευταίο πόλεμο η 'Αγγλική αρχαιολόγος μίς Λάμ, στον σύγχρονο και της προμυκηναϊκής Τροίας οικισμό της Θερμής, που βρίσκεται περί τα 10 χιλιόμετρα θορείως της πρωτεύουσας του νησιού Μυτιλήνης και απέδωσε η ίδια στην Μέση περίοδο της εποχής του Χαλκού, που αντιστοιχεί με την Μεσολλαδική περίοδο της ήπειρωτικής 'Ελλάδας (2000-1600 π.Χ.). Ο καθηγητής Μπλέγκεν, μάλιστα, δεν άποκλείει να είναι και της γ' χιλιετηρίδας π.Χ. τα κομμάτια άγγειων του 'Ακρωτηρίου Λισβορίου, που του δείχουμε.

Η πολιτεία, λοιπόν, που καταποντίσθηκε στους ιστορικούς χρόνους, υπήρχε και κατά την προϊστορική εποχή και έσπείωσε από τότε εξέλιξη που επέδρασε να εξακριβώσουν με συστηματικές άνασκαφές οι αρχαιολόγοι μας.

Στον γνωστό χάρτη της Λέσβου των Κίπερτ και Κόλιντσάου του περασμένου αιώνα το «'Αλκοῦδ» (μικρή άλυκη) είναι σχεδιασμένο σαν μικρή λιμνοθάλασσα με έντελως άνοικτό στόμιο. Σήμερα, όμως, στη θέση του στόμιου υπάρχει στενή λωρίδα άμμου λίγο ψηλότερη από την επιφάνεια της θάλασσας, απ' την όποια μπορεί να περάσει κανείς άσφαλώς όταν δεν υπάρχουν στον κόλπο Καλλονής μεγάλα κύματα. Το χώμα του «'Αλκοῦδ» και άλλων άμμουράν έκτασεων λέγεται από τους ντόπιους «λίπιδος» (λίπιδος) και χρησιμοποιείται για να καθιστά άδιάφορες τις στέγες των σπιτιών και καλυδών που δεν έχουν κεραμίδια. 'Ενας χωρικός, που έτυχε την ώρα της έκδραμής μας να σκάει στο «'Αλκοῦδ» για να μεταφέρει «λίπιδος» στο «δάμα» του με τα δύο κορίτσια που είχε φορτωμένα στο γαϊδουράκι του, μάς δίνει την συνταγή που έβρουν οι ντόπιοι για να κάνουν άδιάφορες τις στέγες των σπιτιών όταν δεν χρησιμοποιούν κεραμίδια. 'Όταν τις χτίζουν δάζουν, έπάνω από τα δοκάρια της δοφής, καλάμια και στρώνουν πάνω απ' αυτά «κομμάτια» (φύκια). Ρίχνουν έπειτα όποιοδήποτε χώμα έχουν στην διάθεσή τους και ύστερα από πάνω του στρώνουν λεπτό στρώμα «λίπιδος» μόνον για να γανώσ(η) η επιφάνεια, που θα είναι έκτεθειμένη στις έροχές. Το «λίπιδος» αυτό, που παίρνουν οι Λισβοριανοί από το «'Αλκοῦδ», ανανεώνεται κάθε δεύτερο χρόνο σε όλα τα «δάματα» του χωριού, γιατί, αν τυχόν παραμελήσει κανείς να «λίπιδεύσ(η)» την όροφή των, τα χώματα που είναι πάνω από το στρώμα των φυκιών θα έγυάλουν χάρτα και τα νερά της έροχής θα μπαίνουν μέσα στο σπίτι ή στο καλύδι.

Η ύπόθεση του κ. Χαριτωνίδη ότι το «'Αλκοῦδ» διαμορφώθηκε μετά την έκχωμάτωση της παραλίας για τελειότερο σχηματισμό του αρχαίου λιμανιού, φαίνεται πολύ τολμηρή. 'Υπολογίσαμε πολύ πρόχειρα την άπόσταση μεταξύ των σημείων, απ' τα όποια άρχίζουν οι λιμενοβραχίονες, τουλάχιστον σε ένα χιλιόμετρο. 'Ανάμεσα στους δύο καταποντισμένους λιμενοβραχίονες και στα σημειώματα της παραλίας του αρχαίου λιμανιού υπάρχει τόσο μεγάλη έκταση, ώστε να είναι ύπερσχετική για πολύ μεγάλο σιόλο της άρχαιότητας και να προκαλέσει ζήτηση έντονη για την τολμηρή μηχανική χειρουργία που είχε άνακαλυφθεί όταν άποφασίσθηκε η κατασκευή των λιμενικών έργων τσάσεως στην θέση αυτή. Η σημερινή παραλία απέχει από τα άκρα των δύο λιμενοβραχίωνων, έδρασή από το στόμιο του αρχαίου λιμανιού, περίπου 200 μέτρα κατά πρόχειρο ύπολογισ-

ΤΟ ΜΟΝΟΓΡΑΜΜΑ του αυτοκράτορος του Βυζαντίου Μανουήλ Παλαιολόγου, καθώς και άλλα εύρηματα, άποδεικνύουν ότι υπήρχε στο σημείο αυτό βυζαντινός πύργος - άνακτορο 14ου αιώνας.

Ναί!
Τά άρώματα
ταιριάζουν
μέ τά χρώματα...

Διαλέξτε μέ προσοχή τό άρωμά σας.
Είναί ή έκφρασις τής προσωπικότητός σας.

- Λεϊλά** ▶ ή λοσιόν γιά μαύρα μαλλιά, σκούρα έπιδερμιδα, θαύχρωμα μάτια.
- Λιατρί** ▶ ή διακριτική, φίνα λοσιόν τής ξανθής όμορφιάς.
- Μανόμα** ▶ ή λοσιόν γιά τό σταρένιο δέρμα και τά καστανά μαλλιά...
- Μυρτώ** ▶ ή κολώνια γιά όλους τούς τύπους τής γυναικείας όμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΟΥ ΒΥΘΟΥ

σμό μας. Έξ άλλου κατά την άρχή του «όόρειου» λιμενοδραχίονος υπάρχουν σήμερα — όπως μάς έβεβαίωσαν οι ψαράδες τής περιοχής — τετράγωνα δάπεδα από «άρχαίο τσιμέντο» (άσβεστοκονίαμα), διαστάσεων περίπου 5Χ5 μέτρων, σέ βάθος δύο σχεδόν μέτρων, που αήκουν κατά την γνώμη των σέ καταποντισμένα άρχαία στίτια. Τά έρείπια αυτά, που μόνο μέ υποβρύχιες έρευνες μπορούν νά έξετασθούν, καθώς και γενικά ή διαμόρφωση που είναι δυνατόν νά αποδοθί σέ ένα άρχαίο λιμάνι, δικαιολογούν την ύπόθεση ότι στην θέση όπου βρίσκεται τώρα τό «Άλκοΰς» πρέπει νά ύπήρχαν κάποτε οι κυριότερες κατοικημένες συνοικίες τής πόλεως που κατεστράφη. Έξ άλλου και γενικότερα ή διαμόρφωση όλου του τοπίου έπιτρέπει νά φαντασθούμε ότι ή κατοικημένη αυτή περιοχή έπαθε καθίζηση και μετετράπη άμεως σέ λιμνοθάλασσα. Έξ αίτίας, όμως, των ύψωμάτων, που υπάρχουν πολύ κοντά στό «Άλκοΰς», ή λιμνοθάλασσα μέ τό πέρασμα των αιώνων συνεχέντριωε κατά τις θροχές χώματα που καθιστούσαν τόν πυθμένα της όλοένα ύψηλότερον, έως ότου στην έποχή μιας πής την διαμόρφωση άλπέδου άναλόγου μέ τις δύο μεγάλες άλυκές του ίδιου κόλπου που υπάρχουν σήμερα στις περιοχές Πολυχνίτου και Καλλονής.

Η ήφαιστειακή δράση

Πρέπει νά ληφθί ύπ' όψη ότι όλόκληρη σχεδόν ή Λέσθος έχει δημιουργηθί από λάβες και τόφους ήφαιστειών, που έσημείωσαν έντονη δράση κατά περιόδους, πρό πάντων όταν έσχηματίζτο τό Αιγαίον Πέλαγος. Στην ήφαιστειακή δράση, όφείλεται και άπολίθωση διαφόρων δένδρων, των όποιων οι κορμοί βρίσκονται όχι μόνον στό ύψιτό τμήμα του νησιού, αλλά και στό βάρειο, όπως διαπιστώθηκε έφέτος μέ την άνακάλυψη πελώριου άπολίθωμένου κορμού και κοντά στην Μήθυμνα.

Γιά την περίπτωση του καταποντισμού των λιμενοδραχιόνων και τής πόλεως του «Κουρτήρ» Λισδορίου πρέπει έπίσης νά ληφθί ύπ' όψη ότι περί τά έπτά χιλιάμετρα βορειοανατολικώς του «Κουρτήρ» τοποθετείται από τούς άρχαιολόγους ή πόλη τής Λέσθου Πύρρα, ή όποια, όπως γράφει ό Ρώμας Ιστορικός Πλίνιος στην «Φυσική Ιστορία»

Πρέπει νά γίνουν υποβρύχιες έρευνες

του (Ε' 139), είχε καταστραφή από καταποντισμό.

Έξ άλλου, περίπου 3.200 μέτρα νοτιοδυτικώς από τό «Κουρτήρ» βρίσκονται οι «Λωριονατριόχες» θερμότητες Λισδορίου, που έχουν θερμοκρασία 59,8 βαθμών Κελσίου και έπίσης προς την ύα κατεύθυνση περί τά 7 χιλιάμετρα οι θερμότητες Πολυχνίτου, που είναι οι θερμότερες όλης τής Εύρώπης μέ θερμοκρασία 87,6 βαθμών Κελσίου, αλλά παρομένουν χωρίς σοδαρή έκμετάλλευση παρ' όλο ότι σέ θεραπευτικές ιδιότητες είναι άνάλογες μέ τις γεωμανικές θερμότητες του Βισμάντεν.

Η χρονολόγηση του καταποντισμού των λιμενοδραχιόνων και τής κατοικημένης παραλιακής περιοχής Λισδορίου πιστεύουμε ότι θά γίνη πολύ εύκολα μέ συστηματικές άνασκαφές. Έπιβάλλεται, δέδοται, γιά νά διαλυθί περισσότερο τό μυστήριο τής πόλεως που κατεστράφη από σεισμό και καταποντισμό, νά γίνουν και συστηματικές υποβρύχιες έρευνες του άρχαίου λιμανιού γιά νά εξακριβωθούν και οι διάφορες διαβεβαίωσεις των Λισδοριανών ψαράδων γιά έρείπια που είναι πιθανόν νά αήκουν σέ καταποντισμένα στίτια.

Κατωκνημένη περιοχή

Κατά την έπίσκεψή μας στην περιοχή, ό Ιδιοκτήτης του μοναδικού έξοχικού κέντρου τής παραλίας κ. Στρατής Δήμου μάς παρέδωσε γιά νά δείξουμε στην Διεύθυνση του Νομισματικού Μουσείου «Αθηνών 4 άρχαία χαλκίνα νομίσματα, που είχε βρή μέσα στό κτήμα του. Από την εξέτασή των, παρ' όσον ότι παρουσιάζουν πολύ σοδαρή φθορά, ή Διευθύντρια του Νομισματικού Μουσείου κ. Ειρήνη Βαρούχα Χριστοδουλοπούλου, διαπίστωσε ότι τό ένα από αυτά είναι τής μετά τόν Μέγαν 'Αλέξανδρο περιόδου και είχε χρησιμοποιηθί τέσσερις φορές κατά τούς προσωμαστικούς χρόνους, όπως άποδεικνύουν τά τρία «υστερόσημά» του, δηλαδή, τά ανάγλυφα μικροσκοπικά σφραγίσματα που υπάρχουν κοντά στην περιφέρειά του. Τά άλλα τρία νομίσματα άποδεικνύουν ότι ή περιοχή ήταν κατοικημένη όχι μόνον κατά τούς προχριστιανικούς αιώνες, αλλά και κατά τούς ύστερους ρωμαϊκούς χρόνους, άφού αήκουν στην περίοδο του 4ου και του 5ου αιώνας μετά Χριστόν.

Ο «ΠΥΡΡΑΙΩΝ ΕΥΡΙΠΟΣ» (κόλπος τής Καλλονής) έχει κατά τόν 'Αριστοτέλη συστατικά που μέ τόν έλάχιστο κυματισμό προκαλούν άφροδες.

ΕΡΕΙΠΙΑ ΣΠΙΤΙΩΝ που έχουν παρασυνθί ή καταποντισθί στον πυθμένα του κόλπου. Αήκουν στην 3η ή 2η χιλιετηρίδα π.Χ. Από τό σημείο αυτό τής άκτής άρχιζε ό νότιος λιμενοδραχίονας τής άρχαίας πολιτείας.

Γενικότερη ιδέα γιά τις χρονολογίες των οικισμών που ύπήρχαν κάποτε στά άνατολικά παράλια του κόλπου Καλλονής μάς δίνει μία άλλη μικρή συλλογή νομισμάτων, που βρέθηκε περί τά 8 χιλιάμετρα νοτιοδυτικώς του 'Ακρωτηρίου Λισδορίου στην περιοχή Νυφίδας, περίπου 100 μέτρα νοτιοανατολικώς τής έξοχικής έκκληρούλας τής 'Αγίας Κυριακής, όταν άνοιχθηκε κάποιο πηγάδι. Τά νομίσματα αυτά μάς παρέδωσαν από τόν κάτοχό των, πρώην δήμαρχο Πολυχνίτου κ. Γεώργ. Στ. Καρακίλγιά νά χρονολογηθούν από τό Νομισματικό Μουσείο 'Αθηνών. Μαζί μέ τά 14 αυτά νομίσματα τής άπόμερης περιοχής του κόλπου Καλλονής, είχαν βρεθί και ένα πήλινο κεφάλι από κουλλάκι των 'Ελληνιστικών χρόνων (4ου ή 3ου π.Χ. αιώνας), που παριστάνει ήθοποιό μέ μάσκα, καθώς και ένα μικροσκοπικό κουμαράκι, ύψους 0,072 μ., του 5ου ή 6ου π.Χ. αιώνας, από εκείνα μέ τά όποια οι προσκυνητές των 'Αγίων Τόπων μετέφεραν 'Αγιον μόρον ή άλλα ιερά ύργα. Η εξέταση των νομισμάτων αυτών από τό Νομισματικό Μουσείο άπέδειξε ότι ή νωτίωτερη παρολία του κόλπου Καλλονής είχε οικισμό και κατά την περίοδο των μετά Χριστόν αιώνων 3ου, 4ου και 5ου.

Ο άρχαιότερος οικισμός

Πρέπει νά αναφέρουμε έπίσης ότι κοντά στην θέση τής 'Αγίας Κυριακής Νυφίδας, όπου βρέθηκαν τά νομίσματα αυτά των ύστερορωμαϊκών χρόνων, και περί τά 7 χιλιάμετρα νοτιοδυτικώς του 'Ακρωτηρίου Λισδορίου, έπάνω σέ μιάν άνάλογη γλωσσολογική πρόταση τής γής, έκανε έφέτος ό κ. Σερ. Χαριτανίδης και άλλην έξαιρετικού ενδιαφέροντος διαπίστωση. Στη σχετική άναφορά του γράφει ότι ή προερχόη αυτή τής Επράς, που σχηματίζεται μεταξύ Νυφίδας και Σκάλας Πολυχνίτου, λέγεται «Χολακίερα», από τό πλήθος των λίθων έξ άρχαίων έρειπίων που υπάρχουν εκεί και ότι εξακριβώσε σ' αυτήν προϊστορικών συνοικισμών, από άρχαία του όποιου άναγονται ίσως εις την Νεολιθικήν ήδη περίοδο. Ο προϊστορικός αυτός συνοικισμός των Χολακίων Πολυχνίτου παρσιζάεται μέ τά εύρηματα έως ό άρχαιότερος γνωστός οικισμός έφ' όλης τής Λέσθου». Μεταξύ των εύρημάτων του 'Ακρωτηρίου των Χολακίων είναι και ένας μεγάλος άμφορεύς τής πρώτης Χολκής περιόδου (Πρωτοελλαδικής — 3ης χιλιετηρίδας π.Χ.).

Πύργος Παλαιολόγου

Η περιοχή του 'Ακρωτηρίου Λισδορίου παρουσιάζει τώρα ύψιότερον ενδιαφέρον και διάτί σ' αυτήν, κοντά στό έξοχικό κέντρο που χρησιμοποιούν οι Λισδοριανοί ψαράδες κατά τούς μήνες που ό κόλπος Καλλονής έχει ψα-

ρια, στην κορυφή του μικρού λόφου του «Σκαμνιούδα», βρέθηκαν σημαντικά έρείπια ενός «κεντρικού πύργου», που ήταν μάλλον «έδος μικρού παλατιού, του έκπροσώπου του αυτοκράτορος του Βυζαντίου». Η διαπίστωση αυτή έγινε μετά την άναγνώριση του ανάγλυφου μονογράμματος ενός αυτοκράτορος Πολαιολόγου πάνω σέ μία μαρμαρινή πλάκα έντειχισμένη στό έκκληρούλα του 'Αγίου Νικολάου, που βρίσκεται περί τά 80 μέτρα νοτιοανατολικώς του βυζαντινού πύργου. Έτσι γίνεται γνωστό γιά πρώτη φορά ή ύπαρξη καθαρώς βυζαντινού όχυρου στη Λέσθο.

Κατά την έπιστροφή μας στην 'Αθήνα έπέδελξαμε την φωτογραφία του μονογράμματος αυτού στον καθηγητή τής Βυζαντινής Ιστορίας του Πανεπιστημίου 'Αθηνών κ. Διον. Ζακυθινόν, ό όποιος έκανε μία πολύ ένδιαφέρουσα παροήρηση. Μετά την πρώτη εξέτασή του μάς είπε ότι προφανώς πρόκειται γιά μονόγραμμα του Μανουήλ Παλαιολόγου, τό όποιον επικυρώνει ως άληθινές μερικές άγνωστες έως τώρα ιστορικές λεπτομέρειες που συνδέονται μέ τά τραγικά γιά τόν Βυζαντινό 'Ελληνοισμό γεγονότα τής 'Αλώσεως τής Θεσσαλονίκης από τούς Τούρκους κατά τό 1387 και την καταφυγή των ύπερσπιστών της στην νήσο Λέσθο, που από τό 1355 κατείχετο από τούς Γατελούζους. Τό ταξίδι αυτό του ύπερσπιστού τής Θεσσαλονίκης Μανουήλ, που διεδέχθη στον θρόνο του Βυζαντίου τόν πατέρα του 'Ιωάννη Ε' Παλαιολόγο κατά τό 1391, ήταν έντελός άγνωστο στην Ιστορία και έγινε γιά πρώτη φορά γνωστό μέ την πρόσφατη έκδοση από τό Βοτικανό τής έλληνογραφίας του Δημητρίου Κυδώνη μέ φροντίδα του Raymond Joseph Loenertz («Les recueils de lettres de Démétrius Cydonès» σελ. 101-105). Έφέτος, όπως μάς έλληγοφόρησε ό καθηγητής Ζακυθινός, έσημασιεύσαν και άλλες λεπτομέρειες γιά τό ταξίδι του Μανουήλ Παλαιολόγου στην Λέσθο σέ διόλλιο που μόλις έκυκλοφόρησε ό 'Αμερικανός George Dennis. Σύμφωνα μέ τις νέες πηγές που έχρησιμοποίησε ό Ντέννις, ό Μανουήλ Παλαιολόγος, όταν έγκατέλειπε την Θεσσαλονίκη τόν 'Απρίλιο του 1387, έπειδή έφοβέτο την δυσσέρεσκεια του πατέρα του αυτοκράτορος 'Ιωάννη Ε' κατευθύνθηκε στην Λέσθο, αλλά δέν έγινε δεκτός μέσα στά τείχη τής Μυτιλήνης.

Οι πληροφορίες, όμως, που έχουμε σχετικά από την άγνωστη έως τώρα έπιστολή του Δημητρίου Κυδώνη ότι ό Μανουήλ έγινε δεκτός από τούς Γατελούζους, άποδεικνύονται μέ τό μονόγραμμα του όλιευτικού έπιτείου Λισδορίου βάσιμες και μάς έπιτρέπουν νά παραδεχθούμε ότι οι Γατελούζοι έπείρεψαν τότε στον Μανουήλ νά εγκατασταθί προσωρινά σάν άνεπιθύμητος σέ έρημικό μέρος τής Λέσθου, περί τά 47 χιλιάμετρα μακριά από την πρωτεύουσα του νησιού Μυτιλήνης, παρ' ό «Κουρτήρ» του Λισδορίου.

Σύμφωνα μέ την τελευταία σχετική

Γιά κάθε χαρούμενη εκδήλωση

V.A.T. 69

ΤΟ ΟΥΪΣΚΥ

μέ την ασύγκριτη ποιότητα

βιβλιογραφία, ο Μανουήλ Παλαιολόγος είχε σταλή από τον πατέρα του ως κυρ-
ρες και άρχισαν πολιορκία της Θε-
σαλονίκης περί το 1381. Ήρθε τότε
σε σύγκρουση με τους Τούρκους στην
Μακεδονία, απέλυσε τις Σέρρες
και έσπευσε μερικές επιτυχίες έναν-
τιον τους. Τον Σεπτέμβριο, όμως, του
1383, οι Τούρκοι εκκρίνουν τις Σέρ-
ρες και άρχισαν πολιορκία της Θε-
σαλονίκης, που διήρκεσε έως τον Α-
πρίλιο του 1387. Έν τώ μεταξύ ο α-
τοκράτωρ Ιωάννης Ε΄ Παλαιολόγος,
δυσχερестήθηκε με τον γιό του Μανουήλ
και για τον λόγο αυτόν, όταν χάθηκαν
οι έλπίδες σωτηρίας της Θεσσαλονίκης,
ο άδελφός του άναγκάστηκε να την έ-
γκαταλείψει με πλοίο (εκάτεργον) και
να καταφύγει στην Λέσβο, που οι Γα-
τελοδοί της Γένουας είχαν πάρει ως
προίκα κατά τον γάμο του Φραγκίσκου
Γατελούζου με την Μαρία Παλαιολό-
γου. Σύμφωνα με ένα χρονικό «κατά
την ΣΤ΄ του άπριλίου μηνός της Ι΄
Ιηδ'κτιονος, ημέρα τρίτη, έβηθεν από
την Θεσσαλονίκη ο δεσπότης ο Παλαι-
ολόγος μετά κατέργου. Τη ένδεκάτη
του αυτού, επί ημέρας σαββάτου, Ιηπη-
λάλησαν (=ίσπεσθον) οι Μουσουλμά-
νοι εις την Θεσσαλονίκη».

Περίεργα φαινόμενα

Ο κόλπος της Καλλονής, στην παρα-
λία του οποίου έγιναν οι τελευταίες
διαπιστώσεις και άνακαλύψεις, είχε κι-
νήσει κατά τα χρόνια της κλασικής
ἀρχαιότητος το ιδιαίτερο ένδιαφέρον
του φιλοσόφου Αριστοτέλη, όπως απο-
δεικνύουν άρκετες λεπτομέρειες γι' αυ-
τόν στις μελέτες του: «Περί ζώων γε-
νέσεως (γ' 11), «Περί ζώων μορίων»
(δ' 5), «Ανέμων θέσεις και προση-
γορίαι» και «Περί τὰ ζώα ιστορίαι»
(ι' 37, ε' 12, ε' 15, θ' 20).

Από τις σχετικές περιγραφές φαί-
νεται ότι ο Αριστοτέλης είχε μείνει στην
Πύρρα του κόλπου Καλλονής άρκετό
διάστημα μεταξύ 345 και 343 π.Χ. δε
προσκληθήκε στην Μακεδονία και άνέ-
λαβε την άνατροφή του Μεγάλου Α-
λεξάνδρου. Κατά την παραμονή του
στα παράλια του Εύριπου των Πυρ-
ραιών, ο Αριστοτέλης έγνώρισε και
περιέγραψε πώς τὰ ψάρια εγκαταλεί-
πουν κατά τον χειμώνα έξ αίτίας της
ψυχρότητος του τόν κόλπο αυτό, που
έχει μέκος από το στόμιο έως τον
μυχό του 21 χιλιομέτρων και μέγιστον
πλάτος 9 περίπου χιλιομέτρων. («Εκ
δὲ τοῦ εὐρίπου τοῦ ἐν Πύρρᾳ οἱ ἰχθύες
χειμῶνος μὲν ἐκπλέουσιν ἔξω, πλην κω-
θιοῦ, διὰ τὸ ψυχρὸς — ψυχρότερός γάρ
ἐστὶν ὁ εὐρίπος, — ὅμα δὲ τῷ ἑαρι
πάλιν εἰσπλέουσιν...» (Ζώων Ιστορίαι,
ι' 37).

Ἡ δεύτερη Πύρρα

Οι σύγχρονοι ψαράδες του «Εύρι-
που των Πυρραιών» μάς έδωσαν ένδια-
φέρουσες σχετικές επεξηγήσεις. Τὰ νε-
ρά του κόλπου είναι στα περισσότερα
σημεία του βάθους 2 μέχρι 30 μέτρων
και έξ αίτίας του στενοῦ στομίου του
και της εισροής σ' αὐτόν κατά τόν
χειμῶνα πολλῶν παγωμένων νερῶν ἀ-
πό τοὺς ποταμούς και τοὺς χειμάρρους
τοῦ νησιοῦ, ὅλη ἡ θάλασσα λεκάνη του
γίνεται πολὺ εὐκόλα τόσο ψυχρή, ὥ-
στε τὰ ψάρια ἀναγκάζονται τότε νὰ
φεύγουν σὲ θερμότερο πέλαγος, ἀπ'
το ὅποιο ἐπιστρέφουν τὴν ἀνοιξη. Ἡ
ἐξοδος τῶν ψαριῶν ἀπὸ τὸν κόλπο Καλ-
λονῆς σὲ πέλαγος πραγματοποιεῖται
ἀναλόγως τῶν καιρικῶν συνθηκῶν ἀπὸ
τὸν Σεπτέμβριο ἕως τὸ τέλος Ἰα-
νουαρίου.

Ο «Εὐρίπος τῶν Πυρραιῶν» εἶχε
κινήσει τὸ ένδιαφέρον τῶν ἀρχαιολό-
γων, κυρίως γιὰ τὴν πόλη Πύρρα, πού
ἀποτελοῦσε, με τὴν περιοχή της, ἕνα
ἀπὸ τὰ πέντε κράτη πού ὑπῆρχαν στὴ
Λέσβο κατά τὴν ἀρχαιότητα. Περί αὐ-
τῆς γράφουν ὁ Ἡρόδοτος, ὁ Θουκυ-
δίδης, ὁ Ρωμαῖος Ιστορικός Πλίνιος,
ὁ Στράβων, ὁ Στέφανος Βυζάντιος
καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς.

Ἡ ταύτιση τῆς Πύρρας με τὰ εἰρε-
πια πού ὑπάρχουν περὶ τὰ 7 χιλίμε-
τρα βορειοανατολικῶς τοῦ «Κουρτήρ»
Λισθορίου, στηρίζεται σὲ ἐπιχειρήμα-
τα πού ἀνέπτυξαν πρὸ πάντων ὁ Γάλ-
λος Μ. Boutan τὸ 1856 καὶ ὁ Γερμα-
νὸς Α. Conze τὸ 1865. Γιὰ τὴν ταύτι-
ση ἐλήφθη ὑπ' ὄψη καὶ τὸ γεγονός ὅτι
οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς εἶχαν δια-
σώσει τὸ τοπωνύμιο Πύρρα στὸν πα-
ραθαλάσσιο λόφο, πού ἐρρίσκεται περὶ
τὰ 400 μέτρα βορειοανατολικῶς τῶν
ἐγκαταστάσεων τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς
Ἀχλαδερῆς. Κοντὰ στὴ σχολὴ αὕτη
εἶχε ἀνακαλυφθῇ τὸ 1939, ἀπὸ τὸν μη-
τροπολίτη Μυτιλήνης Ἰάκωβον, Βασι-
λικὴ τῶν παλαιοχριστιανικῶν χρόνων.

Περιγραφὲς γιὰ τὴς ἀρχαιότητες τῆς
Πύρρας ἔχουν δημοσιεύσει μεταξὺ ἄλ-
λων, τὸ 1836 ὁ Ritter Prokesch von Osten
κατόπιν ὁ Μ. Boutan, τὸ 1865 ὁ C.T.
Newton καὶ ὕστερα ἀπὸ τὸν Conze οἱ
Κόλιντσθαῦ καὶ Λόλλινγκ στὸ κλασικὸ
γιὰ τὴν μελέτη τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς
Λέσβου σύγγραμματα τοῦ 1890 «Die anti-
ken Baureste der Insel Lesbos».

Ο κ. Χαριτωνίδης, ὁ ὁποῖος δὲν ἔ-
χει συμπληρώσει ἀκόμη τὴν ἐπιστημο-
νικὴ μελέτη τοῦ θέματος τῶν νέων ἀ-
νακαλύψεων, μάς ἐδήλωσε ὅτι ἔχει ἀρ-
χίσει νὰ κλίνη πρὸς τὴν ὑπόθεση ὅτι
στὸ Ἀκρωτήριο Λισθορίου ὑπῆρχε τὸ
«προάστιον» τῆς Πύρρας, πού ἀναφέ-
ρει ὁ Στράβων ὅτι κατασκεῖτο κατά
τὴν ἐποχὴ του.

Παρ' ὅλον ὅτι ἡ ἀπόσταση μεταξὺ
Ἀχλαδερῆς καὶ Ἀκρωτηρίου Λισθο-
ρίου εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη — περίπου
8 χιλιομέτρα —, πρέπει νὰ λάβουμε
ὑπ' ὄψη ὅτι ὅλη ἡ περιοχή τῶν ἀνατο-
λικῶν παραλίων τοῦ κόλπου Εὐρί-
που τῶν Πυρραιῶν ἀνῆκε κάποτε στὸ
ἴδιο κράτος (ἀπόλιν) τῆς Πύρρας. Ρω-
μαῖοι συγγραφεῖς ἀναφέρουν καὶ τὸν
Πειραιᾶ χωρὶς τὸ ὄνομά του, ἀπλῶς
ὡς λιμάνι τῶν Ἀθηνῶν ἢ τῶν Ἀθη-
ναίων. Ἐξ ἄλλου ἀπὸ πολλῆς περιπτώ-
σεως ξέρουμε ὅτι οἱ ἄνθρωποι πολὺ σπά-
νια ἀφήνουν γιὰ μεγάλα διαστήματα
τὰ κατοικήσιμα μέρη, ἀκόμα καὶ ὅταν
ἀντιμετωπίζουν ἐνδεχόμενα καταποντι-
σμῶν καὶ ἐκρήξεων παρακειμένων ἡ-
φαιστειῶν.

Εἶναι, λοιπόν, δυνατόν νὰ δεχθούμε
τὴν ὑπόθεση ὅτι ἡ δεύτερη Πύρρα, πού
ἀναφέρει ὁ Πλίνιος στὴν ἴδια παρὰ-
γραφο τοῦ ἴδιου κειμένου του (Φυσι-
κὴ Ἱστορία 5, 139), ἐρρίσκταν στὴν
θέση τοῦ Ἀκρωτηρίου Λισθορίου.

Ἵποθέσεις...

Νομίζουμε, ὅμως, ὅτι πρέπει νὰ ἀντι-
μετωπίζεσαι καὶ τὸ ἐνδεχόμενο ὅτι ἡ
Πύρρα, πού κατάπτε ἡ θάλασσα, ἐρι-
σκόταν στὸ Ἀκρωτήριο Λισθορίου, ὅπως
ἀποδεικνύει, ἴσως, ὁ ἀναμφισβήτητος
καταποντισμὸς τῆς περιοχῆς τοῦ τερα-
στοῦ λιμανιοῦ τοῦ «Κουρτήρ». Τὴν ὁ-
πόθεση αὕτη μπορεῖ νὰ ἐνισχύσῃ καὶ
τὸ γεγονός ὅτι ἡ θέση τοῦ Ἀκρωτηρίου
Λισθορίου ἔχει παρελθόν ἀπὸ τὴν προ-
ϊστορικὴ ἐποχὴ πού διατηροῦσε ζων-
τανές τις παραδόσεις τοῦ κατακλυσμοῦ
τῶν χρόνων τοῦ Δευκαλίωνος καὶ τῆς
γυναικας τοῦ Πύρρας. Ἐξ ἄλλου, ἡ
διάσωση κατὰ τὴν ἐποχὴ μας τοῦ το-
πωνυμίου Πύρρα, βορειοανατολικῶς τῆς
Ἀχλαδερῆς, μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς
ἐνδειξη ὅτι στὴν θέση ἐκείνη εἶχε με-
ταφερθῇ μετὰ τὸν καταποντισμὸ τῆς
ἀρχαιότερης Πύρρας ἡ ἔδρα τῆς πό-
λεως καὶ ὅτι ἐκείνη ἦταν τὸ «προά-
στιον», πού ἀπέκτισε περισσότερους ἀπὸ
ἄλλοτε κατοίκους.

Ἐπὶ αὐτῇ, ὅμως, καὶ ἡ δυνατότης νὰ
ὑποστηρῇ ὅτι στὸ Ἀκρωτήριο Λι-
σθορίου ἐρρίσκταν κάποτε ἡ πόλη Ἀ-
γομήδη, πού ἀναφέρεται ὅτι ἀνῆκε στὸ
κράτος τῆς Πύρρας.

Τὰ προβλήματα, ὅμως, πού δημιουρ-
γοῦνται με τὴς νέες ἀνακαλύψεις τῶν
ἀνατολικῶν παραλίων τοῦ Εὐρίπου τῶν
Πυρραιῶν ἡμποροῦν νὰ λυθοῦν ἀπὸ
τοὺς εἰδικούς ἀρχαιολόγους μόνον με
συστηματικὲς ἀνασκαφές καὶ ὑποθρύ-
χιες ἐρευνες.

Κείμενο καὶ φωτογραφίες
ΜΙΛΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΓΙΔΗ

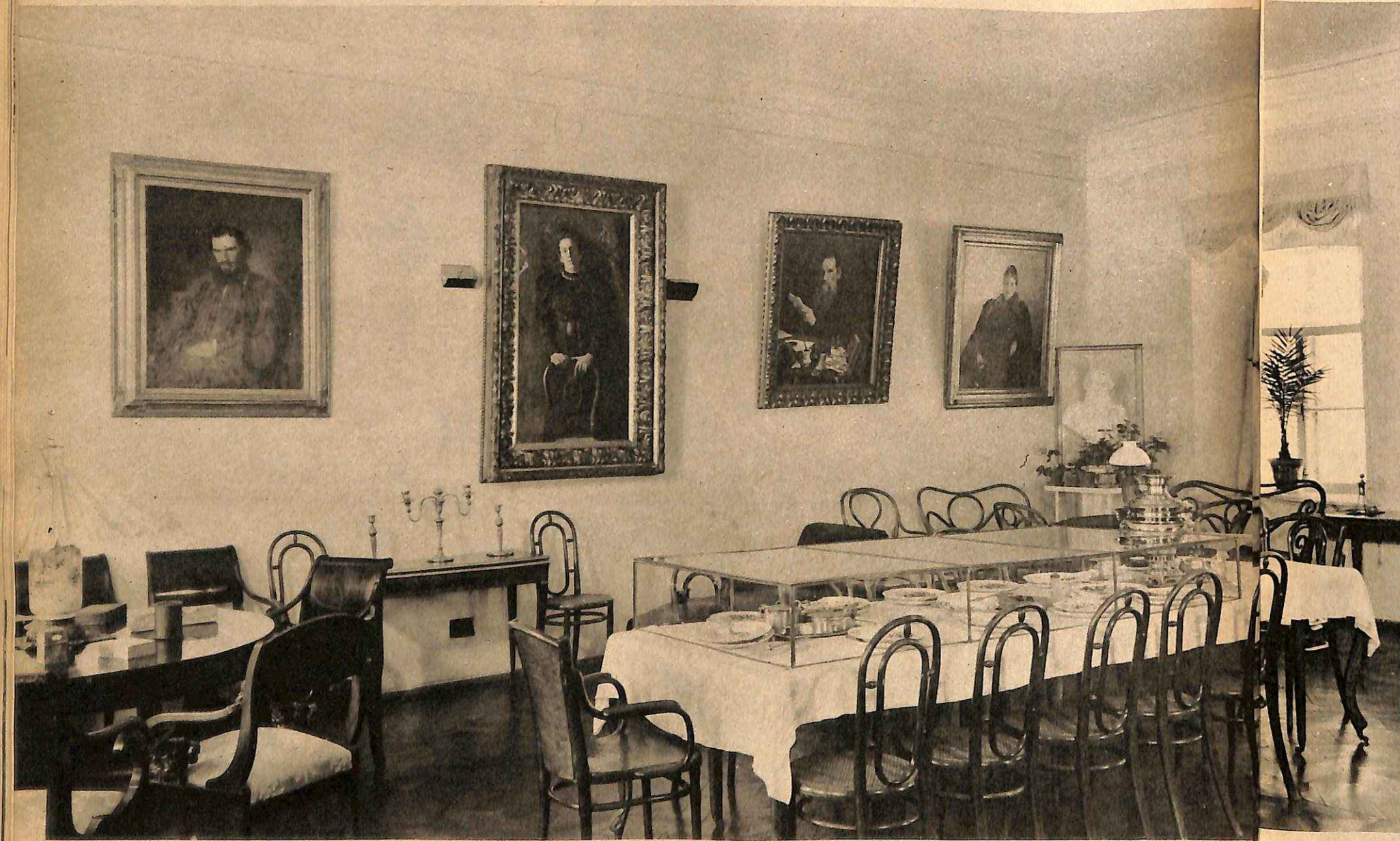
ΕΔΩ ΕΖΗΣΕ, ΕΓΡΑΨΕ, ΠΕΘΑΝΕ
Ο ΤΟΛΣΤΟΙ

Ο "Άγγελος Τερζάκης και ὁ βωλογράφος Ι. Μωραλίνι δίνουν
τὴν ἀλμύσφαιρα καὶ τὴν ὁμορφιὰ τῆς Γιάσναγια Παράνα
με τὴν ἐνκαιρία τῆς 50ετίας ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ συγγραφέως

Μεγάλη, αέραντη
 η δέα από την άωγη θεράνλα
 —μεγάλη κι' αέραντη
 σαν τὸ ἔργο αὐτὸ βγήκε
 ἀπὸ τὸν σοιτλὴ
 αὐτὸ καθόλου ἐκεῖ
 γιὰ ν' ἀρνανλέψῃ τὸν κάμω

ΓΑΛΗΝΗ ΚΑΙ ΑΣΠΡΟ ΦΩΣ ΒΑΣΙΛΕΥΟΥΝ ΓΥΡΩ ΣΤΟ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ, ΑΠΛΟ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ

Η ΣΑΛΑ - ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ. Ἐδῶ, μετὰ τὸ δείπνο, διάβασαν σελίδες τους ὁ Τουργκένιεφ, ὁ Τσέχωφ, ὁ Γκόρκι. Ἐδῶ διάβασε, στὰ 1895, σὲ στενὸ κύκλο φίλων του, ὁ Τολστόι τὴν ἀτέλειωτη ἀκόμα τότε «Ἀνάσταση». Τὸ πορτραῖτο του, ἀριστερά, ἔγινε ὅταν ἄρχισε νὰ συγγράφῃ τὴν «Ἄννα Καρένινα».

Εἶναι φορές πού ὁ ἄνθρωπος ἀσχημίζει μὲ τὴν παρουσία του καὶ μὲ τ' ἀδιάκριτα ἔργα του τὴν ὁμορφὴ, ἀγνὴ δημιουργία τοῦ Θεοῦ, τῆ Φύσης. Εἶναι ἄλλες πού τῆς δίνει τὸ νόημα τῆς. Στὶς ὑψηλότερες τέτοιες στιγμές, κάποιος ἄνθρωπος μοναδικὸς δένεται τόσο πολὺ μὲ τὴ γῆ του, μὲ μιὰ χώρα, πού νὰ γίνῃ ἡ μυθική της ἡ παράστασή. Προσωποποίησή της. Ὁ Λέων Τολστόι εἶναι ἡ Ρωσία ἐμψυχωμένη, δολάκερη ἡ ρωσικὴ γῆ.

Μεσημέρινά ἀπὸ τὴ Μόσχα. Ὁ δρόμος φεύγει πίσω μας τρεχάτος. Καίρὸς θολός, μουγκός, ἀπὸ ἐκείνους πού σάν κάτι νὰ κρυφοδουλεύουν, κάτι νὰ προετοιμάζον, καὶ νὰ δίνουν μιὰν ἀπεραντοσύνη ὄνειρου στὸ τοπίο.

Τὸ τοπίο ἔξω ἀπὸ τὸ κρυστάλλο τοῦ αὐτοκινήτου μας, ἔτσι καθὼς ἔχουμε χυμῆξει καὶ τὸ σκίζουμε στὰ δυό, ξυπνάει, παίρνει ψυχὴ. Εἶναι ἡ Ρωσία τοῦ ἀτέρμονου κάμπου, ἡ ἐπιπεδὴ, ἡ Ρωσία μὲ τοὺς ἀβυθόμενους ὀρίζοντες καὶ τοὺς πανύψηλους οὐρανούς. Τὴ φαντάζεσαι σ' ἄλλῃ στιγμὴ τοῦ χρόνου πνιγμένη σὲ χιόνι, παραχωμένη θεοθεῖα, μέσα στὴν ἔθνικὴ κατάσπρη φορεσιά της, καὶ τὴ μυστικὴ ζωὴ νὰ εξαγρυπνᾷ ἀπὸ κάτω, σιγοκαίοντας. Τώρα ὅμως ἡ ἐποχὴ εἶναι εὐνοϊκὴ, ἀνοιξη. Τὸ μαῦρο παχὺ χῶμα ἔχει στρωθεῖ μὲ κρόκωτὰ χαλιά, λουλουδάτα, ὡς πέρα, ἐκεῖ πού φτάνει τὸ μάτι. Κίτρινο καὶ πράσινο χλωρό, τῆς χλόης, ἀναλυώνουν τὸ ἓνα μέσα

στ' ἄλλο, κυματίζουν σὰ χρώματα σημαίας. Καὶ εἶναι φρουρημένα κάθε τόσο ἀπὸ δάση δλόρθα, μὲ αὐστηρὴ θεωρία. Ὁ κάμπος. Καὶ πάλι τὰ δάση. Καὶ ἄλλα δάση.

Τὸ κατὰστεγνο ἑλληνικὸ μας μάτι περιεργάζεται ἀπορημένο τὴ σπατάλη τούτῃ τῆς χλωρασίας.

—Πότε φτάνουμε;

—Σὲ λίγο.

Σὲ λίγο στὴ Ρωσία θὰ πῇ κάτι ἄλλο παρὰ σ' ἡμᾶς. Σχετικὲς εἶναι οἱ ἔννοιες τοῦ χώρου καὶ τοῦ χρόνου. Φτάνοντας στὸ ἀεροδρόμιο τῆς Μόσχας προχτές, πρώτη μου δουλειὰ εἶταν νὰ ρωτήσω πού βρίσκεται ἡ «Ἰασνάια Πολιάννα». Δυσκολεύονταν νὰ καταλάβουν.

Τὸ ὑπνοδωμάτιο τῆς κόμισσας Τολστόι. Γυναίκα παράφορα αὐτοθυσιασμένη στὸν ἐγκόσμιον θεό της, ἦταν ταυτόχρονα καὶ μιὰ λιονταρίνα, ἡ ὁποία ἀγρυπνοῦσε ἀγριωπὴ πάνω στὴν περιουσία τῶν παιδιῶν της...

ΒΑΘΕΙΑ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ, ο τάφος, χαμηλός, θλιβός σκεπασμένος από χλωρή φυλλωσιά. Όλογυρα οι βελανιδιές, σαν μία τιμητική φρουρά.

1856. Νεαρός αξιωματικός στην πολιορκημένη Σεβαστούπολη. Αίμα και δάκρυα γέννησαν από πρώτο χέρι τα διώματα, τα όποια έφεραν μετά από χρόνια το «Πόλεμος και ειρήνη».

1862. Άφωσιωμένος πιά στη συγγραφή των μεγάλων έργων του. Την ίδια εποχή είχε ιδρύσει στην Γιάσναγια Παλιάνα το σχολείο, για τη μόρφωση των παιδιών των μουζίκων.

Στην έθελουσία μόνωση του πατρογονικού άρχοντικού, τριγυρισμένος σαν πατριάρχης του παλιού καιρού από μία πολυπληθή οικογένεια, έζησε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του, πολέμησε με τον έσω δαίμονα, μορφοποίησε τον ωκεανό της φαντασίας του, δημιούργησε τις άθανάτες σελίδες του ό Λέων Τολστόϊ — ένα κορυφαίο ανάστημα της τέχνης του λόγου.

ΛΕΩΝ ΤΟΛΣΤΟΪ

Άνάμεσα σ'ις βαλανιδιές
το χαριτωμένο,
δίχως έωαρση, άρχοντικό
ρεμβάζει
άγνανλεύοντας το δάσος

ΣΤΗ ΒΕΡΑΝΤΑ μαζευτόταν ή οικογένεια, σαν ήταν έξω καλωσύνη. Την αναφέρει ό Τολστόϊ στο θεατρικό του έργο «Τό φώς λάμπει στο σκοτάδι».

ΣΤΗΝ ΠΑΡΥΦΗ ΤΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΣ — ΕΙΝΑΙ Η ΡΩΣΙΑ ΤΟΥ ΑΤΕΡΜΟΝΟΥ ΚΑΜΠΟΥ, ΠΑΡΑΧΩΜΕΝΗ ΣΤΟ ΧΙΟΝΙ, ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΠΡΗ ΦΟΡΕΣΙΑ

Υστερα μάντεψαν, γέλασαν: — «Α! ή Γιάσναγια Παλιάνα! Μά νά, έδω έξω από τη Μόσχα θρίσκειται». — «Θά πάμε;» — «Ευχαρίστως, νά πάμε». Καί νά πού πηγαίναμε. Μόνο πού είχαμε φύγει από τό πρωί καί κόντευε πιά μεσημέρι. Έκατόν ένενήντα χιλιόμετρα — ή απόσταση Άθήνα — Τρίπολη. Τίνος θά τοῦ πέραγε από τό νοῦ στην Έλλάδα νά πη την Τρίπολη προάστιο της Άθήνας;

Βρέχει. "Ήσυχα, άπαλά, βρέχει. Τό τοπίο, έξω, θάμπωσε μαργαριταρένια, εξαερώθηκε. Θόλωσαν καί τά δάση. Οί κορμοί τους είναι άσπρουδεροι σαν της λεύκας, ψηλόλιγνοι, άπίστευτα λυγεροί, καί κρατάνε άνάερα, σά χορεύτριες τό μαντήλι, ένα φύλλωμα τυφερό, φιλοδουλεμένο.

—Τί δέντρα είναι αυτά;
—Σημύδες, έξηγεί τό παιδικό χαμόγελο της συνοδού μας.

Είναι φοιτήτρια στο πανεπιστήμιο της Μόσχας, έχει δυνατά μηλα, ούρανια μάτια καί μία λατρεία για τη γη τοῦ τόπου της έκστατικής, σλάδικη, λαχτάρα νεαρής μητέρας για τό μαρό της.

—Η σημάδα, συνεχίζει, είναι για μας τό σύμβολο της κοπέλλας. Θά τη θρήτε στα παραμύθια μας, στα τραγούδια μας. Δέν είναι μορφή;

Πολύ μορφή. Δέντρο ευγενικό, φίνο, με μία χάρη κέρμη στην κορμοστασιά του, φεύγει σέ ύψος σά για νά μείνει ανέγγιχτο από την άμαρτία τοῦ κόσμου.
—Καί ή Γιάσναγια Παλιάνα;
—Σέ λίγο.

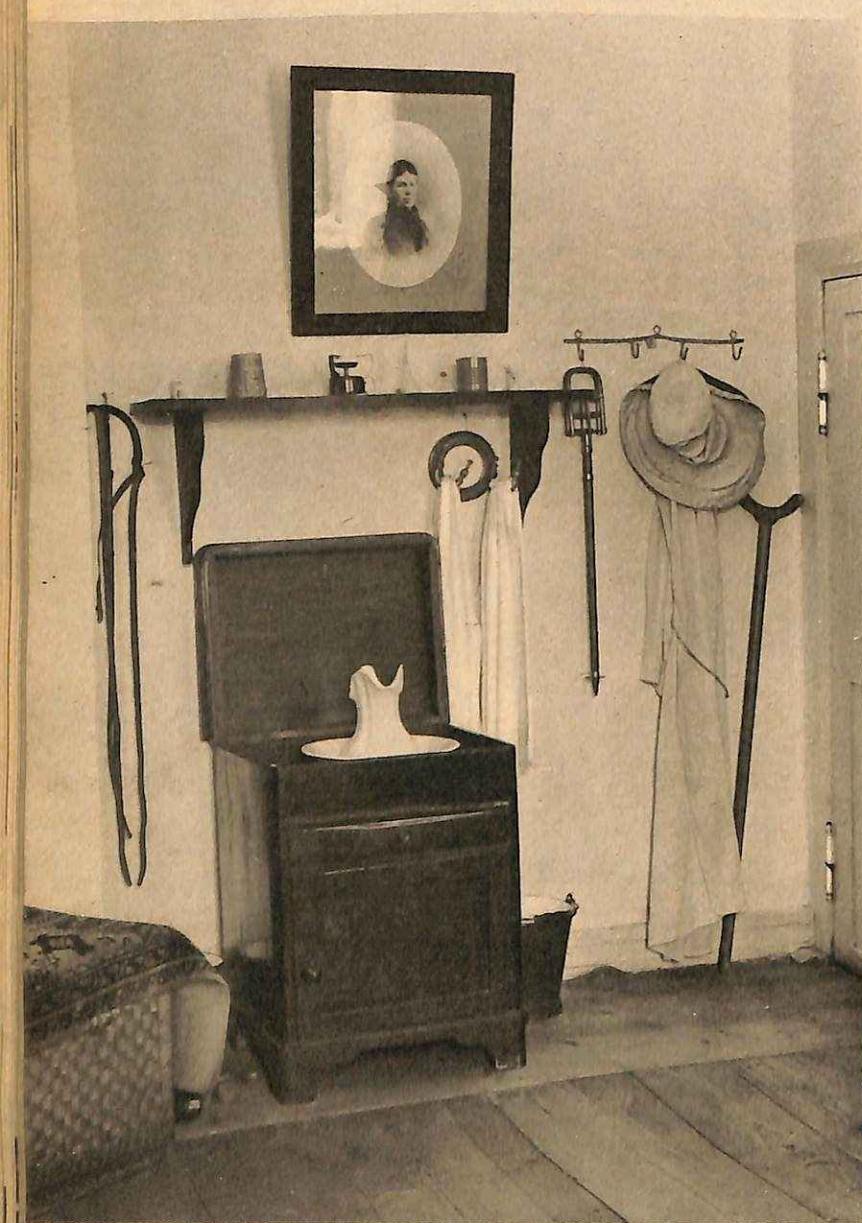
Ή θροχή τό θλέπει πώς είναι έδω στο χέιο τοῦ τοπίου φιλικό, καθώς τό χιόνι, δέν παραξενεύει κανένα, δέν ένοχλεί. Σέ μία λίμνη πού παρελαύνει τώρα χαμηλά δεξιά μας,

παρέες έχουνε μπει σέ θάρκες, κάνουν περίπατο άργό, ρεμβαστικό. Αύτοί πού τραδάνε κουπί έχουνε γυμνωθεί ως τη μέση, σά θερμομαστές. Σ' ένα χωράφι, άριστερά, κάποιος παίζει άκκορντεόν καί οί φίλοι του χορεύουν, νέοι, κορίτσια.

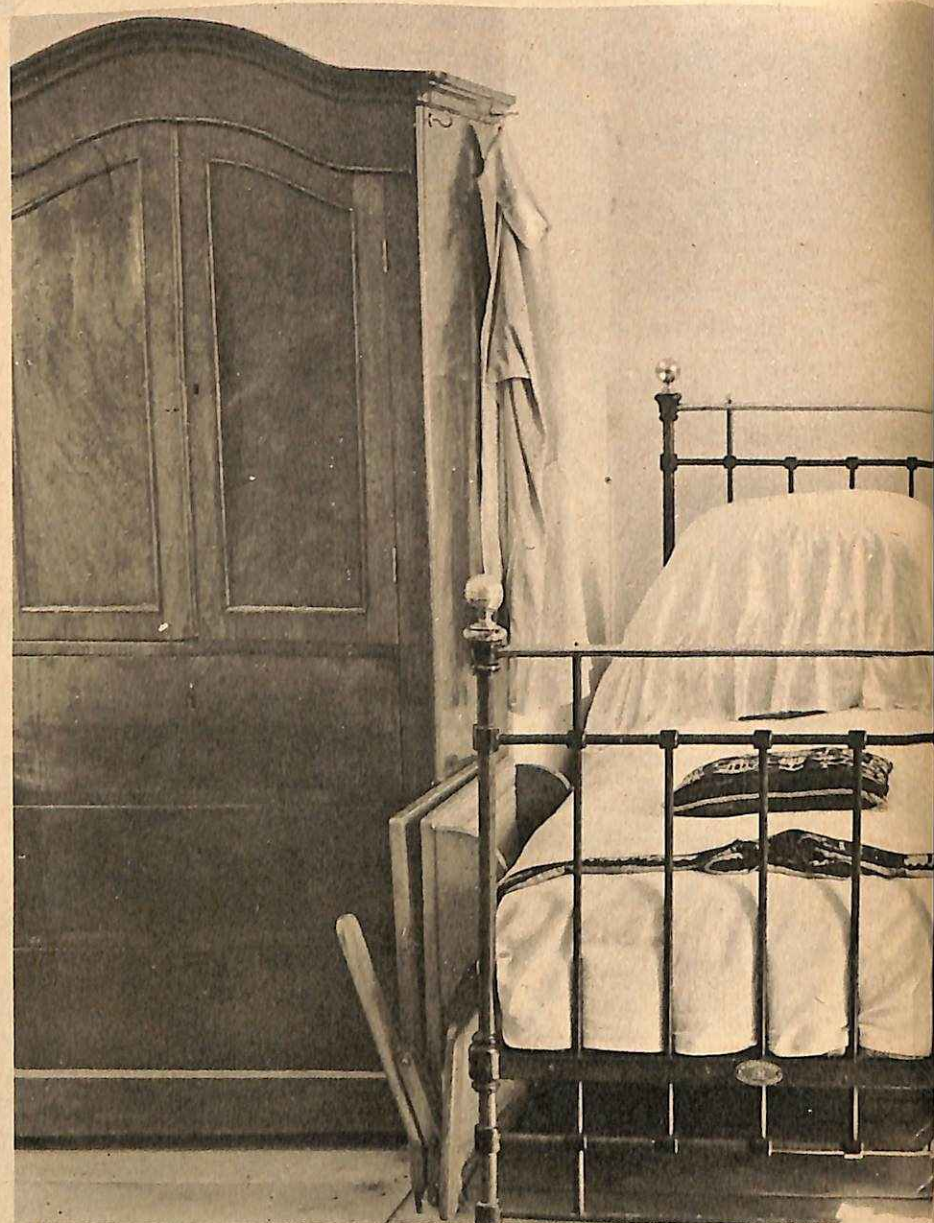
—Φτάσαμε!
—Έδω είναι;
—Έδω.

Κάτι μοῦ τό έλεγε, όμως δέν τολμοῦτα νά τό πιστέψω. Είναι έτσι μερικοί τόποι τοῦ θρόλου, πού μάθαμε νά τοῦς άκούμε από μικροί, τοῦς όνειρευτήκαμε καί κάτι μέσα μας σά νά λέει πώς όσο κι αν ψάξεις δέν θά τοῦς θρεῖς πουθενά στον κόσμο τοῦτο. Καθώς τά τοπία τῶν όνείρων. Κι όμως ή Γιάσναγια Παλιάνα θρίσκειται τώρα εκεί, μπροστά μας. Για την ώρα δέ θλέπει τίποτ' άλλο παρά την παρυφή ενός δάσους καί μιάν είσοδο κα-

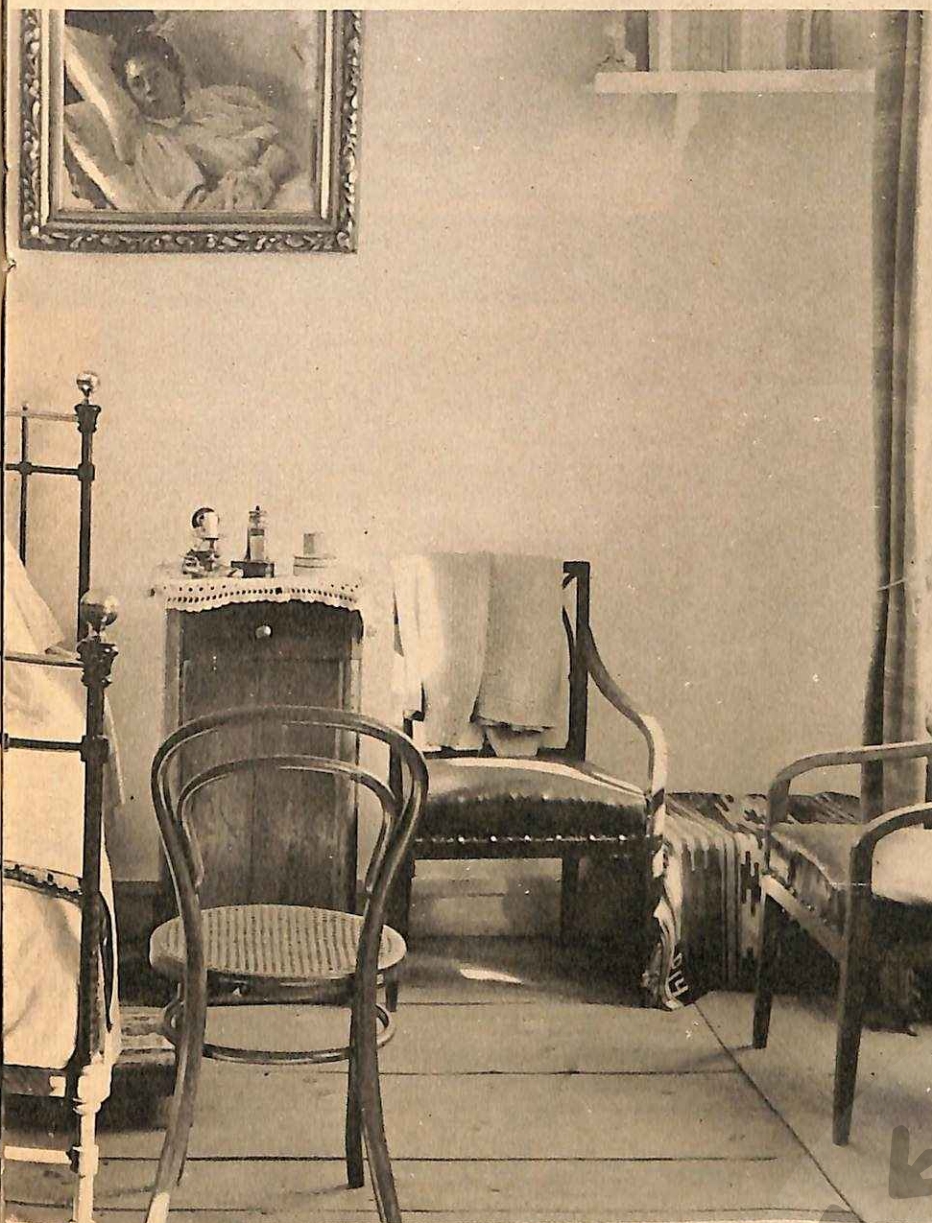
Εἰς τὰ μὲν μὰ νοικοκυρεμένα δωμάτια ζευγίσθηκε ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἀκόμη σφραγίζει μὲ ἓνα ζεστόν, οἰκεῖο τόνο τὴν ὄψιν κάθε, ἔστω καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀσήμενου ἀντικειμένου

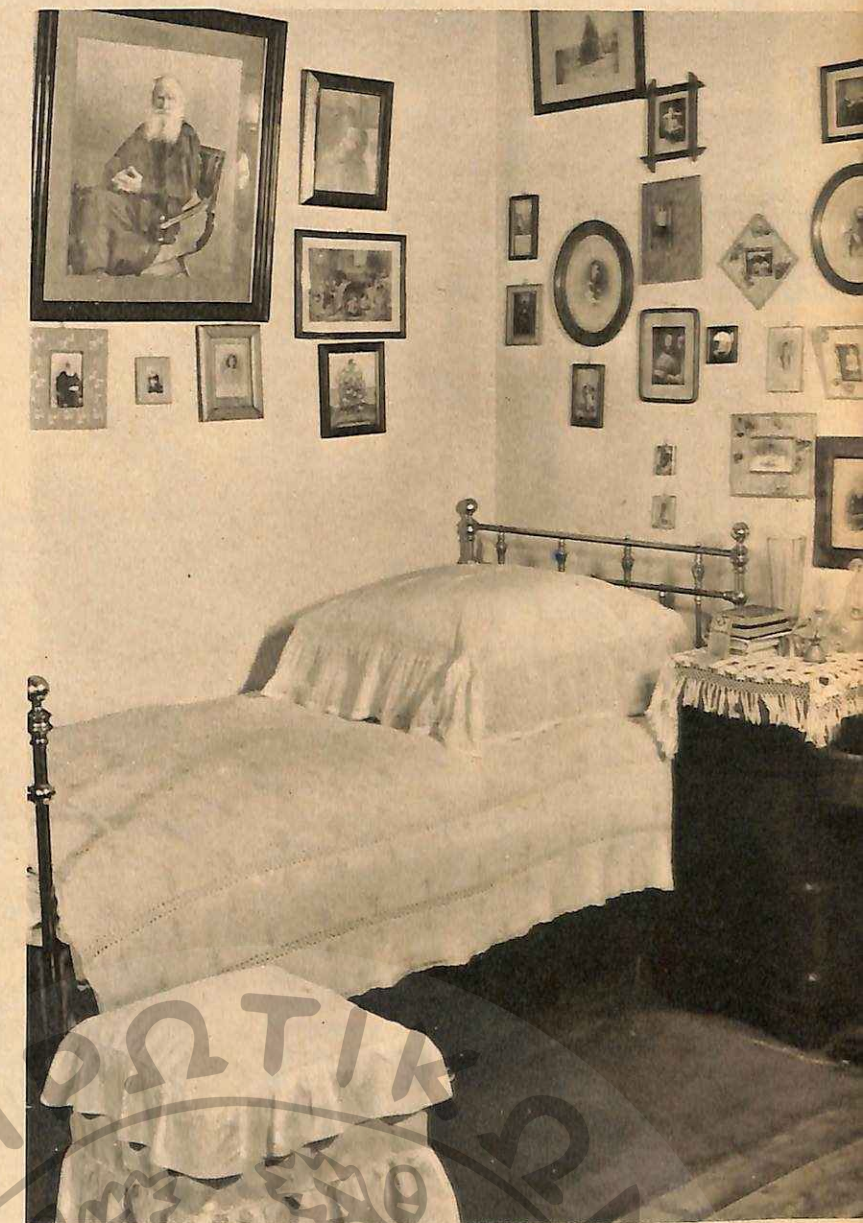
ΤΟ ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΟ ΤΟΥ, ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ...

...ΔΙΑΤΗΡΗΜΕΝΑ ΑΘΙΚΤΑ. ΤΟ ΣΙΔΕΡΕΝΙΟ ΚΡΕΒΑΤΙ ΜΕ ΤΟ ΠΑΧΥ ΜΑΞΙΛΑΡΙ, Η

ΨΑΘΙΝΗ ΚΑΡΕΚΛΑ ΣΤΟ ΠΛΑΙΟ, ΣΤΗ ΡΑΧΗ ΤΗΣ ΠΟΛΥΘΡΟΝΑΣ ΤΟ ΠΛΕΧΤΟ ΤΟΥ

ΑΘΙΚΤΟ ΚΑΙ ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΤΗΣ ΚΟΜΙΣΣΑΣ ΣΟΦΙΑΣ ΤΟΛΣΤΟΙ

θώς σὲ πάρκο, δυὸ κολῶνες κοντόχοντρες, στρουγγυλές, ἀσβεστωμένες, μὲ τροῦλλο. Δὲν ξέρω γιατί μοῦ φέρνουν σὸ νοῦ στρατῶνα.

Εἶναι Κυριακή, ὁ κόσμος γλεντάει. Ὁ Τολστόϊ συνεχίζει τὴ ζωὴ του ἐκεῖ, τριγυρισμένος ἀπὸ τὸ λαὸ του, τοὺς μουζίκους του, τὰ νέα παλληκάρια καὶ κορίτσια ποὺ χορεύουν στὰ λειβάδια, κάτω ἀπὸ τὴ βροχή. Ἐνα ἐξοχικὸ μαγαζί, ἀντικρυστὸ στὴν εἴσοδο τοῦ πάρκου, βουίζει σύγκορμος ὡς κυψέλη. Κοπέλλες μὲ τὸ κολλαριστὸ διόδημα τῆς Ρωσίδας ὁλόρθοι στὰ ξαθὰ μαλλιά, πρόσωπα τριανταφυλλιά ὡς ἀνθισμένα, φαρδὺ στέρνο, κρουστὸ κόρφο, πηγαίνουν κ' ἔρχονται σθέλεις, προκομμένες, μὲ τοὺς δίσκους, τὰ πιαιτικὰ καὶ τὰ ποτήρια σὸ χέρι. Ἡ ζωὴ πανηγυρίζει, τραγουδαίει, χορεύει, ξεκαρδίζεται. Κ' ἔχεις τὸ αἶσθημα πὺς ἐκεῖ πίσω ἀπὸ τὰ δέντρα, στὴ θαθεῖα ἀγκαλιά τοῦ δάσους, ὁ μεγάλος γέροντας ἔχει καθήσει ὅσον κομμένο κορμὸ βελανιδιάς καὶ ξεγυρνᾷ τὸν αἰῶνιο, παραστέκει τὴ ζωὴ τοῦ λαοῦ του ἡσυχᾶ, πατρικά, χαμογελώντας μὲς ἀπὸ τὸ μπερδεμένο θάμνο τῆς γενειάδας του.

Ἔτσι καὶ δρασκελίσας ὅμως τὸ κατῶφλι τῆς Γιάσανγιας Παλιάνας, ἔτσι καὶ μπήκες σὸ κτῆμα, ἡ σκηνογραφία ἀλλάζει. Ἔγινε μονομιᾶς ἡ μεταφορά.

Σάμπως χέρια ἀόρατα νὰ σὲ ἄρπαξαν, νὰ σὲ σήκωσαν, νὰ σὲ πέρασαν σ' ἓναν ἄλλο κόσμο, πέρα ἀπὸ τὴ ζωὴ. Βαθὺς ὁ ἦχος τῶρα γύρω σου, ἀπλώνεται, γίνεται χιλιόστομος, ἀπέραντος, κραδαίνει τὸν ἴσκιό, τὸν πρᾶσινο καὶ φεγγερό. Ἐκατομμύρια, ταξιαρχίες πουλιά κελαηδᾶνε, τιτιβίζουν, παφλάζουν, ὠκεανὸς ἀνέκρος κι ἀόρατος ποὺ γεμίζει ψυχὴς τὸν ἀέρα. Μύρα ταξιδεύουν μὲ τὶς ἀδρες, λιθωνωτοὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ χόρτου, ἀνάσσει δροσερές, νοτερές, ποὺ γλιστρᾶνε ἐδῶ, ἐκεῖ, σὲ τυλίγουν, σὲ μεθᾶνε. Ἀριστερά, ἓνα ξέφωτο καθρεφτίζει γυαλίζοντας τὸν οὐρανὸ τῆς βροχῆς μέσα σὸ νερὸ μιᾶς μικρῆς λίμνης. Θρασεμένες ὄχθες, φουντωμένες, μὲ ξέπλεκα φυτὰ, κρύβουν στὶς μασχάλες τοὺς μυριάδες θατράχους ποὺ κολάζουν. Ἐδῶ, τὸ τραγικὸ ἐκεῖνο πρωῒνὸ τοῦ Νοέμβρη 1910, ὡς ἔγινε γνωστὴ ἡ φυγὴ τοῦ Τολστόϊ ἀπὸ τὸ σπίτι του, ἡ κόμισσα ἔτρεξε ἑξαλλὴ νὰ πνιγεῖ.

«Ἐφυγε! Ἐφυγε γιὰ πάντα!» εἶχε θγά-

λει ἓνα ξεφωνητὸ ἀπελπισμένη καὶ χύμηξε ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι της.

«Φώναξα στὸν Μπουλγκάκωφ —τὸ νεαρὸ γραμματέα, λέει σι' ἀπανημονεύματά της ἡ Ἀλεξάνδρα, ἡ χαϊδεμένη κόρη τοῦ Τολστόϊ— νὰ τρέξει τὸ κατόπι της κ' ἐγὼ ὀρμησα κατὰ κεῖ ποὺ θρίσκειται ἡ κεντρικὴ λίμνη... Εὐτυχῶς τὸ νερὸ, κοντὰ σὸ γεφυράκι, εἶχε λιγοστὸ βάθος. Πήδηξα μέσα καὶ τὴν ἄρπαξα ἀπὸ τὸ φόρεμα. Ὁ Μπουλγκάκωφ ἔτρεξε κι αὐτὸς νὰ με βοηθήσει, τὴν τραβήξαμε ἔξω ἀπὸ τὸ νερὸ».

Ἡ ἱστορία πλανιέται ὁλοζώντανη ἐδῶ, παροῦσα: Λίγο ἀργότερα, καθὼς θὰ πηγαίνουν σὸν τάφο, θ' ἀπαντηθοῦμε μέσα σὸ δάσος μ' ἓναν ψηλὸ, ἀνθηρὸ γέροντα ποὺ ἔχει ἄσπρα μπουκλωτὰ μαλλιά, μπαστούνι στὴ φαρδεῖα γροθιά του, στέρεο θῆμα. Εἶναι ὁ Βαλιεντίν Μπουλγκάκωφ, ὁ τελευταῖος γραμματέας τοῦ Τολστόϊ. Τότε νεαρὸς εἰκοσιτῶν χρονῶν, εἶναι τώρα γέροντας ἀσπρομάλλης. Ἀπόμεινε στὴν περιοχή τῆς Γιάσανγιας Παλιάνας, καθὼς οἱ ἀφοσιωμένοι ἐκεῖνοι σκύ-

λοι ποὺ σὺν πεθαίνει τ' ἀφεντικὸ τοὺς καθίζουν πλάι σὸν τάφο του καὶ τὸν φυλάνε καί, τέλος, μιὰ μέρα, πλαγιάζουν ἡσυχᾶ, νὰ τελειώσουν ἐκεῖ.

Γαλήνη καὶ ἄσπρο φῶς ταξιδεύουν γύρω καὶ μέσα σι' ἀρχοντικό. Τὸ βλέπεις, δεξιὰ σου, νὰ λευκάσει ἀνάμεσα στὶς θαλασιδιές. Δίπαιτο, χαριτωμένο, μὲ τὴ νοικοκυρεμένη ἐκείνη ἀπλότητα ἐνὸς ἄλλου καιροῦ, ρεμβάζει ἀγναντεύοντας τὸ δάσος. Τίποτα ἀπὸ τὴν ἐπαρση τῆς βίλλας ἢ τῆς κατοικίας τοῦ φεουδάρχη, τοῦ ἀφέντη ποὺ ὀρίζει χιλιάδες ψυχές. Μοῦ θυμίζει συγκινητικὰ τὴν ἐπαρχία τῶν παιδικῶν μου χρόνων. Ἡ ἐντύπωση τοῦ θὰ δυναμώσει μέσα, σὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σπιτιοῦ. Βρῖσκεσαι σὸν περίγυρο μιᾶς οἰκογένειας ποὺ ἔχει πολλὰ παιδιά καὶ ποὺ πρέπει νὰ θάζει πολλὰ σερβίτσια, πολλὰς καρέκλες γύρω σὸ τραπέζι της. Μὰ τί καρέκλες; Βιεννέζικες, ψάθινες, ἀπὸ τίς πιὸ κοινές. Σφίγγεται ἡ καρδιά, κρατᾷς τὴν ἀνάσα σου καθὼς συλλογίζεσαι πόσες χοῦφτες, ἓναν καιρὸ ζεστὸς, χάιδεψαν αὐτὲς ἐδῶ τὶς ράχες, τοὺς πήρανε λίγο-λίγο τὸ θερνίκι. Καὶ ὅλα γύρω εἶναι κάτασπρα, φωτεινὰ, παστρικά, ἔ-

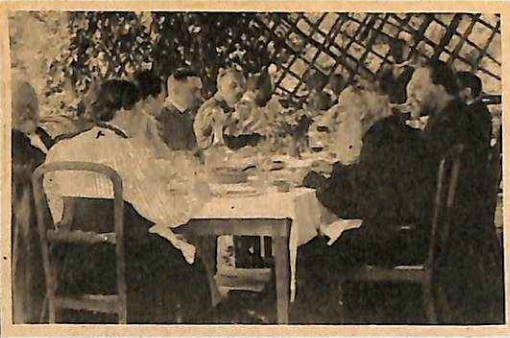
τσι ποὺ ταιριάζει σὲ μιὰν οἰκογένεια πατριαρχική, μὲ ἀρχές, ποὺ τρέφει μὲ τὸ φόβο τοῦ Θεοῦ τὰ παιδιά της.

Ἐὰν πὺς ἓνας ἀπὸ τοὺς πιὸ συγκινητικούς φθόγγους τοῦ ἀρχοντικοῦ τῆς Γιάσανγιας Παλιάνας εἶναι αὐτὴ ἡ διάχυτη, ζωντανὴ παρουσία τοῦ πατρικοῦ μᾶς δέκατου ἑνταίου αἵωνα. Τοῦ δέκατου ἑνταίου αἵωνα σὲ δ,τι εἶχε τὸ πιὸ ψυχικὸ, τὸ πιὸ ἐνδόμυχο, τὸ ἐσωτερικὸ λιτό. Νοιώθεις πὺς ἓνας πατέρας καὶ μιὰ μάνα φτερουγίζουν ἀόρατοι γύρω, παρακολουθοῦν μὲ μάτια γεμάτα λαχτάρα τὰ παιδιά τους νὰ μεγαλώνουν, νὰ γίνονται πλάσματα μὲ χαρακτῆρα, ὀντότητα. Ὁ μὲς πάνω ἀπ' ὅλη τούτη τὴ φωνὴ ἀπλώνεται φαρδύς, ὡς παντοκράτορας, ὁ φεγγερός ἴσκιος ἐνὸς πατέρα. Ἐνὸς πατέρα ποὺ πλάτυνε τόσο τὴν ἀγκαλιά του ποὺ νὰ χωρέσει, πέρα ἀπὸ τοὺς δικούς του, τὴν ἀνθρωπότητα ὁλόκληρη, τὸν κόσμο, τὴ ζωὴ.

Στέκομαι εὐλαστικὰ μπροστὰ σὸ τραπέζι, τὸ στριμωγμένο σὲ μιὰ γωνιά, ἀνάμεσα πόρτα καὶ παράθυρο, ὅπου ἡ κόμισσα, ἡ ἀφοσιωμένη συντροφίσσα μιᾶς μακρῆς δύ-

κολῆς ζωῆς, ἀντέγραψε μὲ τὸ χέρι της δὲν ξέρω πόσες φορές τὸ «Πόλεμος καὶ εἰρήνη». Αὐτὸ, δηλώνει ἡ ἰδία, τῆς ἔδινε μεγάλη ἀσθητικὴ χαρὰ. «Καρτερούσα τὸ βράδι, δίχως φόβο γιὰ τὸν κόπο». Καὶ τὴν πιστεύουμε. Ὁ ποῖος θελήσει ν' ἀπλοποιήσει τὸν ἄνθρωπο, νὰ ἰδεῖ σ' αὐτὸν μονάχα ἀρετὲς ἢ μονάχα κακίες, θὰ πει πὺς εἶναι ἀνίκανος νὰ ἐπικοινωνήσει μὲ τὸ μυστικὸ τῆς ψυχῆς. Ἡ κόμισσα εἶναι μιὰ γυναῖκα παράφορα αὐτοθυσιασμένη σὸν ἐγκόσμιό θεό της καὶ μὰζι μιὰ ἀγριεμένη λιονταρίνα ποὺ ἀγρυπνᾷ πάνω στὴν ἀσφάλεια, στὴν περιουσία τῶν παιδιῶν της. Ὅταν θεωρῇ πὺς ἡ περιουσία τους κινδυνεύει ἀπὸ τίς ἰδέες τοῦ πατέρα, ἡ κόμισσα Τολστόϊ θ' ἀρχίσει νὰ θαμνίσεται τὸν ἀέρα ἀνησυχία. Θὰ σηκώνεται τὶς νύχτες καὶ θὰ πηγαίνει νὰ ψαχουλεῖ τὸ γραφεῖο τοῦ ἀντρα της, ὅπου μυρίζει ἀκόμα ἡ καπνιά ἀπὸ τὸ σπασμένο μολὶς κερὶ ποὺ φώτιζε τὸ μόνχο τοῦ συγγραφέα.

Κ' ἐκεῖνος; Ἄλλο πλῆγμα ἀξεδιάλυτο, πολὺ πιὸ θαρρὺ φως κἀ. Κοιτάξεις τὸ ὑπνοδωμάτιό του, τὸ εἰρηνικὸ αὐτὸ σιδερένιο κρεβάτι μὲ τ' ἄσπρα του σκεπάσματα, τὸ παχὺ μα-

ΦΥΛΛΟΜΕΤΡΩΝΤΑΣ τὸ οἰκογενειακὸ λεύκωμα. Τρεῖς φωτογραφίες ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ συγγραφέα στὸ ἀρχοντικό του τῆς Γιάσναγια Παλιάνα

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ. Στὸ ἀπλὸ αὐτὸ τραπέζι ὁ Τολστόι ἔγραψε ἐπὶ χρόνια τὸ «Πόλεμος καὶ εἰρήνη» καὶ τὴν «Ἄννα Καρένινα». Τὸ κάθισμα ἦταν χαμηλὸ γιὰ νὰ τὸν βοηθᾷ νὰ βλέπῃ, ἐπειδὴ ὑπέφερε ἀπὸ μυωπία.

ΛΕΩΝ ΤΟΛΣΤΟΙ

*Κι' ἄλλοι μεγάλοι
τῶν γραμμάτων
ωέρασαν ἀπ' ἐδῶ*

*σ' Αὐτὸν ὅμως μόνο
ἀνήκει πάντα ὁ τόπος*

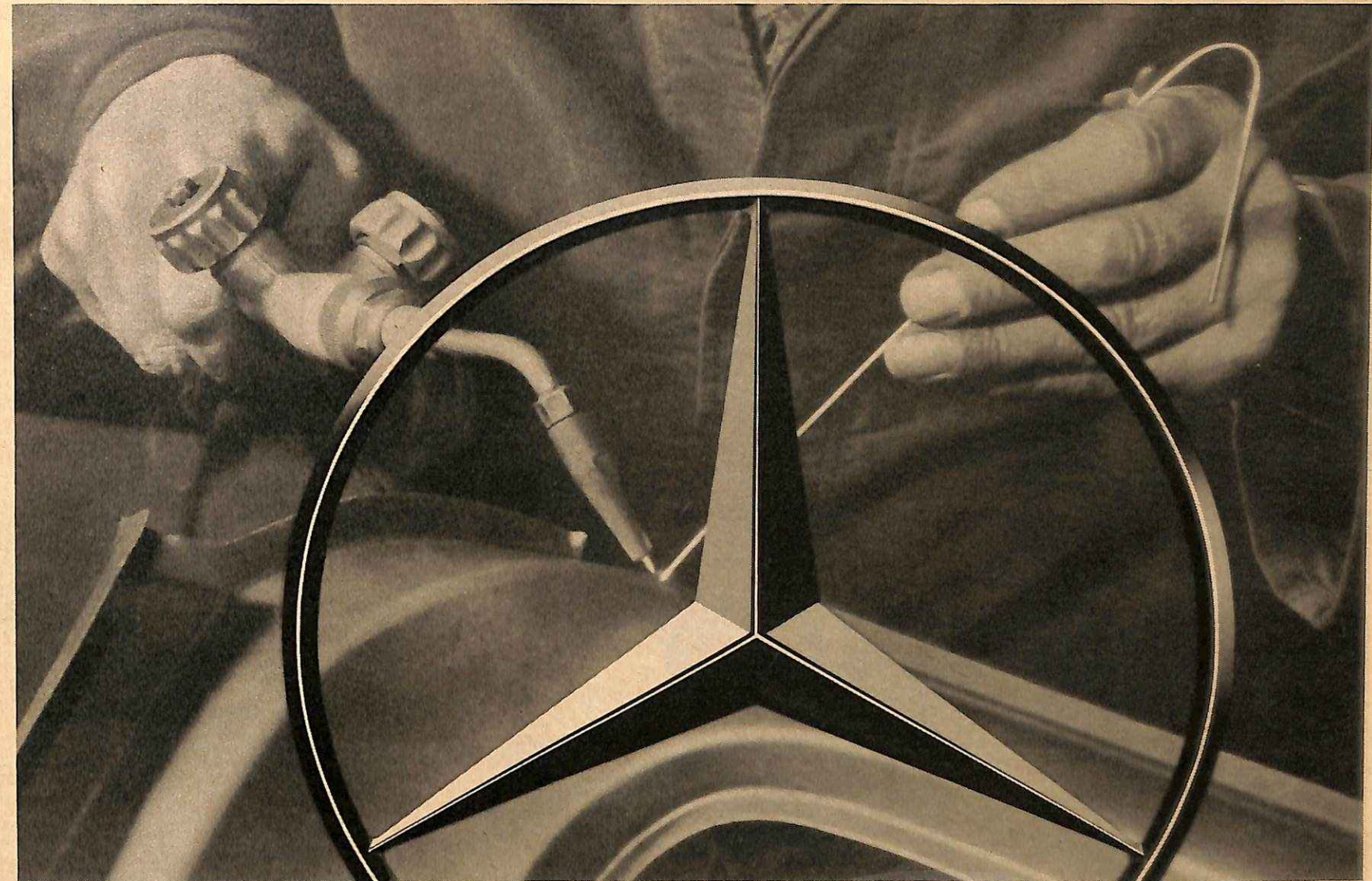
Ξιλάρι, τὴν ψάθινη καρέκλα στὸ πλάι. Στὴ ράχη τῆς πολυθρόνας εἶναι ριγμένο τὸ πλεχτό του, νὰ τὸ περάσει μόλις σηκωθεῖ. Τὰ θωρεῖς ὅλ' αὐτὰ καὶ συλλογίζεσαι πὼς ἡ γαλήνη δὲ ὄρηκε θέσθ' ἐδῶ μέσα. Τρέμεις μήπως ἡ ἀνάσα τοῦ φοβεροῦ γέροντα, ἡ πύρινη, ἀκουστεῖ στὸν ἄερα, μήπως τὸ πάτωμα τρίξει ἀπὸ τὸ θάρος του. Κάτω, στὸ ἰσόγειο, ὑπάρχει μιὰ κάμαρα θολωτὴ, μὲ χοντρό σὰ φυλακῆς ντουβάρι, ὅπου ἐκεῖνος κλεινότανε χρόνια δόλακερα γιὰ νὰ συγκεντρωθεῖ, νὰ δουλέψῃ. Ἐδῶ ἔφτιαξε τὸ διάγραμμα τοῦ «Πόλεμος καὶ εἰρήνη», ἐδῶ ἄρχισε καὶ τὴ συγγραφή. Στὸ θόλο, πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι σου, εἶναι χτισμένοι κάτι χοντροὶ σιδερένιοι χαλκάδες. Γιὰ νὰ κρεμᾶνε τὰ καπνιστὰ, τοὺς χειμῶνες, λέει. Ὅμως τοὺς κοιτάζεις καὶ μέσα σου κλώθει σκοτεινὰ ἡ ἰδέα πὼς θρίσκεσαι σ' ἓνα θάλαμα γιὰ μεσαιωνικὰ θασσανιστήρια, ὅπου ὁ κατὰδικος πάλαιψε ἰσόθια μὲ τὸν μέσα του δαίμονα, καὶ γιὰ νὰ τὸν γονατίσει τιμώρησε τὸ κορμὶ του ὡς τὸ αἷμα, μὲ τὴ φίληδονίαν τοῦ ἀσκητή...

Ξαναβλέπω μέσα στὴν ἄχνα τῆς βροχῆς τὸν κήπο γύρω ἀπὸ τὸ σπίτι, πού λιθανίζει. Ξαναβλέπω τὴ θεράντα, κάτω, μὲ τὸ κομψὸ τῆς ξύλινο κάγκελλο, ὅπου συγκεντρωνόταν ἡ οἰκογένεια, σὰν εἶταν ἔξω καλῶσύνῃ, νὰ πιεῖ τὸ τσάι τῆς, νὰ δεχτεῖ τοὺς φίλους τῆς, νὰ φιλαρήσει. Ξαναβλέπω βαθειὰ στὸ δάσος τὸν τάφο, χαμηλὸ, σὲ σχῆμα νεκροσέντουκου, ὅλον ἀπὸ χλωρὴ φυλλωσιά. Οἱ θελανιδιές, γύρω, κρατᾶνε τιμητικὴ φρουρά. Ἡ ἡσυχὴ βροχούλα σουσουρίζει στὰ φυλλώματα μυρωδάτη, σὰ νὰ τοὺς ἐμπιστεύεται δροσερὰ μυστικὰ γυναικας. Οἱ χωρικοί, τὰ παιδιὰ, οἱ κοπέλλες, πᾶνε κ' ἔρχονται γύρω, στέκονται μιὰ στιγμὴ, κοιτάζουν τὸν τάφο συλλογισμένα, ἀντιπερνᾶνε. Ἡ ζωὴ συνεχίζεται. Κ' ἐκεῖνος, ξαπλωμένος κατὰστηθα στὴ γῆ του, πεσμένος ἀνδριάντας, κάτω ἀπὸ μερικὰ κλαδιά θελανιδιάς, ἀνασαίνει ἡσυχα, βαθειὰ, ἐάγρυπνος, ἀκούει τὰ πάντα καὶ σῶπαινε...

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΕΡΖΑΚΗΣ

Ποιότης - καὶ ποῖοι οἱ συντελεσταί της

Ειδίκευσις τῶν τεχνιτῶν

Ἡ Νταϊμλερ-Μπέντ Α. Γ. πιστεύει πὼς ἀκόμη καὶ εἰς ἐποχὰς μεγάλης τεχνικῆς ἀναπτύξεως ἓνας μεγάλος ἀριθμὸς ἐπιμελῶς ἐκπαιδευμένων τεχνιτῶν δὲν δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τῶν μηχανῶν. Ἡ ἐξαιρετικὴ ἱκανότης, κατάρτισις καὶ ἀφοσίωσις αὐτῶν τῶν τεχνιτῶν βοηθοῦν εἰς τὸ νὰ κάμουν κάθε Μερσεντές-Μπέντ - ἀπὸ τῆ μικρότερη βίδα μέχρι τὴ τελευταία λεπτομέρεια τῆς ἀνέσεως - ἓνα ἀριστούργημα.

MERCEDES-BENZ

ΑΠΑΡΗΓΟΡΗΤΗ Η ANNA-MARIA ΑΝΑΖΗΤΟΥΣΕ ΤΗΝ ΛΗΣΜΟΝΙΑ ΣΤΙΣ ΟΧΘΕΣ ΤΟΥ ΣΗΚΟΥΑΝΑ

(Φωτ. Len Sirman)

ΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΗΝ ΕΦΕΡΝΑΝ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΗ ΟΧΘΗ, Η ΣΚΕΨΗ ΠΕΤΟΥΣΕ ΣΤΟΝ ΒΙΤΤΟΡΙΟ

ΑΛΛΑ Ο ΡΕΜΒΑΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΛΥΠΗ

ΔΕΝ ΚΡΑΤΗΣΑΝ ΠΟΛΥ. ΛΙΓΟ ΑΡΓΟΤΕΡΑ, ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΤΗΣ ΧΑΡΙΣΕ ΤΟ ΚΕΦΙ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ «ΑΛΗΘΙΝΟ» ΕΡΩΤΑ. Η ANNA-MARIA ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΤΗΚΕ

ΜΙΑ ΡΩΜΑΙΑ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

να πολύκροτο είδύλλιο έσθισε άδούρβα στο ίδιο παλκοσένικο έ-
νός θεάτρου, όπου είχε γεννηθί πριν 10 περίπου χρόνια. Πρωταγωνιστές:
Δυο διάσημοι ήθοιοί του Ιταλικού κινηματογράφου. Ο Βιττόριο Γκάσμαν
και η "Αννα - Μαρία Φερρέρο.

Για χάρη της πήρε διαζύγιο από την Σέλεϋ Γουνίντερς, για χάρη του
προσπάθησε να γίνη πραγματική ήθοποιός, αξία παρτεναίρ στο πλευρό
του. Καί από καλλιτεχνικής μ'έν πλευράς τό κατάρθρωσε. Τρεις μεγάλες
κινηματογραφικές έπιτυχίες, «Ο κόκκινος ούρανός», «Οι δυο αλήθειες» και
«Ο άπαγορευμένος Χριστός», καθώς και ή θεατρική έπιτυχία «Γλυκειά
"Ιρμα», όπου έπαιξε με τόν Γκάσμαν, τής έξασφάλισαν μιá από τίς πρώτες
θέσεις στο Ιταλικό κινηματογραφικό στερέωμα. Στην ζωή, όμως, ποτέ δεν
κατάρθρωσε να γίνη πραγματική παρτεναίρ του Γκάσμαν και να φέρη τό
δυσμά του.

Έτσι, άπογοητευμένη, πήρε την μεγάλη άπόφαση: Να χωρίσουν. Για
να παρηγορηθί ή "Αννα - Μαρία έφυγε άμέσως για τό Παρίσι.

Στους γνωστούς οίκους μόδας αφιέρωσε τίς έλεύθερες ώρες της, στα
γαλλικά στούντιο τό επαγγελματικό ενδιαφέρον της και στίς όχθες του
Σηκουάνα έκανε τους ρεμβασμούς της, άδιαφορώντας για τό τσουχητό
χειμωνιάτικο κρύο. Τυλιγμένη στο άσπρο, γούλινο παλτό της και μ' ένα
τσιγάρο στο χέρι, πριγύριζε όλομόναχη κάτω απ' τίς γέφυρες.

Καί σιγά - σιγά, τό Παρίσι τής χάρισε όχι μόνο την λησμονιά, αλλά
και κάτι πολύ σημαντικό, που μάταια άναζητούσε επί δέκα χρόνια στην
πατρίδα της: Τόν αληθινό έρωτα. Ο νέος έλεκτός τής καρδιάς της είναι
ένas νέος Γάλλος ήθοποιός, ό Ζάν Σορέλ, που γνωρίζει έπιτυχία στην ταινία
«Καιρός για ν' αγαπήσης».

—Τώρα είμαι πραγματικά εύτυχισμένη, δήλωσε τελευταία ή "Αννα
Μαρία Φερρέρο. Ο άρραβωνιαστικός μου, δεν έχει τίποτε κοινό με τόν
Γκάσμαν, εκτός από τό ταλέντο.

Η ΜΟΙΡΑ ΤΗΣ ΚΟΖΙΜΑ

ΥΠΟ ΓΚΕΡΤΥ ΚΟΛΙΝ

24

Α κόμα κ' ή Μπλαντίν έλειπε, κι' ό Δανιήλ. 'Ο νέος, πού είχε κλείσει τὰ δεκαοχτώ του χρόνια κ' είχε τελειώσει μ' επιτυχία τις γυμνασιακές του σπουδές στο Λύκειο Βοναπάρτη, είχε εγκατασταθή πρὶν από λίγον καιρό στη Βιέννη, για νά νά σπουδάσει νομικά. 'Όσο για την Μπλαντίν, δρισκετόταν στο Παρίσι. Δέν είχε γυρίσει στο Βερολίνο τὸν προηγούμενο χρόνο. 'Η Μαρία ντ' 'Αγκού θέλησε νά κρατήσει κοντά της και ὑπὸ τὴν ἐπικουρή της τὴν μεγαλύτερη κόρη της, κ' ἐκείνη είχε δεχθῇ. Τὸ Βερολίνο δέν τῆς ἄρεσε καθόλου. 'Η Μπλαντίν ἔμενε στῆς 'Αννας Λίστ, μὰ μοιραζόταν τις διασκεδάσεις και τις ἀπασχολήσεις τῆς Μαρίας ντ' 'Αγκού. Αὐτὴ τὴ στιγμή ἡ μητέρα κ' ἡ κόρη θὰ δρισκοκταναν στὴν 'Ελβετία. 'Ο Χάνς κ' ἡ Κοζίμα θὰ τις συναντοῦσαν κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ γαμήλιου ταξιδιού τους κ' ἡ Μαρία θὰ γνωρίσει ἐπὶ τέλους τὸν γαμπρό, πού είχε ἀποκτήσει χωρίς νὰ τὸ θέλῃ.

Μὰ τὰ πράγματα ἔγιναν ἀλλιῶς. Τὴ νύχτα τῆς 18ης Αὐγούστου, τὸ νεαρό ζεύγος φόν Μπύλφω πήρε τὸ τραῖνο μαζί με τὸν Φράντς Λίστ, τὸν ἄφησε στὴ Βαϊμάρη, χωρίς νά σταματήσει ἐκεῖ, κ' ἔφτασε στὴν 'Ελβετία μέσω Μπάντεν - Μπάντεν, ὅπου είχε συμφωνηθῇ, ἀλλὰ δέν συνάντησε ἐκεῖ οὔτε τὴν μητέρα, οὔτε τὴν ἀδελφή... 'Η Μαρία ντ' 'Αγκού είχε θεωρήσει τὴν μικρὴ καθυστέρηση πού είχε σημειωθῇ στο γάμο, ὡς ἐσκεμμένη ἐνέργεια τῆς κόλας τοῦ Λίστ, κ' ἡ παρέα της — ὁ Λουί ντὲ Ρουσσώ κ' ὁ 'Εμίλ 'Ουλιέ — ἀνυπομονοῦσε νά φύγουν ἀπ' τὴν 'Ελβετία. 'Ο 'Ουλιέ ἰδίως διαζόταν πολύ. 'Ετσι ἡ μικρὴ συντροφιά είχε φύγει ὅταν ἔφτασαν ἀπὸ φόν Μπύλφω στο ξενοδοχεῖο «Βύρων» τῆς Βιλλενέφ.

'Εξαικολούθησαν τὸ ταξίδι τους, θαύμασαν τὰ τοπία και τις λίμνες κ' ἔφτασαν στὴ Ζυρίχη, ὅπου ὁ Χάνς ἤθελε νά ἐπισκεφθῇ και νά ὑποβάλῃ τὰ σχέδια του στὸν Ριχάρδο Βάγνερ.

'Ο Ριχάρδος Βάγνερ είχε ἐπείγουσα ἀνάγκη

νά ἰδῇ τὸν Χάνς: Εἶχε ἀρχίσει νά συνθέτῃ τὴ μουσικὴ τοῦ «Σίγκφρηντ» του, κ' ἔνας πιανίστας τῆς δυνάμεως τοῦ Μπύλφω, ἱκανὸς νά διαβάσει μὴ παρτιτούρα δεξήστρας και νά τὴν παίζῃ ἀπὸ μνήμης στο πιάνο, τοῦ ἦταν ἀπαραίτητος. 'Επὶ πλέον είχε μετακομίσει σ' ἕνα καινούριο σπίτι και διαζόταν νά φιλοξενήσῃ κάτω ἀπ' τὴ στέγη του τὸ κομπὸ ζεύγος τῶν Μπύλφω, για νά τους δείξῃ τὴν καινούργια ἐγκατάστασή του.

'Ηταν ὀχτὼ χρόνια τώρα πού ὁ Σάξων συνθέτης είχε ἐξορισθῇ κ' είχε διαλέξει ὡς καρὺνιό του τὴν Ζυρίχη.

'Όπως τὸ είχε ἀναγγεῖλει στὶς μικρές Λίστ στο παρισινό του ταξίδι τὸ 1853, είχε ξαναρχίσει νά συνθέτῃ, ἔπειτα ἀπὸ ἔξη χρόνια μουσικῆς σιωπῆς και, μετὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ «Ταγχῳίξερ», πού είχε ἀνεθῇ ὀλὸκληρος στο Βερολίνο ὑπὸ τὴ διεύθυνση τοῦ Χάνς, ἐργαζόταν για τὸν «Σίγκφρηντ», τὸ τρίτο δρᾶμα τῆς «Τετραλογίας» του. 'Απ' τὸν καιρό πάντως πού ἔμενε στο καινούργιο του σπίτι, δηλαδή ἀπ' τὸν Μάιο, δούλευε και στο ποίημα ἑνὸς ἄλλου δρᾶματος, ἐντελῶς χωριστοῦ ἀπ' τὴν «Τετραλογία» — ἑνὸς δρᾶματος στο ὁποῖο είχε δώσει τὸν τίτλο «Τριστάνος και 'Ιζόλδη».

Σωματικά δέν είχε ἀλλάξει καθόλου. Τὰ μαλλιά του δέν είχαν ἀσπρίσει και παρ' ὅλο πού ἡ μήτη και τὸ πηγούνι του ἦταν τώρα πῶ ἔντονα, τὸ βλέμμα του είχε πάντα τὴν ἰδια φλόγα και τὴν ἰδια δύναμη πάνω στους ἀνθρώπους.

'Ο Βάγνερ είχε δημιουργήσει ἕναν κύκλο στὴ Ζυρίχη: Καλλιτέχνες, πὺ ἀναγνώριζε σχεδὸν ὡς ὁμοῖους του, και ἀστούς, πού τὸν είχαν ἐκτίμηση και ἀφοσίωση. 'Ηταν ντυμένοι πολὺ κομπᾶ, είχε πολὺ ἄνετο ἔσπυλα. Εἶχε πάψει νά εἶναι φτωχὸς, τουλάχιστον ἂν ἔκρινε κανεῖς ἀπ' τὴν ἐξωτερικὴ του ἐμφάνιση.

Στὴν πραγματικότητα, ἂν και τὰ συγγραφικά του δικαιώματα αὐξάνονταν ἀδιάκοπα ἀπὸ τότε πού ὁ Φράντς Λίστ είχε δώσει στὶς ὑπερές του τὴν «ᾠδή» τῆς Βαϊμάρης, ζοῦσε κυρίως ἀπ'

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ:

'Απ' τὴν ἡμέρα πού πρωτοσυναντήθηκαν, ἡ κόμισσα Μαρία ντ' 'Αγκού κι' ὁ νεαρός, ἀλλὰ διάσημος κιδας θιρτουόζος Φράντς Λίστ, ἀγαπήθηκαν. 'Εγκαταλείποντας τὸν ἄνδρα της, ἡ Μαρία συμμερίζεται τὴν ζωὴ τοῦ Φράντς. 'Αλλὰ ἡ ζωὴ τοῦ πιανίστα, πού τὸν ἀναγκάζει νά δρισκεταί μακριὰ ἀπ' τὴ γυναῖκα του, και τὸ εἰδύλλιο του με τὴν διάσημη τυχοδιώκτρια Λόλα Μοντέζ, προκαλοῦν τὸν χωρισμό τους. Οἱ δυὸ κόρες τους — ἡ Μπλαντίν κ' ἡ Κοζίμα — μένουν με τὴ γιαγιά τους, τὴ μητέρα τοῦ Λίστ, και ὑποφέρουν ἀπ' τὸ δρᾶμα τῶν γονέων τους.

τις ἐπιχορηγήσεις τῶν πλουσίων θαυμαστῶν του. 'Αν και είχε χάσει τὸ εἰσόδημα πού τοῦ είχε ὑποσχεθῇ ἡ μητέρα τῆς Τέσσου Λωρσὺ ἔπειτ' ἀπ' τὴν περιπέτεια πού ἔξομε, ὅμως ἡ κυρία Ρίττερ ἐξακολοθοῦσε νά τὸν βοηθᾷ. 'Ο Λίστ ἄνοιγε τὸ πονγγὶ του ὅταν μποροῦσε και τὸ ἴδιο ἔκαναν και πολλοὶ ἄλλοι. 'Αλλὰ ὁ καλύτερος και νεώτερος ἀπ' τοὺς προστάτες τοῦ μουσικοῦ ἦταν ὁ 'Όττο Βέζεντονκ.

'Ο Βέζεντονκ ἦταν ἀντιπρόσωπος για τὴ Γερμανία ἑνὸς νεοϊορκέζικου οἴκου μεταξωτῶν ὑφασμάτων. 'Ηταν ἕνας ὀραίος νέος με γενειάδα, δραστήριος, ἔξυπνος και πλούσιος. Εἶχε ἐγκατασταθῇ στὴ Ζυρίχη με τὴ γυναῖκα του στὰ 1851, κ' ἀπ' τὰ 1852 είχε γνωρίσει τὸν Βάγνερ. Τὰ δυὸ ζευγάρια είχαν συνδεθῇ με φίλια και τὸν Μάιο τοῦ 1853, ὁ Βάγνερ είχε ὀργανώσει στὴ Ζυρίχη τόσο ὀραίες συναυλίες — ἂν και ἡ δεξήστρα ἦταν ἐλάχιστα ἐξασημένη — ὥστε ὁ 'Όττο Βέζεντονκ, ἐνθουσιασμένος, είχε πετάξει στὴ σκηνὴ ἕνα καλᾶθι με λουλούδια. 'Απὸ τότε, ὁ ἐπιχειρηματίας είχε ὑποκλιθῇ μπροστὰ στὸν καλλιτέχνη, είχε καταλάβει πῶς ὁ ἔνας κ' ὁ ἄλλος είχαν διαφορετικὴ ὑπόσταση, πῶς θάταν σωστὸ και δίκαιο ὁ ἐπιχειρηματίας νά βοηθᾷ τὸν καλλιτέχνη, ἀφοῦ ὁ τελευταῖος ἦταν ἱκανὸς νά γεννήσῃ ἐνθουσιασμό κ' αἰσθητικές εὐχαριστήσεις στον πῶτο.

'Ο Ριχάρδος ἐκείνη τὴ στιγμή είχε παραιτηθῇ ὀριστικά ἀπὸ κάθε εὐτελὴ ἀπασχόληση με μουσικὴ ἐποῦ θ' ἄρεσε στο Παρίσι. Εἶχε καταλάβει πῶς οἱ φιλοδοξίες του δέν θὰ ταίριαζαν ποτέ με τις φιλοδοξίες τῆς Μίννας κ' είχε ἀποφασίσει νά ζῆσῃ σύμφωνα με τις δικές του. Θὰ συνθέτε τὴν «Τετραλογία» του, ἂν και δέν ὑπῆρχε κανένα θέατρο ἱκανὸ νά τὴν ἀνεβάσῃ, ἂν και δέν είχε κοήματα κ' ἦταν ἐντελῶς ἀδέβαιος για τὸ μέλλον τοῦ ἐγγεγραμμένου του.

'Ο Θεὸς τοῦ είχε δώσει τὴν μεγαλοφυᾶ, ὁ Θεός, λοιπόν, θὰ ἤθελε νά τὴν χρησιμοποιήσῃ για τὸ καλὸ τῶν ἀνθρώπων και θὰ φροντίσει ὁ ἴδιος για

τὰ ὑπόλοιπα. 'Επειδὴ ὅμως ἡ εὐλάβεια δέν ἦταν τὸ κυριώτερο χαρακτηριστικό του, ὁ Ριχάρδος δέν είχε καμιά ἀντίρρηση νά παίζουν οἱ ἄνθρωποι τὸ ρόλο τοῦ Θεοῦ στο τελευταῖο αὐτὸ σημείο. 'Ο κόσμος στὸν ὁποῖο θὰ χάριζε ἕνα γιγαντιαῖο ἔργο τοῦ ὠφεῖλε ἐκεῖνα πού χρειαζόταν. Δέν αἰσθάνονταν τὸν παρμηκρὸ ἐνδοιασμό νά δέχεται, ἀκόμη και νά ζητᾷ. Εἶχε ἀναγνωρίσει πῶς δέν μποροῦσε νά ἐκπορευθῇ τὴν μεγαλοφυᾶ του σὲ κατώτερα ἔργα, ἀλλὰ δέν δίσταζε νά δέχεται τὴ χρηματοδότηση τῶν τέλειων μελλοντικῶν καρπῶν αὐτῆς τῆς μεγαλοφυᾶς. 'Η συνάντηση με τὸν Βέζεντονκ είχε κατὶ τὸ μοναδικό: 'Ο ἔμπορος ἦταν φτιαγμένος για μακίνας και συμφωνοῦσε με τὴν ἀντίληψη πού είχε ὁ Βάγνερ για τὸν καλλιτέχνη. 'Ο Ριχάρδος ἦταν ἄνικανος νά κάνει ὀκονομίες και νά προβλέψῃ τὸ ὅλο του μέλλον. 'Ηταν μόνο ἱκανὸς νά αἰσθάνεται, νά σκέπτεται, νά γράφῃ και νά συνθέτῃ. Τὸ εὐτύχημα ἦταν πῶς ὁ Βέζεντονκ θεωροῦσε αὐτές τις ἱκανότητες ὡς ἐξαιρετικά σημαντικές.

Τὸ τελευταῖο ἐνέργημα τοῦ 'Όττο ἦταν τὸ «'Ασυλο», τὸ σπίτι ὅπου ὁ Βάγνερ ἐτοιμαζόταν νά δεχθῇ τὸν βαρὼνο και τὴν βαρὼνη φόν Μπύλφω. Εἶχε ἀγοράσει αὐτὸ τὸ κτίριο μόνο και μόνο για νά εὐχαριστήσῃ τὸν Βάγνερ, για νά ἔχῃ ὁ Βάγνερ ἡσυχία και πνευματικὴ γαλήνη στὴ δουλειὰ του. Τὸ είχε διαλέξει νά εἶναι παρᾶμερο, για νά μὴν ἔρχεται κανένας θόρυβος νά ἐνοχλήσῃ τις ἀνώτερες ἀρμονίες πού γεννιόντουσαν στο μυαλὸ τοῦ μουσικοῦ, σ' ἕνα θαυμαστὸ φυσικὸ περιβάλλον, κατὰλληλο νά διεγείρῃ τὴ φαντασία τοῦ ποιητοῦ, πολὺ κοντὰ στο δικὸ του σπίτι, ὥστε νά ζῇ ὁ καλλιτέχνης σ' ἕνα κλίμα ἐγκάρδιας φιλίας. 'Ενας στενὸς δρόμος χωρίζε τὸ «'Ασυλο» ἀπ' τὴν πολυτελὴ ἔπαυλη ρυθμοῦ 'Αναγεννήσεως πού ὁ 'Όττο Βέζεντονκ είχε κτίσει για τὴν ὀκογένειά του. Γιατὶ ὁ 'Όττο είχε παιδιά και μὴ γυναῖκα, τὴν Ματθίλδη, για τὴν εὐτυχία τῶν ὀποιῶν καμιά θυσία δέν τοῦ φαινόταν πολὺ μεγάλη.

Οἱ νιόπαντροι ἔμεναν στο ξενοδοχεῖο «Μπλε-βὺ», μὰ ὁ Βάγνερ ἐπέμενε νά ἐγκατασταθοῦν στο σπίτι του. 'Ο Χάνς είχε τὴν ἀτυχία ν' ἀρρωστήσῃ τὴν ἡμέρα τῆς ἀφίξέως τους στὴ Ζυρίχη και δέν μποροῦσε ἔτσι ν' ἀνεβαῖν στο «'Ασυλο», πού ἀπείχε ἀρκετὰ ἀπὸ τὸ κέντρο τῆς πόλεως, τόσο συχνὰ ὅσο θὰ τῷδελε ὁ Ριχάρδος. 'Ετσι ἡ Μίννα ἐτοίμασε ἕνα ἄνετο δωμάτιο, ἔνωσε κ' αὐτὴ τὰ παρακάλια τῆς μ' ἐκεῖνα τοῦ ἀνδρός της, κ' ἕνα Σαββατόδραδο, στὶς ἀρχές Σεπτεμβρίου, οἱ Μπύλφω μετακόμισαν.

'Όταν ἡ Κοζίμα είχε δῇ τὸν Βάγνερ για πρώτη φορὰ, δέν ἦταν παρὰ ὁ ἐπισκέπτης μὴς νύχτας. 'Η ἰδια ἦταν ἀκόμα παιδί κ' είχε διατηρήσει ἀπ' αὐτὴ τὴ συνάντηση τὴν ἀνάμνηση ἑνὸς πλάσματος ἐκκλησιαστικῶ ζωντανοῦ, γοητευτικοῦ, πού ὁ πατέρας της τοῦ είχε μεγάλη ἐκτίμηση. 'Επειτα είχε ἐξοικειωθῇ με τὴν μουσικὴ του, είχε συμμερισθῇ τὸν θαυμασμό τοῦ πατέρα της και τοῦ Χάνς γι' αὐτὴ τὴ μουσικὴ κ' είχε ταχθῇ με τὸ μέρος τῶν θαυμαστῶν του. Τώρα πού δρισκετόταν πλὰϊ στὴν μεγαλοφυᾶ, θὰ γνωρίζε τὸν Ριχάρδο Βάγνερ ἐστὴν ποῆς, τὸν Ριχάρδο Βάγνερ πού ἔπαινε ἀπ' τὴ Μίννα, ἀπ' τοὺς Βέζεντονκ, ἀπ' τοὺς φίλους του τῆς Ζυρίχης, ἀπ' τὸν Χάνς, κάθε τι πού μποροῦσαν νά τοῦ δώσουν — τὸν Ριχάρδο Βάγνερ πού ζητιάνευε ἐπίμονα τὴ φίλια της, τὴν ἐπιδοκιμασία της, τὸν θαυμασμό της.

'Η Κοζίμα ἔνοιωθε μυστικὰ πληγωμένη. 'Ο Χάνς ἦταν ἕνας νιόπαντρος, πού περνοῦσε τὴ σελήνη τοῦ μέλιτος, είχε τὴν ἀτυχία ν' ἀρρωστήσῃ και μόλις ἀρχίζει νά γίνεται καλὰ. Κι' ὅμως ὁ Ριχάρδος τὸν κρατοῦσε στο πιάνο πολλές ὀρες, πού ἔσπανε στοὺς Βέζεντονκ για νά μπερῇ ν' ἀκούσῃ ἡ Ματθίλδη τὰ θέματα τοῦ «Σίγκφρηντ» κ' ἔλεγε:

— Εἶναι ἀνάγκη ν' ἀκούσῃ τὸν «Σίγκφρηντ», Χάνς, γιατί ἀλλιῶς τὸ ἔργο μου θὰ μού μείνῃ ξένο και θὰ πάψω νά συνδέτο!

'Η Κοζίμα σκεπτόταν πῶς ὁ Χάνς είχε ἀνάγκη ἀναπαύσεως, πῶς ἔπρεπε ν' ἀπολαύσῃ τὴ μοναδικὴ εὐτυχία ἑνὸς γαμήλιου ταξιδιού. 'Όμως αὐτὰ πού σκεπτόταν δέν είχαν καμιά ἀξία μέσα σ' αὐτὸ τὸ σπίτι.

'Η Μίννα ἦταν μὴ σκλάβα, πού ἦταν ἀπασχολημένη διαρκῶς με τὰ κατωρόλες της, τις ὑπηρετίες της και τὰ δωμάτια τοῦ ἱσογείου. 'Ηταν σκλάβα τοῦ Ριχάρδου, τῶν ἀνέσεων του και τῶν ἰδιοτροπιῶν του.

'Ο Βάγνερ ἦταν ἕνας πολὺ εὐθύμος, πολὺ φιλόζενος οἰκοδεσπότης, ἀλλὰ αὐταρχικός και με τὴν τάση νά ἐπιβάλλῃ τὸν ρυθμὸ τῆς ζωῆς του σ' ὅλους τοὺς ἄλλους. 'Ακόμα κ' ἡ ζωὴ τῶν Βέζεντονκ ἦταν ὑποταγμένη στον δικὸ του νόμο. Πήγαινε στο σπίτι τους ὅποτε ἤθελε, τοὺς ἀναστάτωνε, μάλωνε τὸν 'Όττο για ὅσους φίλους του δέν ἐπιδοκίμαζε.

'Η Κοζίμα αἰσθάνονταν κάποια λύπη για ὅλο αὐτὸ τὸν κόσμο — για τὴν Μίννα, πού ἦταν γοητῇ, γερασμένη και τόσο φανερά παραμερισμένη, για τὴν Ματθίλδη Βέζεντονκ, με τὰ νάζια της, τοὺς γλυκαμούς της, τὴν ὑποταγὴ της στον μεγάλο ἄνδρα. Αὐποταν τὸ κοπάδι τῶν σκλάβων και δέν ἤθελε νά γίνῃ ὁ Χάνς μέλος αὐτοῦ τοῦ κοπαδιοῦ, νά μὴ κ' ἡ ἰδια στο κοπάδι. Εἶχε ὑπερασπισθῇ τὸν «Ταγχῳίξερ» και τὸν «Δόεγνερ». Θὰ ὑπερασπιζόταν και ἰδίως θὰ βοηθοῦσε τὸν ἄνδρα της νά ὑπερασπισθῇ αὐτὰ τὰ καινούργια ἔργα, πού τὸ πιάνο τοῦ Χάνς ἔπαιζε ἀπ' τὸ πρῶτο ὡς τὸ βράδυ στον ἥμερο ὅπου, πάνω ἀπ' τὴ λίμνη τῆς Ζυρίχης, μὰ δέν δεχόταν νά βγάλῃ ὁ συνθέτης τὴν περμιουσία τῶν ἔργων του ἀπὸ ἕνα μέρος τοῦ ἑαυτοῦ της, ὅπως τὴν ἔδωζε ἀπ' ὅλους ὅσοι δρισκοκταναν γύρω του.

Ληστής! 'Ενας ἀπαίσιος ληστής! Βλέποντας ἀπὸ κοντὰ τὴ ζωὴ του, ἡ Κοζίμα καταλάβαινε πῶς ὁ Βάγνερ ἔπαιρνε κατὶ ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο. 'Επαιρνε τὸν καιρό τοῦ Λίστ, τὰ χρήματά του, τὰ ὀχηστικά του εἰρηματα. 'Επαιρνε τις ἐπιχορηγήσεις τοῦ Βέζεντονκ, ἔπαιρνε τὴν ἀφοσίωση τῆς Μίννας και τὴν καρδιά τῆς Ματθίλδης. Τὶ ἀνόητη πού ἦταν αὐτὴ ἡ ὀραία Ματθίλδη! Γυναῖκα - λουλούδι, γυναῖκα - παιδί, ὑπερβολικὰ ὀραία, ὑπερβολικὰ εὐαίσθητη, ὑπερβολικὰ πλούσια, διασκέδαζε τὴν πλήρη τοῦ δέκατου χρόνου τοῦ γάμου της και τῆς μονότονης εὐτυχίας της, με τὴν πεποίθηση πῶς «ἐνέπνεε» μὴ μεγαλοφυᾶ. 'Ω, πραγματικά τὴν ἐνέπνεε! 'Επρεπε νά δῇ κανεῖς με πόσο ἥμερο θράσος είχε ἐγκατασταθῇ κοντὰ της, παραμερίζοντας τις ἐνοχλητικές φιλίες, κατκτώντας τὸ πνεῦμα της και τὴν καρδιά της.

τρεφόμενος ἀπ' τὴν ταραχὴ της, για νά γράφῃ αὐτὸ τὸ ποίημα πού κόντευε νά συμπληρώσῃ, αὐτὸν τὸν «Τριστάνο και 'Ιζόλδη», πού ἔδωζε τὸν Χάνς νά τὸν καθαρογράψῃ, για νά μὴν πληρώσῃ ἀντιγραφέα!

Τὶ ἀπαίσιος ληστής, τὶ ἀπαίσιος ἄνθρωπος, με τὴ γελοία του ἐμφάνιση, τὸ μικρὸ του ἀνάστημα και τὸ γαμπὸ του πηγούνι, με τὴν τραχειὰ του σαξονικὴ προφορά, με τὰ πολὺ καινούργια και πολὺ θεατρικά του ρούχα, με τὴν πολυτελὴ του ζωὴ και τὴν ἀρελὴ ματαιοδοξία τὴν μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν πολυτέλεια! Τὶ ἐγωιστής, τὶ θρασύς πού ἦταν! 'Ελεγε:

— Φαίνεται πῶς ἡ ἀνηρία μου ἡ 'Ιωάννα (ἡ 'Ιωάννα ἦταν τραγουδίστρια κ' είχε ἀποδεχθῇ μὴ θαυμάσια 'Ελισάβετ στον «Ταγχῳίξερ») θὰ παντρευθῇ και θὰ παραιτηθῇ ἀπ' τὴ σκηνή. 'Ελπίζω, ὅμως, πῶς θὰ τραγουδῇ στὴν «Τετραλογία» μου. 'Αν ὁ ἄνδρας της ἔχῃ ἔστω και λίγη λογικὴ κ' εὐγενικὸ χαρματῆρα, θὰ χαρῇ νά ἰδῇ τὴ γυναῖκα του νά τερατίζῃ τὴ θεατρικὴ της σταδιοδρομία με τὴν ἐρμηνεία ἑνὸς τόσο ἐξαιρετικοῦ ρόλου — τοῦ πῶ ἀξιόλογου πού ἔχει γραφῇ ὡς τώρα!

'Η ἔλεγε: — Δέν καταλαβαίνω γιατί ὁ Λίστ παίζει Μπερλιόζ στὴ Βαϊμάρη! 'Αν νομίζῃ ἔτσι πῶς προωθεῖ τὴ δικὴ μου ὑπόθεση, κάνει λάθος! Δέν βλέπει τὴν τεράστια διαφορά πού με χωρίζει ἀπ' τὸν Μπερλιόζ;

'Ελεγε... μὰ και τὶ δέν ἔλεγε; Τὶ δέν ἔκανε; Δέν αἰσθάνονταν καμιά ἐγνωνοσύνη σὲ κανένα. 'Η ζωὴ, ἡ εὐτυχία, ἡ εὐχαρίστηση τῶν ἄλλων δέν είχαν καμιά ἀξία, ἂν δέν συνέβαλλαν στὴ δικὴ του ζωὴ, εὐχαρίστηση κ' εὐτυχία...

Τὴν προηγούμενη χρονιά ὁ Λίστ είχε καταφέρει νά περάσῃ ἔξη ἑβδομάδες κοντὰ του. Εἶχαν ἔρθει μαζί με τὴν πριγκίπισσα. Οἱ δυὸ ἔρασαν εἶχαν προσελκύσει φίλους, είχαν ὀργανώσει συναυλίες. Για μὴ τέτια συναυλία στο Ζαῖν - Γκαλλ, ὅλοι οἱ πιστοὶ βαγνερικοί — οἱ Βέζεντονκ, οἱ Χέρβεγκ, οἱ Βίλλε και πολλοὶ ἄλλοι — είχαν μετακινηθῇ. 'Η Καρολίνα τοῦ Σαῖν - Βίττενμπεργκ είχε δεχθῇ τὴν παρέα στο 'Οτέλ ντὺ Μπρσέ κ' είχε ὀργανωθῇ ἕνα συμπόσιο, πού ἔγινε σὲ ἀτμόσφαιρα μεγάλης εὐθυμίας. Μὰ ὁ Βάγνερ είχε πάει νά κοιμηθῇ πρὶν ἀπ' τοὺς ἄλλους κ' ἀργότερα είχε σπρωθῇ, ἐνῶ οἱ ἄλλοι γλεντοῦσαν ἀκόμα. 'Εμφανίστηκε με μὴ νυχτικὰ κ' ἕνα κερί στο χεῖρ και ὀρίλιασε:

— Μὰ δέν θὰ λυπηθῇτε, για ὄνομα τοῦ Θεοῦ. ἕναν ἄνθρωπο πού πάσχει ἀπὸ τὰ νεύρα του;

Τρεῖς φορές, ἐκείνη τὴ νύχτα, είχε ἀλλάξει δωμάτιο, φέροντας σὲ ἀπύγνωση τὸν ξενοδόχο και σὲ ἀμηχανία τοὺς φίλους του.

Τὸ πᾶγμα θὰ ἦταν κομικό κ' ἡ Κοζίμα θὰ τὰ κοιτάζε και θὰ τ' ἄκουγε ὅλ' αὐτὰ διασκεδάζοντας, ἂν ὁ Χάνς δέν ἔπαιρνε αὐτὴ τὴν ὀψη τοῦ σκλάβου, πού είχε ἀπὸ τότε πού είχαν φτάσει ἐδῶ, 'Ο καίμενος ὁ Χάνς! 'Ο Ριχάρδος δέν τοῦ είχε καν ἀκόμα ἔτησει νά τοῦ παῖξῃ τις συνθέσεις τους... 'Όλη τὴν ἡμέρα ὁ Χάνς ἔπαιζε τὸν «Χρυσὸ τοῦ Ρήνου», τὴν «Βαλκυρία», τὸν «Σίγκφρηντ». Τὰ ἔπαιζε στο «'Ασυλο», τὰ ἔπαιζε στους Βέζεντονκ, στους Χέρβεγκ, νύχτα και μέρα. Μὰ οἱ «Εἰσαγωγές» τοῦ Χάνς; Οἱ νέες συνθέσεις του για πιάνο, για τις ὁποῖες ὁ Βάγνερ είχε πῇ πῶς τὸν είχαν πῇ καλὰ λόγια;

'Ο! 'Η Κοζίμα ἀδιαφοροῦσε για τὴν ἐπιδοκιμασία τοῦ κυρίου Βάγνερ, τοῦ θεσπιστοῦ κυρίου Βάγνερ! 'Αλλὰ ἤξερε πῶς ὁ Χάνς δέν ἀδιαφοροῦσε καθόλου. 'Εβλεπε τὴν κούραση νά σκᾶθῃ τὰ χαρακτηριστικά τοῦ Χάνς και μαζί μ' αὐτὴν, κατὶ πού ἔμοιαζε σὰν ἀπογοήτευση. Καὶ δέν ἤθελε νά βλέπῃ τὸν Χάνς με ἥφους ἀπογοητευμένου παιδιοῦ. Δέν ἤθελε ὁ Χάνς νά εἶναι σὲ καίμενος ὁ Χάνς. 'Ακριβῶς ὅπως ἄλλοτε δέν ἤθελε, ἡ ἰδια νά εἶναι ἐκ καμμένη ἡ κόρη τῆς μητέρας της...

Εἶχε παντρευθῇ, για νά μὴν εἶναι πᾶ τὸ καημένο τὸ παιδί κανενός! Μὰ ὁ Χάνς;

'Ο Χάνς;

'Ο Χάνς ἀνέγραψε τὸν «Τριστάνο». Μόλις τὸν τελείωσε, ὁ Βάγνερ διάβασε τὸ ποίημά του. Τὸ διάβασε ἕνα βράδυ στοὺς Βέζεντονκ κ' ἡ Ματθίλδη ἀναστατώθηκε πολὺ ἀπ' τὴν τελευταία ποῆση. 'Ο ποιητὴς είχε ἀκολουθήσει ἀκριτὰ πατὰ τὸν ὁρλο. Τὸ ἀπογοητευτικὸ πάθος τῶν ἐραστῶν δέν ἔφτασε ἄλλῃ διεξόδο παρὰ τὸ θάνατο. 'Ο βασιλιάς Μάκος, ἐπηρεασμένος ἀπ' τὴ δύναμη αὐτοῦ τοῦ πάθους, προσπαθοῦσε νά συγχωρήσῃ και νά ὑποχωρήσῃ, ἀλλὰ ἦταν πολὺ ἀργά.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ δούκισσα μπροστά στο άριστούργημα του Γκόγια «Η κυρία με το σκύλο», μοντέλο του οποίου ήταν η ιστορική δούκισσα "Άλμπα"

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟ ΤΩΝ ΑΛΜΠΑ. ΠΡΟΣΦΙΛΕΣ ΣΠΟΡ ΤΗΣ ΝΕΑΡΗΣ ΔΟΥΚΙΣΣΑΣ Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΙΠΠΑΣΙΑ

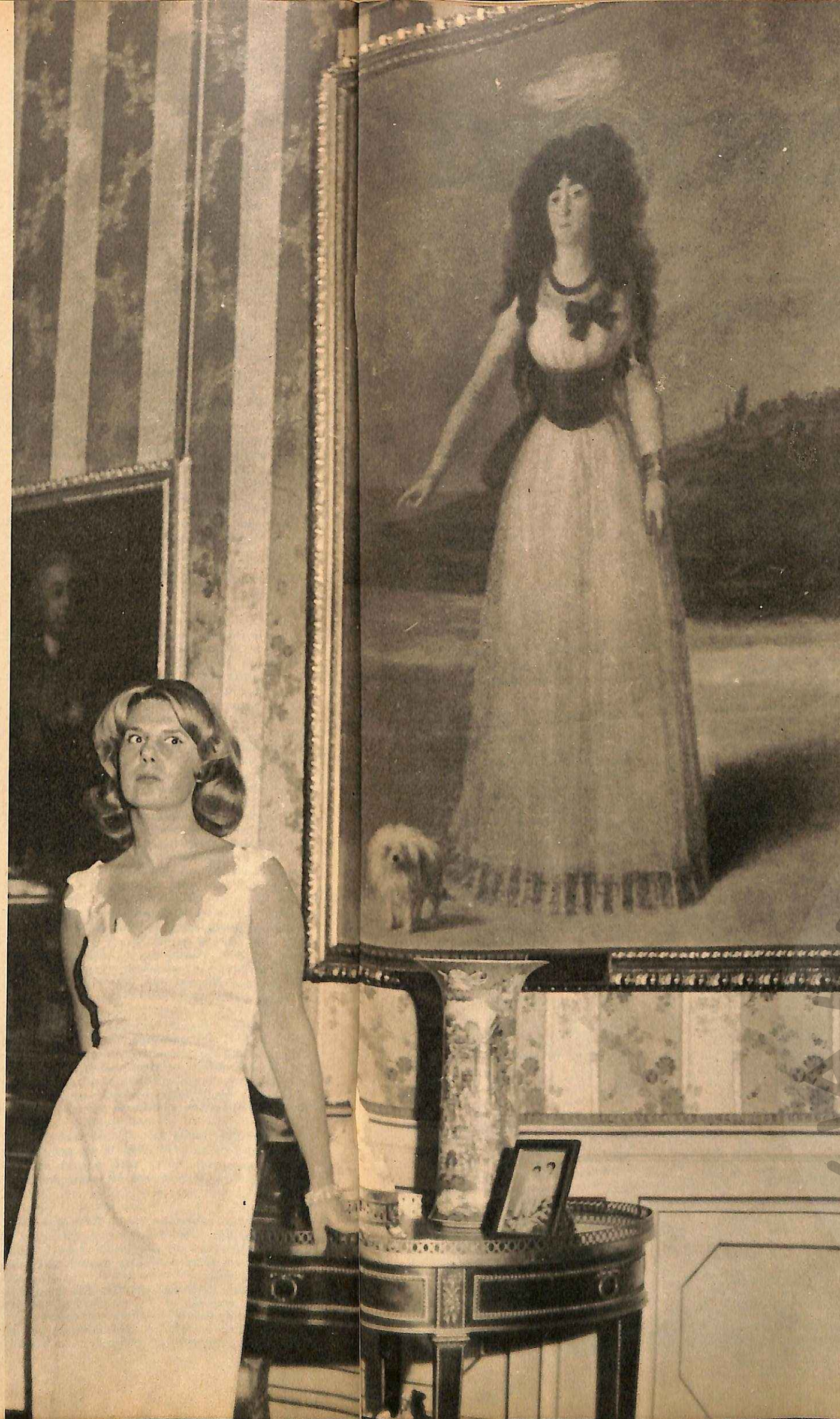

Ζωγράφος ή απόγονος του ωραιότερου μοντέλου του Γκόγια

Στην Ισπανία απαγορεύθηκε η προβολή της ταινίας «Γκόγια», με την δικαιολογία ότι δίνει ψευδή εικόνα της ζωής του μεγάλου ζωγράφου. Όσο βαρύτερα παραποίηση της ιστορικής αλήθειας κρίθηκε ο έρωτικός σύνδεσμος του Γκόγια με τη δούκισσα "Άλμπα, που υπήρξε το μοντέλο του για τον περίφημο πίνακα η «Γυνή Μάγια». Την εποχή που έγινε το πορτρέτο, η δούκισσα ήταν σ' όλη τη λάμψη της νεότητος και της ομορφιάς της, ενώ ο Γκόγια ήταν τότε γέρος και όχι ένας γοητευτικός νεαρός, όπως τον παρουσιάζει η ταινία. "Ετσι, η "Άλμπα Γκάρντινερ, που ζει στην Μαδρίτη, δεν κατάφερε να δει, στους κινηματογράφους της Ισπανίας, το φιλμ στο οποίο πρωταγωνιστεί με τόση επιτυχία.

"Ενα από τα πρόσωπα που προκάλεσαν την απαγόρευση και κατηγορείται με πραγματικές αποδείξεις τις αυθαίρετες του σεναριογράφου είναι η απ' εύθειας απόγονος της ηρώδους, η σημερινή δούκισσα "Άλμπα, μία νεαρή κοπέλλα. Το πλήρες όνομα της δούκισσας και οι τίτλοι της καλύπτουν μία δλόκληρη σελίδα, γιατί η Ισπανίδα αριστοκράτις κατάγεται από την Μαρία Στούαρτ και η οικογένειά της διατηρεί ακόμη τις απαιτήσεις της επί του θρόνου της 'Αγγλίας. Εκτός, όμως, των τίτλων, η νεαρά δούκισσα κατέχει απέραντες εκτάσεις στην Ισπανία και η περιουσία της υπερβαίνει το ένα δισεκατομμύριο πεσέτες.

Η ΔΟΥΚΙΣΣΑ λατρεύει τον περίφημο σεβιλιάνικο χορό «φλαμένκο». Τον χορεύει με πάθος και με σοβαρότητα πραγματικής ιεροτελεστίας.

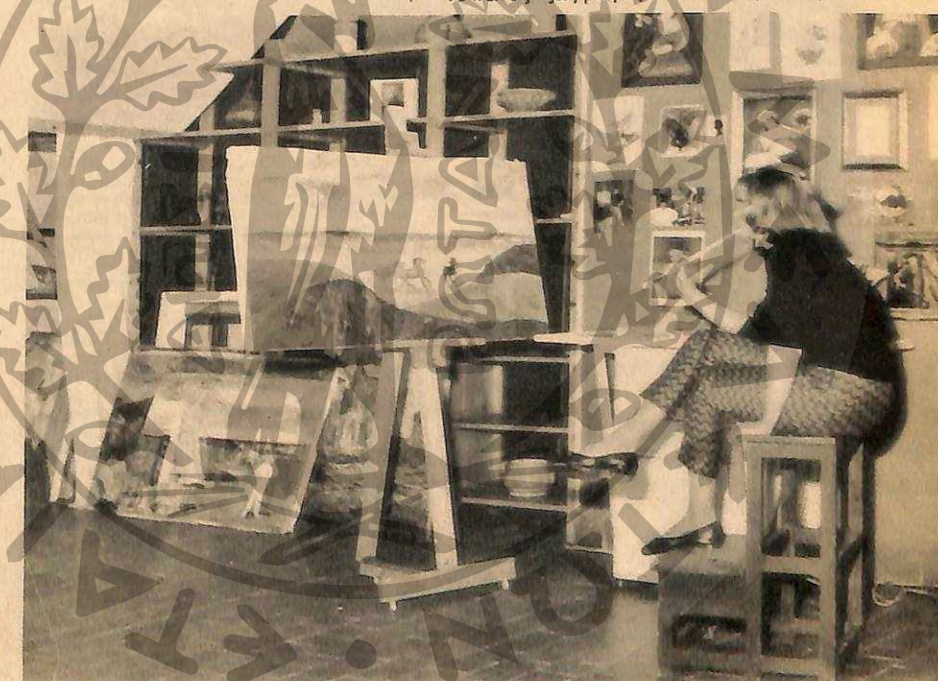

Η ΝΕΑΡΑ αριστοκράτις, μεγαλωμένη ανάμεσα στους καλλιτεχνικούς θησαυρούς του μεγάρου της, έχει και η ίδια έναν αληθινό έρωτα στη ζωγραφική.

Ενα από τα μεγαλύτερα και ωραιότερα κτίρια της Μαδρίτης είναι η συνήθης κατοικία της σημερινής δούκισσας, όταν βρίσκεται στην πρωτεύουσα. Στο πραγματικό αυτό ανάκτορο υπάρχει μία καταπληκτική συλλογή έργων του Βελάσκου, του Γκόγια, του Τισιάνο και πολλά ιστορικά κειμήλια μεγάλης αξίας. Ο διασημότερος πίνακας της συλλογής είναι ένα πορτρέτο της παλιάς προγόνου της, της δούκισσας "Άλμπα, το οποίο είναι γνωστό με το όνομα «Η κυρία του Περρίτο», ή η «Γάνα». Ενα από τα μεγάλα άριστουργήματα του Γκόγια. Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον των άριστουργημάτων, η κοπέλλα αυτή άρχισε να ζωγραφίζει και σε λίγο ανακάλυψε ότι την κυριεύει ένα πραγματικό πάθος για την τέχνη. Τα έργα της δείχνουν ότι έχει ταλέντο, αλλά η "Άλμπα δεν ενδιαφέρεται για την γνώμη των άλλων. Ζωγραφίζει γιατί της αρέσει, όπως έπιδε δεεται και στον σεβιλιάνικο χορό φλαμένκο. Εκτός από αυτά, η δούκισσα είναι μανιώδης άμαζών, συμμετέχει συχνά σε ιδιωτικές τουρμασχίες και αγαπά το κύνηγι και τις έκδρομες στα κτήματά της.

ΠΟΛΛΕΣ από τις ελεύθερες ώρες της τις αφιερώνει στους πίνακές της, που φιλοτεχνεί με αξιοσημείωτη δεξιοτεχνία. Καθηγητής της ήταν ο γνωστός Ισπανός ζωγράφος Χοσέ Καμπολέρο.

Η ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Μια συναρπαστική φάση της νεωτέρας Ιστορίας, η οποία σημειώθηκε στην Εύρωπη κατά τον 15ο αιώνα και έλαβε το συνοπτικό όνομα «Επιστημονική Επανάσταση», εξετάζει το δημοσιευμένο, 7ο κατά σειρά, άρθρο της εκλαϊκευμένης επιστημονικής σειράς: «Η εποποιία της εξέλιξης του ανθρώπου». Μετά την αγροτική επανάσταση και την γέννηση των πόλεων, η Εύρωπη γνώρισε την αναγεννητική πνοή του σύμμοιου ρεύματος, που κατέρριψε το κύρος του Μεσαίωνα και άνοιξε το δρόμο της επιστήμης και των τεχνικών εξελίξεων. Οι ρίζες του βρίσκονται στην ελληνική παιδεία και πρόδρομοί του ήταν οι καλλιτέχνες. Η έρευνα έπαψε να είναι μεταφυσική και το πρόβλημα της μεθόδου απασχολούσε τους ανθρώπους που άρχισαν να κατασκευάζουν και να χρησιμοποιούν μηχανές. Οι μεγάλες εφευρέσεις, η ιατρική, τα μαθηματικά και η εξελιγμένη τεχνική συνδυάζονται με τις νέες οικονομικές και κοινωνικές μορφές που εδραιώθηκαν ή μεγάλη εκείνη εποχή της ανθρωπότητας.

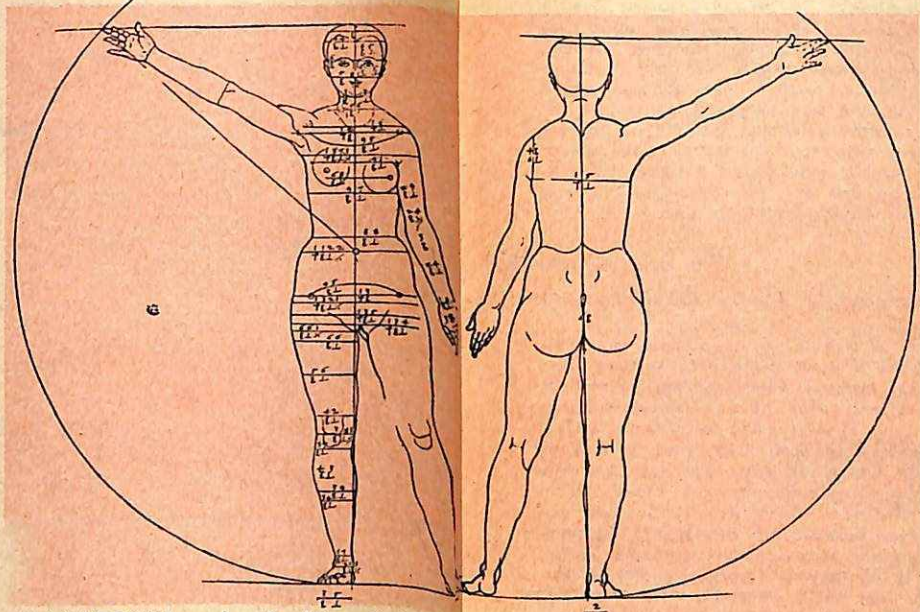
μεγάλος εκπαιδευτής που ανακάλυψε και πάλι την αρχαία παιδεία και γινόνταν προστάτης των τεχνών. «Στον 13ο αιώνα είχε αναπτυχθεί ένας ύψηλος πνευματικός πολιτισμός, κατά μέγα μέρος κάτω από την ηγεσία της θρησκείας, αλλά μιάς θρησκείας που καλλιεργούσε την εσωτερική ζωή, προκαλούσε διαταγές και κρίσεις της συνειδήσεως και έδινε μία σπάνια αξία πάνω από την ψυχή κάθε ατόμου. Η Δυτική παράδοση απέκτησε ένα υψηλό δόγμα προσωπικότητας».

«Από το 1500 μ.Χ., όταν η Αναγέννηση ξεκίνησε στον κολοφώνα της, η Δύση άρχισε να διευθύνει την παγκόσμια ιστορία. Η επέκταση του Ισλαμισμού είχε άσπολη. Οι τρομερές ασιατικές οδούς, που έφθασαν στο κορύφωμά τους με τους Μογγόλους και τους Τούρκους και είχαν πλημμυρίσει τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, σταμάτησαν στην Κεντρική Ευρώπη. Ένας από τους λόγους αυτούς οποίους φελλεται πρώτα η επίθεση και έπειτα η πρόσδεσ της Δύσεως ήταν η συσπείρωση της σε κάτι που έμοιαζε με εθνικά κράτη, μία πολιτική μορφή στερεώτερη και συμπαγέστερη από τις επεκτεινόμενες ασιατικές αυτοκρατορίες».

Έρευνες για την μελέτη του Σύμπαντος

Εν τούτοις, η Αναγέννηση αφήνει μάλλον στον παλαιό (δηλαδή τον μεσαιωνικό), παρά στον νέο κόσμο. «Ηταν ακόμη πολύ απασχολημένη με την επικάλυψη της χαμένης σοφίας της αρχαίας Ελλάδας και της αρχαίας Ρώμης. Εκείνο που την ενδιαφέρει κυρίως δεν ήταν η επιστημονική έρευνα, αλλά η καινούργια ανακάλυψη της σοφίας και της επιστήμης της αρχαίας Ελλάδας. Μόνο μετά το πέρας του σταδίου αυτού η Δύση μπορούσε να αρχίσει πρωτότυπες έρευνες για τη μελέτη του Σύμπαντος. Κατά την τελευταία περίοδο του Μεσαίωνα, η σκέψη των ανθρώπων της Δύσεως απασχολήθηκε πολύ με τη φύση του ανθρώπου, όπως και με τη φύση του Θεού, έτσι που είχε κιόλας αναπτυχθεί ένα είδος χριστιανικού ουμανισμού. Η Αναγέννηση ήταν κυρίως ούμανιστική και έβλεπε τον άνθρωπο μάλλον σαν «κρίκοι και δούλωσι» του Θεού, παρά σαν κατοικοikeμένο άμαρτωλό, και ελθόντας στη Δύση μία μορφή κλασικής παιδείας, που έβγαζε επί αιώνας. Η φιλοσοφία της εποχής στηριζόταν πολύ στην αξιοσημείωτη του ανθρώπου. Έτσι οι αξίες του σύγχρονου Δυτικού πολιτισμού έχουν βαθιές ρίζες».

Οι άνθρωποι της Αναγέννησεως εξακολουθούσαν να απειλούν προς το παρελθόν, γιατί ήσαν επί το κορύφωμα του πολιτισμού είχε επιτευχθεί κατά το μακρινό παρελθόν και ότι ύστερα χάθηκε. Ήταν εύκολο να πιστέψουν ότι η φυσική πορεία της Ιστορίας ήταν μία διδοκασια παρακμής. Άρχισαν τότε να εμφανίζονται ένδειξεις κάποιων νεωτερισμών, που δ

Η ΑΝΑΤΟΜΙΑ, που μελετήθηκε από του μεγάλους καλλιτέχνες της Αναγέννησεως, ήταν η πρώτη τοποθετημένη σε σύγχρονες βάσεις επιστήμη. Το σχέδιο είναι από το έργο του Άλμπρεχτ Ντύρερ «Περί συμμετρίας των μελών του ανθρώπινου σώματος».

μωσ ανήκαν μάλλον στην περιοχή της πράξεως, παρά στην περιοχή της σκέψεως. Όλες οι θεωρίες σχετικά με το Σύμπαν (π.χ., σχετικά με τις κινήσεις των πλανητών) προήρχοντο ακόμη από τους μεγάλους διδασκάλους του αρχαίου κόσμου. Έξ άλλου, στον τομέα της δράσεως, ο Δυτικός άνθρωπος αποδεικνυόταν τώρα περισσότερο ελεύθερος και ριψοκίνδυνος: στα ταξίδια των ανακαλύψεων, στην ανάπτυξη των μεταλλείων και της μεταλλουργίας και στο δημιουργικό έργο των καλλιτεχνών της Αναγέννησεως. Κάτω από τις συνθήκες αυτές, η επιστήμη μπορεί να έκανε μικρή πρόοδο, αλλά η τεχνολογία μπορούσε να προχωρήσει πολύ. Και, κατά την Αναγέννηση, ο πρόδρομος της νέας επιστήμης ήταν μάλλον ο καλλιτέχνης, παρά ο συγγραφέας.

Οι καλλιτέχνες χειραφετήθηκαν σε μεγάλο βαθμό από την έμπρηση του κληρο. Οι Φλωρεντινοί ζωγράφοι, επιδιώκοντας να αποδώσουν πιστά τη φύση, άδωναν την παρατήρηση και έτοιμασαν το δρόμο για την επιστήμη. Η πρώτη επιστήμη που στηρίχτηκε σε νέα βάση — η επιστήμη της ανατομίας — ήταν μία επιστήμη που την καλλιέργησαν οι καλλιτέχνες και ύψηκουσε στην άμεση παρατήρηση. Οι καλλιτέχνες ήταν οι πρώτοι που φώναζαν ότι οι άνθρωποι δεν πρέπει να περιορίζονται στη διδασκαλία των αρχαίων και να παύουν τα πάντα από τα θεία. Έπρεπε να εξετάσουν μόνοι τους τη φύση. Οι καλλιτέχνες ήταν συχνά μηχανικοί, σχεδιαστές δομικών, εφευρέτες μηχανημάτων. Βρίσκονταν κοντύτερα προς τους τεχνίτες από ότι βρίσκονταν οι λόγιοι και τα αστούντια τους έμοιαζαν συχνά με εργαστήρια. Δεν είναι εκπληκτικό ότι έρχοντο με διάμεσο ο' αυτούς τον Λεονάρντο ντ Βιντσι — πρόδρομο της σύγχρονης επιστήμης, αλλά μόνο πρόδρομο, ποσά την ευφύια του, γιατί δεν είχε ακόμη εμφανισθεί η νέα επιστημονική μέθοδος. Τα χρονικά άνοφερον ότι, κατά τον 15ο αιώνα, ένας Βυζαντινός λόγιος έπέσυρε την προσοχή των συμπατριωτών του στο γεγονός της τεχνολογικής υπεροχής της Δύσεως. Ανέφερε τις δυτικές προόδους στο μηχανικό πρόγραμμα, στη ναυπηγική, στην υφανση και στην υαλουργία, καθώς και στην παραγωγή

λαϊδία και στη Νότιο Γερμανία, όπου το εμπόριο και η βιομηχανία είχαν κάνει μεγάλες προόδους. Οι μορφές της οικονομικής ζωής έφεραν στην επιφάνεια την ατομική επιχείρηση. Και στις πόλεις η επιβολή του κλήρου λιγότερο — τώρα ανέλαβαν την ηγεσία οι λαϊκοί διανοούμενοι. Μεγάλες πόλεις και ένας ουσιαστικά άστικός πολιτισμός ύψηχαν και κατά την αρχαιότητα. Το νέο στοιχείο ήταν η μορφή της οικονομικής ζωής που, με τις ευκαιρίες που προσέφερε σε αιμαρήμετους ανθρώπους, απέκτησε ισχυρή δυναμικότητα.

Επιστημονικές και τεχνολογικές εξελίξεις

Ο Δυτικός κόσμος, διαποτισμένος από ούμανισμό, έμπαινε στο δρόμο μεγάλων επιστημονικών και τεχνολογικών εξελίξεων. Άλλ' αν ο Δυτικός άνθρωπος άποφάσισε τώρα να διαμορφώσει μόνος του τη μοίρα του, το έκανε, όπως και σε πολλές άλλες περιπτώσεις, μόνο και μόνο γιατί τον έπιασαν προβλήματα που τον είχαν φέρει σε απελπιστική θέση. Έν τούτοις τα βασικά προβλήματα δεν ήταν υλικά. Αποτελούσαν μία πρόκληση για το πνεύμα.

Το κύρος της αρχαίας σοφίας έκλονισαν όταν έγινε αντιληπτό ότι ο μεγάλος Έλληνας Ιατρός Γαληνός είχε κάνει ορισμένες λανθασμένες παρατηρήσεις, κυρίως σχετικά με την καρδιά. Κατά τον 16ο αιώνα είχαν γίνει στην Πάδοα αλληλοδιάδοχοι ανακαλύψεις σχετικά με την καρδιά και τα αιμοφόρα αγγεία, ανακαλύψεις που έφθασαν στο κορύφωμά τους με την, μετά μικρό διάστημα, ανακάλυψη της κυκλοφορίας του αίματος από τον Άγγλο Ουίλλιαμ Χάρβεϊ. Όλο το θέμα είχε τώρα στηριχθεί στη σωστή του βάση και έτσι δεν άργησε να ακολουθήσει πολύ γρήγορα μία πλημυρία νέων ανακαλύψεων. Έπίσης το έργο του Χάρβεϊ είχε πολύ μεγάλη σημασία, γιατί απέδειξε τι μπορεί να επιτευχθεί με την παρατήρηση και το μεθοδικό πείραμα.

Επιπλέον το παλαιό είδος της επιστήμης εναύαχθηκε πάνω σε δύο προβλήματα, που συνδέονταν με την κίνηση. Ο Άριστοτέλης, που είχε υπόψη του το άλγος που σέρνει το κάρρο, σκέφτηκε ότι κανένα πράγμα δεν μπορεί να κινηθεί αν κάτι δεν το τραβά ή δεν το σπρώχνει συνεχώς. Άλλα ήταν δύσκολο να εξηγηθεί μ' αυτή τη σκέψη πώς σταματούσαν τα θλήματα μετά την απομάκρυνσή τους από την αρχική προωθητική δύναμη. Υπετίθετο ότι το θέλος που έκινε το έσπρωχνε το ρεύμα του αέρος που είχε δημιουργήσει η άμεσος προηγούμενη κίνηση του, αλλά αναγνωρίζον ότι η θεωρία αυτή δεν ήταν ι

κανοποιητική. Κατά τον 16ο αιώνα, όταν το πυροβολικό ήταν πιά κάτι το κοινό, ο μελετητής της κινήσεως άρχισε φυσικά να σκέπτεται το θλημα. Το πρόβλημα αυτό νίκησε μεγάλα πνεύματα, ως του ο Γαλιλαίος μετέβαλε δικάληρη την αντιμετώπιση του προβλήματος και απέδειξε ότι η κίνηση ήταν κάτι που συνεχιζόταν ως τη στιγμή που παρεμβαινε κάτι για να τη σταματήσει.

Απέμεινε ακόμη ένα μεγάλο αστρονομικό πρόβλημα και ο Κοπέρνικος δεν το έλυσε μόνος. Δεχόμενος τα άναγνωρισμένα γεγονότα, απέδειξε κυρίως ότι η κατολληλότερη έρμηνεία των γεγονότων αυτών ήταν η υπόθεση της περιστροφής της γης. Κατά το τέλος του αιώνα, νέες έρευνες στον ούρανό απέδειξαν ότι η παλαιά αστρονομία ήταν άχρηστη. Π.χ., απέδειξε ότι οι πλανήτες περιφέρονταν μέσα σε ένα άδειο χώρο. Δεν υπήρχε αμφιβολία ότι οι κομήτες ανήκαν στις ανώτερες περιοχές του ούρανού και ότι άνοιγαν δρόμο μέσα σε κάτι που έθεωρείτο σαν συμπαγές, αν και διαφανές, σφαιρικό. Όσοι άκολουθούσαν τον Κοπέρνικο στην υπόθεση ότι και η Γη έκινε, ήταν υποχρεωμένοι να αντιμετώπισουν το γεγονός ότι η φυσική επιστήμη, υπό την τότε μορφή της, δεν μπορούσε πιθανώς να εξηγήσει από που είχε δημιουργηθεί η κίνηση αυτή.

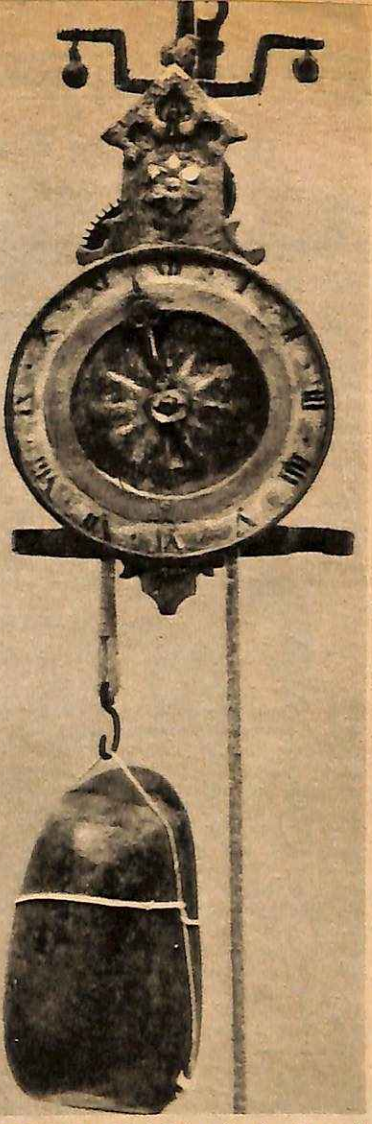
Μπροστά στα προβλήματα αυτά, άρχισαν να αντιλαμβάνονται ότι η επιστήμη σαν σύνολο χρειαζόταν ανανέωση. Ακόμη και κατά τον 16ο αιώνα οι άνθρωποι άρχισαν να εξετάζουν το πρόβλημα της μεθόδου. Στην περίπτωση αυτή χρειαζόταν μία μεγάλη ιστορική μεταβολή και επιχειρήθηκε συνειδητά. Ο Φράνσις Βάκον, ο οποίος προσπάθησε να θέσει τη βάση μιας νέας επιστημονικής μεθόδου, είχε προβλέψει την έκταση των πιθανών συνεπειών της — τη δόξαση που άποκτόσε ο άνθρωπος απέναντι στη φύση. Έγινε επίσης αντιληπτό ότι το κύρος του αρχαίου κόσμου, καθώς και το κύρος του Μεσαίωνα, έτίθετο υπό αμφισβήτηση. Ο Γάλλος φιλόσοφος Ρενέ Ντεκαρτ (Καρτέσιος) έμεινε ότι η επιστήμη έπρεπε να άρχισα από την άρχη.

Η θεωρία άποκιά πλέον ενδιαφέρον

Η άδηση προς μία επιστημονική επανάσταση προήλθε από την πίστη ύψηλων πνευματικών αξιών, αλλά τα θήματα του πολιτισμού δοήθσαν στο να δοθεί η κατεύθυνση του νέου κινήματος. Κατά την τελευταία περίοδο του Μεσαίωνα οι άνθρωποι απέκτησαν μεγαλύτερη συνείδηση της υπάρξεως της μηχανής, ιδιαίτερα με τα μηχανικά ρολόγια. Από το έτος τους προετοιμάσαν στην άλλαγή της διατιπώσεως των προβλημάτων τους. Άντι να αναζητούν την αούστη ενός πράγματος, ήταν τώρα περισσότερο έτοιμοι να ρωτούν, ακόμη και για τη φύση, απλά: Πώς λειτουργεί;

Ο έρευνήτης του φυσικού Σύμπαντος, όπως πριν από αυτόν ο καλλιτέχνης, άρχισε να συνθέτει περισσότερο το έργοστηριο και να μαθαίνει από τον τεχνίτη. Άρχισε να ενδιαφέρεται για τα προβλήματα του πρακτικού κόσμου: Για τα πυροβόλα, τις αντλίες. Ο πειραματισμός άπρηκε πριν από πολύ καιρό, αλλά τώρα, καθώς ο έρευνήτης έχε άποκτήσει μεγαλύτερη συνείδηση έκεινου που προσπαθούσε να κάνει, έγινε πιο οργανωμένος και μεθοδικός. Έπιπλέον, κατά τον 17ο αιώνα, άρχισαν να χρησιμοποιούνται όρισμένα επιστημονικά θήματα, όπως το τηλεσκόπιο και το μικροσκόπιο.

Άλλά άρχισε να ενδιαφέρει και η θεωρία έπίσης. Άν ο Γαλιλαίος επιδιώρ

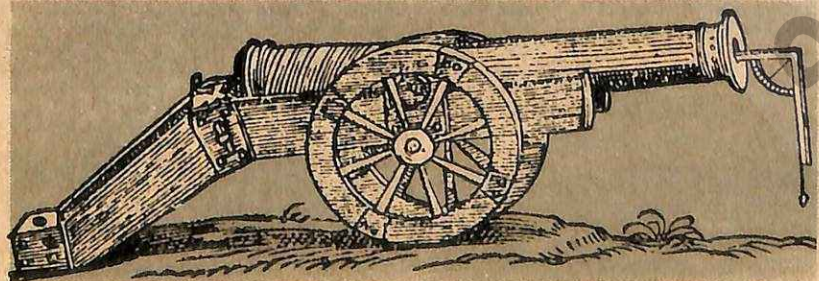
ΓΟΤΘΙΚΟ ΡΟΛΟΪ των αρχών του 17ου αιώνα. Βρίσκεται σήμερα στο περίφημο άμερικανικό «Σμιθσόνιαν Ινστιτούτιον». Ο λίθος, στο κάτω μέρος, ενεργεί ως βαρύδι. Τα ρολόγια άποτελούν χαρακτηριστικά θήγματα των πρώτων καλά μελετημένων και έκτελεσμένων μηχανημάτων.

θωσε τη λανθασμένη αντίληψη σχετικά με την κίνηση, αυτό συνέθε για το μεσάο του είχε τη δύναμη να αλλάξει τη διατύπωση άόλησθρου του προβλήματος. Η μηχανική αντιμετώπιση άόλησθρου του προβλήματος, που έδειξε το ρόλο που μπορούσαν να παίξουν τα μαθηματικά στη διευκόλυνση της επιστήμης, ήταν τουλάχιστον τόσο σημαντική, όσο και οι πειραματικές εργασίες του.

Ένας άλλος πολύ σημαντικός παράγων στην ανάπτυξη της νέας προσέτιξης ήταν η άνοδος μιας παλαιάς αντίληψεως: ότι η ύλη άποτελείτο από άπειροάχιστα μέρη. Επ' αυτούς η άποψη αυτή έφτανόταν με μία μορφή που φαινόταν να συμφώνη με τον Χριστιανισμό (γιατί οι συνδυασμοί των μορίων των φυσικών άντικειμένων, δεν έθεωρούντο πιά σαν άπλο προϊόν της τύχης) και έτσι η ατομική θεωρία άπορρέσε να άπκτήσει μεγάλη διάδοσή. Ωδήγησε σε καλύτερη έκτιση της έσωτερικής δομής της ύλης και, όπως άπέδειξε, ήταν η πηγή άναρτήτων νέων υποθέσεων. Η θεωρία φαίνεται να άσείη το δρόμο προς μία καθαρά μηχανική έρμηνεία του Σύμπαντος. Οι άόθρωποι ήλπιζαν στην έρμηνεία αυτή πολύ πριν διατυπωθεί. Ακόμη και οι έκαλιστικότεροι άποστήριζαν ότι η άμμοσργία θα ήταν άτέληη, αν ο Θεός δεν έφτιασε ένα Σύμπαν που να ήταν μία άπόλυτα τέλεια μηχανή.

Η κοινωνία προχώρησε με μεγάλη ζωηρότητα

Ο πολιτισμός, που άρχισε να στρέφεται προς δυισμό, κατά το τέλος του Μεσαίωνα άρχισε να στρέφεται και προς βορράν. Κατά την Αναγέννηση, η

ΟΙ ΤΡΟΧΙΕΣ ΤΩΝ ΒΛΗΜΑΤΩΝ ύπολογίσθηκαν με τη βοήθεια της συνευής που έφευρε ο Ιταλός μηχανικός Νικόλο Ταρτάλια (πέθανε στα 1577). Τα προβλήματα της βαλλιστικής έπέστησαν την προσοχή των ειδικών γύρω από την άνεπάρκεια των άριστοτελικών ιδεών περί κινήσεως.

Προσπάθειες ενός αιώνα χρειάσθηκαν για να δοθούν λύσεις στα προβλήματα της κινήσεως της γης και των ουρανίων σωμάτων

ταλία εξακολουθούσε να κρατά τα πρωτεία, αλλά με την Μεταρρύθμιση η ζυγαριά έκλινε περισσότερο προς βορράν. Κατά τις τελευταίες δεκαετίες του 17ου αιώνα, η οικονομική, τεχνολογική και επιστημονική πρόοδος συγκεντρώθη γύρω από την Μάγχη. Η ήγηση άνηκε τώρα στην Άγγλια, στη Γαλλία και στην Ολλανδία, τις χώρες που είχαν γαλβανισθεί από το εμπόριο, που πηγαζε από τις υπερπόντιες ανακαλύψεις του 15ου αιώνα. Και ο ρυθμός γινόταν ταχύτερος. Η τεχνική αναπτυσσόταν με μεγάλη ταχύτητα, όπως και η οικονομική ζωή, και η κοινωνία προχωρούσε γενικά με μεγάλη ζωηρότητα.

Αρχίζει η λύση των μεγάλων προβλημάτων

Η λύση των μεγάλων προβλημάτων της κινήσεως, ιδιαίτερα της κινήσεως της Γης και των ουρανίων σωμάτων, και η επικράτηση μιας νέας αντίληψης σχετική με την επιστημονική μέθοδο χρειάσθηκαν προσπάθειες ενός αιώνα, ύστερα από την κρίση των τελευταίων δεκαετιών του 16ου αιώνα. Κατά την μετά το 1660 περίοδο, πολλοί έρευνήται στο Παρίσι και στο Λονδίνο έφεραν την επιστημονική επανάσταση στον κολοφώνα της. Το 1687, τα «Πριנτσιπια» του Νεύτωνα έδιναν μια συνθετική εικόνα των αποτελεσμάτων εκείνου που σήμερα μπορεί να θεωρηθεί σαν η συλλογική προσπάθεια ενός ολόκληρου αιώνα και έπισημαινεί μια νέα εποχή. Ο Νεύτων έφερε στο κορυφώμα την μεκρυστά προσάθεια της εμφάνισης των ουρανίων σωμάτων ως τμημάτων ενός ευνοημένου ρολογιού.

Τα επίτεγματα της αρχαίας Έλλάδος στον επιστημονικό τομέα είχαν πιά αναμφισβήτητα ξεπερασθεί. Το κύρος του αρχαίου, όπως και του μεσαιωνικού κόσμου, είχε άνατρηθεί και ο Δυτικός άνθρωπος είχε πεισθεί πλήρως ότι έπρεπε στο μέλλον να στηρίζεται μόνο στον εαυτό του. Ύστερα από αιώνες φανατισμού, διωγμών και πολέμων, η θρησκεία παρήκμαζε. Η θέση της, όσον άφορα την αντιμετώπιση της προκλήσεως της νέας σκέψεως, ήταν άδύνατη. Όπως έδρα, το τέλος του 18ου αιώνα θέλει την ιστορική στιγμή της λαοκρατικής σέως της εσρωπαϊκής κοινωνίας και του πνευματικού πολιτισμού. Οι άπειστοι του νέου κινήματος ύπεστήριξαν από πολύ κοινό ότι ύπρχε μια επιστημονική μέθοδος που μπορούσε να έφορμωσθί σε όλους τους τομείς της έρευνης — συμπεριλαμβανομένης της ιστορίας, της πολιτικής και της συγκριτικής θρησκειολογίας. Έχουν τυχθεί τώρα τα θεμέλια εκείνου που είχε ονομασθεί η εποχή του Λόγου.

Ο άνθρωπος αναλαμβάνει την ευθύνη της μοίρας του

Ταυτόχρονα και η ίδια η κοινωνία άλλαζε με μεγάλη ταχύτητα και ο άνθρωπος μπορούσε να παρακολουθή την αλλαγή της. Δεν την έδραπε πια στατική, αλλά δυναμική. Αρχίζει να εμφανίζεται τότε μια διαφορετική εικόνα της εξέλιξεως μέσα στο χρόνο και η ιστορία άρχισε να εμφανίζεται μάλλον σαν μια διαδικασία πρόδου, παρά σαν μια διαδικασία παρακμής. Το μέλλον φαινόταν να άνοιγη πλατείς όριζοντες. Ο άνθρωπος άρχισε να αισθάνεται ικανότερος για να άναλάη την ευθύνη της μοίρας του.

Εκεί, ο που πρωτόβσε την ιστορία δεν ήταν άπλωτα τα έργαλεία, ούτε άπλωος η φυσική έπιστήμη. Στην προώθηση αυτή περιλαμβάνονταν ολόκληρο το κοινωνικό σύμπλεγμα και η κίνηση προχωρούσε σε μεγάλο πλάτος. Η εποχή του Νεύτωνα έλπει την ίδρυση της Τραπεζής της Άγγλιας και του Δημοσίου Χρέους. Μία οικονομική τάξη, σμφυρτη με τον άτμοκινητή, είχε την έννοια ότι η ζωή θάάστει από πάμπολλα κείτρα. Από χιλιάδες σημεία άρχισαν

να έκδηλώνονται πρωτοβουλίες και η έφευρετική έρευνα άναδεικνυόταν κάθε στιγμή κάτω από την πίεση της άνάγκης η την πεποίθηση ότι θα άπέδιδε. Η περιποίηση αυτή εκθάρζεται στην Άγγλια του 17ου αιώνα από τους περίημους οικονομικούς προπομπούς, που έφύρρισκαν τρόπους για την άπάκτηση χρήματος. Οι άνθρωποι αυτοί μετατρέπονταν εύκολα σε μεταρρυθμιστές που έκαναν σχέδια για την εκπαίδευση των γυναικών ή για μια σοσιαλιστική τάξη ή για μια καλύτερη μορφή δικαιοσύνης.

Ολόκληρη η Δυτική κοινωνία έρισκόταν «έν κινήσει» και η έπιστήμη και η τεχνολογία, η βιομηχανία και η γεωργία βοηθούσαν η μια την πρόοδο της άλλης. Άλλά μια από τις έκδηλώσεις της κοινωνίας — ο πόλεμος — φαίνεται ότι έπληρώσε τη γενική πορεία των πραγμάτων περισσότερο από όσο συνήθως πιστεύεται. Περισσότερο από κάθε τί άλλο ο πόλεμος άφήρεσε από τους βασιλείς τη δύναμη να κάνουν ότι θέλουν, γιατί έώσε στους ύπρκτους τους τη δύναμη να άναπτύξουν συνταγματικούς μηχανισμούς και να επέδρασαν όρους έναντι του χρήματος που προσέφεραν. Χάρις στους πολέμους, οι βασιλείς συνιμάχησαν με τις προχωρήμένες καπιταλιστικές εξέλιξεις, από τους τελευταίους ήδη αιώνας του Μεσαίωος. Οι αύξανόμενες αξιώσεις των κυβερνήσεων στην έκτακτη περίπτωση του πολέμου ένίσχυνε την ίδια του κράτους. Η Τράπεζα της Άγγλιας και το Δημοσίο Χρέος εμφανίσθηκαν σε μια σύγκρουση μεταξύ Άγγλιας και Γαλλίας, που σχεδόν μετετράπη σε οικονομικό πόλεμο και συνέδεσε την κυβέρνηση με την οικονομία. Κατά τον 17ο αιώνα, ο όγκος των στρατών είχε αύξηθί και η άνάγκη για την άπάκτηση πυροβολικού και πολλών στολών είχε μεγάλη έπίδραση στο μέγεθος των οικονομικών έπιχειρήσεων.

Κατά τις τελευταίες δεκαετίες του 17ου αιώνα η επιστημονική μέθοδος άρχισε να έπιδρα πάρα πολύ στην άνάπτυξη της ιστορικής έρευνας. Επίσης η μελέτη της διαδικασίας της κοινωνικής εξέλιξεως φαίνεται ότι είχε έπιδράσει και στους ίδιους τους έπιστήμονες. Ίσως το μεγαλύτερο επιστημονικό επίτευγμα κατά την έπομήνη έκαιτονασία ήταν η έφορμηση της βιολογίας, της γεωλογίας και άλλων σχετικών μελετών στη δημιουργία μιας ιστορίας του φυσικού Σύμπαντος. Ως το τέλος της περιόδου αυτής, ο έπιστημονικός αυτός κλάδος προήγγισε σχεδόν την θεωρία της εξέλιξεως του Δαρβίνου. Άν έγινε και άλλη επιστημονική επανάσταση κατά τον 18ο αιώνα, η επανάσταση αυτή έγινε στον τομέα της χημείας. Στην άρχή της περιόδου αυτής δεν ήταν δυνατή η άπομόνωση ενός αερίου ή άκόμη και η σαφής άναγνώριση της ύπαρξεως διαφόρων αερίων. Κατά το τελευταίο τέταρτο του αιώνα αυτό, ο Λαβουαζιέ άνεμόρφωσε ολόκληρο τον έπιστημονικό αυτόν κλάδο. Το νερό, που έπ χιλιάδες χρόνια έθεωρείτο στοιχείο, άπεδείχθη ότι είναι μίγμα οξυγόνου και ύδρογόνου.

Εκδίδονται χιλιάδες διπλώματα εύρευτεχνίας

Ως την εποχή εκείνη, η Άγγλια — το έθνος των καταστηματοάρχων — εξέπλησσε τον κόσμο με τις εξέλιξεις στον βιομηχανικό τομέα. Έμφανίστηκε μια καινούργια τάξη ανθρώπων εύφρων, προκείμενων να αυτοπεποίθηση και πρόθυμων για καινούργιες έπιχειρήσεις. Συχνά δεν είχαν την κλασική μόρφωση της εποχής και είχαν κατά κάποιο τρόπο άποκοπή από την πολιτιστική κληρονομιά τους. Και δεν είχαν καθόλου την ύπθυμια να έπιμβαίνουν σε βολογικές φιλονεικίες. Έν τούτοις, η έπιστήμη και οι τεχνικές, μαζί με την εξέλιξη της άγοράς τους έκέντησαν το ήλιο για μηχανές, μηχανικές βελτιώ-

σεις και έφευρεσεις. Από το 1760 ως το 1785 είχαν έκδοθί περισσότερα διπλώματα εύρευτεχνίας από όσα είχαν έκδοθί κατά τα προηγούμενα 60 χρόνια. Ένώ ολόκληρο τον αιώνα είχαν έκδοθί, όπως ύπολογίζεται, 26.000 διπλώματα εύρευτεχνίας, τα μισά σχεδόν άπ αυτούς εξέδωσαν κατά τα μετά το 1785 δεκαπέντε χρόνια. Κατά το 1761, η Έταιρία για την Ένθάρρυνση των Τεχνών, της Βιομηχανίας και του Έμπορίου, που είχε ίδρυθί πριν από λίγα χρόνια, προσέφερε ένα θραείο για κείνον που θα έφεύρισκε τρόπο για το κλώσιμο έξη συγχρόνως κλωστών με δυό μόνο χέρια. Ύστερα από λίγα χρόνια έμφανίσθηκαν η ύδροκίνητη κλώλια έμφανίσθηκαν η άστική μηχανή του Χάρκρηθ και η άστική μηχανή του Άρκβριτ. Η πρώτη άτμομηχανή έκανε την εμφάνισή της στην άρχή του αιώνα, άλλά τα ύφαντουργεία άρχισαν με την χρησιμοποίηση της ύδραυλικής ένεργείας. Η στρόφη προς τον άτιμό στον τομέα αυτόν, όπως και στην παραγωγή σιδήρου, έώσε μεγάλη ένταση στη βιομηχανική επανάσταση που άλλαξε τόσο θαθεία τη μορφή του κόσμου κατά τον 19ο αιώνα.

Πρόδοι και στον τομέα της δημοσίας υγείας

Η χώρα μπορούσε τώρα να άναπακριθί στις άνάγκες ενός πληθυσμού που μεγάλωνε με μεγάλη ταχύτητα. Ίδιας έπειδή η βιομηχανική επανάσταση συνώδευταν από μια άγροτική επανάσταση — την εμφάνιση της πρώτης μορφής σύγχρονης γεωργίας. Οι πρόδοι στον τομέα της δημοσίας υγείας συνετέλεσαν στη μείωση του ποσοστού των θανάτων, ίδιως στα παιδιά. Κατά τον 18ο αιώνα ο πληθυσμός της Άγγλιας αύξηθηκε από 5½ σε 9 εκατομμύρια. Και ο πληθυσμός συνέβαλε στην διόγκωση των άναπτυσσομένων βιομηχανικών πόλεων, γιατί αισθανόταν ότι πήγαινε από κάτι χειρότερο προς κάτι το καλύτερο.

Άκόμη και κατά το 1700 οι περισσότεροι Άγγλοι δούλευαν σε τομείς της άπρωτογενούς παραγωγής, όπως η γεωργία, η άλιεία, τα μεταλλεία κ.ο.κ. Το Λονδίνο φαίνεται ότι είχε μισό έκατομμύριο κατοίκους και πολύ λίγες πόλεις είχαν πληθυσμό μεγαλύτερο από 10.000. Κάθε πόλη είχε τον μυλωνά της, τον ζυθοποιό της, τον σιδερένη της κ.ο.κ. Κάθε χωριό είχε τον φούρνο της, τον σιδηρουργό του, τον μπαλματή του. Πολλοί από κείνους που δούλευαν στη βιομηχανία — π.χ. έφτιχαναν ύφασματα — έκαναν τη δουλειά τους στα σπίτια τους με χειροκίνητους άργαλιούς και άτράκτους και έτσι άποκτούσαν και πρόσθετο εισόδημα. Η εμφάνιση του έργοστασιακού συστήματος και η άνάπτυξη πόλεων άντιπροσώπευαν μια χωρίς προηγούμενο μεταμόρφωση της ζωής και του ανθρώπου περιβάλλοντος, μαζί με την έπιτάχυνση του ρυθμού όλων των μελλοντικών μεταβολών. Ο πυκνότερος και πολύ πολυπλοκότερος αυτός κόσμος χρειαζόταν μεγαλύτερη άστυνομική έπιβλήψη, πιο περίτεχνη διοίκηση και τεράστια αύξηση των καθηκόντων της κυβερνήσεως. Η άπλή αύξηση και η κατανομή του πληθυσμού και η καινούργια κατάσταση δυνάμεων, που δημιουργήσε μέσα στην κοινωνία, άποτελούν θεμελιώδεις παράγοντες της ιστορίας του 19ου αιώνα.

Σιδηρόδρομοι, ηλεκτρισμός και πυρηνικά όπλα...

Με όλοένα αύξανόμενη ταχύτητα έμφανίσθηκαν οι σιδηρόδρομοι, η χρησιμοποίηση του ηλεκτρισμού, η μηχανική έσωτερικής καύσεως και ο σημερινός κόσμος της ηλεκτρονικής και των πυ-

ρηνικών όπλων. Η έπιστήμη, που ήταν ως τώρα βοηθός του έφευρέτη, φαίνεται τώρα να χρειάζεται τον μηχανικό και τον μεγιστάνα της βιομηχανίας. Και ο λεπτός έπεξεργασμένος μηχανισμός αυτός του τεχνικού αυτού πολιτισμού γίνεται εύκολα γνωστός σε όλα τα σημεία του κόσμου. Η επιστημονική βιομηχανική επανάσταση μας είναι ιστορικό όραση για τους λαούς εκείνους που δεν έγνωσαν την έπίδραση της Άναγεννήσεως και της Μεταρρυθμίσεως, άφού ο Χριστιανισμός και η Άλληλική άρχιστής δεν βρίσκονται μέσα στην παράδοσή τους. Ο ύλικός μηχανισμός του πολιτισμού μας γίνεται γνωστός στις άλλες ήπειρους εύκολότερα από όσο μεταδίδονται οι λεπτές και άσπόμενες ιδέες μας.

Τα δικαιώματα του ανθρώπου

Εν τούτοις, ο αυμανισμός που έχει τόσο θαθείς ρίζες στην ιστορία μας, δεν έχασε καθόλου την ισχυρή έπίδραση του στον κόσμο. Πραγματικά, η άσχη έγγίζει τώρα πλατώστες τάξεις του πληθυσμού από όσες μπορούσαν να διασέζονταν κατά την πριν από την βιομηχανική επανάσταση εποχή. Η επανάσταση αυτή άπαιτεί διάδοση της εκπαίδευσέως και ταυτόχρονα δημιουργεί τον μηχανισμό για αυτόν το σκοπό. Η έξαιρετική έπιτάχυνση των έπικοινωνιών και η αύξημένη κινητικότητα της ζωής είχαν τεράστιες μορφωτικές συνέπειες. Κάτω από την παλαιά τάξη πραγμάτων, η άγροτική τάξη ήταν ένωση σε ζωώδη σχεδόν κατάσταση. Ο ίδιος ο Τζόν Βήρλεϋ, άν και ύποστηριζε με μεγάλη σταθερότητα την άπολύτρωση των κατωτέρων τάξεων, τις περιέγραφε έκπληκτικά συχνά σαν άγρια ζώα. Η νέα εποχή άνώψσε την θέση του ανθρώπου, δεν την χαμήλωσε, όπως φαντάσθηκαν μερικοί. Και φαίνεται να χρειάζεται (ή να δημιουργεί) ένα πιο γνήσιο είδος ήθικής άυτονομίας.

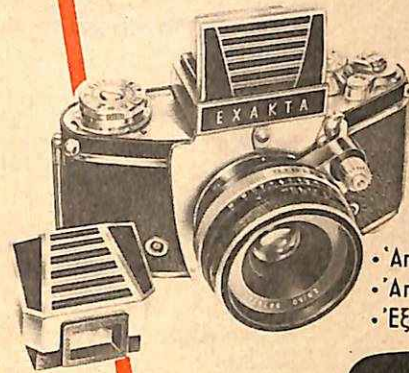
Η μεγάλη φιλολογική τέχνη έκτιμάται σήμερα πιθανώς περισσότερο παρά σε οποιοδήποτε προηγούμενο περίοδο της ιστορίας. Τα δικαιώματα και οι έλευθερίες του άτόμου και η άνεξαρτησία και ο αυτοσεβασμός των έθνών ποτέ άλλοτε δεν άνεγνωρίζοντο τόσο πολύ όσο σήμερα. Και τα ίδεώδη αυτά τα έχοιμε διασέζει και σε άλλες περιοχές του κόσμου. Η επιστημονική βιομηχανική επανάσταση δημιούργησε ένα σύστημα που κατέστησε δυνατή τη διαίωση μεγαλύτερου πληθυσμού.

Ο άνθρωπος δούλος της μηχανής;

Εν τούτοις, η τεράστια αύξηση του πληθυσμού και αυτός ούτος ο χαρακτήρας της τεχνικής επαναστάσεως έδημιούργησαν άρισμένους κινδύνους. Η άνάπτυξη άργανισμού προικισμένου με μεγάλη δύναμη σημαίνει τώρα ότι μια κολσσιαία μηχανή μπορεί να τεθή στην ύπηρεσία μιας πιθανής δικτατορίας. Δεν είναι άκόμη σάφές ότι ο χαρακτήρας του πολιτισμού που δημιουργείται θα ύποσκάφη κατ' άγκλην τη δικτατορία και θα προκάλεση την άποκατάσταση εκείνων που ονομάζουμε δυτικές άξίες. Με την έννοια αυτή η περίτεχνη φύση του συστήματος μπορεί να ύποσκάφη τον βουμίσιο εκείνου άτομικισμού, που ήταν η πηγή του. Ταυτόχρονα, όταν τα έθνη στρέφονται το ένα έναντιον του άλλου, το καθένα από αυτά μπορεί να αισθανθί την άνάγκη να φτιάη όλοένα τρομερότερα όπλα, έστω και άν κανένα έθνος δεν τα θέλη ή δεν σκοπεύη να τα χρησιμοποίηση. Τότε τα όπλα είναι δυνατόν να προκάλεσουν την ήπτα των σκοπών για τους όποιους έχουν κατασκευασθί και ο άνθρωπος να άνακαλύψη ότι έχει γίνει δούλος της μηχανής.

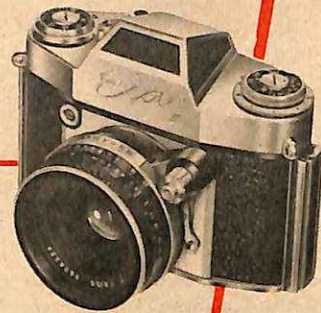
Hetbert Butterfield

Ίδεώδης μηχανή και διά τον πλέον απαιτητικόν έρασιτέχνην

• Άπλή εις τον χειρισμόν
• Άπολύτου άκριβείας
• Έξαιρετική εις άπόδοσιν

ΕΧΑΚΤΑ
Varex IIa
1961

Εχα..

IHAGEE KAMERAWERK AG • DRESDEN AIG
GERMANIKH ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ ΧΑΡΑΛ. ΣΑΛΜΑΝΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 25 • ΤΗΛ. 617.392

Ταξιδεύετε
μέ το άσύγκριτον
ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ
„Ολυμπία“
23.000 ΤΟΝΝΩΝ - ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 21 ΜΙΛΙΩΝ
Διά
ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΤΟ „ΟΛΥΜΠΙΑ“ προσφέρει εις όλους άνεξαιρέτως τους έπιβάτας του πρωτοφανείς άνέσεις και πολυτέλειαν.

Εν τούτοις, η τεράστια αύξηση του πληθυσμού και αυτός ούτος ο χαρακτήρας της τεχνικής επαναστάσεως έδημιούργησαν άρισμένους κινδύνους. Η άνάπτυξη άργανισμού προικισμένου με μεγάλη δύναμη σημαίνει τώρα ότι μια κολσσιαία μηχανή μπορεί να τεθή στην ύπηρεσία μιας πιθανής δικτατορίας. Δεν είναι άκόμη σάφές ότι ο χαρακτήρας του πολιτισμού που δημιουργείται θα ύποσκάφη κατ' άγκλην τη δικτατορία και θα προκάλεση την άποκατάσταση εκείνων που ονομάζουμε δυτικές άξίες. Με την έννοια αυτή η περίτεχνη φύση του συστήματος μπορεί να ύποσκάφη τον βουμίσιο εκείνου άτομικισμού, που ήταν η πηγή του. Ταυτόχρονα, όταν τα έθνη στρέφονται το ένα έναντιον του άλλου, το καθένα από αυτά μπορεί να αισθανθί την άνάγκη να φτιάη όλοένα τρομερότερα όπλα, έστω και άν κανένα έθνος δεν τα θέλη ή δεν σκοπεύη να τα χρησιμοποίηση. Τότε τα όπλα είναι δυνατόν να προκάλεσουν την ήπτα των σκοπών για τους όποιους έχουν κατασκευασθί και ο άνθρωπος να άνακαλύψη ότι έχει γίνει δούλος της μηχανής.

GREEK LINE ΓΕΝ. ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΑΘΗ ΓΟΥΛΑΝΑΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.
Άπευθυνθήτε εις τον ταξιδιωτικόν Πράκτορα της προτιμήσεώς σας
Hetbert Butterfield

“ΜΙΝΟΣ”
“ΤΟΛΜΑ”

Δέν τσαλακώνουν
Δέν ζυαλίζουν
Είναι ζεστά και όστερά

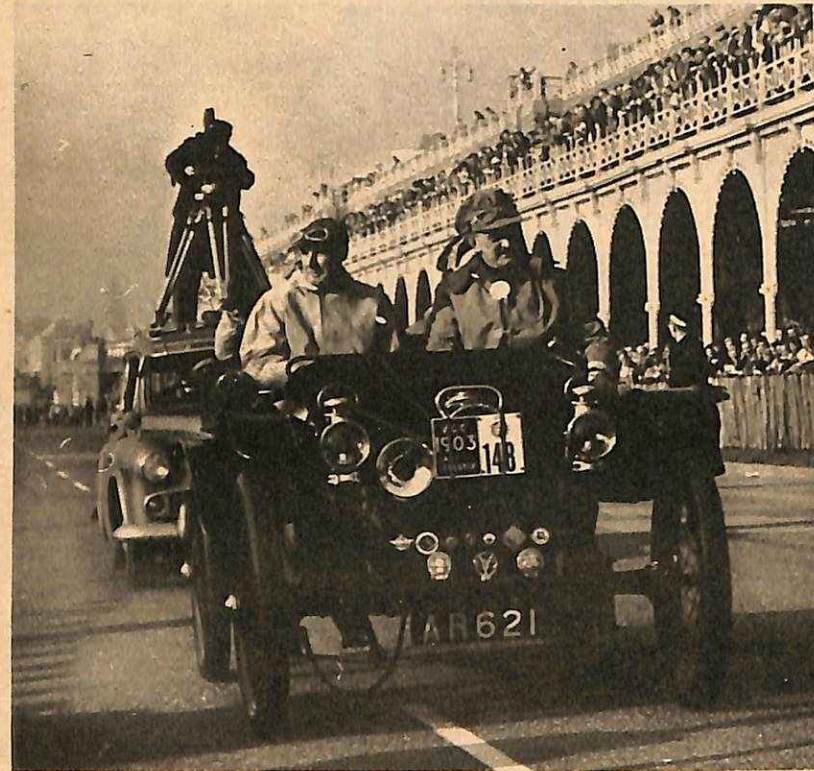
ΣΚΟΤΣΕΖΙΚΑ ΚΑΙ ΦΑΝΕΛΛΕΣ
"ΑΡΙΣΤΟΝ.."
ΕΠΙΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΑΘΗΝΩΝ "ΑΡΙΣΤΟΝ" Α.Ε. (ΑΘΩΝ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ)
ΟΤΙ ΑΝΩΤΕΡΟ ΕΠΕΤΥΧΕ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Δέν
άρκει μόνον
μιά
καλή
συνταγή....

BAKING POWDER ΓΙΩΤΗ

... χρειάζεται
και το
καλλίτερο
ύλικό
για την
έπιτυχία του
γλυκού σας

ΜΠΕΪΚΙΝ ΠΑΟΥΝΤΕΡ ΓΙΩΤΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΚΤΙΝΟΥ 3

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ τοῦ κοινοῦ γιὰ τὶς «κούρσες τοῦ Μπράιτον» εἶναι μεγάλο. Σ' ὅλη τὴ διαδρομὴ, ἀπὸ τὸ Λονδίνο ὡς τὴν περίφημη λουτρόπολιν τῆς νοτίου Ἀγγλίας, συνωστίζονται θεαταί. Ἡ τηλεόρασις, ποὺ ἀκολουθεῖ, σὲ σύγχρονον φυσικὰ αὐτοκίνητο, μεταφέρει τὶς φάσεις στὰ σπίτια.

ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ εἴσοδος ἐνὸς σεβασμίου «γέροντος» —«Πεζῶ» τοῦ 1902— στὸν Ἰππόδρομον τοῦ Μπράιτον, ὅπου εἶναι καὶ τὸ τέρμα τῆς διαδρομῆς τῶν 60 μιλίων

Ὁ ἐτήσιος ἀγὼν Λονδίνου-Μπράιτον
μὲ ὑπερπεντηκονταετῇ αὐτοκίνητα

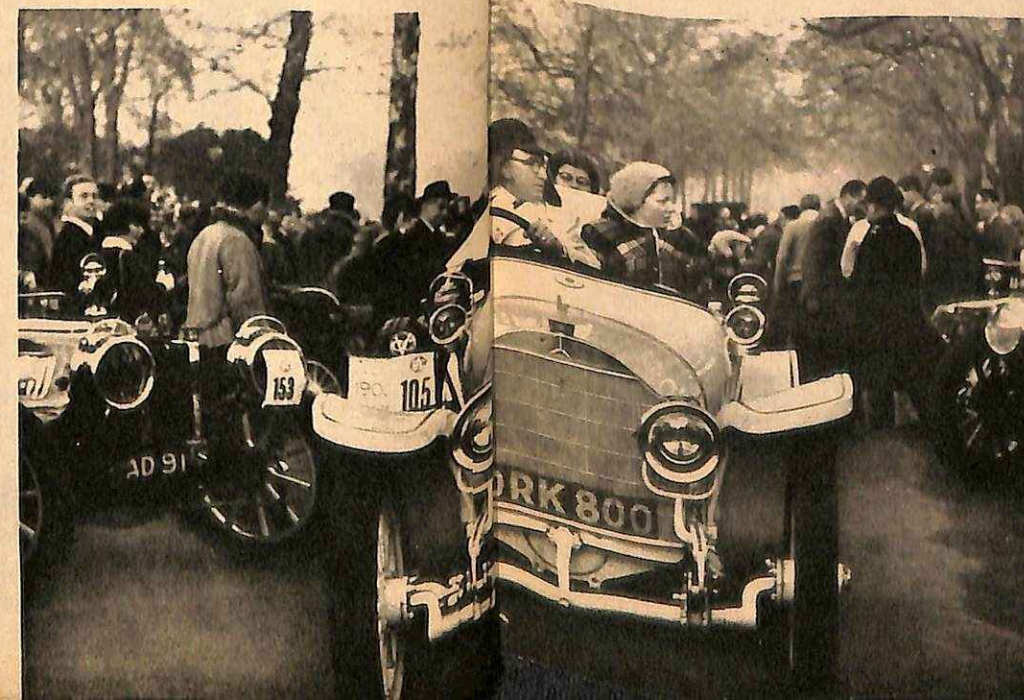
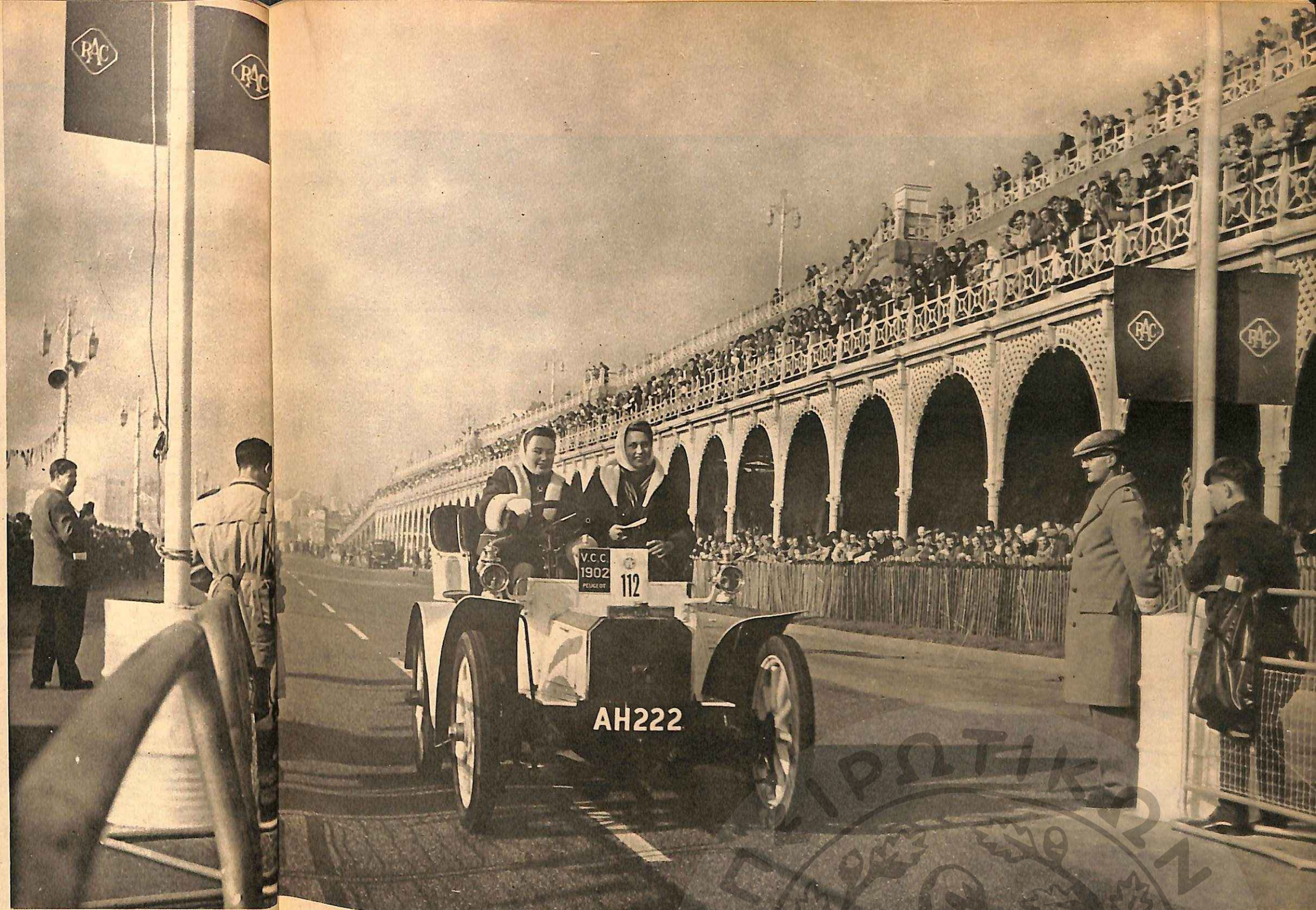
ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΠΑΛΑΙΜΑΧΩΝ!

Ἀπὸ τὰ πιὸ γραφικὰ θεάματα ποὺ ἔχει δημιουργήσει ἡ ἀγάπη τῶν Ἀγγλῶν στὶς παραδόσεις εἶναι, ἀναμφισβήτητα, ἡ ἐτήσια «κούρσα τῶν παλαιμάχων» — ἡ διαδρομὴ τῶν 60 μιλίων, ἀπὸ τὸ Λονδίνο σὲ Μπράιτον, ποὺ πραγματοποιοῦν κάθε χρόνο οἱ προπάτορες τῶν σημερινῶν ἀεροδυναμικῶν αὐτοκινήτων. Δικαίωμα συμμετοχῆς ἔχει ὅποιοδήποτε αὐτοκίνητο κατασκευάσθηκε πρὶν ἀπὸ τὸ 1905. Καὶ φέτος, στὴν 65ῃ κούρσᾳ τοῦ Μπράιτον, ἔλαβαν μέρος 265 τέτια «σαράβαλα», ποὺ κάθε ἄλλο παρὲν σαράβαλο εἶναι. Παρὰ τὴ σεβαστὴ ἡλικία τους, οἱ κάτοχοί τους τὰ συντηροῦν τόσο ἐπιμελημένα, ὥστε βγάζουν πέρα τὴ διαδρομὴ, χοροπηδώντας καὶ ἀσθμαίνοντας, ὁλλὰ σχετικὰ ἄνετα. Ἰδιαιτὺς τῆς κούρσας εἶναι ὅτι δὲν ὑπάρχει νικητὴς καὶ ὅλοι οἱ «γέροντες»

ἐπευφημοῦνται θερμὰ, ἀπλῶς καὶ μόνο γιατί κατορθώνουν νὰ φθάσουν στὸ τέρμα.

Τὸ ἐτήσιο αὐτὸ «προσκύνημα» στὸ Μπράιτον γίνεται εἰς ἀνάμνησιν μιᾶς ἱστορικῆς ἡμερομηνίας: Τῆς 14ης Νοεμβρίου 1896, ποὺ θεωρεῖται ἡ ἡμέρα τῆς χειραφέσις τοῦ αὐτοκινήτου. Πραγματικὰ, ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἐπετράπη, γιὰ πρώτη φορά, νὰ κυκλοφορήσουν σὲ ἀγγλικούς δρόμους αὐτοκίνητα μοναχὰ τους. Ὡς τότε ἔπρεπε ὑποχρεωτικὰ νὰ προπορεύεται ἕνας... πεζός, ποὺ ἔσσει μιά κόκκινη σημαία γιὰ νὰ εἰδοποιῇ τοὺς διαδότες.

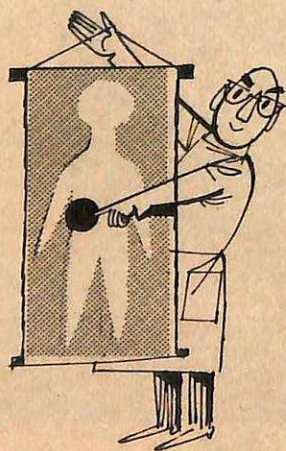
Ἀνάμεσα στοὺς 265 «ἄσσους», ποὺ ὡδήγησαν φέτος τὸν σεβασμίου σαράβαλο, ἦταν καὶ ἕνας πραγματικὸς ἄσος τοῦ βολάν, ὁ Τζάκ Μπράμπχαμ, παγκόσμιος πρωταθλητὴς τῶν αὐτοκινητοδρομιῶν. Φυσικὰ, δὲν ἦρθε πρῶτος μὲ τὸ γαλλικὸ σαράβαλο τοῦ 1904 ποὺ ὡδήγούσε.

ἈΦΕΤΗΡΙΑ Εἶναι τὸ Χάυντν Πάρκ τοῦ Λονδίνου. Ἐνὰ «Μερσεντές» 1902 ἀναμένει τὸ σημεῖο ἐκκινήσεως (ἄκρο ἀριστερά). Ἡ δὴμαρχος τοῦ Μπράιτον (ἀριστερά) συγχαίρει τὸν κάτοχο ἐνὸς ἀπὸ τὰ πιὸ καλοδιατηρημένα «σαράβαλα», μοντέλο «Μόρς» 1901.

ΗΠΑΡ:

τό μεγαλύτερο εργαστήριο του σώματός μας

Οι γιατροί δεν μπορούσαν, άλλοτε, παρά να κινούν με οίκτο το κεφάλι τους, όταν διαπίστωναν κακοήγη αναιμία. Αυτό ισοδυναμούσε με θανατική καταδίκη — ήταν μία φαινομενικά ανίατη ασθένεια, που έντελως ξαφνικά κατέστρεφε τα έρυθρα αιμοσφαίρια, όπως λύνει το λίπος στο τηγάνι. Η έπιστήμη στεκόταν απέναντι στον έκφυλισμό του αίματος με σταυρωμένα χέρια... Μόνο στα τελευταία χρόνια σημειώθηκε κάποια μεταβολή. Σήμερα η Ιατρική γνωρίζει ένα μαγικό μέσον έναντι της θανάσιμης μείωσης των ερυθρών αιμοσφαιρίων: Ούτε την έγχειρηση, ούτε την μετάγγιση, αλλά απλώς... το ώμο συκώτι!

Όταν έγιναν γνωστές οι στενές σχέσεις που υπάρχουν ανάμεσα στο συκώτι και στη σύνθεση του αίματος, οι γιατροί ξαφνίστηκαν πολύ. Είχαν διαπιστώσει ότι, όταν λείπει από το σώμα κάποια ουσία, που την σχηματίζει θέδρια το στομάχι, αλλά που το συκώτι της δίνει την άποτελεσματική της μορφή, τότε ο μυελός των οστών δεν είναι πια σε θέση να παράγει κανονικά έρυθρα αιμοσφαίρια. Το αποτέλεσμα είναι η αδιάκοπη μείωσή τους μέσα στο αίμα. Αντίθετα, αν δώση κανείς στους ανθρώπους που έχουν έλλειψη ερυθρών αιμοσφαιρίων συκώτι, αντικαθιστώντας έτσι την ουσία που λείπει, μπορούν να σημειωθούν πραγματικά θαυματουργές θεραπείες.

Ένέσεις με εκχύλισμα συκωτιού

Πάντως, η γέυση του ώμου συκωτιού δεν είναι καθόλου ευχάριστη και γι' αυτό γίνονται τώρα ένεσεις με συμπυκνωμένο εκχύλισμα συκωτιού. Τελικά, οι έρευνητές έμαθαν επίσης ποιά ήταν αυτή η μυστηριώδης ουσία, της οποίας 0,0001 του γραμμαρίου έπαιρκε για τη θεραπεία των ασθενειών του αίματος. Πρόκειται για τη βιταμίνη B12, που είχε ανακαλυφθεί πριν από δώδεκα χρόνια.

Αυτό που η έπίσημη Ιατρική βρήκε πολύ άργα, η λαϊκή Ιατρική το ήξερε από καιρό. Η Ιαματική δύναμη της διατροφής με συκώτι ήταν γνωστή από την αρχαία εποχή. Άρκει να λεχθεί ότι κάποτε έδεωρείτο κέντρο της ζωής όχι η καρδιά, αλλά το συκώτι. Οι γιατροί της αρχαιότητας πίστευαν ότι εκεί βρισκόταν η έδρα της ψυχής και ο Γαλήνης πίστευε πως το συκώτι ήταν η έδρα της αγάπης. Ο Ρωμαίος ποιητής Πλάυτος είχε ονομάσει τον έρωτα «άρρώστια του συκωτιού».

Το συκώτι, που ζυγίζει περίπου τρεις λίμπρες, είναι ο μεγαλύτερος άδην του οργανισμού και θεωρείται το σημαντικότερο εργαστήριο του σώματος. Πλήθος ζωτικών λειτουργιών εξαρτώνται από το όργανο αυτό. Σε κάθε πρόγευμα, γεύμα και δείπνο, οι τροφές διυλίζονται και δια-

μορφώνονται στο συκώτι έτσι, ώστε να μπορούν να υπηρετήσουν το σώμα όπως πρέπει. Το συκώτι μοιάζει μ' ένα μεγάλο χημικό εργοστάσιο, που δεν σταματά μέρα-νύχτα να δουλεύει.

Αυτό το μεγαλύτερο όργανο του σώματός μας βρίσκεται κάτω από τα δεξιά πλευρά και καταλαμβάνει αρκετό χώρο, μέχρι το άριστερό άνω μέρος της κοιλιάς. Πάνω στην έπιφάνεια του συκωτιού βρίσκεται ο δεξιός πνεύμων και λίγο πιο άριστερά η καρδιά. Το συκώτι καλύπτει το επάνω μέρος του δεξιού νεφρού, ένα μέρος του στομαχίου και του δωδεκαδακτύλου. Το συκώτι χωρίζεται, από ένα βαθύ αλάκι, σε δυο μέρη: Το μεγαλύτερο, δεξιό, και το μικρότερο, άριστερό. Οι χειρουργοί έχουν άποπειραθεί μ' έπιτυχία την άφαίρεση ενός από τα δυο μέρη, όταν έχη, λ.χ., καταστροφή από τον καρκίνο. Ο άνθρωπος μπορεί να ζήσει και με μισό συκώτι.

Το συκώτι —μαζί με τον ίδιο δάρους περίπου εγκέφαλο— δεν είναι μόνο το μεγαλύτερο όργανο του σώματος, αλλά έχει και τις περισσότερες λειτουργίες. Εργάζεται ταυτόχρονα ως διυλιστήριο και παρακαταθήκη αίματος, ως παρασκευαστής χολής και ζαχαρώδους, ως κέντρο άποτοξινώσεως του οργανισμού. Αυτές είναι μερικές μόνο από τις σημαντικές λειτουργίες του.

Ένα μεγάλο σφουγγάρι...

Ο σκούρος, κοκκινεοκίτρινος όγκος του συκωτιού άποτελείται από ένα έκατομμύριο μικρά «φύλλα», που το καθένα τους έχει μήκος ενός χιλιοστού. Και σε κάθε συνδετικό ίστό, που βρίσκεται ανάμεσα σ' αυτά τα «φύλλα», υπάρχουν πολλά ήπατικά κύτταρα. Από αυτά τα κύτταρα περνάει το αίμα προς τη μία κατεύθυνση και η χολή προς την άλλη — το αίμα προς την καρδιά, η χολή προς τα έντερα.

Μπορεί κανείς να παρομοιάσει το συκώτι μ' ένα μεγάλο σφουγγάρι, γεμάτο αίμα, που λειτουργεί σαν φίλτρο ανάμεσα στα έντερα και στην καρδιά. Όλοι ξέρομε πως η καρδιά είναι ένα είδος μηχανής και κεντρικής άντλίας, που προωθεί

το αίμα ως τα άπώτατα κύτταρα του σώματος. Μπορεί, όμως, να συμβεί η καρδιά, εξ αίτιας υπερκοπώσεως, ασθενικού ή υψηλού πυρετού, να μην είναι πια σε θέση να στείλη αρκετά γρήγορα και στις ανάγκες ποσότητες το αίμα μέσα στο κυκλοφοριακό σύστημα. Στις περιπτώσεις αυτές θα έπρεπε το αίμα να «επιμάνη» και να μολύνεται. Άλλα το συκώτι είναι καλός σύντροφος της καρδιάς και μπορεί να χρησιμεύσει ως παρακαταθήκη σημαντικής ποσότητας αίματος. Έτσι, ως «ρυθμιστής της κυκλοφορίας», το συκώτι προστατεύει την καρδιά από την υπερβολική συσπείρωση αίματος, που θα μπορούσε ν' άποδή μοιραία γι' αυτήν.

Οι πέντε λειτουργίες...

Οι αιμορραΐδες έχουν άμεση σχέση με το συκώτι: Όταν γίνεται υπερβολική συγκέντρωση αίματος στο συκώτι, τότε το πλεονάζον αίμα, μέσω των αιμοφόρων αγγείων, άποβάλλεται από το σώμα δια των αιμορροΐδων. Γι' αυτό η θεραπεία των αιμορροΐδων δεν πρέπει να είναι τοπική, αλλά να στρέφεται έναντι των αίτιών που δημιουργούν το πλεονάζον αίμα.

Όταν καταναλίσκωμε μερικά τρόφιμα πλούσια σε ύδατάνθρακες, όπως η ζάχαρη, το άλευρι, το ρύζι, οι πατάτες, τα ζυμαρικά ή το ψωμί, το συκώτι τους άποθηκεύει ή τους μετατρέπει σε λίπος. Το συκώτι μπορεί και ν' άποθηκεύσει λίπος. Μ' άλλα λόγια, πρόκειται για ένα πραγματικό χημικό εργαστήριο, που μετατρέπει τα συστατικά των τροφίμων ανάλογα με τις ανάγκες του οργανισμού.

Συνοπτικά μπορούμε να διακρίνωμε τις λειτουργίες του συκωτιού σε πέντε: Χοληγόνο, γλυκογόνο, άντιτοξική, ούριοποιητική και αιμοποιητική.

1. Χοληγόνο: Τα ήπατικά κύτταρα εκκρίνουν την χολή και τις χολοχρωστικές ουσίες (χολερυθρίνη και χολοχλωρίνη). Όταν το ήπατικό κύτταρο πάθει κάποια βλάβη, (άνεπάρκεια) έμφανίζονται στο αίμα και στα ούρα άνώμαλες χρωστικές ουσίες, όπως η ούροχολίνη. Στον βαρύ

ίκτηρο, δεν γίνεται καθόλου έκκριση χολής από το συκώτι (άχολία). Η χολή, μαζί με το πάγκρεατικό ύγρο, συμβάλλει στην πέψη των λιπαρών ουσιών, που άλλως άποβάλλονται άχωνευτες.

2. Γλυκογόνο: Μαζί με την χολή, το ήπατικό κύτταρο παράγει και το γλυκογόνο. Το σάκχαρο, που προέρχεται από την πέψη των ύδατανθρακικών τροφών, άπορροφάται από τον έντερικό σωλήνα και μεταφέρεται στο συκώτι από την πύλας φλέβα. Έκεί μετατρέπεται σε γλυκογόνο κι' άποταμιεύεται στα ήπατικά κύτταρα, όπου μετουσιώνεται και πάλι σε σάκχαρο, άνάλογα με τις ανάγκες του οργανισμού. Άλλα το γλυκογόνο του ήπατος προέρχεται κι' από λευκά αιμοκύτταρα. Η γλυκογόνο λειτουργία συνδέεται στενά με την άκεραιότητα των ήπατικών κυττάρων. Χάρη σ' αυτήν το συκώτι γίνεται και σπουδαίος ρυθμιστής της θερμοκρασίας του σώματος, γιατί με την φθάρ του σακχάρου παράγονται θερμότητα και μωική εργασία.

3. Άντιτοξική: Το συκώτι συλλαμβάνει και καταστρέφει ένα μεγάλο μέρος των τοξικών ουσιών που άπορροφώνται από τα έντερα ή καθίστα λιγώτερο τοξικές όσες ουσίες δεν καταστρέφει.

4. Ούριοποιητική: Το συκώτι είναι το κύριο έδαφος, όπου σχηματίζεται η ούρία, που παράγεται από τα άμμωνιακά άλατα. Άλλα το συκώτι δεν είναι και το μοναδικό όργανο παραγωγής της ούρίας, γιατί αυτή σχηματίζεται και με την άπ' εύθειας μετατροπή των λευκαϊνών ουσιών, χωρίς οι ουσίες αυτές να περάσουν από την κατάσταση των άμμωνιακών άλάτων.

5. Αιμοποιητική: Το συκώτι συμβάλλει στην καταστροφή των ερυθρών αιμοσφαιρίων, αλλά και στην μετάπλαση των αιμοσφαιρίων που καταστρέφονται στη σπλήνα, και συνεπώς στην άνανέωσή τους. Έπίσης, το συκώτι συντελεί πολύ στην ηπτικότητα του αίματος.

Οι σοβαρότερες ασθένειες του ήπατος είναι: Ο ίκτερος, η κίρρωση και ο καρκίνος. Ο ίκτερος προκαλείται από λειτουργικές διαταραχές

13 άπαντήσεις
με βάση τα τελευταία
πορίσματα
της έπιστήμης
γύρω από το όργανο
με τις πολύπλευρες
και σπουδαίες
λειτουργίες —
έκεί όπου οι άρχαίοι
τοποθετούσαν
την έδρα
της ψυχής μας.

και συγκεκριμένα από την αύξηση της έκκρίσεως της χολής ή των χρωστικών ουσιών, έπειτα από δηλητηρίαση, που προκαλεί καταστροφή και διάλυση των ερυθρών αιμοσφαιρίων. Στην κίρρωση που όφείλεται σε κυκλοφοριακές διαταραχές (προκαλούμενες, μεταξύ άλλων, και από μεγάλη κατανάλωση σιγνινοματωδών), παρατηρείται σπληνίωση και σμίκρυνση του ήπατος. Οι πάσχοντες από κίρρωση αισθάνονται πίεση και βάρος στην περιοχή του συκωτιού, που μπορεί να έλεγχοι σε δυνατούς πόνους.

Άλλες άρρώστιες...

Οι κακοήθεις όγκοι που έμφανίζονται στο συκώτι είναι το σάρκωμα, το μελανοσάρκωμα και ο καρκίνος. Πρώτοπαθής άναπτυξη καρκινώματος του ήπατος είναι πολύ σπάνια. Αντίθετως, συχνότατα είναι τα δευτεροπαθή (μεταστατικά) καρκινώματα, που προέρχονται από καρκίνους άλλων μακρινών οργάνων. Έδρα του πρώτοπαθους όγκου είναι το στομάχι, το πάγκρεας, το έντερο, η μήτρα, η χοληδόχος κύστις, ο προστάτης, η σπονδυλική στήλη κλπ.

Οι μεταστάσεις που γίνονται στο συκώτι έχουν διαφορετικό μέγεθος. Καταλαμβάνουν μέγα μέρος του όλου οργάνου. Η φυσική εξέταση έμφανίζει το συκώτι πολύ διογκωμένο, κινητό στις έισπνοές και άνώμαλο στην ψηλάφηση. Το δέρμα του άρρώστου είναι άπνοο και καχεκτικό. Παιρτές μπορεί να έμφανισθεί από έπιπολικές χολαγγειίτιδες. Και σταθερό σύμπτωμα της άρρώστιας είναι η ύπαρξη πόνου.

Η πορεία της προμερής ασθένειας είναι συνήθως γρήγορη: Το νόσημα προκαλεί γενικό άδυνάτισμα και καχεξία και μετά μερικούς μήνες ακολουθεί ο θάνατος. Η θεραπεία συνίσταται στην προσπάθεια να μετριασθούν οι πόνοι του άρρώστου.

Υπάρχουν και πολλές άλλες έλαφρότερες άρρώστιες του συκωτιού. Η ύγεια του ζωτικού αυτού οργάνου έχει μεγάλη σημασία για την γενική ύγεια του ανθρώπου —γι' αυτό κι' ο λαός με την έκφραση «μιο κόπηκαν τα ήπατα», ένοσει την έξαφάνιση κάθε δυνάμεως και ικανότητας...

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ, ΣΕ 13 ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΚΩΤΙ

1.

Μπορεί κανείς να πάθει ίκτερο από θυμό;

Ναί. Μπορεί κανείς να «πρασινίση» ή να «κιτρινίση» από το θυμό του, χωρίς να πάθει το συκώτι του ή η χολή του. Όταν, όμως, έχει κιόλας λίθους στη χολή, που ως εκείνη τη στιγμή δεν τον ενόχλησαν, ο έκνευρισμός του θυμού μπορεί να ερεθίσει τόσο πολύ τους μύς της χοληδόχου κύστεως, ώστε να μετακινηθούν οι λίθοι, να φράξουν τη στενή έξοδο της κύστεως και να εμποδίσουν τη ροή της χολής. Τότε, αυτή η πέτρα προκαλεί ίκτερο. Παρουσιάζεται όμως ίκτερος και χωρίς χολολίθους.

2.

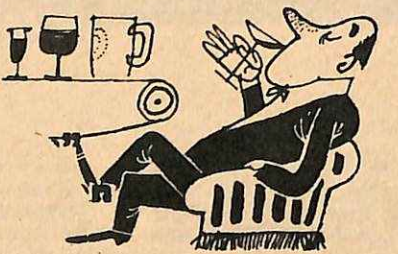
Γιατί οι κολλικοί της χολής εκδηλώνονται συνήθως το βράδυ;

Οι λόγοι δεν είναι άκριτως γνωστοί, αλλά είναι γνωστό ότι τα όργανα με λείους μύς, όπως, λ.χ., η χοληδόχος κύστις, παρουσιάζουν τις δραδινές και νυχτερινές ώρες ιδιαίτερη ερεθιστικότητα. Αυτά τα όργανα κατευθύνονται από το νευροφυτικό σύστημα. Μεταξύ τους συγκαταλέγεται και η μήτρα - γι' αυτό και οι περισσότεροι τοκετοί γίνονται απόγευμα ή βράδυ. Οι κολλικοί της χολής, όπως και του νεφρού, προκαλούν τους ισχυρότερους πόνους, που παρουσιάζονται σε άρρώστια.

3.

Η «συρρίκνωση του ήπατος» οφείλεται μόνο στην κατάχρηση οίνοπνευματωδών;

Όχι. Άλλοτε αυτή η συρρίκνωση απέδιδετο μόνο στην κατάχρηση οίνοπνεύματος. Φυσικά, το πολύ ποτό μπορεί να είναι άφορμή της εκδήλωσής της. Συνήθως, όμως, πρόκειται για επιδείνωση ήδη ύφισταμένης βλάβης. Στις μισές περιπτώσεις, ο μολυσματικός ίκτερος είναι η αιτία της. Ο ίκτερος καταστρέφει πολλά ηπατικά κύτταρα και αφήνει ούλες στους συνδετικούς ιστούς, σκληρύνοντας το συκώτι. Ο σιτηρός ύποσιτισμός μπορεί επίσης να οδηγήσει στη συρρίκνωση του ήπατος.

4.

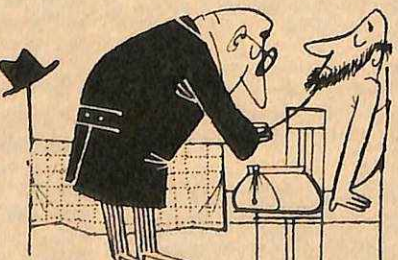
Σε κάθε περίπτωση χολολιθίαςως πρέπει να γίνεται έγχειριση;

Όχι. Η πέτρα πρέπει να απομακρύνεται μόνον όταν φράζει για πολύ καιρό τον σωλήνα της χοληδόχου κύστεως ή προκαλεί συχνά κολλικούς, που εμποδίζουν τον ύπνο ή την εργασία. Η έγχειριση πρέπει να γίνεται οποιαδήποτε όταν η πέτρα προκαλεί μόλυνση των χοληδόχων οδών. Η μόλυνση είναι πολύ επικίνδυνη, γιατί είναι ενδεχόμενο να προκαλέσει μόνιμες βλάβες στις λειτουργίες του συκωτιού και σε πολλές περιπτώσεις είναι δυνατόν να οδηγήσει ακόμη και σε γενική δηλητηρίαση.

5.

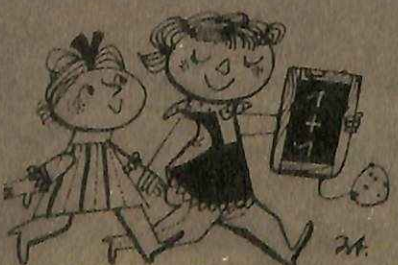
Το πρήξιμο του συκωτιού προϋποθέτει ηπατικό νόσημα;

Όχι πάντα. Συχνά η ανεπάρκεια της καρδιάς προκαλεί μεγάλη συρροή αίματος στο συκώτι και πρήξιμο. Όταν η καρδιακή ανεπάρκεια επανρθωθεί και η κυκλοφορία του αίματος πάρει πάλι τον κανονικό της ρυθμό, το πρήξιμο του συκωτιού υποχωρεί. Αν όμως το πρήξιμο διαρκέσει επί πολύ χρονικό διάστημα, θα πρέπει άσφαλώς να πάθει κάποια βλάβη και το συκώτι. Η κατάσταση αυτή, όμως, είναι πάρα πολύ επικίνδυνη και πολλές φορές οδηγεί στην επίφοβη ηπατική κίρρωση.

6.

Ο ίκτερος είναι μεταδοτικός κ' επικίνδυνος;

Ναί. Ο μολυσματικός ίκτερος είναι μια επιδημική νόσος, η οποία οφείλεται σε ένα μικροσκοπικό μικρόβιο. Τα παιδιά είναι συνήθως περισσότερο ανθεκτικά στην άρρώστια, αλλά οι μεγάλοι υποφέρουν πολύ και είναι δυνατόν να πάθουν χρόνιες βλάβες. Ο μολυσματικός ίκτερος μπορεί να οδηγήσει σε θανατηφόρο συρρίκνωση του ήπατος. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, ακόμη και μετά τη θεραπεία του ίκτερου, είναι απαραίτητη η ιατρική παρακολούθηση για ένα χρονικό διάστημα.

7.

Οί ήπατικοί μπορούν να τρώνε λιπαρές τροφές;

Όχι. Από όλα τα τρόφιμα, το λίπος επιβάλλει την μεγαλύτερη εργασία στο συκώτι. Οι λιπαρές τροφές έχουν σαν άμεσο επακόλουθο την αυτόματη παραγωγή από το συκώτι περισσότερης χολής. Η χοληδόχος κύστη αδειάζει και μπορούν να εκδηλωθούν κολλικοί. Οι σιτοι πάσχουν από χολή ή συκώτι πρέπει να χρησιμοποιούν μόνο καλής ποιότητας βούτυρο ή καθαρό ελαιόλαδο. Η διαίτα αυτή πρέπει να είναι μόνιμη, όταν το συκώτι έχει υποστεί χρόνιες βλάβες ή ερεθισμούς.

8.

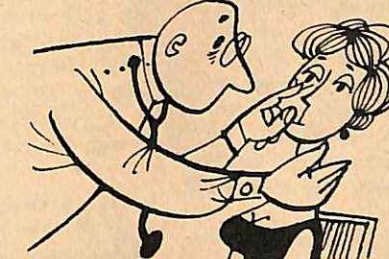
Υπάρχει καρκίνος του ήπατος;

Μάλιστα. Αλλά είναι σπάνια η ανάπτυξη αυτότελων καρκινικών κυττάρων. Αυτά συνήθως προέρχονται από τη χοληδόχο κύστη, καθώς και από τον χοληδόχο σωλήνα. Ο καρκίνος του ήπατος αποτελεί, ως επί το πλείστον, μεταστάση καρκινικών κυττάρων, τα οποία έρχονται στο συκώτι από διάφορα άλλα σημεία του σώματος. Πολλές φορές δεν εκδηλώνονται παρά έπειτα από πολύ καιρό. Στις περιπτώσεις ανάπτυξης αυτότελων καρκινικών κυττάρων, το συκώτι πρήζεται γρήγορα.

9.

Γιατί ο ίκτερος διακρίνεται στην αρχή απ' τα μάτια;

Το χρώμα της χολής απλώνεται, στον ίκτερο, σε όλους τους ιστούς, περισσότερο, όμως, στο δέρμα και στους βλεννογόνους. Έπειδή ο ιστός των ματιών είναι πολύ λεπτός, το κίτρινο χρώμα εμφανίζεται ευκολότερα εκεί. Το ίδιο ισχύει και για το στόμα, αλλά εκεί το κόκκινο χρώμα καλύπτει το κίτρινο και δεν είναι ορατό. Το κίτρινο χρώμα παραμένει αρκετό καιρό μετά τη θεραπεία του ίκτερου και μερικές φορές αφήνει για πάντα μια κιτρινωπή απόχρωση στο πρόσωπο και στα μάτια.

10.

Οι γυναίκες παθαίνουν χολολιθίαση συχνότερα απ' τους άνδρες;

Ναί. Υπολογίζεται ότι προσβάλλονται από χολολίθους 4 - 5 φορές πιο συχνά από τους άνδρες. Δεν είναι γνωστό που ακριβώς οφείλεται αυτό. Ίσως οι έγκυμες να παίζουν ένα σχετικά ρόλο. Οι χολολίθοι αποτελούνται από χοληστερόλη (λίπος της χολής) και φαίνεται ότι η χοληστερόλη πολλαπλασιάζεται κατά τη διάρκεια της έγκυμησης. Αυτό, όμως, δεν έχει αποδειχθεί έντελως. Ίσως να υπάρχουν άλλοι λόγοι -λόγοι χρίν, ψυχικοί- οι οποίοι παίζουν ιδιαίτερο ρόλο στις γυναίκες.

11.

Η οδήγηση αυτοκινήτου καθυστερεί την ίαση των ηπατικών παθήσεων;

Ναί. Η άκαμπτη καθιστική στάση και η τεταμένη προσοχή του αυτοκινήτου είναι δυνατόν να επηρεάσουν το συκώτι. Το συκώτι πιέζεται στο αυτοκίνητο. Το καλύτερο μέσον έναντι της συγκεντρώσεως αίματος στο συκώτι είναι η όσο το δυνατόν συχνότερη διακοπή της οδήγησης, καθώς και οι επανειλημμένοι περπάτοι. Πολλές βαρσανιστικές ενοχλήσεις μάλιστα, οι οποίες νομίζουμε ότι προέρχονται από το στομάχι, οφείλονται στην πραγματικότητα σε παθήσεις του συκωτιού.

12.

Μπορεί κανείς να ζήσει με μισό συκώτι;

Ναί. Οι έμπειροι χειρουργοί μπορούν σήμερα να αφαιρέσουν μεγάλα άρρώστα τμήματα του συκωτιού, σώζοντας έτσι τη ζωή άρρώστων, που ήταν άλλοτε καταδικασμένοι. Αυτή η μέθοδος χρησιμοποιείται κυρίως σε σοβαρές ηπατικές νόσους ή καρκίνο. Η δυνατότητα αφαιρέσεως δύσκολων χειρουργικών επεμβάσεων ανερχεται σε 4 - 10% προκειμένου περί αφαιρέσεως του αριστερού τμήματος του ήπατος και σε 20% για το δεξιό. Και το 1/3 μόνο του συκωτιού αρκεί για να ζήσει ο άνθρωπος.

13.

Υπάρχει ανιάτος ίκτερος;

Ναί. Υπάρχει μια ασθένεια του αίματος, που προκαλεί ίκτερο λόγω της διαρκώς μεγαλύτερης καταστροφής των ερυθρών αιμοσφαιρίων. Αυτός ο καικήτης ίκτερος είναι ανιάτος. Ώς γνωστόν, το συκώτι και η σπλήνα παράγουν το κίτρινο χρώμα της χολής, από τη χρωστική ουσία των ερυθρών αιμοσφαιρίων. Όταν τα αιμοσφαίρια αυτά είναι άρρωστα, το κίτρινο χρώμα απλώνεται σε όλους τους ιστούς. Η αφαίρεση της σπλήνας με έγχειριση δεν οδηγεί παρά μόνο σε φαινομενική ίαση.

'Εδω ΚΙ' 'Εκεί

■ **ΣΤΟ** διαitalόγιο των Κινέζων πρόκειται να προστεθί και ή εχλο-ρελλα», ένα είδος φύκους που, όπως λέγεται, περιέχει πενταπλάσιο λεύκωμα απ' το ρυζι και τριπλάσιο απ' την δρώμη. Το αξιοσημείωτο είναι ότι το φύκος αυτό δίνει 30 εσοδείες κάθε χρόνο.

■ **ΤΟ ΠΟΛΥΚΡΟΤΟ** μυθιστόρημα του Λώρενς «Ο έραστής της Λαίδης Τσάτερλν» είχε τόση έκδοτική επιτυχία, που μέσα σε λίγες ώρες πουλήθηκαν στην Αγγλία 200.000 τόμοι. Ένώ ή τιμή του ήταν 3 σελλίνια και 6 πέννες, στην μαύρη αγορά είχε από την αρχή υπερβή την μιά λίρα.

■ **ΟΙ ΔΑΠΑΝΕΣ** των 'Ην. Έθνών στο Κογκό έχουν υπερβή ως τώρα τα 66 εκατομ. δολλάρια και, εκτός από τις 'Ην. Πολιτείες, κανένα άλλο κράτος δεν φαίνεται πρόθυμο να πληρώσει το μεριδίό του. Έτσι τα 'Ην. Έθνη, που άνθεσαν σε μεγάλες πολιτικές φουρτούνες, κινδυνεύουν να μαλλοντρα-δηχτούν για ένα ζήτημα απλού ερεφε-νέ.

● **ΜΙΑ** ήλικιωμένη κυρία επισκέπτεται έναν ιδιωτικό ντέκετιβ και του λέει: —'Ο άντρας μου θγαίνει κάθε βράδυ με μιά πολύ νόστιμη και πεταχτή νεσρά. Θα ήθελα να τον παρακολουθήσετε.

—Θέλετε να μάθετε αν ο άνδρας σας σάς απατά;
—'Οχι, απλώς θα ήθελα να ήξερα τι του βρίσκει τώρα πιά...

● **ΤΗΝ** έπομένη ενός πάρτυ ή μεγαλύτερη αδελφή κάνει παρατηρήσεις στην μικρότερη αδελφή της για την συμπεριφορά της στο πάρτυ της προηγούμενης βραδιάς:

—Σε είδα στην βεράντα που σε φιλούσε ένας νεαρός.

—Λές ψέματα! Δεν μπορούσες να με δής, γιατί ήταν κατασκότεινα. Και για να στο αποδείξω σου λέω ότι ούτε εγώ δεν μπόρεσα να δώ ποιος νεαρός με φιλούσε!

● —**ΕΧΕΙΣ** παρατηρήσει πόσο οί γυναίκες χαμηλώνουν τη φωνή τους όταν έχουν να ζητήσουν κάτι;

—'Εχεις, όμως, προσέξει πόσο την ύψωνουν όταν δεν το πετυχαίνουν;

● —**ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ** ότι ή θανατική ποινή περιορίζει τα εγκλήματα;

—'Ασφαλώς! Είδες ποτέ κανέναν εκτελεσμένο να εγκληματεί;

● **Ο ΠΡΟ-Ι-ΣΤΑΜΕΝΟΣ** θέλει να κάνει οικονομίες στο προσωπικό και εξετάζει τον κατάλογο των υπαλλήλων με τον προσωπάρχη του:

—'Ο Α. τι κάνει;

—Τίποτα!

—'Ο Β. τι κάνει;

—Τίποτα!

—Μά δεν μπορούμε να έχουμε δυό υπαλλήλους για την ίδια δουλειά!

● —**ΕΞΕΙΣ** που πήγατε στην 'Ιταλία θα μνηστήτε θέβαια να μου πητε αν ή χώρα αυτή έχει πραγματικά το σχήμα μπότηας...

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

γ Τά Χριστούγεννα...πλησιάζουν και μοι-άζει μόλις να τέλειωσε το καλοκαίρι. 'Η καλοκαιρία υπήρξε ένα μικρό δώρο για τους πολλούς, ένα πε-λώριο για όλους. 'Ιδίως για τους ξένους κινημα-τογραφιστάς, που ήρθαν να γυρίσουν την πρώτη μεγάλη θεαματική ταινία στην 'Ελλάδα. Τί Νοέμ-βριος, τί Δεκέμβριος, τί Ιανουάριος, τί φώς! 'Ο Λέων της Σπάρτης τεντωνόταν στην θαυμάσια πευ-κόφυτη περιοχή όπου γυρίζεται... Κατάπληξι προκάλεσε το θέαμα των εγκαταστάσεων σε όσους τις είδαν. 'Αληθινή απόδρασις του αρχαίου κόσμου. Στρατεύματα έκάλυψαν τις θουνσπλαγιές, τριήρεις, άρματα, άλογα, δόρατα και τόξα και ανάμεσα, ή δψις του είκοστού αιώνας, γεννήτριες, προβολείς, τηλεφωνα, μικρόφωνα. Οί Σπαρτιάτες με το τσι-γαράκι, οί Σκύθες με την μπυρίτσα, οί σκλάβες του Ξέρξη κτενισμένες, θαμμένες, με τα μακριά μαλλιά και με μοντέρνα πανταλόνια και τζεμπερά-κια, ως την ώρα που θα φορέσουν τα χιτώνια. Θέ-αμα σύγχρονο και άνυμικο, γεμάτο μαγεία για τους ανθρώπους που ζούν στον κόσμο του σινεμά...

γ 500.000... επίσημης θα δρίσκωνται αύ-τες τις ήμέρες στις Βρυξέλλες, όπου ο γάμος της Ντόνα Φαμπιόλα δίδει μιά νέα κίνση και λάμψη στην μάλλον σοβαρή χειμερινή πρωτεύουσα. 'Η Αύλη του Βελγίου κάνει μεγάλη προσπάθεια και συγχρόνως αποκτά ένα «νιού - λού», όπως λένε οί δημοσιογράφοι, αφήνοντας στο περιθώριο τις πολλές επιστημονικές, επιτρέποντας και στους κα-λεσμένους στον νόμο να φορέσουν απλά σκούρα ρούχα και όχι την πατροπαράδοτη ζακέττα και το ριγέ πανταλόνι...

γ Μικρές σκιές του γάμου... 'Ο Ντόν Ζέιμ, αδελφός της Φαμπιόλα, ο οποίος παρεκλήθη να μην παραστή, (36 ετών, πλαιύ μπου επικινδύνου εκκεντρικότητας), ή άπουσία του αρχηγού του Ι-σπανικού κράτους (οί δικτάτορες δεν είναι της μό-

δας και δεν προσκαλούνται), ή ατμόσφαιρα ελαφρού καυγά μεταξύ της πριγκίπισσας Ντέ Ρετν και της μικρής ξανθής Πάολα...

γ Τί πρόοδος... Καί στο Βέλγιο και στην 'Ολλανδία, και προσεχώς φαίνεται και στις άλ-λες σκανδιναβικές χώρες, χωρίζονται οί τηλεφωνικοί θάλαμοι σε άνδρικούς και σε γυναικείους, γιατί ά-πεφασίσθη ότι είναι άδικο να υποφέρουν οί άνδρες για την γυναικεία φλυαρία. 'Ας περιμένουν οί γυ-ναίκες τις γυναίκες...

γ Ντουμπλέ... Μιά σπάνια περίπτωση άπά-της στις Ιπποδρομίες, στην 'Αγγλία, άπεκαλύφθη τελευταίως, όταν διεπιστώθη ότι το φαβορί «Χί-στορν Ντόν» ντοπαρίστηκε από δυό αντίθετα συμ-φέροντα, και οί μόν ντόπαρ αν για να κερδίση, οί δε για να χάση. Το αποτέλεσμα: 'Εφθασε τρί-το και άρρώστησε βαρεία...

γ 'Εκδόσεις: «Πώς γίνεται κανείς καλός παί-κτης εις το γκόλφ». Συγγραφέας: 'Αϊζενχάουερ. 'Ημέρα κυκλοφορίας: 'Η έπαύριον που ο πρόεδρος θα άναχωρήσει από τον Λευκό Οίκο...

γ Οί καλοί τίτλοι... Μιά νέα κινηματο-γραφική εταιρία, που πρόκειται να παράγη άστυ-νομικά φίλμ, πήρε στο Παρίσι τον τίτλο «Εταιρία Ριφιφίλμ»...

γ Διάλογος (στην Γαλλία, μεταξύ ενός άστυ-νομικού της Τροχίας και ενός οδηγού ταχυτάτου αυτοκινήτου, που εγνώριζε ότι είχε ξεπεράσει κάθε δυνατόν όριον ταχύτητας): 'Ο οδηγός, με ύφος ά-βάο: «Με σταματάτε γιατί έτρεχα πολύ γρήγορα»; 'Ο άστυνομικός, ειρωνικά: «'Οχι, κύριε, σάς στα-ματώ γιατί πετούσατε πολύ χαμηλά»...

γη

● **ΣΤΟ** σινεμά, ή μητέρα ώργισμένη λέει στην κόρη της:

—'Ελένη, πές στον κύριο που κά-θεται δίπλα σου να άφήσει ήσυχο το πόδι σου.

—Πές του έσύ, μαμά. 'Εγώ δεν τον γνωρίζω για να του μιλήσω...

● **ΔΥΟ** φίλες συζητούν στο τηλέφω-νο:

—Είμαι πολύ δυστυχισμένη, λέει ή μιά. 'Ο άνδρας μου έφυγε το πρωί, δεν γύρισε ακόμη και δεν ξέρω που είναι...

—Παραγορήσου, αγαπητή μου. Θα ήσουν πιο δυστυχισμένη αν ήξερες που είναι...

● **ΣΤΟ** σχολείο:

—Πές μου, Γιωργάκη, πώς λέγεται το πρώτο παιδί μιάς οικογενείας;

—Πρωτότοκο!

—Και το δεύτερο;

—Δευτερότοκο!

—Το τρίτο;

—Λάθος!

● **Η ΜΗΤΕΡΑ** βλέπει το μικρό αγορά-κι της να κρατά ήνα έκατοστάρικο. Θέλει να μάθη πώς το βρήκε και το ρωτά.

—Μου το έδωσε ο μπαμπάς, άπαν-τά ή μικρός.

—'Ο μπαμπάς σου είναι τρελλός!

—'Οχι όσο νομίζεις! 'Ηξερε πώς αν δεν μου το έδινε θα σου έλεγα τί έκανε με την υπηρετρία.

● **ΣΤΟ** κατάστημα υπάρχει μιά έπι-γραφή με μεγάλα κομψά γράμματα:

«'Ο,τι χρειάζεται ο καπνιστής».

Ένας πελάτης μπαίνει μέσα:

—Θά ήθελα ένα ζευγάρι γυαλιά του ήλιου.

—Δέ. Έχομε γυαλιά ήλιου, κύριε.

—Μά δεν γράφετε: «'Ο,τι χρειά-ζεται ο καπνιστής»;

—'Ακριβώς...

—Και σεις νομίζετε ότι ο καπνι-στής δεν χρειάζεται γυαλιά του ήλιου;

● **Η ΚΥΡΙΑ** στο τηλέφωνο:

—Μην έπιμένεις, Γιάννη... 'Αδύνα-τον... Είμαι τίμια γυναίκα... 'Αν δεν ήμουν, πολύ εύχαριστάς...

● —**ΠΟΛΥ** κουρασμένη σε βλέπω, χρυ-σή μου...

—Μά δεν ξέρεις ότι ο άνδρας μου είναι καιρό άρρωστος; Και ότι βρί-σκωμ διπλά του μέρα και νύχτα;

—Τον καμμένο! Το ξέρω... Μά δεν του έχεις νοσοκόμα;

—Μά γι' αυτό ακριβώς δεν ξεκολλώ από κοντά του!

● **ΜΙΑ** πελάτισσα πηγαίνει ώργισμέ-νη στο μανάβη της γειτονιάς:

—Δεν φερθήκατε καθόλου καλά, κύ-ριε Πέτρο. Σάς έστειλα το γιό μου να του δώσετε δυό κιλά σταφύλια και σεις του δώσατε έναμιασ...

—'Αδύνατον!

—'Αδύνατον! Τά ζυγία...

—Ζυγίσατε, όμως, και τον γιό σας;

● **ΕΝΑΣ** κύριος πηγαίνει σε μιά χει-ρομάντιδα. Αυτή εξετάζει προσεκτικά το χέρι του. σκέπτεται και άρχίζει:

—Βλέπω στο χέρι σας πολλά λεφτά και καμιά άρρώστεια.

—'Αδύνατον! Είμαι γιατρός...

● **ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ** καταστήματος πωλή-σεως πλυντηρίων:

«Μή σκοτώνετε τη σύζυγό σας. 'Α-φήστε τα πλυντήριά μας να κάνουν όλη αυτή την κουραστική δουλειά».

● **ΕΝΑΣ** φτωχός παρουσιάζεται σ' ένα γραφείο εύρεσεως εργασίας και ζητεί μιά θέση:

—Λυπηθήτε με, έχω γυναίκα και 10 παιδιά!

—Μπράβο, του λέει ο άρμόδιος, και έκτός απ' αυτό τί άλλο ξέρετε να κά-νεις;

● —**ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ** γυναίκες θα μπορούσαν να κάνουν τους άνδρες τους ευτυχισμένους πολύ εύκολα...

—Πώς;

—Δίνοντάς τους διαζύγιο.

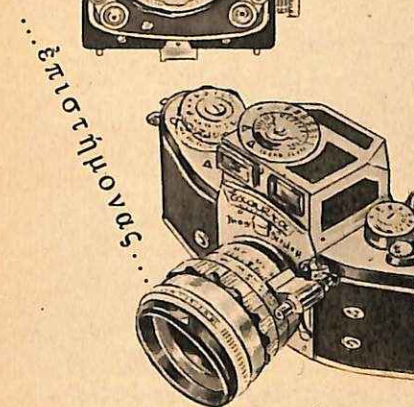
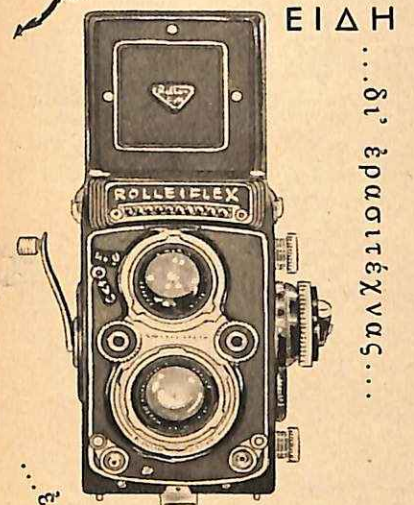
● **ΕΝΑΣ** καλεσμένος σε κάποιο πάρ-τυ, αφού έρωιξε μιά ματιά και άντε-λήσθη ότι ύπνοχαν άφθονα και καλά πετά, άοχισε να άποχαιρετά τους γνω-στούς του:

—Φεύγεις κιόλας;

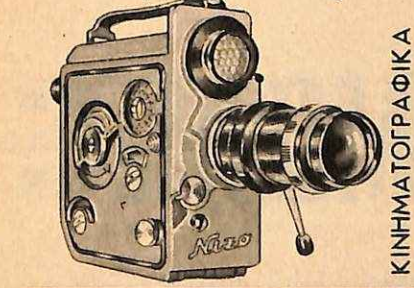
—'Οχι, άλλα σάς άποχαιρετώ από τώρα, γιατί άμφισβόλλω αν άργότερα θα σάς άναγνωρίζω.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ
ΕΙΔΗ

...έπαγγελματίας...

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΜΗΧΑΝΕΣ — ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ
PROJECTOR'S — ΦΙΛΜΣ

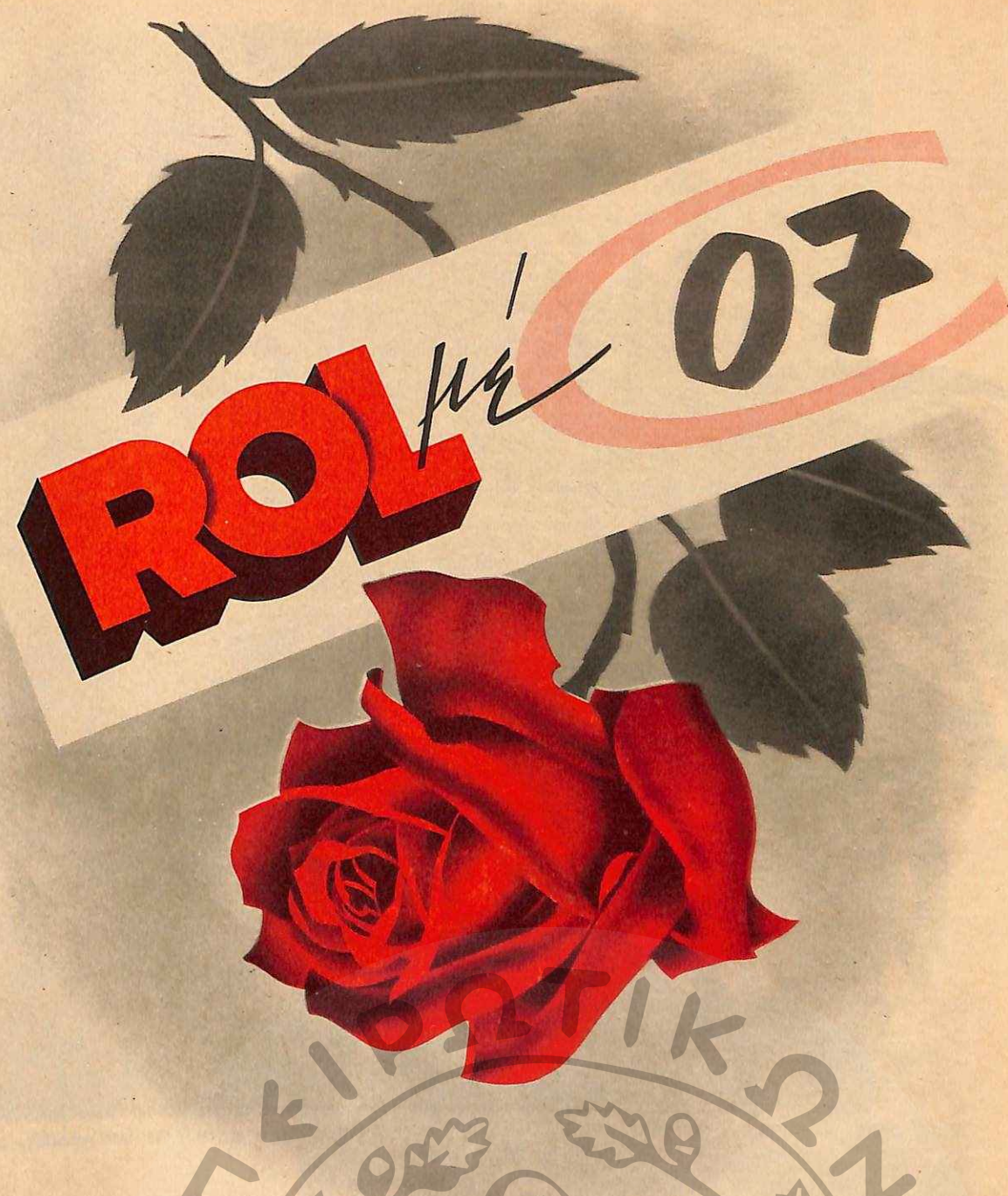
ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ
ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ

στο Ειδικό Τμήμα 'Οπτικόν
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ

Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

Όμόνοια

ΤΗΛ. 582.631—2-3-4-5

Ρούχα Χιονάτα!

Τά καθαρότερα ρούχα είναι πλυμένα με ROL. Γιατί μόνον το ROL άφαιρεί από το Ρούχο ό,τι έχει εισ-χωρήσει βαθειά μέσα στην ύφανσι και του δίνει πραγ-ματικά νέα όψη.

Χέρια Βελούδινα!

Τά ωραιότερα χέρια χρησιμοποιούν ROL με 07. Αυτή είναι ή άπόδειξις της άνωτερότητος του ROL. Γιατί το 07 ή αληθινή έπαναστατική προσθήκη μέσα στο ROL έχει την ικανότητα να προφυλάσσει και τα άφρό-τερα χέρια.

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟ ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ

ΤΡΕΙΣ ΩΡΕΣ ΜΑΚΙΓΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΛΛΑΙΝ ΡΕΝΑΙ ΣΤΗΝ ΝΤΕΛΦΙΝ ΣΕΡΙΓΚ, ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΤΑΒΛΗΘΗ ΑΠΟ ΓΥΝΑΙΚΟΥΛΑ ΣΕ ΓΟΗΣΙΑ ΤΥΠΟΥ ΓΚΑΡΜΠΟ

ΠΕΡΥΣΙ ΣΤΟ ΜΑΡΙΕΝΜΠΑΝΤ:

Ο Άλλαιν Ρεναι γυρίζει... Μέσα στην πιο αυστηρή μυστικότητα, ο Άλλαιν Ρεναι, ο διάσημος πια σκηνοθέτης του «Χιροσίμα, αγάπη μου», γυρίζει αυτή την εποχή στο Μόναχο τη νέα του ταινία «Πέρυσι στο Μαριενμπαντ».

Πλαίσιο της ταινίας τα γεμάτα ρομαντισμό παλάτια και οι κήποι του Νύμφειμπουργκ, όπου ο έστεμμένος άρχηγος του ευρωπαϊκού ρομαντισμού Λουδοβίκος ο 2ος της Βαυαρίας έζησε μέσα στη λατρεία του έρωτα και της ομορφιάς. Τα παλάτια και οι κήποι του Νύμφειμπουργκ, όμως και σε όσους δεν ξέρουν τίποτε από τη ζωή του Έξολλου Λουδοβίκου, δημιουργούν μια παράξενη ατμόσφαιρα μελαγχολίας και προκαλούν την αποπόληση, κάνουν τον άνθρωπο να ψάχνει μέσα του για κάτι χαμένο και πολύτιμο, για κάποιον έρωτα που ίσως και να μην γνώρισε ποτέ.

Δεν θα μπορούσε, βέβαια, κανείς να φανταστεί καλύτερο πλαίσιο για να ζωντανέψει το σενάριο του Ρόμπερτ Γκριγιέ, που είναι ένας από τους δημιουργούς της νέας γαλλικής λογοτεχνικής σχολής του αντικειμενισμού, που δίνει την πρωτεύουσα θέση στον τόπο και στα αντικείμενα. Ο Ρόμπερτ Γκριγιέ δεν περιγράφει την ψυχική κατάσταση του ήρωα, αλλά την υποβάλλει μέσα από την περιγραφή των αντικειμένων και των τόπων και γίνεται έτσι ένας από τους ιδεώδεις συγγραφείς για ένα σκηνοθέτη σαν τον Άλλαιν Ρεναι.

Σ' ένα ξενοδοχείο (που είναι ένα κράμα από το παλάτι του Νύμφειμπουργκ, τον πύργο του Σλάισχαϊμ κ' ένα τρίτο παλάτι του Λουδοβίκου), ένας άντρας και μια γυναίκα συναντιούνται και προσπαθούν να έρθουν αν κάποτε είχαν αγαπήσει, αν σ' αλήθεια είχαν συναντηθεί κ' έρωτευθεί ο ένας τον άλλον και πότε και πού έγινε αυτό. Ήταν πέρυσι ή ήταν χτές; Ήταν σ' αλήθεια πέρυσι στο Μαριενμπαντ; Και τί ακριβώς είναι το Μαριενμπαντ; Ποιός είναι ο χρόνος και

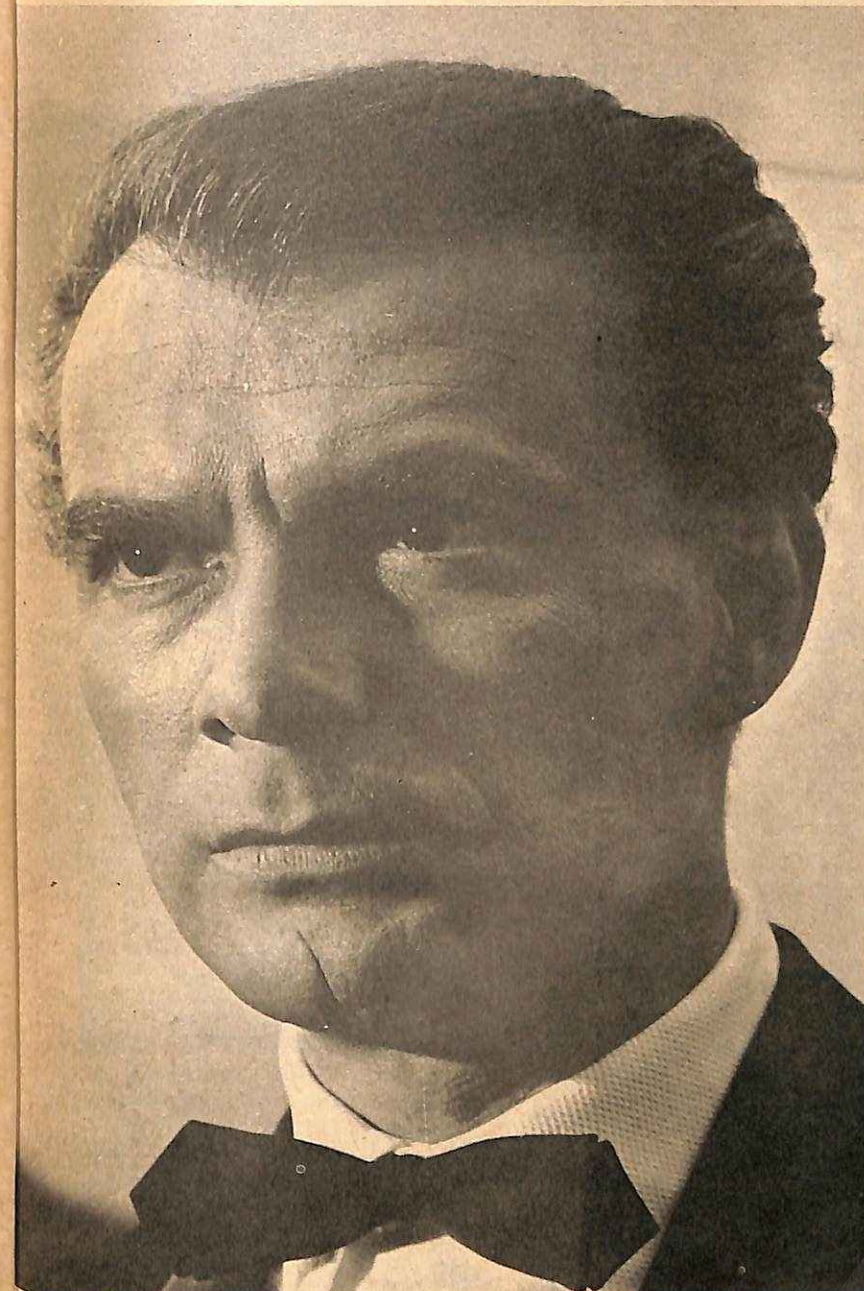
ποιός είναι ο τόπος που πραγματικά άσπλησσε κάποιον άλλον, κ' υπάρχει πραγματικά αυτός ο τόπος, τη ζήσαμε ποτέ αυτή την εξαιρετική περιπέτεια του έρωτα; Έτσι, σ' αλήθεια, δεν συλλογίζεται κανείς μας όταν συναντάει κάποιον που είναι μια ανάμνηση; Ή που μπορούσε να είναι μια ανάμνηση, γιατί μέσα στον καιρό, μέσα δηλαδή σ' αυτό το ιδεατό πλαίσιο όπου διαδραματίζεται η ψυχική μας ζωή, στο τέλος η όλη υπόσταση καταρρέει και δεν μένουν παρά εκείνα που νοιώσαμε, σε σημείο που η ανάμνηση ενός έρωτα να έχει την ίδια αξία με την έντύπωση που μας έκανε μια εικόνα; Και η εικόνα να είναι τόσο ζωντανή, όσο ζωντανός στάθηκε και ο έρωτάς μας;

Αυτό είναι το σενάριο που χρησιμοποίησε στον Ρεναι σαν άφορμή για να υποβάλει στον θεατή, στον καθένα από τους θεατές, όχι μόνο την απελπισία και την δυνήρη χαρά του έρωτα, αλλά και την απροσδιόριστη αίσθηση που σφίγγει την ψυχή του σύγχρονου ανθρώπου και που είναι ένα κράμα μοναξιάς και ανυπομονησίας, έπως το είχε κάνει με το «Χιροσίμα, αγάπη μου».

Ο Ρεναι είναι ένας από τους λίγους σκηνοθέτες που προσπαθούν να ξελευθερώσουν τον κινηματογράφο από τη δουλειά της πλοκής και της συγκεκριμένης επιδιώξεως, και, από ένα κράμα αστυνομικού μυθιστορήματος και μετρίου θεάτρου, που είναι σήμερα ο κινηματογράφος στις περισσότερες εκδηλώσεις του, να τον κάνουν μέσο υποβολής και έκφρασης της ψυχής του ανθρώπου.

Όπως με την Μοργκερίτ Ντυρά, έτσι και με τον Ρόμπερτ Γκριγιέ, ο Άλλαιν Ρεναι επιχειρεί ν' ακολουθήσει πιστά την λογοτεχνική ύψη του σεναρίου, δηλαδή την υποθετική του γλώσσα.

Οι κήποι, τα δέντρα, τ' αγάλματα του πάρκου του Νύμφειμπουργκ, οι μακρινοί ατέλειωτοι διάδρομοι του παλατιού, οι μεγάλες αίθουσες με τα γύφισα στο-

ΤΖ. ΑΛΜΠΕΡΤΑΤΣΙ. ΠΡΟΣΟΝΤΑ: ΥΦΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΡΟΜΑΝΤΙΚΟ

Η ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ "ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ," ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΑΛΛΑΙΝ ΡΕΝΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗ "ΧΙΡΟΣΙΜΑ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ,"

λίδια και τους καθρέφτες, που έχουν αρχίσει να θομπώνουν από την υγρασία και τον καιρό, τα βαρέα παραπετάσματα, ιδωμένα μέσα από τον φακό του Ρεναι, μαζί με την παράξενη εξωπραγματική ομορφιά της Ντελφίν Σερίγκ θα δημιουργήσουν —ελπίζουν οι συνεργάτες του Ρεναι και οι θαυμαστές του «Χιροσίμα, αγάπη μου»— το κλίμα που διεγείρει κι απελπίζει την ψυχή του θεατή.

Και γράφουμε «θα δημιουργήσουν», γιατί κανείς ακόμη, εκτός από τους στενούς συνεργάτες του Ρεναι, δεν έχει δει ούτε ένα μέτρο από την κόπια εργασίας της ταινίας. Οι συνεργάτες αυτοί μιλούν σαν μαγεμένοι για την καινούργια ταινία που οι νεωτερισμοί της δεν βρίσκονται μόνο στη σύλληψη, αλλά και στην τεχνική, κ' εκστασιάζονται αδιάκοπα μιλώντας για πλάνα γυρισμένα σε σχήμα W, για διαλόγους που οι ερωτήσεις μένουν χωρίς απάντηση, για σωπές γεμάτες υποβολή και για τη δύναμη της απουσίας και της ελλείψεως κάθε πλοκής και κάθε περιττής εξήγησης.

Ο Άλλαιν Ρεναι χρησιμοποιεί κ' έδω ηθοποιούς σχεδόν άγνωστους στον κινηματογράφο κ' έχει μεταβάλει την Ντελφίν Σερίγκ —μία απλή κοπέλλα— σε μοιραία τύπου Γκρέτας Γκάρμπο.

Ο έρσας της παίζεται από τον Τζώρτζιο Άλμπερτάτσι, έναν Ίταλο ηθοποιό του θεάτρου, που διακρίθηκε παίζοντας στη Ρώμη τους «Φυλοκισμένους της Άλτρινς» του Σάρτρ και που η φωνή του με τον ξενικό τόνο βοηθάει στη δημιουργία του κλίματος της αβεβαιότητας που θέλει η ταινία. Και, βέβαια, ο Σάσα Πιττόφ, με την απόκοσμη μάσκα του, δίνει τον τόνο του θλιβερού και της γλυκειάς μελαγχολίας, που προκαλεί ή αναπόληση ενός έρωτα.

ΑΓΓ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

↑ ΑΠΟΚΟΣΜΗ, περίεργη ή μάσκα του Σάσα Πιττόφ ταιριάζει θαυμάσια στο εξωπραγματικό κλίμα του ονείρου που θέλει ο Άλλαιν Ρεναι.

ΣΟΒΑΡΟ ντύσιμο, χωρίς παραχώρηση στη μόδα του Σαιν Ζερμαίν, δίνει στην εμφάνιση του Άλλαιν Ρεναι το ύφος ενός νέου χειρουργού. Άλλα μήπως δεν ανατέμει καρδιές;

Γαλλικό "Αρώμα

ΕΙΚΟΣΙ χιλιάδες είδη σπάνιων πουλιών δεν ήταν, φαίνεται, αρκετά για να προκαλέσουν το ενδιαφέρον του κοινού. Οι οργανωτές της εκθέσεως προέβλεψαν να ποικίλουν τα εξωτικά εκθέματα με μερικά από τα πιο αθένητα μαννεκέν του Παρισιού.

(φωτ. Dalmas)

ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑ. Το «άραρόνα» αντικρύζει με έκδηλο θαυμασμό το κομψό δίποδο με την πολύχρωμη μάσκα και τα δυο γεμάτα πλουμιστά λοφία του.

Ανάμεσα σε κακόφωνα τσιρίγματα, κρωξίματα, αλλά και παραδείσια κεληδίασμα και διάφορους άλλους περιέργους θορύβους, άνοιξε τελευταία στο Παρίσι, σε μία από τις αίθουσες του «Οτέλ Μοντέρν», η 10η Διεθνής Έκθεση Πτηνών.

Ο πρόγκιν Μυρά, ένας από τους κύριους οργανωτές, κατώρθωσε να συγκεντρώσει και να ταξινομήσει 20.000 σπάνια είδη, αξίας άνω των 35.000.000 δραχμών, από το λιλλιπούτιο μυροφάγο ως τον άγριο κόκκορα των Άνδεων, περνώντας από διάφορα εξωτικά είδη κοσούφων που μιλούν, «Αραρούνες» της Νοτίου Αμερικής, μικρά «αουκάν» των νήσων του Ειρηνικού, με καταπράσινες μακρές ουρές και μαύρα νυαλιστερά φτερά, κ.ά.

Η έκθεση λέγεται ότι είχε μεγάλη επιτυχία και συγκέντρωσε καθημερινά πολλούς επισκέπτες, ιδίως αντιπροσώπους του ώριμου φύλου, που έβλεπαν τα σπάνια και πολύχρωμα φτερά και σαν θαύματα άξεσουα για τα χειμωνιάτικα καπελλάκια τους...

Τὰ ωραιότερα τὰ πιὸ παράδοξα πουλιὰ τῆς γῆς

ΣΤΗΝ ΔΕΚΑΤΗ ΕΚΘΕΣΗ
ΠΤΗΝΩΝ, ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ. Πιο τολμηρό το λευκό «κακατού» τράβηξε την παράξενη μάσκα και απέκαλυψε την πραγματική ταυτότητα της «συναδέλφου».

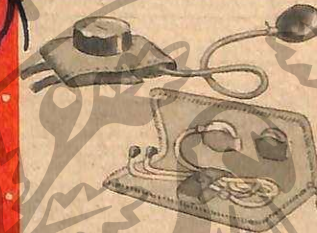

Δώρα Δώρα

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΚΑΜΟΥΝ ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ ΚΑΙ ΩΡΑΙΟ ΔΩΡΟ

- Όλα τα Γαλλικά Αρώματα.
- Μια διεθνής συλλογή από έκλεκτα και δυσεύρετα καλλυντικά.
- Οι μοναδικές «σπεσιαλιτέ» της συλλογής μας.

ΓΑΝΤΙΑ
ΕΛΑΣΤΙΚΑ

ΧΡΗΣΙΜΑ
ΔΩΡΑ ΓΙΑ

- Ένα Γιατρό
- Ένα Χημικό
- Έναν Έπιστήμονα

ΠΟΛΥΤΙΜΟ
ΔΩΡΟ ΓΙΑ

την γυναίκα που ασχολείται μόνη της με τις δουλειές του σπιτιού.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 532.631 - 2-3-4-5

"ARGENTINA POTENCIA MUNDIAL" una magnífica edición lograda plenamente en todos sus detalles y que presta el sello de la Colección Día Venidero que talentosamente dirige Martín J. J. Brito, cuidadosamente impresa por Ediciones Araya. La sobriedad y el buen gusto comparan desde la portada sus papeles esenciales, tanto como en la selecta tipografía y el ordenamiento de sus páginas y materias clasificadas en dos índices, correlativo y alfabético.

LITERARIA
Clarín TERCERA SECCION
Buenos Aires, Jueves 17 de Noviembre de 1960

ARGENTINA POTENCIA MUNDIAL

ΠΩΣ ΜΑΣ ΕΙΔΕ ΚΑΙ ΜΑΣ ΠΕΡΙΕΓΡΑΨΕ ΕΝΑΣ ΞΕΝΟΣ...

ΜΙΑ ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΙΣ: Η ΕΛΛΑΔΑ ΧΩΡΙΣ ΧΛΑΜΥΔΑ!

Του 'Αργεντινίου δημοσιογράφου ALVARO TESI

Μα άγκαλιά φωτα μας περίμενε έτοιμη να δεχθώ το άεροπλάνο, όταν δρεθήκαμε πάνω απ' την ηρώικη θάλασσα. Η γωνία μαχίας της Σαλαμίνας, έτοιμοι να προσγειωθούμε στο άεροδρόμιο του 'Ελληνικού λίγα μέτρα, μου είπαν, από κει όπου ο 'Απόστολος Παύλος αποδύσθηκε, για να ανακαλύψει το θωμό το ε'Αγνώστου Θεού και να μιλήσει γι' αυτόν στους 'Αθηναίους, στον 'Αρειο Πάγο.

Ώστε έφτασε η μεγάλη στιγμή, που κρατούσε σαν μακρινό όνειρο της παιδικής μου ηλικίας: Να πατήσω τα ιστορικά αυτά μονοπάτια και να κοινοποιήσω με κάποιον απόγονο του Διογένη και του Πλάτωνα.

Σε μια τελευταία στροφή του αεροπλάνου μου έδειξαν και τον 'Ιερό Βράχο της 'Ακροπόλεως, σ' έναν εναλλασσόμενο θανάσιμο φωτισμό Νάταν από το δόρυ της 'Αθηνάς ή την άστραφτερή ματιά της, ή νάταν καμιά λάμψη απ' τους κεραυνούς του Δία, του μεγάλου και ύπερτατου θεού:

"Όσο κι' αν η ώρα ήταν προχωρημένη, ξέραν ότι οι 'Αθηναίοι θα με περίμεναν για συζήτηση. Με τις μακρινές χλαμύδες τους θα περιδιάβαζαν στην άγορά, κάτω από τις κολώνες και τα μάρμαρα, προσπαθώντας να ξεκαθαρίσουν τα φιλοσοφικά ρημάτα που τους άπασχολούν. Κ' εγώ, όμως, είμαι έτοιμος. Χρόνια τώρα έχω στοιβάξει και ταξινομήσει στο μυαλό μου τις ερωτήσεις που θα τους άπαιθώ πάνω στην έννοια του καλού και του κακού, της αλήθειας, της αρετής και του κάλλους.

Άλλά φρά!!

Με τον κρανταγόμ της προσγειώσεως του αεροπλάνου ήθελε και η πραγματικότητα.

"Ένα αεροδρόμιο μοντέρνο, ασφαλτοστρωμένο —λίγ, τι απογοήτευση— κάτω πιν μια πολιτεία που σφύζει άπς ψηλές υπερμοντέρνες οικοδομές, κόκκινα - πράσινα φωτα, που σταματούν τα κύματα μιας συλλογής όλων των τελευταίων μοντέλων αυτοκινήτων του κόσμου και βυτερα —άλλοι— περιπατητά ντυμένοι με την τελευταία λέξη της ευρωπαϊκής μόδας...

Η 'Ελλάδα σαν τοπίο, σαν κλίμα, σαν φως, είναι το θραυότερο κομμάτι του κό-

σμου και δίκαια την διάλεξαν οι θεοί για κατοικία τους.

"Άλλά εγώ που έψαχνα για 'Επικούρειους φιλοσόφους, για χλαμύδες και 'Αρείους Πάγους, γύρισα στην πατρίδα μου με κάτι άέλυστο από την χώρα της πρώτης Δημοκρατίας: Μια πλήρη συλλογή από τα πιο μοντέρνα και καλαίσθητα άνδρικά είδη, που σε καμιά άλλη ευρωπαϊκή ή αμερικανική χώρα δεν τα είχα δει συγκεντρωμένα κάτω από την ίδια στέγη.

Στην δόδ Σταδίου 49, της 'Αθήνας, έπαρχει από τα 1873 ένα κατάστημα που κρατάει τα σμήπτα της ευρωπαϊκής άγοράς στά άνδρικά είδη. Τώρα το διευθύνουν δυο νεαροί δραστήριοι Ρωμιοί, απόγονοι των πρώτων Ιουδαίων: Οι άδελφοί Γουτάκη.

Τα δυο αυτά άδέρφια αντιπροσωπεύουν νιά μένα μια καινούργια 'Ελλάδα, που θέλει να δημοσιογήσει κάτι δικό της και να κρατήσει την κλασική έποχή στά μουσεία και τις σπασμένες κολώνες.

Τους δόρηκα να ετοιμάζονται για τις γιορτές των Χριστουγέννων, μέσα σε ένα μικρό - κομμάτι κενυόδοα ή άγαλμα κάποιου θεού, ή με συντηρησαν στην δόδ La Rivera ή στο κέντρον Bahamas, το Μπουένος Άϊρος, να φορώ αυτά που με έπαιθθησαν οι άδελφοί Γουτάκη στην 'Αθήνα: 'Τποκάμισο Van Heusen, κάλτσες Guai, ένα καλτό Loden Frey, ένα καπέλλο Borsalino, άδιόδρογο νάβλον Miami, γραβάτες, τράινς κότ, Valmelino, πουλόβερ Cashmere κ.λ.κ.

Θά μου πείτε: τι απογοήτευση από την 'Ελλάδα!

Άς δψωνται οι πάραυλοι και... οι άδελφοί Γουτάκη.

Alvaro Tesi

(Άνακοίνωση)
επιμέλεια «ΟΡΙΖΩΝ»

MAGISTER LABORIS...

♦ Τό ξέρω πώς κουβεντιάζεται έντόνως στους άθηναϊκούς ιατρικούς και νομικούς κύκλους ή πλακέττα που κυκλοφόρησε ο κ. Μιχαήλ Πεσμαζόγλου, με τίτλο «Η Τεχνητή Γονιμοποιήσις».

♦ Πρώτον, γιατί δεν φανταζότανε κανείς πώς ο άεικίνητος και πολυπλόκαμος διαπρεπής μας νομομαθής θα είχε τον καιρό και την δρεξη να έπεκτείνει την έπιστημονική του έρευνα σε τέτιες περιοχές. Καί, δεύτερον, γιατί ρίπτει το δόρος της σοφής του κρίσεως κατ'α του θεσμού, με τρόπο που ίσως να έχει σαφή επίδραση στην άπόφαση ενός οίουδήποτε αύριανού δικαστηρίου.

♦ Κανένα θέμα δεν είναι εύχάριστο όταν σχετίζεται με μιάν ανθρώπινη άναπηρία. Άλλά, αν συλλογισθούμε πώς μόνον στην 'Αμερική ή πολογίζονται σε έκαστο χιλιάδες τα παιδιά που γεννήθηκαν μ' αυτή την ψυχρή έργαστηριακή μέθοδο, θα συμφωνήσουμε πώς το πρόβλημα ήπάρχει πλέον σ' όλη του την έκταση. Άπό την μελέτη του κ. Πεσμαζόγλου θλέπω πώς ήδη στην Σουηδία και στην Δανία το σχετικό νομοσχέδιο έπιτρέπει στο ζεύγος να εκλέξει «δότην» άκόμη και μεταξύ των συγγενών του συζύγου. Άργά ή γρήγορα, συνεπώς, και ή 'Εκκλησία και το Κράτος και ή Κοινωνία μας θα πρέπει να πάρουν μια θέση...

♦ Λένε οι υπέρμαχοι του θεσμού πώς ή άσπασία της σύριγγος είναι προτιμότερη από τα πολύπλοκα νομικά έγγραφα της υιοθεσίας. Έξασφαλίζεται, λένε, τουλάχιστον, ο παράγων της κληρονομικότητας. Άλλά έφ' όσον, κατά τον καθηγητή Πιεντελιέβρ, «όταν μια γυναίκα φέρη στον κόσμο το νεογόνό της, κατά τον ήπολογισμό των πιθανοτήτων, προκύπτει ότι έφερε έν έαυτή είκοσιπέντε έκαστομμύρια πιθανότητες να γεννηθ όιος έγεννήθη», άρχίζουμε να διερωτώμεθα ποιοί άν άπ' όλες αυτές τις πιθανότητες άνιρεύονταν και ή μήτηρ και ο πατήρ!...

♦ Δεν θέλω να θέσω σε άμφιβολία τη χαρά της μητρότητας ή και την (έστω έμμεση) υπεργφάνεια της πατρότητας, πολύ δε περισσότερο την άπαραίτητη για το ανθρώπινο είδος διαδικασία της τεκνογονίας. Άποψιάζομαι, όμως, πώς άνάμεσα στην έπιστημονική τεκνοποίηση και στην άσφαλη άνατροφή δρίσκεται όλο το όξύμωρο σχήμα των σύγχρονων κοινωνιών μας. Το παιδί πρέπει να είναι άποτέλεσμα μιας πράξεως Άγάπης, που έξικνεϊται πολύ μακρύτερα από την μοιραία έκείνη στιγμή που δυο άνθρωποι, για όποιοδήποτε λόγο, άποφασίζουν να πραγματοποιήσουν έκείνο που έπί χρόνια όλόκληρα έδιδάχθησαν πώς να άποφεύγουν...

♦ Οι περισσότεροι από μäs είμεθα άποτέλέσματα σφαλμάτων μάλλον παρά σαφών προθέσεων — κι αν στην περίπτωση της τεχνητής γονιμοποίησης ο σκοπός είναι πιο εύκρινής, άς μη λησμονούμε πώς ο σκοπός δεν άγιάζει ούτε τα μέσα, ούτε και τά... άποτέλέσματα. Θά ήταν θλιβερό να άναλογίζεται κανείς πώς στην βιολογική του προϊστορία δεν ήπάρχει, τουλάχιστον, μια μυρωδιά από γιασεμιά, μια άναύγεια φεγγαριού, ένας αντίλαλος από κάποια σονάτα...

♦ Μπερδεμένα, άκόμα, τα πράγματα...

♦ Ό Σαβατιέ θεωρεί ότι «ή έγγαμος, ήτις γονιμοποιείται τεχνητώς ήπό άλλου άνδρός, διαπράττει μοιχείαν, και ο δότης, αν γνωρίζη ότι χρησιμοποιείται δια την γονιμοποίησιν έγγάμου, θεωρείται συνέννοχος». Άντίθετα, ο Βουέν δεν θεωρεί ότι «εις την, συναινέσει του συζύγου, τελουμένη τεχνητήν γονιμοποίησιν ήπάρχουν τα στοιχεία του άδικήματος της μοιχείας».

♦ Οι καημένοι, παραδύλουν και οι δύο μια μικρή λεπτομέρεια:

♦ Πώς το Θήλυ Γένος καταφεύγει στην μοιχεία άκριδώς όταν ή όλη σχέσις έχει πλέον καταστή... τεχνητή γονιμοποίηση!

Index

Ξέσ' όλην την Άγγλιαν και σε όλον τον κόσμο δεν ζητούν «δώσε μου ένα Σκωτσέζικο ούϊσκυ».

Ζητούν:

«Δώσε μου ένα Haig!»

Haig

SCOTCH WHISKY

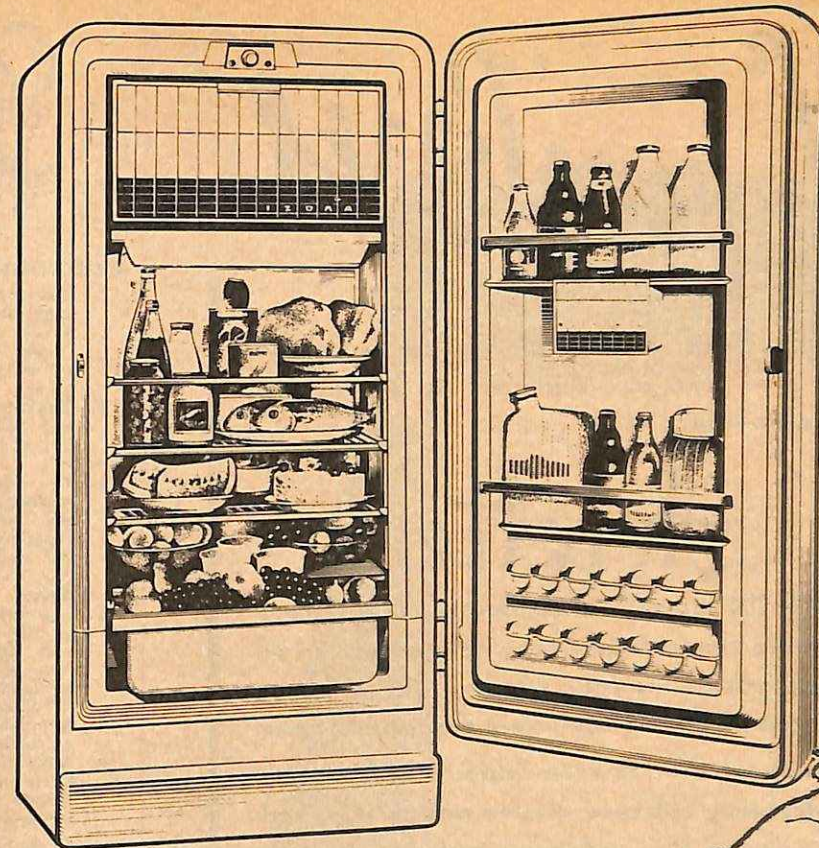
NO FINER WHISKY GOES INTO ANY BOTTLE

ΟΙΚΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΤΟ 1627

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ΑΛΒΕΡΤΟΣ ΡΕΒΑΧ

ΟΔΟΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ 19
ΤΗΛΕΦ. 21.039

ΕΘΝΟΣ

Χειμώνας;

Τώρα σάς είναι άπαραίτητο
το ψυγείο ΙΖΟΛΑ!

Βρέχει

Χιονίζει

Καλοσυνεύει...

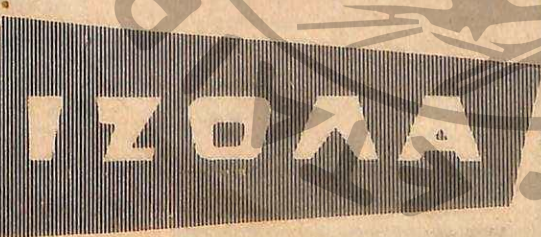
Θερμοκρασία άκατάστατη
παγωνιά - λιακάδα - ύγρασία
Τα τρόφιμα άλλοιώνονται
χωρίς να το καταλαβαίνετε!

Με το δαυμάσιο ψυγείο ΙΖΟΛΑ έχετε
τόν πιο σταθερό χειμώνα για τα τρόφιμα,
τόν καλύτερο φρουρό της υγείας σας!

ΤΙΜΑΙ ΨΥΓΕΙΩΝ

Ψυγείον 6 ποδών (Κ)	ΔΡΧ. 7.400
Ψυγείον 8 ποδών (Κ)	» 8.000
Ψυγείον 8 ποδών (ΚΧ)	» 8.300
Ψυγείον 8 ποδών (F)	» 8.400
Ψυγείον 8 ποδών (FX)	» 8.900

Η ΠΡΩΤΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

Αρεμοναίες

Έσείς που είστε από 15 έως 22 ετών, για πρώτη φορά σιόν τόπο μας αποκτάτε το δικό σας εί-
δικό κατάστημα, το

Arlette

Το Arlette επιμελείται αποκλειστικά και μόνον
το ντύσιμο που ταιριάζει στην ηλικία σας, για να
εμφανίζεστε με την ίδια χάρη και φινέτσα, όπως
οι ευρωπαίες και οι παριζιάνες συνομήλικές σας.

Γνωστή μοντελίστ, που έσπούδασε 4 χρόνια στους
μεγαλύτερους ειδικούς οίκους μόδας της Γαλ-
λίας, παρουσιάζει αυθεντικά παρισινά μοντέλα
από την επίσημη γυναικεία μόδα, καλλιήθηλα
διασκευασμένα για να ισορροπών την χαριτωμένη
γραμμή και την νεανική όμορφη σας.

Το φόρεμα, το επανωφόρι, η φούδια, το πλεκτό,
τα εσώρουχα - και γενικά το ντύσιμο στο νέο κα-
τάστημα Arlette θα σας χαρίσει έναν ξεχωριστό
αέρα και θα προβάλλει την προσωπικότητα και
την φρεσκάδα της νεότητός σας.

Arlette

Έργο 21
(Είσοδος από το συνεργαζόμενο
κατάστημα Bambino)

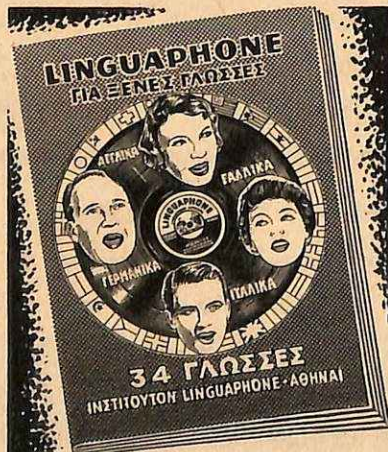
ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΑΝΑΖΗΤΟΥΝ

Εκείνοι που αναζητούν την τελευταία
λέξη της άγνοιας εμφάνισής, την ού-
σιαστική λεπτομέρεια, προσέχουν πάν-
τα πολύ την ποιότητα του υποκαπίου.
Ιδιαίτερως των χειμάνων, ένα υποκά-
μισο καλής ποιότητας, με μαλακό, στιλ-
πνέ ύφασμα, που δεν εμπαίνει στο πλύ-
σιμο και συνεπώς δεν χάνει τη φόρμα
του, είναι το ιδανικό συμπλήρωμα του
ανδρικού ντυσίματος.

Φροντίζοντας για το άμφοι υποκά-
μισό σας, βεβαιωθείτε πως είναι από
πολύτιμα Πειραική - Πατρακή. Αυτό ά-
ποτελεί την ασφαλέστερη έγγηση.

Οι παλιές Πειραική - Πατρακή, σε
μεγάλη ποικιλία ποιοτήτων, από την
πύρινα και πολυτελή ποπλίνα, γνω-
στή ως No 1080, έως την πιο φθηνή
και γερή, καθημερινή χρήση, την
γνωστή ως No 380, έχουν βετικά πλεο-
νεκτήματα: Σταθερή ποιότητα, άνεξη-
τλα, εύγενικά χρώματα, εξαιρετικής
ποιότητας νήματα. Επίσης έχουν υπο-
στη την έλεγχροσσία SANFORIZED,
που τις κάνει να μην μπαινουν ποτέ
στο πλύσιμο.

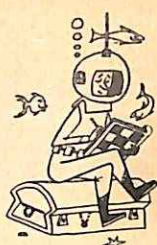
Λευκά, χρωματιστά, ριγέ, για άμμι-
γέ ή από εμφάνιση, τα υποκάμισα από
ποπλίνα Πειραική - Πατρακή είναι
μεγάλης άντοχής και προσπαντός θωακό
συμπλήρωμα της καλαίσθητης χειμερι-
νης εμφάνισής.

Κόψτε και στείλτε μας το παρόν για να
λάβετε ΔΩΡΕΑΝ, και χωρίς κομιν
υποχρέωσας, αυτό το νέο 26σέλιδο
εικονογραφημένο αναλυτικό τεύχος του
LINGUAPHONE, με κάθε πληροφορία
για το Σύστημα που σας μαθαίνει τις
ξένες γλώσσες γρήγορα, εύκολα, τέλεια
φέροντας στο σπίτι σας τους διασημο-
τέρους καθηγητές του Κόσμου.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ LINGUAPHONE
Πανεπιστημίου 10 - Αθήναι - Τηλ. 623.880
Θεσσαλονίκη: Κομνηνών 19

Σταυρόλεξο

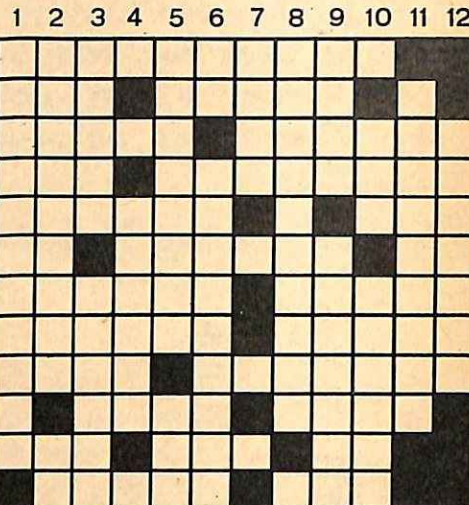

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- Είναι όρμη... των δι-
σθητικών (γεν.).
- Κοινή ωφέλεια όργαν-
ισμός — Γνωστοτά-
τη πόλις της Παλαι-
στίνης (αίτ.).
- Σύγχρονος γνωστός
μας ήθοποιός — Τών
εκατοχέρων διαμο-
νή.
- Την εξουήθισαν οι
νοικοκυρές — Έλβετι-
κόν καντόνιον.
- Γερμανική λουτρόπολις
επί του όρους Τάου-
νους — Μέρος του 24-
ώρου.
- Την αποκτά κανείς και
με τον μεγάλο πλού-
τον (προφ. μαζύ) —
Υπονοεί, αντιστρόφως,
οικιακή καθαριότητα
(ιδιάρθως) — Αρι-
σμητικώς συμβολίζει
το σαράντα.
- Αυτό θα πη γυναίκα...
κατά το γνωστό ρεμ-
πέτικο — Γερμανικής
καταγωγής Έλληνίς
ήθοποιός (σημαίνει γερμανιστί...
έγγονός.).
- Είθε... (άντιστρ.) — Και κοῦρ-
κο τόν λένε (αίτ. δημοτ.).
- Γάλλος συγγραφέας και αρχιτέ-
κτων (1806 - 1887) — Πεθαμέ-
νος (ένάρθως).
- Μέρος του ήμερονυκτίου — Βου-
νό της Σαμοθράκης (αίτ.).
- Παρακολουθήμα... — Ιταλών εύγε-
νών — Πρώτο ή δεύτερο συνθε-
τικό πολλών τουρκικών τοπωνυ-
μίων, σημαίνουν πεδιάδα — Παρα-
πόταμος του Δουνάβως.
- Σύγχρονος Έλληνίς ήθοποιός —
Ο διπλωμάτης το λέει με περί-
σκεψιν.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- Της ατμοσφαιρας περιοχή (αίτ.).
- Γνωστός διά τα κοσμοπολιτικού
χαρακτήρος έργα του, σύγχρονος
Γάλλος διηγηματογράφος — Αρ-
θρον.
- Επιφανής Γάλλος ζωγράφος, φί-
λος τών Ρενουάρ και Πισσάρο

(1839 - 1906) — Γνωστός από
όμωνυμον ηλεκτρομαγνητικών ό-
ρον Γάλλος φυσικός, ένάρθως
(1775 - 1836).

- Έχει πολλά ό Νιάρχος.
- Αντικαθιστούν διά πολλούς γκά-
ζι ή ηλεκτρικό — Αφετηρία ζω-
ής.
- Χορδίσματος βάσις — Με την
πληρωμήν και άποζημίωσιν συγ-
γενής λέξις.
- Ποταμός και νομός με πρωτεύ-
ουσας την Γρενόβλην.
- Θέλουν καπνό και νερό μαζί με...
καθησίο (δημοτ.).
- Ως κεφαλή... άνευ νοῦ (άντιστρ.)
— Πόλις της Κυανής Άκτής, έν-
άρθως.
- Συνοδεύει συχνά όνόματα άλλαν-
δικά — Παραπόταμος του Ό-
ρινόκου εις την Βενεζουέλαν.
- Τη νοήσει καταληπτόν.
- Με το «έμεινε» έμεινε, φρασσο-
λογικώς, κατάπληκτος, άκίνητος
(δημοτ.).

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ένδιαφέροντος και
διασκεδαστικού αυτού άτομικού, άλλα
και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έ-
πιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύ-
τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ-
ξεων.

Αρχίστε λοιπόν από όποιαδήποτε
γραμμή θέλετε και προχωρήστε ά-
πό το τετράγωνο αυτό σε όποιοδήποτε
γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζον-
τίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπα-
θώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη
λέξι που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώστε τώρα τη λέξι, που
βρήκατε και στήστε στα τετράγωνα
τά γράμματα που μεταχειρισθήκατε.
Ψάξτε τώρα για μιάν άλλη λέξι
και συνεχίστε έως ότου δεν μπορέται
να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξι τών δύο γραμμάτων
μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξι τών 3 γραμμάτων
μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τών 4 γραμμάτων
μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τών 5 γραμμάτων
μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τών 6 γραμμάτων
μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τών 7 γραμμάτων
μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τών 8 γραμμάτων
μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τών 9 γραμμάτων
μετρήσετε 15 βαθμούς.

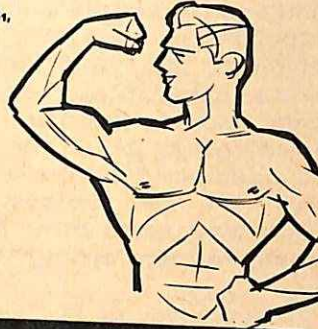

Για κάθε λέξι τών 10 γραμμάτων
μετρήσετε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' εξής, προσθέτον-
τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε
πρόσθετο γράμμα.

Προσθέστε τώρα το σύνολο τών
βαθμών που μπορέσατε να πετύχετε.
Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούν-
ται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούν-
ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούν-
ται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούν-
ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμο-
λούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Σέ κάνει παλληκάρι...

Τό BOVRIL είναι
έκχύλισμα βοδινοῦ
πλούσιο σε φυσικές
πρωτεΐνες και βιτα-
μίνες.
(σιδήρου, βιταμίνες Β,
Β2, ΡΡ κτλ.).

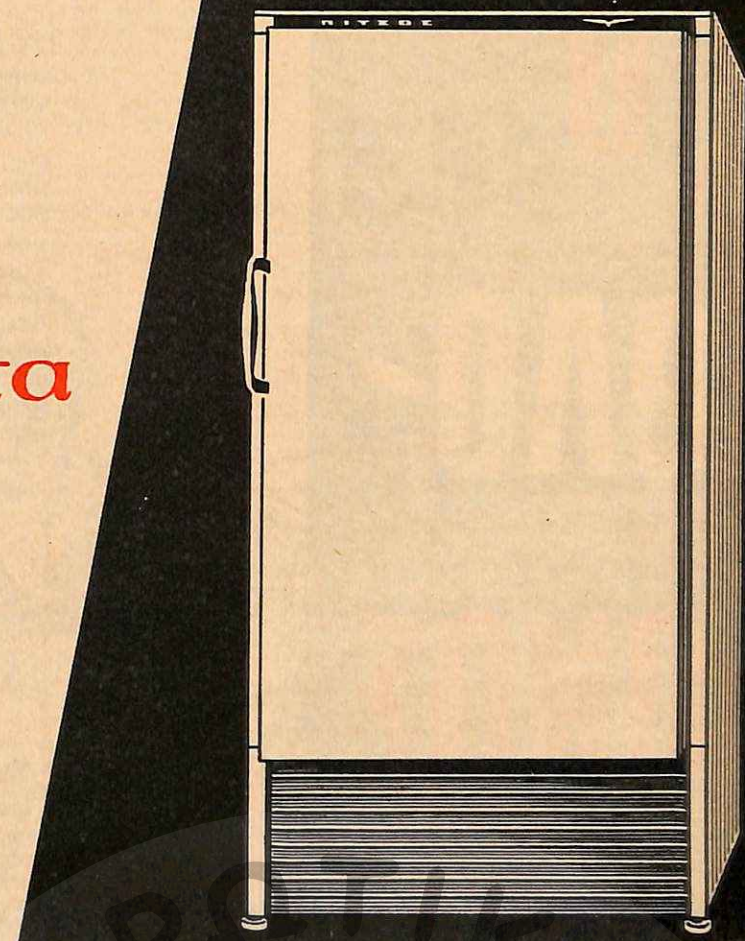
1 κουταλάκι ετάνει

BOVRIL

- Σάν Ρόφημα
- Μέσα στο φαγητό
- Στο σάντουιτς

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ ΤΙΣ ΚΟΜΜΑΡΕΣ ΔΙΝΕΙ ΕΥΔΙΑΘΕΣΙΑ

Για για πάντα

ΠΙΤΣΟΣ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

- Τό κομψότερο και τό πλέον μοντέρ-
νο Ψυγειό της αγοράς, εις 5 χρωμα-
τισμούς.
- Έφοδιασμένο με τό τελειότερο ψυ-
κτικό μηχανήμα του κόσμου.
- Ποιότης Άμερικανικού έπιπέδου εις
τιμās Έλληνικής πραγματικότητας.

Του Κάρτερ Ντίκσον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Το «Εντουάρντικ», ένα ατμόπλοιο που μεταφέρει λιπάσματα κ' εντομοκτόνα από την Νέα Υόρκη στην Άγγλία, ξεκινάει με πολύ λίγους επιβάτες μεταξύ των οποίων και ο δημοσιογράφος Μάξ Μάθιους, αδελφός του πλοίαρχου Φρανσις Μάθιους. Ξεετάζοντας όμως τον κατάλογο των επιβατών, ο Μάξ βλέπει ότι ήταν γραμμένοι μόνον όκτώ κι όχι έννέα, όπως του είχε πη ο αστυνομικός Λάθροπ, ο οποίος του εξεμυστηρεύθη ότι «καταδιώκει ένα δολοφόνο». Μεταξύ των επιβατών είναι και δυο γυναίκες, η δις Βαλερί Τσάτφορντ και η μυστηριώδης κυρία Έστελλα Ζία Μπέυ, αμερικανικής καταγωγής, που ο πρώτος άνδρας της ήταν Άγγλος και ο δεύτερος, από τον οποίο χώρισε επίσης, μέλος της τουρκικής πρεσβείας του Λονδίνου. Ο Μάξ μαθαίνει από τον αδελφό του, τον πλοίαρχο, ότι ο καταζητούμενος από τον Λάθροπ είναι κάποιος Κάρλο Φενέλλι, που έκανε έξι εγκλήματα στην Αμερική και του οποίου επιδιώκεται η έκδοση από την αγγλική κυβέρνηση.

9

Ενα επιφώνημα, που ακούστηκε απ' το μέρος του διαδρόμου, λίγο έλειψε να κάνει τον σέρ Χένον να κόψει το δάχτυλό του. Γύρισε να κοιτάξει. Πίσω απ' τον δμο του Μάξ παρουσιάστηκε ένας καμαρότος που ρώτησε:

—Χτυπήσατε το κουδούνι, κύριε;
—Ξέρεις πολύ καλά πως όχι, αποκρίθηκε ο Μέρριβελ. Τι ακριβώς θέλεις;
—Σας ζητώ συγγνώμη, κύριε, αλλά... Είναι αλήθεια ότι ο λοχαγός Μπετουάν αυτοκτόνησε;
—Δυστυχώς, ναι. Γιατί;
—Ο καμαρότος έγλειψε τη χείλη του με άμυγνα.

—Λυπούμαι πολύ, κύριε... Μου φαίνεται ότι έχασα το γράμμα που έξηγούσε την χειρονομία του!

Μια θανάσιμη σιωπή ακολούθησε αυτή τη δήλωση και, βλέποντας όλα τα βλέμματα καρφωμένα επάνω του, ο καμαρότος έσπευσε να πη:
—Καταλαβαίνετε, ήταν μέσα στο καλάθι των άρχιστων.

—Όχι, δεν καταλαβαίνω. Έξηγησέ μου!
—Νά, κύριε: Την ώρα του φαγητού ήρθα για να τακτοποιήσω λιγάκι την καμπίνα, να στρώσω το κρεβάτι κλπ. Και το χαρτί ήταν μέσα στο καλάθι, εκεί, είπε ο καμαρότος δείχνοντας το καλάθι από λυγαριά που θροσκόταν κοντά στην τουαλέτα.

—Σχισμένο;
—Όχι... Ούτε καν τσαλακωμένο... Δεν μόρεσα να το διαβάσω, γιατί ήταν γραμμένο γαλλικά... Άλλα στο επάνω μέρος ήταν γραμμένο με μεγάλα γράμματα: «Προς τον κύριο κυβερνήτη του «Εντουάρντικ». Κ' είχε την υπογραφή του λοχαγού Μπετουάν...»

—Δεν ήταν ούτε σχισμένο, ούτε τσαλακωμένο, κι' όμως ήταν μέσα στο καλάθι...

Λέγοντας αυτά τα λόγια, ο σέρ Χένον έριξε ένα βλέμμα δόλογού του. Ήθεε ενός άνεμιστή-

ρος τον έκανε να σταματήσει. «Απώσε το μπράτσο του και γύρισε τον διακόπτη του άνεμιστήρος. Άμέσως ο άνεμιστήρας άρχισε να γυρίζει βουίζοντας απ' τα δεξιά προς τ' αριστερά κι' απ' τ' αριστερά προς τα δεξιά...

Μέσα στο κουτί με τις λαστιχένιες σφραγίδες υπήρχαν πολλά λευκά χαρτιά. Ο σέρ Χένον πήρε ένα και το ακούμπησε πάνω στην τουαλέτα.

Την πρώτη φορά που ο άνεμιστήρας γύρισε από κείνη τη μεριά, το χαρτί σηκώθηκε και γλίστροσε λιγάκι προς την άκρη. Την δεύτερη φορά, το χαρτί έπεσε στο κενό, άγγισε το επάνω μέρος του καλάθιού κι' έπεσε απλά πάνω στο χαλί.

—Ίδού τι έγινε, είπε ο σέρ Χένον, ενώ οι άλλοι κουνούσαν σιωπηλά το κεφάλι τους. Ή κακοκαιρία δεν επέτρεπε το άνοιγμα του παραθύρου... Ο Μπετουάν ζεστανόταν... Γιατί το έκαψες αυτό το χαρτί;

—Γιατί αδειάζω πάντοτε το περιεχόμενο όλων των καλάθων μέσα στον κανιστήρα, κύριε, αποκρίθηκε ο καμαρότος.

—Καλά, νεαρό μου, το λάθος δεν είναι δικό σου... Πάντως ξέρομε τώρα ότι ο Γάλλος αυτοκτόνησε, δεν είν' έτσι; Μπορείς να πηγαίνεις.

Ανακουρισμένος που είδε ότι είχε τόσο γρήγορα απαλλαγή από κάθε εθύνη, ο καμαρότος διάσπρε να εξαφανιστεί. Μένοντας μόνος με τον Μάξ Μάθιους, ο σέρ Χένον άπλωσε το χέρι του προς το καλάθι των άρχιστων:

—Και να σκεφτή κανείς ότι εδώ μέσα υπήρχε ίσως βλη ή αλήθεια... προσεχτικά γραμμένη απ' τον φρόνιμο Μπετουάν για μās... και ότι, για μια διαφορά λίγων χιλιοστών, θα μπορούσαμε να την είχαμε βρή πάνω στο χαλί... Αλήθεια, αυτό θα μπορούσε να με κάνει να γίνω ποληπτικός!

—Γιατί; Ξαφνιάστηκε ο Μάξ.
—Δεν θυμάς;... Το διβλίο που προσπαθούσε να διαβάσει ο Μπετουάν ήταν το «Όσα παίρνει ο άνεμος»!

Τ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Τις επόμενες δυο μέρες η κακοκαιρία εξακολούθησε με την ίδια επιμονή, και ήσυχασε κάπως τα ξεμερώματα της Τετάρτης.

Όπως όλοι οι επιβάτες, ο Μάξ ήταν πάρα πολύ άφορστος στο διάστημα αυτών των δυο ημερών, ώστε να μπορεί να σκεφτεί τίποτε άλλο

εκτός από τις πιο στοιχειώδεις ανθρώπινες ασχολίες. Άλλα όταν, την Τετάρτη το πρωί, ξύπνησε έπειτα από έναν πυρετώδη ύπνο, θυμήθηκε πως είχε όνειρευθεί ότι συνάντησε την Βαλερί Τσάτφορντ, έντελώς γυμνή, στη στροφή ενός διαδρόμου.

Αργότερα, αφού περιορίστηκε να πάρη ένα φλυτζάνι καφέ και μια φρυγανιά για πρωινό, έπεισε τον εαυτό του ότι αυτό το όνειρο ωφειλόταν στη συζήτηση που είχαν κάνει στο γραφείο του Γκρίσγουολντ κι' όπου είχε γίνει λόγος για δολοφόνους που είχαν κάνει τα εγκλήματά τους γυμνοί, για να μην αφήσουν αίματηρά ίχνη πάνω στα ρούχα τους.

Φυσικά, δε μπορεί κανείς να υπομιαστή μια νέα ως δολοφόνο, μόνο και μόνο επειδή όνειρευθηκε ότι την είδε να περπατά γυμνή στους διαδρόμους ενός ατμοπλοίου. Άλλα υπήρχαν όμως μερικά γεγονότα πολύ χειροπιαστά... Ο Γκρίσγουολντ, λόγω χάρη, είχε αναφέρει στον Μάξ ότι η δεσποινίς Τσάτφορντ ισχυριζόταν πως ήταν ξαδέλφη του Κένγουορθ κι' ότι θροσκόταν μαζί μ' εκείνον, το Σάββατο το βράδυ, ανάμεσα στις δέκα παρά τέταρτο και στις δέκα, τότε που κάποιος δολοφόνησε την κυρία Ζία Μπέυ. Μολονότι ο Κένγουορθ είχε επιβεβαιώσει αυτές τις δυο δηλώσεις της, ο δημοσιογράφος ήταν πεπεισμένος ότι ήταν δυο ανάιχυντα ψέματα.

Όταν πάτησε το πόδι του στην πρώτη γέφυρα, το πρώτο πρόσωπο που είδε ο Μάξ ήταν ακριβώς η Βαλερί Τσάτφορντ. Μ' ένα τουντ παλτό, που ο γιακάς του ήταν άνασηκωμένος, με τα μαλλιά άφημένα ελεύθερα στο παιχνίδισμα του ανέμου, γύριζε τις πλάτες της προς το μέρος του δημοσιογράφου και φαινόταν να κοιτάζει το λευκό αυλάκι που άφηνε πίσω του το πλοίο.

—Εί, έκανε ο Μάξ. Τι γίνεται ο καινούργιος σας ξάδελφος;

Η νέα γύρισε το κεφάλι της και, παρ' όλους τους κινήλους που υπήρχαν γύρω απ' τα μάτια της, ο Μάξ αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι ήταν μάλλον ωραία.

—Μήπως θέλετε να υπαινιχθώ ότι ο Τζέρομ δεν είδα ξαδελφό μου; ρώτησε η Βαλερί κοιτάζοντάς τον με ψυχρότητα.

—Τ'πανίσσομαι, πάντως, ότι δεν ήσαστε καθόλου στην καμπίνα του το Σάββατο το βράδυ, ανάμεσα στις δέκα παρά τέταρτο και στις δέκα! —Πώς μπορείτε να ξέρετε που ήμουν εκείνη τη στιγμή, κύριε Μάθιους, αποκρίθηκε εκείνη με δθεν άφελές ύφος, αφού δεν με είδατε πρην απ' τις δυο το πρωί;

—Σεις ή ίδια μου το είπατε...

—Ω, όχι, κύριε Μάθιους, όχι! Δεν σας είπα τίποτα απολύτως... Όπως δήλωσα στον πλοίαρχο και στον αστυνομικό του πλοίου, αυτά είναι ίσως δημιουργήματα της φαντασίας σας!

Ο Μάξ είχε ακούσει πολλές φορές να λένε πως μπορεί κανείς να νοιώση την επιθυμία να δώση ένα γερό ύπλο στα όπισθια μιας γυναίκας και κατάλαβε εκείνη τη στιγμή ότι αυτό ήταν μια μεγάλη αλήθεια.

Εκείνο που εξενεύριζε περισσότερο τον δημοσιογράφο ήταν το συναίσθημα ότι η Βαλερί Τσάτφορντ έκανε ίσως μυστηριώδη μερικά πράγματα που δεν είχαν κανένα λόγο να είναι...

—Σας βρισκόμ άπαισία! δήλωσε ο Μάξ μή μπορώντας να κάνει τίποτα περισσότερο.

—Κ' εγώ χαίρομαι που δεν είμαι ύποπρωμένη ν' ανεχθώ περισσότερο τη συντροφιά σας! αποκρίθηκε εκείνη.

Δεν ξέρε κανείς ως πού θα έφθαναν αυτές οι ευγένειες, αν εκείνη τη στιγμή ακριβώς δεν παρουσιαζόταν μπροστά τους ο Λάθροπ.

—Εμπρός, εμπρός, είπε πιάνοντάς τους και τους δυο απ' το μπράτσο. Έλάτε να κάνετε ένα μικρό περίπατο μαζί μου... Είναι η έλλειψη ασκήσεως που μās κάνει όλους γκρινιάρηδες...

Άφησαν να τους παρασύρη, κι' έτσι, κι' οι τρεις μαζί, άνακάλυσαν τον σέρ Χένον Μέρριβελ καθισμένο κοντά σ' ένα απ' τα δίχτυα που ήταν τοποθετημένα για το τένις καταστρώματος. Δεν φάνηκε ν' άντελήφθη το πλησίασμά τους, τόσο φαινόταν άπασχολημένος λύνοντας μια σειρά από κόμπους σ' ένα κορδόνι και μουρμουρίζοντας:

—Αν καταλαβαίν τ' αγγλικά, γιατί να μην το πη... Κ' έπειτα, υπάρχει και το λουρί για το

άκονισμα του ξυραφιού... καθώς και το μπουκάλι με το μελάνι...

»...Γιατί τόσες σφραγίδες, όλες όμοιες;... Άν μπορούσα να δω μια μόνο αίτια για...».

—Σέρ Χένον! φώναξε ο Μάξ.

Η φωνή του έκανε τον σέρ Χένον ν' άνατηδήση και να εκαταλείψη τους στοχασμούς του:

—Ά, σεις είστε; μούγκρισε πετώντας το κορδόνι που κρατούσε μέσα στη θάλασσα. Άποφασίσατε, επί τέλους, να εγκαταλείψετε το κρεβάτι σας;

—Εσάς δεν σας πείραξε καθόλου ή κακοκαιρία;

—Εμένα; Νεαρό μου, η ναυτία είναι άλλο αποτέλεσμα της φαντασίας, κι' εγώ είμαι άποφασισμένος να χρησιμοποιώ καλύτερα τη δική μου.

—Πραγματικά, έχω την εντύπωση ότι αυτή χρησιμοποιούσατε τούτη τη στιγμή...

—Ναι, συμφώνησε ο Μέρριβελ ξύνοντας τη μύτη του. Χρειάζεται να το κάνω, γιατί ένας

δολοφόνος - φάντασμα, που αφήνει δακτυλικά άποτυπώματα φαντάσματος, άπαιτεί όχι συνήθη φαντασία!

—Γνωρίζετε τη δεσποινίδα Τσάτφορντ και τον κύριο Λάθροπ; ρώτησε ο δημοσιογράφος κάνοντας τις συστάσεις.

Ο Λάθροπ έσφιξε το χέρι του σέρ Χένον με τέτοιο ένθουσιασμό, ώστε ένθουσίασε και το γέρο, ενώ η Βαλερί έμεινε μάλλον επιφυλακτική.

—Έχομε ακούσει πάρα πολλά για σάς στις Ήνωμένες Πολιτείες, σέρ Χένον, είπε ο Λάθροπ. Λυπούμαι που δεν έμαθα ότι ήσαστε στη Νέα Υόρκη... Θα είχαμε, οι συνάδελφοί μου κι' εγώ, δώσει μια μεγάλη δεξίωση προς τιμήν σας...

—Είμαι βέβαιος γι' αυτό, άποκρίθηκε ο Χένον Μέρριβελ με άπολογητικό ύφος, κι' αυτός είναι ο λόγος που έμεινα τόσο λίγο... Άσπρεψω την Αμερική. Νομίζω πως δεν υπάρχει πιο φιλόξενη χώρα... Τόσο φιλόξενη μάλιστα, ώστε, όταν μένω εκεί έστω και καμιά δεκαπενταριά μέρες μόνο,

‘Η NIVEA
θριαμβεύει
από γενεά
σέ γενεά

Μάθετε πως είμαι ιδιαίτερος
ικανοποιημένη. Από παιδί
άκόμη ή μητέρα μου μου έβαζε
κρέμα NIVEA. Η μικρότερη άδελ-
φή μου που ζή εδώ και 23 χρόνια
στην Αμερική μου γράφει: «Προ-
τιμώ, όπως πάντα, την NIVEA.
‘Η μητέρα μας είχε δίκαιο!» Στά
50 χρόνια της ζωής μου ή NIVEA
διετήρησε πάντοτε θριαμβευτικά
την τιμητική θέσι που της αξίζει.
Μένω πιστή στην NIVEA.

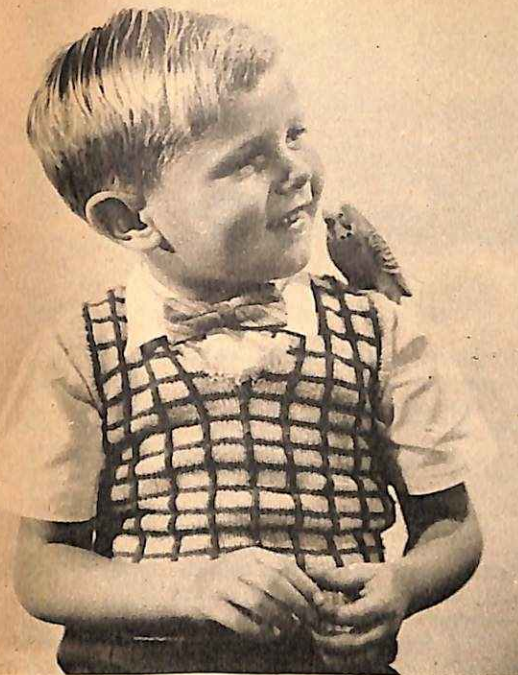
Εύτυχως υπάρχει ή κρέμα NIVEA!

Ένας επισκέπτης φέρει την χαρά

(Φωτ. Camera Press)

«ΦΡΟΝΙΜΟΣ, ΠΕΤΡΑΚΗ, ΚΑΙ ΧΑΜΟΓΕΛΑ. ΘΑ...»

...ΜΑΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΣΟΥΝ. ΜΗΝ ΚΟΥΝΙΕΣΑΙ!»

ΜΙΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΠΟΥΔΗ ΤΟΥ ΚΕΝΝΕΘ ΛΑΜΠΕΡΤ

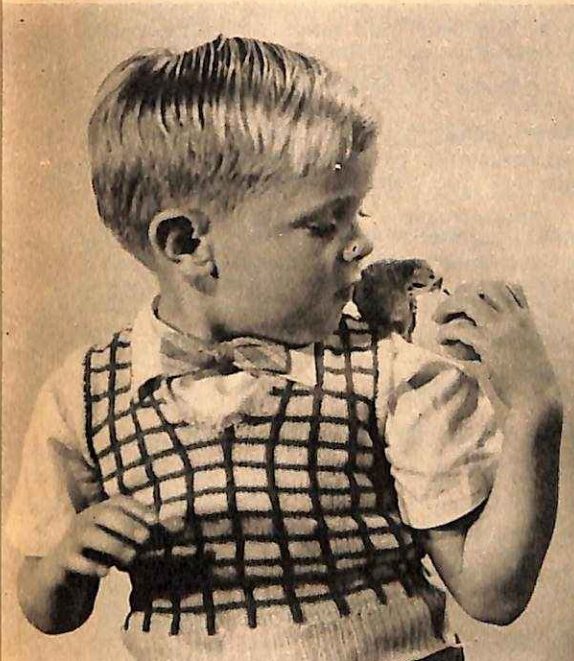
Ο Ρότζερ είναι τεσσάρων χρόνων και ζή με τους γονείς του σε κάποιο σκυθρωπό διαμέρισμα ενός σκυθρωπότερου συγκροτήματος πολυκατοικιών του Λονδίνου. Καθόλου παράξενο αν ο Ρότζερ έπληττε και συχνά έκανε άταξιες. "Ωσπου... κ' εδώ ή συνηθισμένη ιστορία γυρίζει σε παραμύθι. Ένα απόγευμα, καθώς ο Ρότζερ κοιτούσε μελαγχολικός από το άνοικτο παράθυρο, δέχτηκε έναν απροσδόκητο επισκέπτη. Ένα άφοβο πτερωτό επισκέπτη, που έφθασε από τον συννεφιασμένο ουρανό κατευθείαν μέσα στο δωμάτιό του. Ο πτερωτός άγνωστος, που φαίνεται πως είχε ξεστρατίσει από την έναέρια τροχιά του, δεν δυσκολεύτηκε πολύ να δημιουργήσει καινούργιες φιλίες, ακόμα και να μάθω το νέο όνομα, που του χάρισε ο Ρότζερ. Τώρα, όποτε ο μικρός άνοιξη το κλουδί και φωνάζει Πετράκη, ο καινούργιος φίλος του θαίνει άμέσως, διαγράφει χαρούμενους κύκλους μέσα στο δωμάτιο και σπεύδει να «προσγειωθεί» στον άμο του Ρότζερ. Εύνοητο, ο Ρότζερ δεν πλήττει πιά.

«ΦΙΛΕ ΡΟΤΖΕΡ! Νά σου πώ ένα μυστικό; Μήπως ξέρεις πού έκρυψε ή μαμά σου εκείνο το όρατο καναβούρι; Σε παρακαλώ...Δεν θα μαθευτή από κανένα!»

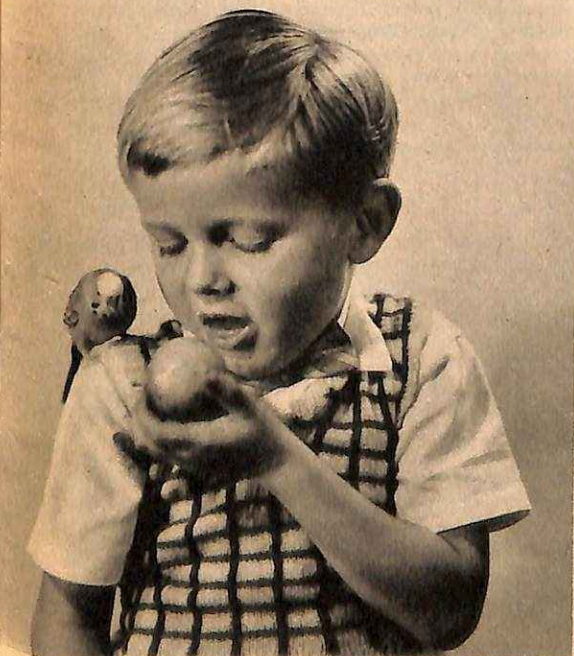
Ο δολοφόνος ταξίδευε μαζί

αναγκάζονται να με οδηγήσουν στο πλοίο με μία ταμπέλλα: «Κίνδυνος - Εύλεκτο περιεχόμενο»... Καί, στην ηλικία μου, αυτές τις καταχρήσεις πρέπει κανείς να τις αποφεύγει...
—Διάβασα στις εφημερίδες, εξακολούθησε ο Λάθροπ, ότι λάβατε τίτλο ευγενείας και ότι θα μπαίνατε στη Βουλή των Λόρδων...
—Ψέματα! είπε ο Μέρριβελ άγανακτισμένα. Μην πιστεύετε λέξη απ' αυτά! Προσπάθησαν, ναί... Δυό φορές μου έστησαν παγίδα για να με χώσουν στη Βουλή των Λόρδων, αλλά κατώρθωσα να τους ξεφύγω κ' έλπίζω να εξακολουθήσω να το κάνω... Καλά που ήσθατε εδώ κ' οι τρείς μαζί, εξακολούθησε ψύχραιμα. Θά μπορούσαμε έτσι να κάνουμε ένα μικρό συμβούλιο μ' αυτούς τους κυρίους, κατέληξε κουνώντας το κεφάλι του.
'Ο Μάξ γύρισε κ' είδε να ξεχωνται προς το

μέρος τους, λίγο χλωμοί ακόμα, ο Χούπερ κ' ο δο "Αρτσερ, ακολουθούμενοι απ' τον δεύτερο πλοίαρχο και τον Γκρίσγουολντ.
—Πού είναι ο πλοίαρχος; ρώτησε ο Χένρυ Μέρριβελ υποδεχόμενος τους νεοφερμένους.
—'Ο κυβερνήτης είναι απασχολημένος, αποκρίθηκε ο Γκρίσγουολντ, έπειτα από λίγα δευτερόλεπτα. Θά είναι ίσως απασχολημένος όλη την ημέρα...
—'Α! Έκανε άπλως ο σερ Χένρυ.
—Τό ξέρατε ότι επρόκειτο να γίνει μία μικρή ανάκριση; είπε ή Βαλερί Τσάιφορντ στον Λάθροπ. Αυτός είναι ο λόγος που επιθυμούσατε τόσο πολύ να κάνωμε λίγη άσκηση;
Με μία κίνηση του χεριού του, ο σερ Χένρυ επέβαλε στη νέα σιωπή κ' έπειτα είπε στον άστουνομικό:
—Αυτές τις όχτώ κάρτες με τ' αποτυπώματα τις έχετε τοποθετήσει σε άσφαλές μέρος, Γκρίσγουολντ;
—Είναι κλεισμένες μέσα στο χρηματοκιβώτιό μου. Κι' αυτός ακόμη ο Χουντίνι δεν θά μπορούσε να τις πάρη από κει μέσα! "Όσο για τις άλλες έκατό, δεν έκρινα σκόπιμο να γεμίσω μ' αυτές το χρηματοκιβώτιό μου, αφού όλο το πλήρωμα έχει ένα άλλοσι σχετικά μ' αυτό που συνέβη την Κυριακή τό βράδυ.
'Ο Χένρυ Μέρριβελ κούνησε επιδοκιμαστικά

«ΔΕΝ ΣΟΥ ΔΙΝΩ ΑΛΛΟ ΚΑΝΑΒΟΥΡΙ. ΘΑ ΣΕ...
...ΒΑΡΥΣΤΟΜΑΧΙΑΣΗ. ΤΣΙΜΠΑ ΛΙΓΟ ΜΗΛΟ»

"La flamme la mieux habillée du monde"

à gaz

S.T. Dupont
Paris

"ΨΑΡΡΟΣ" Σταδίου 3
Athènes

ΔΙΑΦ. ΑΛΕΞΟΥΔΗ

Χαρίστε της!!
Moulinex
Ένας δραγματικός ηλεκτρικός υδρήτης

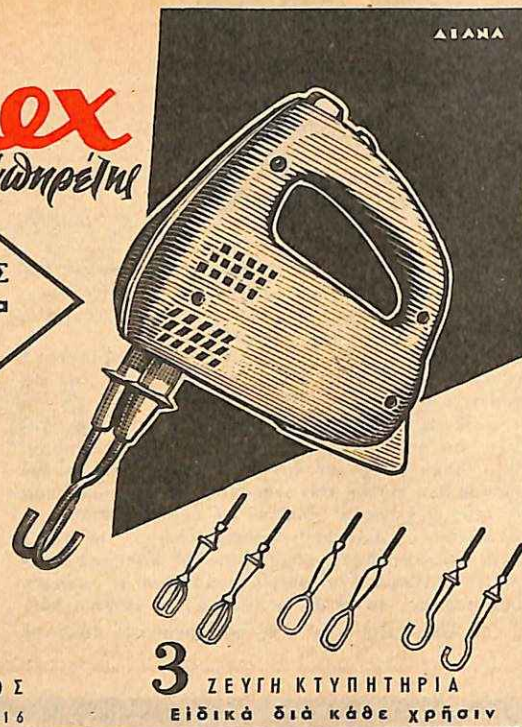
ΑΥΓΟΔΑΡΤΗΣ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ
Διά όμελέτες, μαρέγκα, μαγιονέζα
παγωτό, ζύμη, κ.λ.π.

Ζητήστε από τα ειδικευμένα καταστήματα
τον πλήρη εικονογραφημένο κατάλογο με
9 εκπληκτικά διάφορα μηχανήματα:

- ΜΙΞΕΡ
- ΚΡΕΑΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
- ΠΡΕΣΣΑ ΦΡΟΥΤΩΝ
- ΣΤΕΓΝΩΤΗΡΙΑ ΜΑΛΛΙΩΝ

K. A. Π.

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ Χ. ΜΠΕΝΡΟΥΜΠΗ & ΥΙΟΣ
ΕΡΜΟΥ 74 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 25.116

3 ΖΕΥΓΗ ΚΤΥΠΗΤΗΡΙΑ
Ειδικά δια κάθε χρήση

Ο δολοφόνος ταξίδευε μαζί

το κεφάλι του κ' έπειτα από μία σύντομη σιωπή
ρώτησε:

—Για πέστε μου... "Αν υποθέσουμε ότι ανα-
καλύπτουμε τον δολοφόνο ή κάποιον που να είναι
σοβαρά εκτεθειμένος σ' αυτό το έγκλημα, τι θα
κάνετε; Θά τον κλειδώνετε στο βάθος του άμπα-
ριού;

—"Ω, όχι κύριε, και θέβαια όχι! Αποκρίθηκε
ο δεύτερος πλοίαρχος μ' ένα κάπως σκανδαλισμέ-
νο γέλιο. Αλλά είναι πράγματα που λέγονται στα
βιβλία, αλλά στην πραγματικότητα ο πλοίαρχος
θα άρχετο ίσως να τον περιορίσει μέσα στην καμ-
πίνα του, ώσπου να μπορεί να τον παραδώσει
στις αρχές του λιμανιού.

—Θά τοποθετούσε κανένα ναύτη για να τον
φρουρή;

—Νομίζω μάλλον ότι θα περιωριζόταν στο να
τον κλειδώσει στην καμπίνα του. Στο κάτω - κάτω
δεν θα είχε παρά ένα τρόπο για να το σκάσει:
Νά πέσει με το κεφάλι στη θάλασσα...

—Ναι, έκανε ο σέρ Χένρυ Μέρριβελ. "Όπως
ο Μπετουάν.

Το πρόσωπο του ηλικιωμένου ανθρώπου εξέ-
φραζε τώρα μία ήρεμη πεποίθηση, αλλά ο Μάξ
βόηκε πως αυτό ήταν μάλλον ανησυχητικό σημάδι.

—Θαμνάσαι, είπε ο σέρ Χένρυ κοιτάζοντας
ξαφνικά τη Βαλερί ίσια στα μάτια. Λοιπόν, κύ-
ριε Κρούκσανκ, θα κλείσετε αυτή τη δεσποινί-
δα μέσα στην καμπίνα της. Θ' αναλάβω εγώ να
την παραδώσω στις αρχές του λιμανιού, όταν θα
φθάσουμε στον προορισμό μας...

Ε ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΠΕΜΠΤΟ

μένα; φώναξε η Βαλερί Τσάτφορντ κα-
τάπληκτη και τρομοκρατημένη, κάνοντας ένα
βήμα προς τα πίσω.

—Ναι, έσας, έπρεβαίωσε ο Χένρυ Μέρριβελ.
Τα δακτυλικά σας αποτυπώματα ανακαλύφθηκαν
στον διακόπτη του ηλεκτρικού της καμπίνας όπου
δολοφονήθηκε η κυρία Ζίτα Μπέι, καθώς και πάνω
σε μία κρυστάλλινη πονδριέρα, που βρισκόταν ά-
νάμεσα στα πράγματα του θύματος. Δεν είν' έ-
τσι, κύριε;

Ο υποπλοίαρχος κ' ο Γκρίσγουλντ συγκα-
τένευσαν σιωπηλά.

—Πάψτε, λοιπόν, να μās διηγήστε διάφορες
ιστορίες και πητε μας την αλήθεια επί τέλους!
Αυτή είναι η τελευταία σας έλπίδα... Σας προει-
δοποιώ ότι ξέρω ήδη αρκετά πράγματα. Τ' όνο-
μα του Κένγουορθ μου φάνηκε γνωστό και θυ-
μήθηκα ότι αυτός ο νέος έπρεπε να είναι γιός
του παιδικού μου φίλου "Αμπσνταϊνλ, με τον οποίο
ο πλοίαρχος κ' εγώ ήρθαμε σε ραδιοτηλεφωνική
επικοινωνία σήμερα το πρωί.

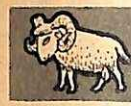
Ο Χένρυ Μέρριβελ κοιτούσε επίμονα την
Βαλερί, ενώ εξακολουθούσε:

—Μας πληροφορήσε ότι η αδελφή του "Έλεν
είχε παντρευτεί τον Τζόσου, του υπουργείου Έξω-
τερικών, κ' είχε αποκτήσει απ' αυτόν μία κόρη,
την Βαλερί. Ο Τζόσου πέθανε το 1942 και, μετά
τον πόλεμο, η "Έλεν ξαναπαντρεύτηκε μ' ένα
δάσκαλο, τον Τσάτφορντ. Αυτός ο γάμος δημι-
ούργησε σκάνδαλο, γιατί πρώτον ο Τσάτφορντ
δεν άνηκε στην κοινωνική τους τάξη και δεύτε-
ρον συζούσε με την οικονόμο του, κάποια κυρία
Φόγκελ. Αλλά η "Έλεν τον παντρεύτηκε παρ' όλ'
αυτά κ' έφυγε για να ζήσει κοντά του στις Βερ-
μούδες, παίρνοντας μαζί της και την μικρή Βα-
λερί. Από τότε ο "Αμπσνταϊνλ έκοψε κάθε σχέση
μαζί της... "Α! Έσείς μās λείπατε, νεαρό μου!

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 16 έως 22 Δεκεμβρίου 1960

ΚΡΙΟΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου
Τα σχέδιά σας κινδυνεύουν να ναυαγήσουν με την αβυσσική επέμ-
βαση ενός προσώπου που δεν σας συμπαθεί καθόλου. Προσέξτε
πολύ. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθμός 6.

ΤΑΥΡΟΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-21 Μαΐου
Οι αλλαγές που θα γίνουν είναι πολύ ευνοϊκές για σας και δεν
πρέπει να παραποιήστε, γιατί μπορεί να χάσετε την ευκαιρία.
Κουράγιο. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθμός 9.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Για δσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου - 21 'Ιουνίου
Κινείστε σε τελείως λανθασμένη κατεύθυνση τον τελευταίο και-
ρό και δεν μπορείτε ν' αντιληφθείτε τις εξελίξεις των γεγονό-
των. Προσγειωθείτε. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθμός 3.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου
Αποφασίστε το συντομώτερο, γιατί περιμένουν να σας άρπά-
ξουν την ευκαιρία μέσα από τα χέρια μερικοί πραγματικά ά-
σπονδοί φίλοι σας. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθμός 3.

ΛΕΩΝ. Για δσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 Αύγουστου
Θά τιμωρηθείτε για κάποια παράβαση που κάνατε σχετικά
με μία υπόθεση που είχατε δώσει στην οικογένειά σας. Μετα-
νοήστε στο είναι άκαδη καιρός. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άρ. 8.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ.-22 Σ'ριου
Είσαθε πολύ απαιτητικός άνθρωπος και θέλετε όλοι να υπακούουν
στις εντολές σας. "Αν δεν αλλάξετε πραγματικά, θα χάσετε ό-
λους τους φίλους σας. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθμός 4.

ΣΥΓΟΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 23 Σ'αδρίου-22 'Οκτωβ.
Έχετε μπροστά σας πολύ πλατείς όριζόντες, για να παραμέ-
νετε στη στασιμότητα. Προσπαθήστε να έπωφεληθείτε από την
δοξεία που θα σας προτείνουν. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, άρ. 1.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Ν'ρίου
Μεταβάλετε την τακτική που ακολουθείτε, πριν δοούν το μελανό
σημείο των ενεργειών σας. Η πραγματικότητα είναι καμμία φορά
σκληρή. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθμός 7.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 23 Ν'ρίου-22 Δ'ρίου
Έχετε ώριμες έπιφυλάξεις για πράγματα που θα έπρεπε να
είσατε σίγουρος έπειτα από τώσων έτών συνεργασία και φιλία.
Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, αριθμός 8.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 22 Δ'ρίου-19 'Ιαν.
Με την οδωτερότητα που προσπαθείτε να τηρήσετε δεν πρόκει-
ται να φέρετε κανένα αποτέλεσμα στο θέμα που σας άπασχολεί.
Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθμός 1.

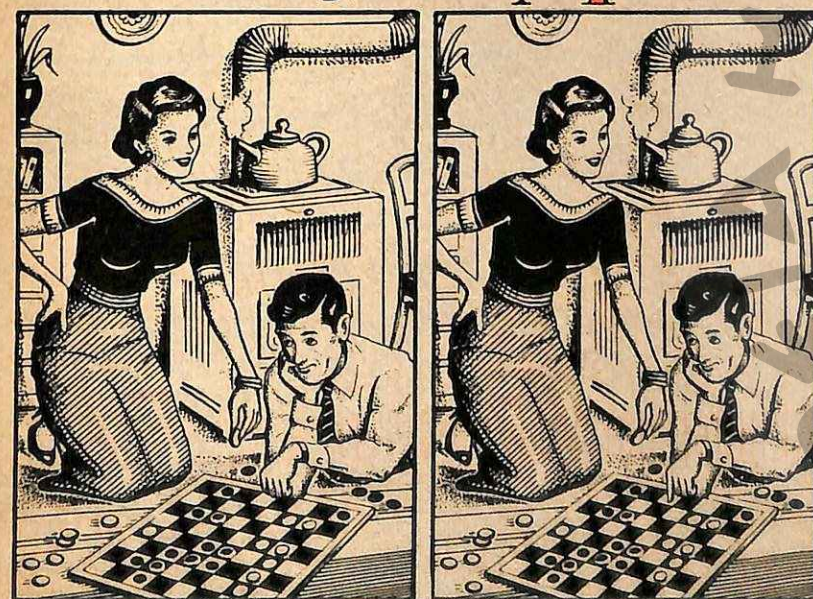

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φ'ριου
Το μυστικό μίας αισθηματικής σχέσεως θα γίνη γνωστό από
κάποιο φλύαρο πρόσωπο που το έμπιστευθήκατε. Μην άνακα-
τέμπετε περισσότερο τα πράγματα. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άρ. 2.

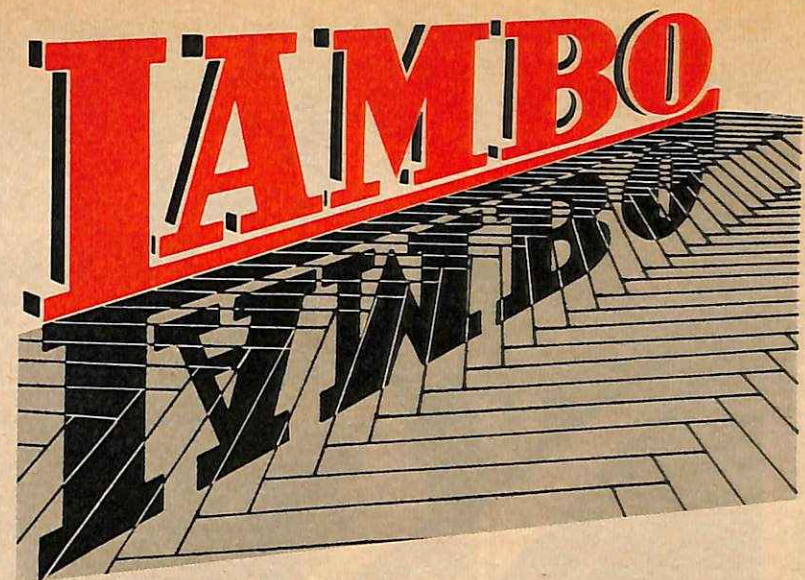
ΙΧΘΥΕΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 19 Φ'ριου-20 Μαρτίου
Έχετε στα χέρια σας άκλόνητα στοιχεία που αποδεικνύουν την
ένοχη άρισμένη άνθρωπων σε επαγγελματικές άνωμαλίες. Σκε-
φθείτε. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθμός 4.

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 11 σημεία. Μπορείτε
να τα βρήτε;

Οι λύσεις στη σελ. 92

ΝΕΑ
ΣΥΝΘΕΣΙΣ
ΔΙΑΡΚΕΙ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ

'Ακόμη καλύτερη

ΠΑΡΚΕΤΙΝΗ ΜΕ ΠΛΑΣΤΙΚΟ

Artisanat Grec

ΑΛΕΚΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ
ΝΙΚΗΣ 10 (ΣΥΝΤΑΓΜΑ)
ΤΗΛ. 26-173

ΓΕΝΕΥΗ
4 PLACE DU CIRQUE
ΤΗΛ. 249-504

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: MONIQUE PANIS

ΠΡΟΣΧΩΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:
ΛΟΝΔΙΝΟ - ΠΑΡΙΣΙ -
ΦΡΑΓΚ ΦΟΥΡΤΗ

Η έλληνική φόρμα που ζεπβήθηκε
στο έξωτερικό, έας προέβλεπε τα άρρω-
στη δημοσηρήματα της έλληνικής τέχνης
ότι έως άμφιέως και διακοσμήσεως
προδαρημένα στο Ευρωπαϊκό γούστο.

ΡΟΔΙΤΙΚΑ
"ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ"

Μεσοβίτσκο
και
Μικονίτσκο είδη

Μονοβίτσκο
Συλλογή άρρων

Παντελόνια ραμέ-
να κατ' άποκλειστικό-
τητα από τού ΖΟΖΕ
της Μικόνου.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ THE BOUTIQUE PALACE HOTEL
ST. MORITZ EMBETIAS - ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΙΣ HOLLYWOOD Η. Π. Α.

Ναι, αν ήταν όμως TELEFUNKEN θα είχες πετύχει διάνο!

Ἡ πιὸ εὐπρόσδεκτη φιλικὴ χειρονομία

Δέν ἄρκει νά προσφέρετε ἓναν καφέ, πρέπει νά εἶναι καλὸς — καὶ ὁ καλὸς καφὲς κρίνεται στὸ φλυτζάνι. Γι' αὐτὸ προτιμῆστε τὸ ΝΕΣΚΑΦΕ, πού ἔχει σταθερὴ ποιότητα, ὑπέροχο ἄρωμα καὶ ἀσύγκριτη γεῦσι.

Γιὰ τοὺς φίλους πού θὰ σᾶς ἐπισκεφθοῦν, τί καλλίτερο ἀπὸ ἓνα φλυτζάνι Νεσκαφέ.

Σημειώστε ὅτι κάθε κουταλιά Νεσκαφέ ἰσοδυναμεῖ μὲ 43 κόκκους καφέ!

NESCAFÉ τὸ πιὸ περιζήτητο στὸν κόσμον

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤ/ΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Α. ΔΡΙΤΣΑΣ & ΥΙΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ: ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 18-ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ 3-ΤΗΛ. 27.033

ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

Δυὸ καινούργιες ἱέρειες τῆς Τερψιχόρης θὰ κάνουν τὴν πρώτη ἐμφάνισή τους τῇ Δευτέρᾳ, 19 Δεκεμβρίου, στὸ θέατρο «Κεντρικόν». Πρόκειται γιὰ τὶς δίδες Ράνια Παπαδάμ καὶ Βίκυ Τούντα, σ' ἓνα ἐνδιαφέρον πρόγραμμα ἐκφραστικοῦ χοροῦ. Στὴν ἴδια παράσταση συμμετέχουν ἐπίσης οἱ χορευταὶ Νίκος Κάρλας καὶ Χαράλαμπος Καράμπελας, καθὼς κ' ἡ χορευτικὴ ὁμάδα τῆς Σχολῆς Ματέυ-Ρουσσόπουλου.

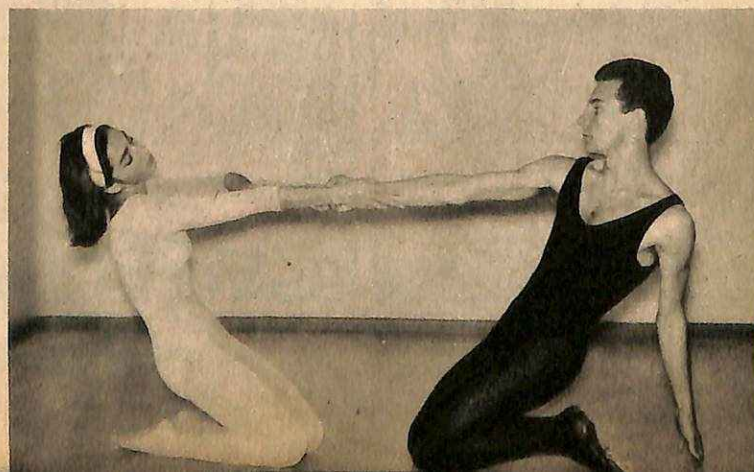

ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΕΣ μορφές καὶ πειθαρχημένα κορμιά. Οἱ Ράνια Παπαδάμ καὶ Βίκυ Τούντα, σὲ σύνθεση Προκόφιεφ.

ΙΣΠΑΝΙΚΗ ἀτμόσφαιρα καὶ συναισθήματα γεμάτα πάθος γιὰ τὸν «Ἰγνάντιο» τοῦ Λόρκα, πού ἱππιδίζουν οἱ δυὸ νέοι καλλιτέχνες Ράνια Παπαδάμ καὶ Νίκος Κάρλας.

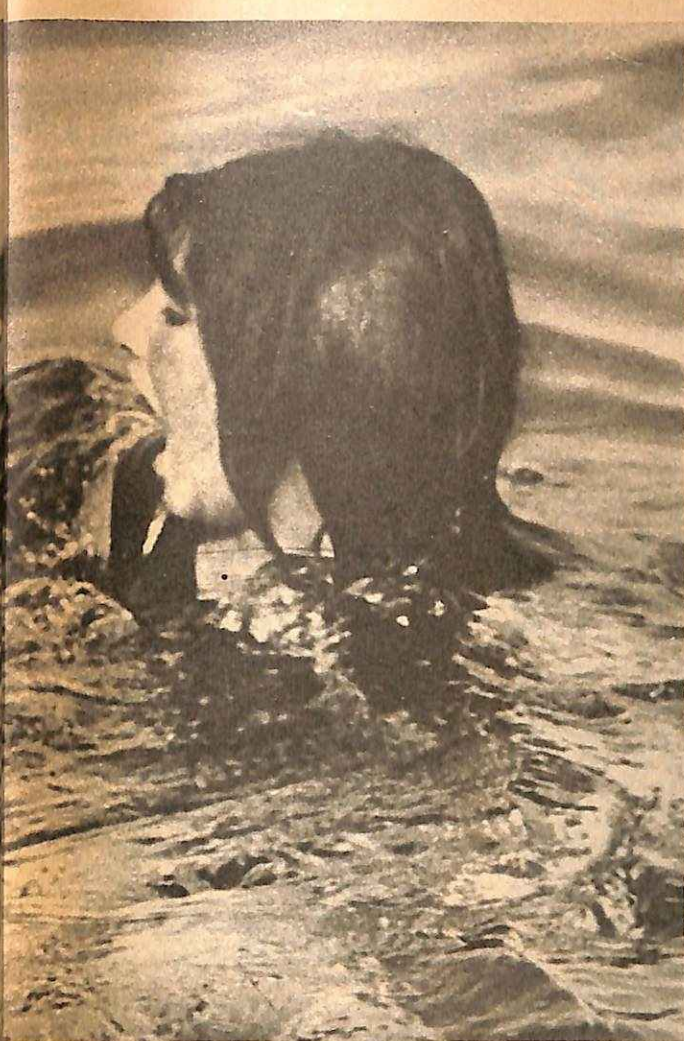
«ΜΑΤΙΕΣ στὸν κόσμο». Μιά ἀκόμη πρωτότυπη δημιουργία ἐκφραστικοῦ χοροῦ μὲ τοὺς Παπαδάμ - Καράμπελας.

ΟΙ ΣΠΑΑΚ ΔΟΚΙΜΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

Οι δύο χαριτωμένες ἀνηγιές του Γεν. Γραμματέως του Ν.Α.Τ.Ο. ξεκινούν για τις δάφνες των ηθοποιών

Το ώροσκόπιο της οικογενείας Σπάακ, που πολλοί φρόντισαν να συμβουλευθούν, έλεγε ότι τα μέλη της θα διεκρίνοντο στην πολιτική, τις τέχνες και τα γράμματα. Πράγματι, ο πρωτότοκος γιός της οικογενείας, ή όποια θεωρείται μία από τις παλαιότερες και άριστοκρατικότερες του Βελγίου, από πολύ νωρίς έδειξε το πολιτικό του δαιμόνιο. Γρήγορα έφτασε στην κορυφή της πολιτικής. Πρώτα πρωθυπουργός στη χώρα του και τώρα γενικός γραμματέας του ΝΑΤΟ. 'Ο άλλος γιός, ο Σάρλ, διέπρεψε στον τομέα των γραμμάτων και θεωρείται ένας από τους γνωστότερους νέους σεναριογράφους και θεατρικούς συγγραφείς του Βελγίου. 'Εμεινε να εκπληρωθεί το τρίτο μέρος της προφητείας και γι' αυτό φρόντισαν οι κόρες του Σάρλ, οι δυο αδελφές Κατερίν και 'Ανιές. 'Η πρώτη, στά 15 της μόλις χρόνια, κατώρθωσε ήδη να επιβληθεί στους κινηματογραφικούς κύκλους. 'Ανακάλυψη του Ζάκ Μπεκέρ, ξεκίνησε κρατώντας ένα μικρό ρόλο στο κύκνειον άσμα του διάσημου σκηνοθέτη «'Η τρύπα». Οι ειδικοί διέκριναν άμέσως τα ύποκριτικά προσόντα της μικρής Κατερίν και της πρότειναν τον πρώτο ρόλο στην ταινία του Λατουάντα «'Απογωγή», με συμπρωταγωνιστή τον Μαρτσέλλο Μαστρογιάννι. 'Υστερα την περιμένουν ακόμη δυο ταινίες στην 'Ιταλία και την Γαλλία, ενώ το Χόλλυγουντ διαπραγματεύεται την συνεργασία της. 'Όσο για την 'Ανιές Σπάακ, προτίμησε να ξεκινήσει από το θέατρο, παίζοντας έργα του πατέρα της.

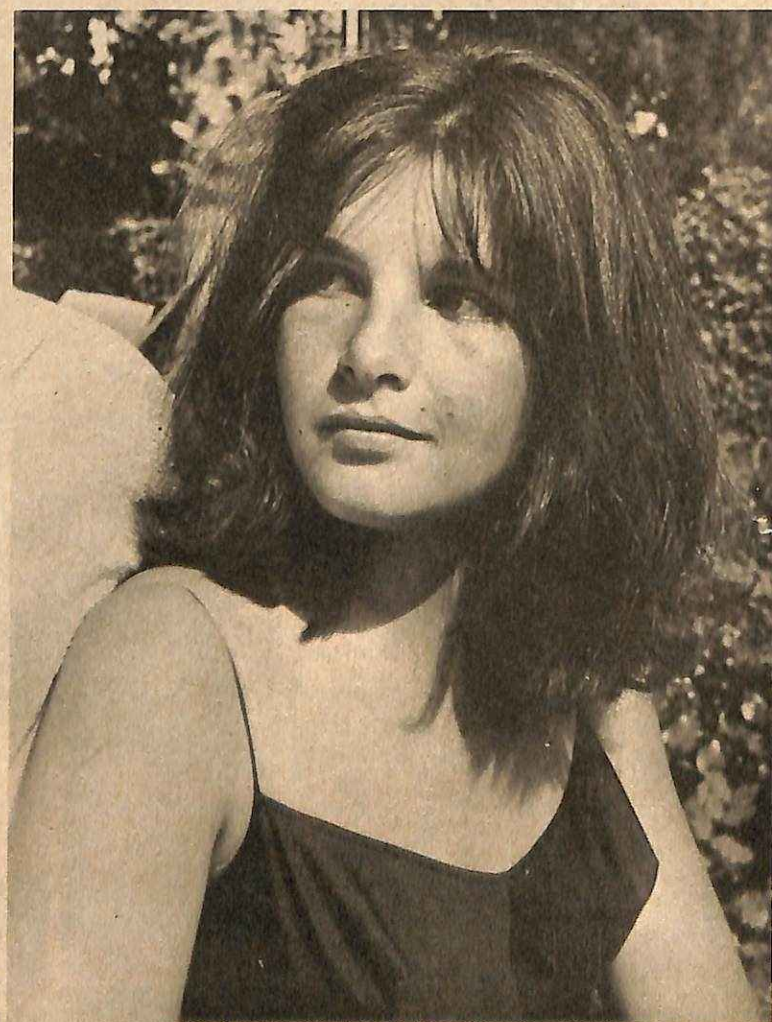
ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ, γεροδεμένες, οι δυο αδελφές Σπάακ πολλά όφείλουν για τη θαυμάσια σιλουέττα τους στο κολύμπι, που το λατρεύουν πάνω από όλα τα σπόρ. 'Αλλοτε, όχι πολύ παλιά, μόλις έκλεινε το σχολείο, κατέφευγαν μαζί στην αγαπημένη τους θάλασσα. Τώρα την απόλαυση αυτή τη ρυθμίζουν τα συμβόλαια και οι επαγγελματικές υποχρεώσεις.

ΑΓΑΠΗΜΕΝΕΣ και άχώριστες πέρασαν όλα τους τα χρόνια. Τώρα οι διεθνείς επαγγελματικές ασχολίες της Κατερίν απομακρύνουν τη μία από την άλλη. 'Ονειρό τους είναι πια να λανσάρουν στον κινηματογράφο μια κοινή φίρμα - αδελφές Σπάακ.

(Φωτ. Dalmas)

ΚΑΤΕΡΙΝ: Ψηλή, ξανθιά και τολμηρή. 'Η 'Ιταλία την ανακάλυψε, ή Γαλλία της διαμόρφωσε τον τύπο «σέξυ». 'Η ίδια φιλοδοξεί τέχνη καθαρή, έπευφημίες μόνο για το δραματικό ταλέντο της.

ΑΝΙΕΣ: Μελαχροινή, όχι τόσο ψηλή και, όπως-όποτε, λιγώτερο τολμηρή. Περιμένει τώρα και αυτή να «'ανακαλυφθεί», όπως ή αδελφή της, από τους κινηματογραφικούς παράγοντες. Μέχρι στιγμής δρέπει επιτυχίες στο θέατρο των Βρυξελλών

Η Άγιον ολή χώρα τῶν δαυμάτων

Αμπερό, πολύχρωμο, άστραφτερό τὸ χριστουγεννιάτικο δέντρο άγκάλιασε με τὰ φορτωμένα του κλαδιά τὴν πολιτεία... Σὲ λίγο τὰ παιδάκια θὰ ξεχυθοῦν στοὺς δρό-

μους καὶ με τὶς άπαλές φωνούλες τους θὰ ψάλουν τὰ κάλαντα. Κ' εἶτσι θὰ παρασυρθοῦμε ὅλοι στὴ σαγήνη τῆς γιορτινῆς ατμόσφαιρας. Φανταχτερές διτρίνες, πολυάσχολοι διαβάτες, παιδικές μυτούλες άκουμπισμένες ἑπάνω στὸ τζάμι τοῦ μαγαζιού, με τὸ στόμα μισάνοιχτο μπροστὰ στὴ γοητεία τοῦ παιχνιδιού, πλανόδιοι με χριστουγεννιάτικα μπηλιμπιδά. Καί, μέσα στὸ γιορτινὸ πανηγύρι, διασπασμένοι, ἀτελείωτοι οἱ ἄνθρωποι με τὰ ψώνια τους. Δώρα, δώρα, δώρα. "Οἱ κρατοῦν κάποιο πακέτο πού θὰ στολίση τὴ δάση τοῦ χριστουγεννιάτικου δέντρου. Καὶ δὲν ξέρεί κανεὶς τί νὰ πρωτοπάρη. Νὰ πᾶν στὸ ἑνῖ μαγαζὶ γιὰ κάλτσες, στὸ ἄλλο γιὰ ἕνα κασκόλ, στὸ τρίτο γιὰ μιά τσάντα. Γιατὶ τέτιες μέρες δὲν ὑπάρχει περισευούμενος καιρὸς γιὰ βόλτες. Κι ὅμως μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε ὅλα συγκεντρωμένα σ' ἕνα ἀγαπημένο σας κατάστημα: Στὸ Παπαγιάννη, τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 47. Θέλετε ἕνα ὁμορφὸ ὕψος, ἕνα ἑτοιμο φόρεμα, ἕνα ζευγάρι θαυμάσιες ἀμερικάνικες κάλτσες Cameo, μιά μπλούζα, μιά δερμάτινη ζακέττα, ἕνα μαντήλι τοῦ λαιμοῦ, ἕνα κομψὸ ἑσώρουχο, μιά θαυμάσια δερμάτινη τσάντα, μικρὰ πορτοφολάκια, γάντια, νερσασιρ, καπελλάκια. "Ο, τιδήποτε κι ἂν σκεπτεσθε νὰ προσφέρετε σὲ μιά γυναίκα θὰ τὸ βρῆτε στὴν πύλὸ γοητευτικὴ ποικιλία σχεδίων καὶ χρωμάτων. Οἱ τελευταῖες προταγές τοῦ Παρισίου, σὲ συνδυασμὸ με τὴν πολυχρόνη πείρα τοῦ μαγαζιού, ἔχουν δώσει καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα. Θέλετε φθινό, θέλετε ἀκριβὸ δώρο. Στὸ Παπαγιάννη θὰ βρῆτε ἰδέες γιὰ ὅλες τὶς περιπτώσεις. Ἐχετε μιά καλὴ φίλη; Ἐνα ζευγάρι κάλτσες, ἕνα παριζιάνικο μαντήλι τοῦ λαιμοῦ, ἕνα πορτοφολάκι γιὰ τὰ κέρματα, μέσα σ' ἕνα γιορτινὸ πακέτο, θὰ τὴν εὐχαριστήσουν. Σκέπτεσθε νὰ ξεδοῦτε περισσότερο χρήματα; Μιά τσάντα, ἕνα ζευγάρι γάντια ἑλάνκα γιὰ τὸ βράδυ, μιά μπλούζα σὲ τύπο Elle θὰ τὴν ἐνθουσιάσουν. Ἀποφασίστε τὰ δώρα πού θ' ἀγοράσετε καὶ πηγαίνετε στὸ Παπαγιάννη. Θὰ σὰς βοηθήσουν νὰ πάρете κάτι πρακτικό, ὁμορφὸ, ἐντυπωσιακό. Εἶναι ἕνας ἀληθινὸς παράδεισος ἀπὸ χίλια - δυὸ γοητευτικὰ δωράκια, πού θὰ σὰς γλυτώσουν ἀπὸ τὴν ταλαιπωρία τῆς βόλτας στὰ μαγαζιά καὶ θὰ περιορίσουν τὰ ἔξοδά σας με τὶς λογικὲς ἰδέες τους γιὰ ἕνα ὁμορφὸ χριστουγεννιάτικο ἢ πρωτοχρονιάτικο δώρο. Μὴν τὸ ἀφύσσετε γιὰ τὴν τελευταία στιγμή. Τώρα θὰ μπορέσουν νὰ σὰς περιποιηθοῦν ἀκόμη περισσότερο.

Κάπου θὰ πᾶμε τώρα με τὶς γιορτές. Μετὰ τὸ γλέντι τῆς παραμονῆς, νοιώθει κανεὶς ἄκὸ μὴ περισσότερο τὴν ἀνάγκη νὰ ξεκουρασθῇ λίγο κοντὰ στὴ φύση. Μὰ με αὐτὸ κίνητο, με θέσπα, με καρδί, με τραῖνο, κάπου θὰ βρεθοῦμε γιὰ μερικές ὥρες ἢ ἡμέρες, μακριὰ ἀπὸ τὸ χριστουγεννιάτικο πανηγύρι. "Ορεϊδασία, σκί, ἀπλὸς περίπατος. Τί θὰ φορέσετε ὅμως; Πρέπει νὰ εἴσθε ζεστὴ, κομψή, χαριτωμένη. Καὶ πὼς θὰ τὸ κατορθώσετε; Μὲ τὸ βασίλει τῆς ἐφετείνης μόδας, τὸ πλεκτό. Μ' ἕνα ὁμορφὸ κοστούμι τῆς Τρικόζα. Παντελὸνι ζέρσεῦ σὲ θαυμάσια ἰταλικὴ γραμμή, πού ἑφαρμόζει τέλεια ἑπάνω στὸ σῶμα καὶ τὸ κολλακεῖ κ' ἕνα ἔξοχο δόμαλλο πλεκτὸ καρρὸ πουλόβερ. Καὶ μὴ ξεχνάτε πὼς ἡ τσάκιση τοῦ παντελονιού δὲν τσαλακώνει καὶ δὲν χρειάζεται ὅλη τὴν ὥρα σιδερώμα. Ἐτσι τὴν ἡμέρα τῆς ἐκδρομῆς σας θὰ εἴσθε καλοντυμένη καὶ καλοσιδερωμένη. Μὴ μοῦ πῖτε λοιπὸν πὼς τὸ κοστούμι πού φορεῖτε στὴν πρώτη φωτογραφία μας ἢ γνωστὴ ἡθοποιὸς τοῦ θεάτρου καὶ τοῦ κινηματογράφου Νάντια Χωραφά δὲν εἶναι ὑπέροχο. Ἀληθινὰ ἰ-

"Ἐνα ὁμορφὸ σύνολο Τρικόζα γιὰ τὶς χειμωνιάτικες ἐκδρομές σας. Γοητευτικὸ πουλόβερ καὶ ζέρσεῦ στενὸ παντελόνι.

δανικὸ ντύσιμο γιὰ ὅλες τὶς ἡλικίες. Χαρούμενο, γοητευτικὸ, πρακτικὸ γιὰ τὴν ἀνάβαση, γιὰ τὸ περπάτημα, ἀκόμη καὶ γιὰ μιά ξεκούραστη βραδυὰ στὸ σπίτι. Ἀλλὰ μήπως καὶ τὰ ντὶ πιὲς πλεκτά, πού διάλεξε γιὰ τὴν γκαρνταρόμπα της καὶ γιὰ δώρα ἡ Νάντια Χωραφά δὲν εἶναι ὑπέροχα; Γιὰ ρίξετε μιά ματιά στὴ δεύτερη φωτογραφία μας. Ἀπλὸ, φινό, με τὴ χαμηλὴ του ζώνη καὶ τὸ ζωνανὸ του χρώμα, σαγηνεύει ἀκόμη καὶ τὴν πιὸ δύσκολη γυναίκα. Με μιά ἀκούρα φούστα, ἴσια ἢ πλισσέ, Τρικόζα καὶ με μερικά πουλόβερ ἢ μπλουζές μπορεῖτε νὰ κάνετε πολλοὺς συνδυασμούς, πού θὰ σὰς ἐξυπηρετήσουν ὁλόκληρο τὸν χειμῶνα, ἀλ-

λὰ καὶ τὴν ἀνοιξη. Τρικόζα. Γεμάτη δώρα πρακτικά, πρωτότυπα, ἐντυπωσιακά. Τὶς ὡραιότερες ἐφετείνες τῆς δημιουργίας θὰ τῆς βρῆτε τόσο στὰ καταστήματα τῶν Ἀθηνῶν, τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 6 καὶ Πατη-

Τί θὰ λέγατε γιὰ ἕνα τόσο χαριτωμένο δώρο: Ἡ Τρικόζα σὰς προσφέρει τὶς ὡραιότερες ἰδέες γιὰ τὰ χριστουγεννιάτικα καὶ πρωτοχρονιάτικα δώρα σας. Ρίξτε μιά ματιά. Θὰ ἐνθουσιασθῆτε...

σίαν 141, ὅσο καὶ στὴ Θεσσαλονίκη, στὴν ὁδὸν Μητροπόλεως 51. Πάρετε, λοιπὸν, δώρα Τρικόζα. Θὰ δώσετε κάτι ὁμορφὸ, χρήσιμο, σαγηνευτικὸ στοὺς συγγενεὶς καὶ φίλους σας. Θὰ σὰς θυμούνται ὁλόκληρο τὸ χρόνο.

Μέσα στὴν θαλπωρὴ τῆς χριστουγεννιάτικης νύχτας, τὸ παιχνίδι τοῦ ἔρωτα θὰ ζήσει πιὸ ἐντονο. Στολισμένο τὸ σπίτι θὰ περιμένῃ τὸν ἔρχομὸ ἐκείνου, πού θὰ γεμίσει με τὴν προσωπικότητά του

Je reviens

τὴν ατμόσφαιρα... Je reviens... "Ο ἔρχομός τοῦ ἀγαπημένου, πού ὁμνήθηκε ἀπὸ τὸν Γουάρνθ, θὰ ἐξα-

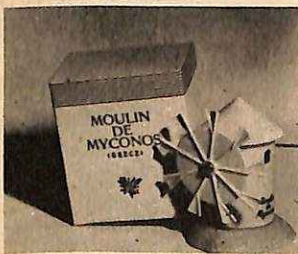
ναξήσει μέσα στὴν χριστουγεννιάτικη νύχτα. Καὶ μιά λεπτὴ μεθυστικὴ μυραδιά θὰ ξεχυθῇ ἀπὸ τὸ μικρὸ μπουκαλάκι πού θὰ τῆς φέρῃ ἐκεῖνος σὰν δώρο γιὰ τὶς γιορτινὲς ἡμέρες... Εἶναι τὸ ἄρωμα μετὰ τὴν δυναμικότερη προσωπικότητα. Εἶναι τὸ ἄρωμα πού ταιριάζει στὴν ἐρωτευμένη γυναίκα... Γιατὶ ἐκείνη προσπάθησε νὰ σκιαγραφήσῃ μέσα στὶς μυρωμένες σταγόνες τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ἀρωματοποιούς τοῦ Παρισίου... "Ο Γουάρνθ, πού κατάρθωσε νὰ συγκεντρώσῃ ὅλη τὴν προσωπικότητὴν ἐρχομὸ τοῦ ἔρωτα μέσα σὲ δυὸ λέξεις... Je reviens... Ἐνα ἄρωμα πού ἄφησε ἐποχὴ... Ἐνα ἄρωμα πού ταιριάζει στὴν ψυχροὺνθησῃ τῆς μεσογειακῆς γυναίκας...

Θὰ μάθατε ἀσφαλῶς τὰ καταπληκτικὰ ν.ε.α. Καὶ τοὺς Ἀθηναίους τοὺς ἔπιασε ἡ μανία τοῦ ὁ ἀδυνατισματος. Κ' ἐπειδὴ δὲν ἔχουν «Μετρεκάλ» - καλύτερα, ἐδὼ πού τὰ λέμε, γιατί ἔχει φοβερὴ γεύση - περιορίζονται στὸ γνωστὸ ἀποδοτυρωμένο γάλα Canale. Εἶναι μιά καινούργια μανία, πού ἀγκάλιασε σὲ μικρὸ χρονικὸ διάστημα ὁλόκληρο τὸν πλανήτη μας. Ἐκίνησε ἀπὸ τὴν Ἀμερική, γιὰ νὰ φέρῃ καὶ στὴ γηραιά μας ἡπειρὸ τὴ μόδα τῆς βραδινῆς νηστείας. Μὰ, θὰ μοῦ πῆτε, καὶ με τὸ δικίον σας, τώρα τὶς γιορτὲς ποῖος ἔχει κουράγιο νὰ κάνει δίαιτα; Οἱ μεζέδες, τὰ γλυκά, τὰ ποτὰ σὲ ξελογιάζουν. Καί, φυσικά, ὅλοι θὰ υποκύψουμε στὸν πειρασμό. Μὰ ὅμως πού μπορεῖτε νὰ χαρτῆτε τὶς γιορτὲς χωρὶς τὸ φόβο τοῦ πάχους, ἂν πίνετε κάθε βράδυ ἕνα ποτήρι Καναλάκ. Θὰ σὰς προσφέρῃ ξεκούραστο ὕπνο, τόνωση τοῦ ὁργανισμοῦ σας με πρωτεΐνες, φώσφορο, θιταμίνες καὶ ἀσβέστιο καὶ θὰ σὰς προστατεύσῃ ἀπὸ τὴν ἀπόκτηση περιττοῦ βάρους. Γιατὶ τὸ δημιούργημα αὐτὸ τῆς καναδικῆς βιομηχανίας ἔχει τὸ μόνον μικρὸ προσόν ὅχι μόνο ν' ἀδυνατίζει χωρὶς νὰ ἐξασθενῇ τὸν ὁργανισμό, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξουδετερώνει τὴν ἐπίδραση τοῦ πάχους. Πίνετε, λοιπὸν, κάθε βράδυ κ' εἴσθε τὸ γάλα Καναλάκ, πού ἔχει τὶς ἴδιες ἰδιότητες με τὸ «Μετρεκάλ» καὶ κάτι καλύτερο: Θαυμάσια γεύση, πού τὸ κάνει νὰ μὴ ξεχωρίσῃ ἀπ' τὸ νωπὸ γάλα. Εἶναι ὁ φηνότερος καὶ ὁ ἀσφαλέστερος τρόπος γιὰ ν' ἀποκτήσετε σιλουέττα. Δοκιμάστε το καὶ θὰ καταπληγῆτε.

Υπάρχουν στιγμὲς πού σταματᾷ κυριολεκτικὰ τὸ μυαλό σου. Δὲν ξέρεις τί νὰ πᾶρῃς γιὰ κάποια φίλη σου πού δὲν ἔχει πολλὴ στενὴ σχέση μετὰ τῆς. Εἶναι μιά περισσότερη κοινωνικὴ γνωριμία. Ἀλλὰ ἴσως

μπορὸ νὰ σὰς βοηθῶ. Μιά κασετίνια με καλλυντικὰ εἶναι θέδαια καλὴ ἰδέα. Ἀλλὰ θὰ τῆς ἀρέσῃ; Καὶ γιατί ὄχι! Ἡ Ζίνια ἔχει κάνει ἀληθινὰ θαύματα σὲ καλλιτεχνικὲς κασετίνες ἀπὸ πλαστικὸ ὕψος καὶ καθρέπτες πού περιέχουν μιά κρέμα, μιά πούδρα, ἕνα μέικ - ἄπ, ἕνα κραγιόνι. Θὰ τῆς βρῆτε ἀπὸ ἑκατὸ μέχρι διακόσιες δραχμές. Γιὰ κάτι φηνότερο: Τὰ ἴδια καλλυντικὰ σὲ χάρτινη κασετίνια, συσκευασμένα με ἑορταστικὸ χαρτὶ καὶ κορδέλλα καὶ με τρία ἢ

Χαριτωμένα, ἑτοιμα γιορτινὰ πακέτα περιμένουν τὴν ἐκλογή σας γιὰ ἕνα πρακτικὸ, χρήσιμο δώρο...

τέσσερα καλλυντικὰ ἀπὸ πενήντα πέντε μέχρι ἑξῶς πέντε δραχμές. Ὑπάρχει ὅμως καὶ μιά σειρά ἀπὸ ἀρώματα καὶ κολώνιες σὲ μικρὲς ποσότητες, ἀλλὰ σὲ χαριτωμένες συσκευασίες. "Ο μύλος τῆς Μυκόνου, πού βλέπετε στὴ φωτογραφία μας, στοιχίζει μόνο εἴκοσι δραχμές, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ γίνῃ ἕνα ἀρκετὰ ὁμορφὸ χριστουγεννιάτικο ἢ πρωτοχρονιάτικο δωράκι σὲ πρόσωπο πού δὲν ἔχει κανεὶς καμμιὰ σημαντικὴ ὑποχρέωση. Καὶ τὰ ἰταλικά ὅμως καλλυντικὰ Ducale δὲν εἶναι ἀσχημὴ ἰδέα γιὰ δώρο. Ὑπάρχουν καὶ αὐτὰ σὲ κασετίνες πού περιέχουν ἄρωμα ἢ κολώνια, πούδρα ἢ μέικ - ἄπ, σὲ πούδριέρα καὶ κραγιόνι. Μπορεῖτε νὰ ὁπάρετε με 130 μόνο δραχμές.

Με τὶς προετοιμασίες καὶ τὰ ψώνια νοιώθει κανεὶς πολλὴ κουρασμένη... Ἐνα μασάζ πού θὰ συνοδεύεται ἀπὸ ἕνα ἀπμολούτρο Σάουντα, μού ἔλεγε ἡ μασέρ Βι-βὴ Συκιώτη, στὴν ὁδὸ Κανάρη 4, μπορεῖ νὰ σὰς ἀναζωογονήσει ἀπὸ τὶς ταλαιπωρίες τῆς ἡμέρας, νὰ ξεναφρασκάρῃ τὸ δερμα σας καὶ νὰ σὰς κάνει νὰ νοιώθετε ξεκούραστη καὶ εὐδιάθετη. Μὴν παραμελήσετε, λοιπὸν, μέσα στὴν παραζάλη τῶν ἑορτῶν, νὰ ἐνδιαφερθῆτε καὶ λίγο γιὰ τὴν ὁμορφιά τοῦ κορμιού σας... Εἶναι ἀπαραίτητο...

Χιλιάδες δώρα ἔχει συγκεντρώσει τὸ Μουράνο, τῆς ὁδοῦ Βουκουρεστίου 11. Εἶναι μιά μοναδικὴ ἐπιλογή ἀπὸ τὰ ὠραιότερα πράγματα τῆς Σκανδιναβίας, τῆς Γερμανίας, τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας. Κρύσταλλα, φαγιάν, πορσελλάνες, ζυλινες φιγούρες, ἐπάρυρα, ἰδέες γιὰ ἄνδρες, φαιστικά καὶ ἀτέλειωτα χαριτωμένα δωράκια γιὰ κάθε ἄνθρωπο. Καὶ προπαντὸς σὲ πάρα πολλὴ λογικὴ τιμὴ. Στὸ Μουράνο, λοιπὸν, θὰ βρῆτε τὸ πιὸ χαριτωμένο δώρο γιὰ τὸ σπίτι καὶ τὸν ἄνδρα.

Πλησιάζουν οἱ γιορτές. Καὶ οἱ ἐγνοῖες πολυπλασιάζονται καθημερινὰ. Τὸ σπίτι, τὸ ντύσιμο, τὰ δώρα. Δὲν ξέρεί κανεὶς τί νὰ πρωτοκάνῃ. Νὰ πᾶν στὴν μοδίστα γιὰ τὴν πρόβα, νὰ παρακολουθήσῃ τὴ γενικὴ καθαριότητα τοῦ σπιτιοῦ, νὰ στολίσῃ τὸ σαλόνι με ἔλατα καὶ πολυχρώμα παιχνιδία, νὰ διαλέξῃ τὰ δώρα του; Καὶ οἱ ὑποχρεώσεις εἶναι συνήθως τόσο πολλές, ὥστε δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ διαθέσῃ γιὰ ὅλους πανάκριβα δώρα. Τί θὰ κάνατε λοιπὸν; Δὲν θὰ προσφέρετε καὶ σεις κάτι; Κι δὲν βρίσκετε τίποτα κατὰλληλο; Καὶ ὅμως δὲν ἔχετε δικίον. Γιὰ σκεφθῆτε λίγο ἀκόμη. Γιὰ θυμηθῆτε ἕνα ὄνομα ἀγαπῶντὸ σὲ κάθε γυναίκα. Φυλλίς! Τὰ καλλυντικὰ πού ἔχουν μελετηθῇ γιὰ τὴν ἑλληνικὴ πραγματικότητα. Νὰ τί θὰ προσφέρετε στὶς φίλες σας: Μιά σειρά ἀπὸ καλλυντικὰ Φυλλίς, πού δὲν στοιχίζουν πολλὰ χρήματα, ἀλλὰ θὰ γίνουν τὸ ἀπαραίτητο καθημερινὸ συμπλήρωμα τῆς τουαλέτας της. Καὶ μὴ νομίζετε πὼς θὰ παρεξηγηθῇ. Τὰ καλλυντικὰ εἶναι πάντοτε γιὰ τὶς γυναῖκες εὐπρόσδεκτο δώρο, γιατί τοὺς δίνει γιὰ μιά ἀκόμη φορὰ τὴν εὐκαιρία νὰ ὁλοκληρώσουν τὴν ὁμορφιά τους.

Σκέπτεσθε νὰ πᾶτε στὸ ρεβεγιόν; Εἰσθε καλεσμένη σ' ἕνα πάρτυ; Προσέξτε τὸ δερμα σας, μού ἔλεγε ἡ παλιά καλὴ μας φίλη, κ. Λίλυ, στὸ ἰνστιτούτο της, τῆς ὁδοῦ Ἀμερικῆς 15... Δὲν χρειάζεται μόνο ἕνα ὁμορφὸ φόρεμα γιὰ νὰ κάνετε ἐντύπωση τὴν βραδυὰ τῶν Χριστουγέννων... Τὸ πρόσωπό σας πρέπει νὰ εἶναι φωτεινὸ, ξεκούραστο... Καθαρίστε τὸ ἐπισημονικά στὴν αἰσθητικὴ σας καὶ νὰ εἴσθε σίγουρη πὼς θὰ τὸ ἐπιτύχετε...

Τὶ θὰ λέγατε γιὰ ἕνα ξεχωριστὸ δώρο; Τὸ ἑτοιμο πλίσσέ παριζιάνικο φόρεμα «Λίνε», πού ταιριάζει σ' ὅλα τὰ σώματα καὶ δὲν τσαλακώνει, σὰς προσφέρεται με τὴν πρωτότυπη ἐλεγκαντικὴ συσκευασία του σὰν μιά μοναδικὴ ἰδέα δώρο σὲ μιά νεαρὴ ἢ ὥριμη

γυναίκα. Θὰ τὸ βρῆτε σὲ ὅλα τὰ χρώματα, με τετρακόσιες περίπου δραχμές, ἑτοιμο νὰ δώσῃ τὴ φινέτσα καὶ τὴ γοητεία τοῦ σπῆν σιλουέττα τῆς σύγχρονης κομψῆς γυναίκας... Εἶναι μιά μοναδικὴ ἰδέα γιὰ δώρο σὲ μιά φίλη μας πού ἔχει νὰ ντυθῇ... Δὲν χρειάζεται οὐτε στρίψωμα. Θὰ κόψετε τὸ κρέπ-περμαφλουτὸν στὸ σημείον πού θέλετε, καὶ τὸ ὕψος θα σταθῇ λεῖο καὶ γοητευτικὸ, χωρὶς νὰ μπορεῖ κανεὶς νὰ πιστεῖ πὼς δὲν ἔχει γίνῃ στρίψωμα...

Αλλὰ καὶ ὁ ἄνδρας θέλει τὸ δώρο του... Τί θὰ τοῦ πᾶρετε, ἀλήθεια; Ταμπакιέρα, ἀναπτήρα, πίπτα... Ἐχει ἄπ' ὅλα... Γιατὶ, λοιπὸν, νὰ μὴ τοῦ προσφέρετε κάτι πρωτότυπο, καινούργιο, πρακτικὸ; Ἐνα ὄνομα πού ἔχει δημιουργήσει θρύλο σὲ κάθε γωνία τῆς γῆς...

Κάθε ἄνδρας θὰ χαρῇ τὴν συντροφιά τοῦ Atkinson's ὁλόκληρο τὸ χρόνο. Μιά κολώνια, μιά κρέμα ξυρίσματος, μιά ταστάρα σὲ μιά χαριτωμένη πλαστικὴ θήκη...

Μιά φίρμα πού ἀγαπήθηκε ἀπὸ τὸ ἰσχυρὸ φύλο ὅσο τίποτε ἄλλο... Atkinson's... Οἱ λονδρέζικες κολώνιες καὶ κρέμες ξυρίσματος, πού ὁλοκληρώνουν τὴν προσωπικότητα τοῦ σύγχρονου δυναμικοῦ ἄνδρα... Μέσα στὴν σοβαρότητα τῆς μυραδιάς τῆς λεβάντας βρίσκει κανεὶς ὅλη τὴν ἐνεργητικότητα καὶ τὴν δυναμικότητα τοῦ ἄνδρα τῆς ἐποχῆς μας... Θέλετε νὰ δώσετε κάτι ξεχωριστὸ στὸν ἄνδρα σας, στὸν φίλο σας, στὸν πατέρα σας; Προσφέρετε τοῦ μὴ ἀπὸ τὶς γοητευτικὲς πλαστικὲς θήκες τοῦ Atkinson's, πού ὑπάρχουν στοὺς πιὸ ἐλεγκαντικούς συνδυασμούς χρωμάτων... Περιέχει μιά κολώνια, μιά κρέμα ξυρίσματος καὶ μιά ταστάρα... Εἶναι κάτι πρακτικὸ, πού θὰ τὸ χρησιμοποιοῖ ὁλόκληρο τὸ χρόνο, σὲ ταξίδια κ' ἐκδρομές... Ἐτσι θὰ θυμᾶτε πάντα τὸ χριστουγεννιάτικο δώρο σας...

Κρυστάλλινο, μαγευτικὸ, τὸ παλατάκι τῆς μόδας... Εἶναι ἕνα μαγαζὶ πού μάθαμε ν' ἀγαπᾶμε γιὰ τὸ γούστο τοῦ καὶ τὴν φινέτσα του... Εἶναι ἡ «Ἀμαζών», τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 48, πού ἔχει τώρα μιά καταπληκτικὴ συλλογὴ δώρων γιὰ κάθε γυναίκα... Φορέματα, παλτά, ἀξέσουάρ, ἐσώρουχα καὶ τὸ ἑτοιμο παριζιάνικο φόρεμα «Λάιν» σὰς περιμένουν σ' ἕνα πολυχρόμο πακέτο. Θὰ σὰς ἐνθουσιάσουν...

Η Άγιον

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ
P. COPIOS
ΑΡΙΣΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΑΜΕΡΙΚΗΣ 10
ΑΘΗΝΑΣ Rio de Janeiro

...Για τις Πορτές
Ένα ταξίδι στις...
ΙΝΔΙΕΣ ΔΕΡΟΧΑΚΗ
Δώρα ομορφιάς
πρωτοτύπων
ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 9
613-824

Τ
Τελεδοθήκη

ΜΑΛΛΙΑ
ΧΕΙΡΟΠΛΕΚΤΙΚΗΣ
ΚΑΙ
ΕΤΩΝΑ ΠΛΕΚΤΑ
ΕΡΓΟΧΕΙΡΟ
ΕΛΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 31

Δώρα
ΚΟΥΜΠΑΤΗΣ
ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 14
ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 35.211

Δώρα
ΝΤΙΝΟΣ ΤΟΥΛΑΟΥΤΑΣ
ΕΡΜΟΥ 28

Βίβιν
Παρίσι
Φραγκοφόντα
ΠΡΑΙΟΤΕΡΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΜΟΥΣΟΥ
Αγριώλη-άλκα
ΣΤΑΔΙΟΥ 19-21 - ΣΤΑΔΙΟΥ 31

Χίλια
Δώρα
και ξύλινα
κοιμητοκάνηματα
για τις χειρτές
ΓΛΥΝΟΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 3
(ΣΤΟΔ. ΚΑΛΛΙΤΕ)

Εσέκτα Παιδικά
Πλεκτά
Πρατικάκης
ΕΡΜΟΥ 50 Α+Β
Μαλλιά Πλεκτικές
Αφθαστη ποικιλία

Τα φαιότερα
Παπούτσια
και Παντόφλες
Μουριάδης
ΣΤΑΔΙΟΥ 4

Δώρα
Παιδικά
ΜΕΝΣΤΑΡ
ΕΡΜΟΥ 23

Χίλιες
Χαριτεστικές
Κόπες στο
Sambo
Βάσει των
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
ΤΟΙ ΣΑΜΠΟ.
Αποκαταστήσεις
FLEX-FORM
ΚΟΝΤΩΣΗ
ΑΘΗΝΑΙ
ΕΡΜΟΥ 39
ΦΩΝΗΤΙΚΗ
ΤΗΛΕΜΕΤΕΩΡΗ 22

Jasmine
Δώρα
Μόνο... για κομψές
φύλακες
2

Δώρα
για τις
κομψές κυρίες
Ελκα
ΦΟΝΙΚΩΝ &
ΠΕΡΙΚΛΕΥΣ
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 10
ΤΗΛ. 23.394

Δώρα
για τις
κομψές κυρίες
Ροζαρι
ΚΑΛΑΜΙΤΟΥ 10

Δώρα
για τις
κομψές κυρίες
Amazona
ΕΡΜΟΥ 48
ΤΗΛ. 21.404

Τα Χέρια της Έφης

Ρίπ Κίρμπυ

Ο καλός και πιστός Ντέσμοντ πείθει τον Ρίπ Κίρμπυ να φύγουν για διακοπές στο Ουέστ. Στο βάθος της καρδιάς του τρέφει ένα τρελλό όνειρο, ν' ανακαλύψει οὐράνιο και ν' γίνει εκατομμυριούχος. Γι' αυτό εφοδιάζεται μ' ένα μετρητή Γκάιγκερκερ, που θα του υποδείξει το θησαυρό. Για κακή του τύχη, ένα ζεύγος απατεώων, οι Νάς, που μόλις έχουν κληρονομήσει ένα τρισάθλιο κτηματάκι στην ίδια περιοχή, «άλατίζουν» τη γή τους με ραδιενεργές πέτρες και πείθουν τον Ντέσμοντ ότι ανακάλυψε οὐράνιο. Του πουλάνε το κτήμα σε υπέρογκη τιμή, παίρνοντάς του τις οικονομίες όλης του της ζωής, και φεύγουν. Ο Κίρμπυ καταστρώνει ένα σχέδιο για νά «έξαπατήσει» τους απατεώες και νά τους πάρη πίσω τὰ χρήματα.

ΑΡΧΕΤΑ ΕΜΕΙΝΕ ΟΝΤΕΣΜΟΝΤ ΜΕ ΤΟΥΣ ΝΑΣ ΑΝ ΔΕΝ ΦΑΝΗ ΘΑ ΠΑΡΩ ΕΓΩ...

ΓΙΑ ΝΑ ΔΩ ΜΗΠΩΣ ΕΧΕΙ ΚΑΙ ΠΑΠΙΟΧΑΡΤΑ ΑΝΑΚΑΤΕΜΕΝΑ ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΑ. ΟΙ ΝΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΤΕΩΝΕΣ.

ΑΥΤΟ ΘΑ ΕΠΕΣΕ ΤΟΥ ΝΤΕΣΜΟΝΤ ΓΡΑΦΕΙ «ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΡΙ ΟΥΡΑΝΙΟΥ»

ΩΡΑΙΑ! ΤΩΡΑ ΘΑ ΜΑΘΩ ΑΝ ΕΙΜΑΙ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΟΣ Η ΑΠΛΟΣ ΠΟΠΥΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΟΣ.

Η ΕΚΘΕΣΗ ΤΡΑΘΕΙ ΠΩΣ ΤΟ ΚΤΗΜΑ ΜΑΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΘΟΛΟΥ ΟΥΡΑΝΙΟ

ΤΙ, Ο ΠΑΠΙΑΝΘΡΩΠΟΣ! ΜΕ ΚΟΡΟΪΔΕΥΕ Ο ΑΠΑΤΕΩΝΑΣ!

ΜΗ ΣΤΟΓΚΙ! ΘΑ ΑΣΕ ΜΕ, ΜΠΕΝ. ΚΑΝΕΙΣ ΜΠΛΕΣΗΣ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ

ΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΝΑΣ! ΠΑΠΙ ΜΕ ΤΟ ΠΙΣΤΟΠΙ! ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΑΓΡΙΕΜΕΝΟΣ!

ΜΕ ΤΟ ΤΡΟΠΑΙΟ ΣΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟ ΒΑΖΕΙ ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ.

Ο ΝΤΕΣΜΟΝΤ! ΚΑΙ ΠΙΣΩ ΤΟΥ Ο ΝΑΣ. ΩΡΑ ΝΑ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΩ.

Ο ΝΤΕΣΜΟΝΤ ΔΕΝ ΜΕ ΕΔΕ. ΑΣ ΦΥΓΗ... ΤΟΝ ΝΑΣ ΘΕΛΩ ΕΓΩ.

ΣΤΑΣΟΥ ΝΑΣ! ΔΡΟΜΟ, ΓΙΑΤΙ ΘΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΥΔ ΕΞΕΝΑ...

ΔΕΝ ΤΟ ΠΙΣΤΕΥΩ!

ΜΕ ΜΙΑ ΓΡΗΓΟΡΗ ΠΑΒΗ Ο ΚΙΡΜΠΥ ΑΣΦΟΝΙΖΕΙ ΤΟΝ ΝΑΣ.

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΚΡΗΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Μια φορά τὸ μήνα ὁ Γισονὺ ρίχνει τὴ δάρκα του στὸν ποταμὸ Καριγκασνιέμι καὶ ξεκινάει ἀπὸ τὸ Τενογιόκι — τὸ ἔσχατο χωριὸ τοῦ κόσμου στὸν ἀρκτικό κύκλο — γιὰ τὴν τακτική του περιοδεία. Ὁ Γισονὺ εἶναι ταχυδρόμος καὶ μόνο μέσῳ τοῦ Καριγκασνιέμι μπορεῖ νὰ καλύψῃ τὰ 300 μίλια τῆς περιοχῆς του, γιατί στὴν Λαπωνία τὰ ἀδιapέραστα δάση ἐναλλάσσονται μὲ τὶς ἀχανεῖς παγωμένες ἐρήμους καὶ οἱ δρόμοι εἶναι ἀνύπαρκτοι.

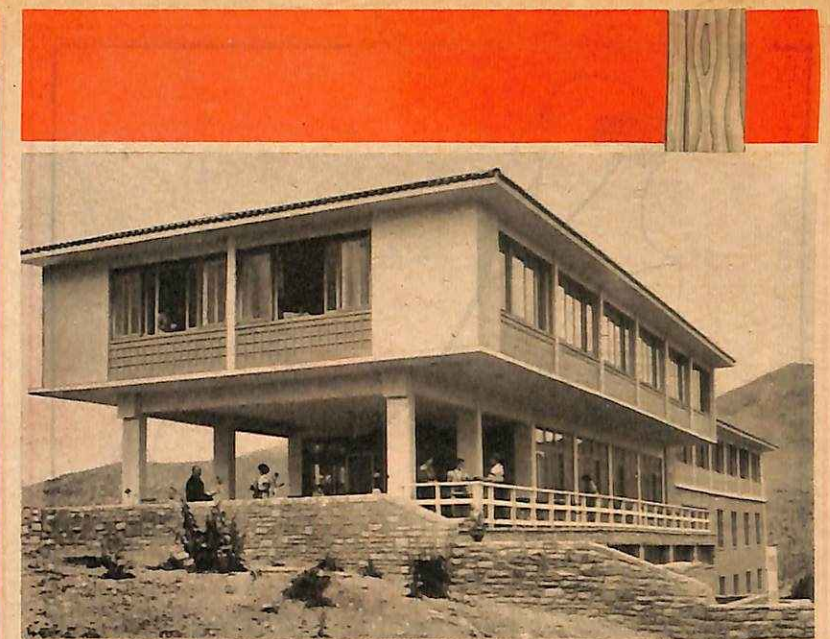
Μὲ ἀργές, ἀλλὰ σταθερές κινήσεις, ὁ μεσάκοπος ταχυδρόμος κωπηλατεῖ πρὸς τὸ Βορρᾶ, γιὰ νὰ φέρῃ σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν ὑπόλοιπο κόσμον τοὺς ὀλιγάριθμους συμπατριώτες του, ποὺ εἶναι ἐγκατεστημένοι σὲ μιά περιοχή πολλῶν χιλιάδων τετραγωνικῶν χιλιομέτρων. Διανύοντας πέντε — ἕξι μίλια τὴν ὥρα, φθάνει στοὺς ταχυδρομικοὺς σταθμούς — ἐδῶ εἶναι ἕνα μοναχικό σπίτι, ἐκεῖ — τὸ συχνότερο — ἀπλῶς ἕνα ταχυδρομικὸ κιβώτιο, στερεωμένο σ' ἕναν πάσσαλο. Ἀφήνει τὸ σάκκο του, παίρνει τὰ γράμματα ποὺ δρίσκει νὰ τὸν περιμένουν καὶ φεύγει γιὰ τὸν ἐπόμενο σταθμὸ, 12-15 μίλια πιο κάτω. Πότε-πότε δρίσκει καὶ κάποιον ταξιδιώτῃ νὰ τὸν περιμένῃ καὶ τὸν παίρνει μαζί του στὴν δάρκα. Δὲν κουδεντιάξουν. Οἱ πιο παράξενοι κάτοικοι τῆς Εὐρώπης εἶναι πάντα μοναχικοὶ καὶ λιγόλογοι.

ΣΕ ΚΑΘΕ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΣΤΑΘΜΟ Ο ΓΙΑΣΟΝΥ ΑΦΗΝΕΙ ΤΟ ΣΑΚΚΟ ΤΟΥ

Ο ΣΠΑΝΙΟΣ ΣΥΝΤΑΞΙΔΙΩΤΗΣ ΒΟΗΘΕΙ ΠΡΩΘΥΜΑ ΤΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ (Φωτ. Len Sirman)

HOTEL DU LAC

Εἰς τὴν
ΚΑΣΤΟΡΙΑ

σὲ ἕνα
μαγευτικό
φυσικό
πλαῖσιο

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ξενοδοχειακαὶ Ἐπιχειρήσεις
ΝΙΚΟΥ ΔΑΔΙΑΝΗ
Τιμαὶ Α' Κατηγορίας ἀρ. τηλ. 46

Διαλέξτε τὸ πλυντήριο ποὺ σᾶς χρειάζεται!

Μόνον ἢ

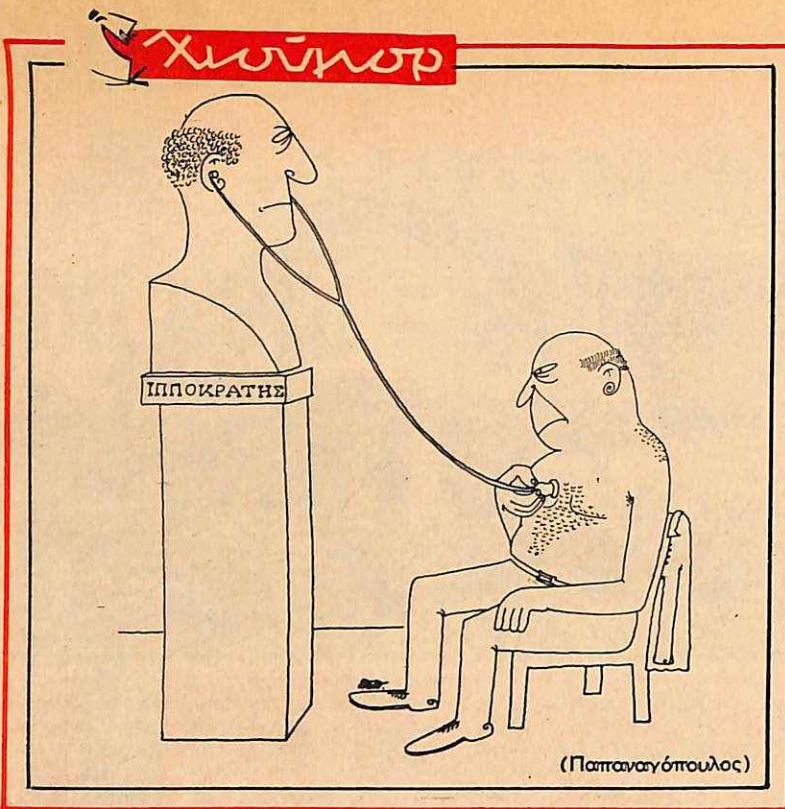
COMBINATION
ΠΛΥΝΤΗΡΙΟΝ
ΣΤΙΠΤΗΡΙΟΝ
ΣΤΕΓΝΩΤΗΡΙΟΝ

Servis

ἔχει τὸ κατάλληλο ἡλεκτρικὸ πλυντήριο γιὰ κάθε σπίτι.
Βράζουν τὸ νερό, πλένουν, ξεβγάζουν καὶ στίβουν τὰ ρουχα.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: Μ. Κ. Ι. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8 ΤΗΛ. 30-053-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 29 ΤΗΛ. 75-366

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΙΝΣΟΥΛΙΝΗΣ. 2. ΟΤΕ — ΓΑΖΑΝ. 3. ΝΕΖΕΡ — ΕΡΕΒΟΣ. 4. ΟΚΑ — ΑΑΡΓΚΑΟΥ. 5. ΣΟΝΤΕΝ — ΝΥΣ. 6. ΦΜ (φήμη) — Η «ΛΑΤΡΑ» — ΜΥ. 7. ΑΠΟΝΙΑ — ΕΝΚΕΛ. 8. ΜΑΚΑΡΙ — ΔΙΑΝΟ. 9. ΡΑΜΕ — Ο «ΝΕΚΡΟΣ». 10. ΠΡΩ-Ι — ΣΑ-ΟΝ. 11. ΝΤΕ — ΟΒΑ — ΙΝ. 12. ΑΡΩΝΗ — ΝΑΙ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΙΟΝΟΣΦΑΙΡΑΝ. 2. ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ — ΤΑ. 3. ΣΕΖΑΝ — Ο «ΑΜΠΕΡ». 4. ΤΑΝΚΕΡ. 5. ΥΓΡΑΕΡΙΑ — ΩΝ. 6. ΛΑ — ΑΝΤΑΜΟΙΒΗ. 7. ΙΖΕΡ. 8. ΝΑΡΓΙΛΕΔΕΣ. 9. ΚΕΝΗ — Η «ΝΙΚΑΙΑ». 10. ΒΑΝ — ΚΑΡΟΝΙ. 11. ΝΟΟΥΜΕΝΟΝ. 12. ΣΥΣΥΛΟΣ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέ-
τυχε με τόν συνδυασμόν τών λέξεων:
ΔΙΧΩΣ — ΑΠΕΝΤΑΡΟΣ — ΣΙ
— ΕΠΤΑ — ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ, σύν-
λον 43 βαθμών.

Καλύτερους ίσως συνδυασμούς να
επιτύχουν αναγνώσται μας, με δο-

κιμάς λέξεων σάν: ΚΑΠΟΤΕ —
ΧΟΡΟΙ — ΠΕΝΤΑΚΙΣ — ΠΡΟ-
ΔΡΟΜΙΚΑ — ΜΠΟΡΑ — ΕΠΙ-
ΔΡΟΜΑΙ — ΚΑΡΔΙΕΣ κλπ.

1. 'Η γυναίκα δεν φορεί σκουλα-
ρίκι. 2. Το βραχιόλι της ίδιας έχει
τρεις κρίκους. 3. Το παπούτσι της
διαφέρει. 4. Το πούλι που κρατάει
ή ίδια δεν είναι κάθετα. 5. Στο ά-
ριστερό χέρι του άνδρα ο δείκτης
είναι τεντωμένος. 6. Κάτω από τη
γραβάτα του ίδιου, το ένα από τα
μαύρα πούλια στο πάτωμα, έχει γί-
νει λευκό. 7. Στην κάτω δεξιά γω-
νία της σκακιέρας, το κάτω άσπρο
πούλι σε μαύρο νταμάκι δεν υπάρ-
χει. 8. Στην κάτω άριστερή γωνία
στο πάτωμα, το κάτω άσπρο πούλι
έχει αλλάξει θέση. 9. Πάνω στη
σύμπα το καπάκι του βραστήρα
διαφέρει. 10. Το μπουρί της σόμ-
πας επάνω δεξιά ανεβαίνει προς το
ταβάνι πιδ άριστερά. 11. 'Η γλά-
στρα, άριστερά, έχει διαφορετικό
σχήμα.

Μέ **1.**
Λούσιμο...

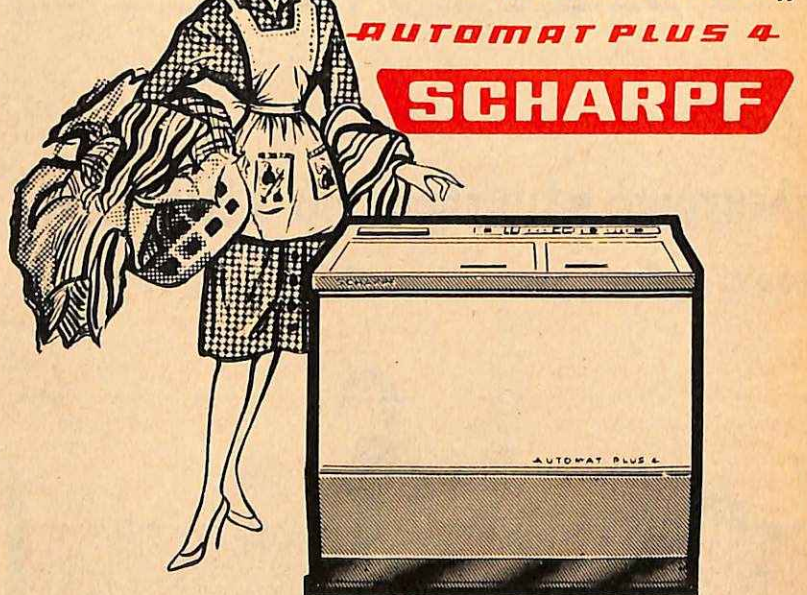
...σε **10'**
Λεωτά..

... **15**
Χρόνια
Νεώτερη!!!

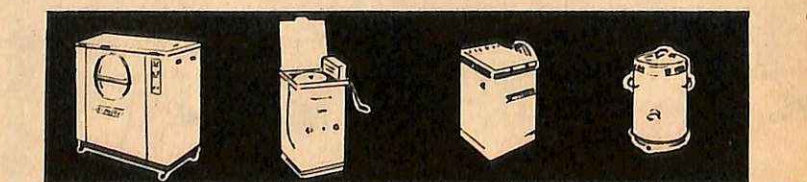
Μέ τό Χρωμο-Σαμπουνάν
Color elle Colorelle
ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ
L'ORÉAL-PARIS

ΔΙΑΔΗΜ

Πατώντας ένα Κουμπί...
..... τα Ρούχα σας είναι
έτοιμα στο
ΥΠΕΡΑΥΤΟΜΑΤΟΝ
"ΠΛΥΝΤΗΡΙΟΝ
ΣΤΕΓΝΩΤΗΡΙΟΝ,"

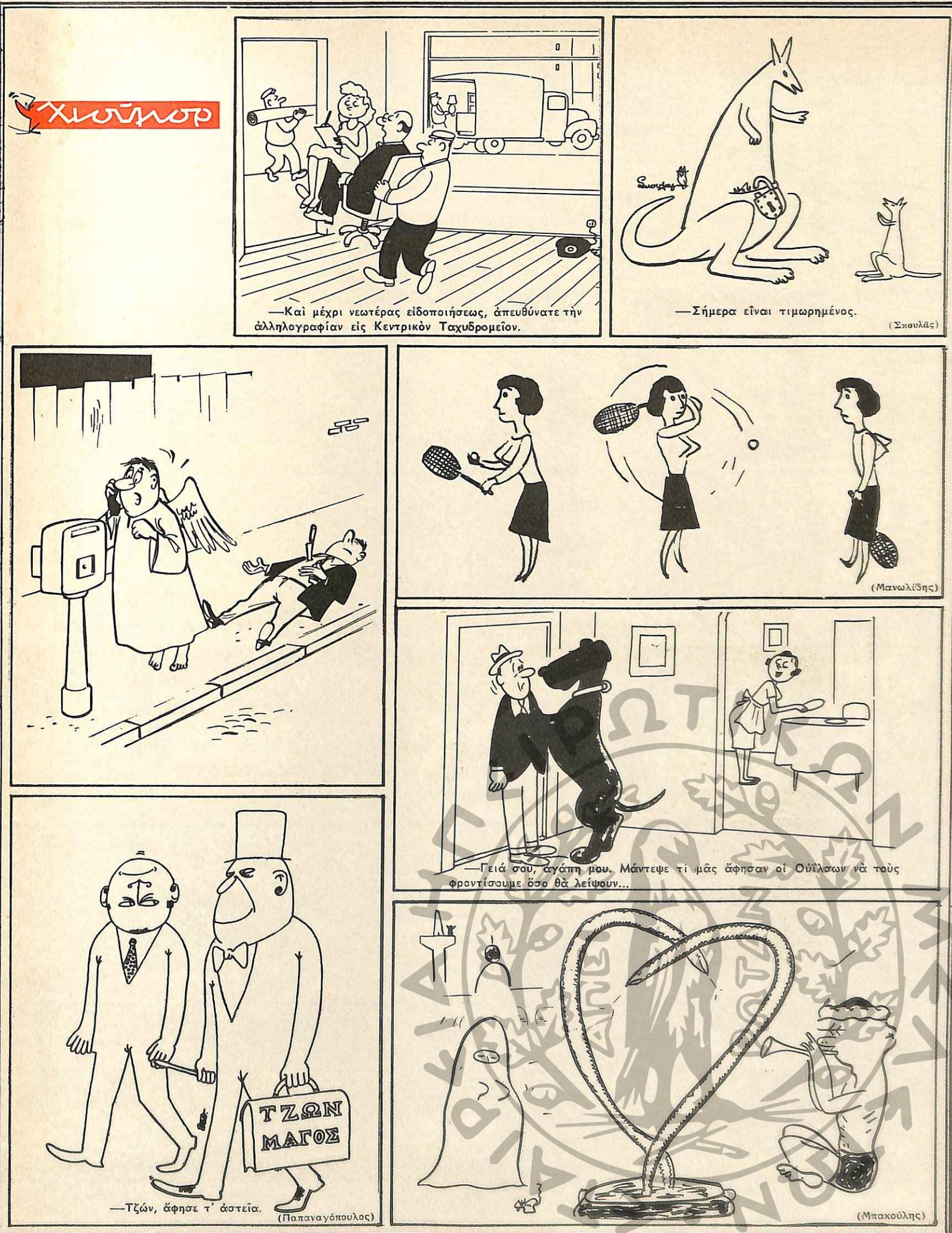
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ ΣΤΕΓΝΩΤΗΡΙΑ **SCHARPF**

Αποστέλλοντας τό πα-
ρόν απόκομμα εις την
Γεν. Αντιπροσωπείαν
SCHARPF ΔΡΑΓΑΤΣΑ-
ΝΙΟΥ 6 λαμβάνετε δω-
ρεάν αναλυτικόν προ-
σέκτους του
ΑΥΤΟΜΑΤ PLUS 4

Όνοματ.
Δ/οις

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Δ. ΧΟΥΒΑΡΔΑΣ Ο.Ε.
ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 ΤΗΛ. 32-183

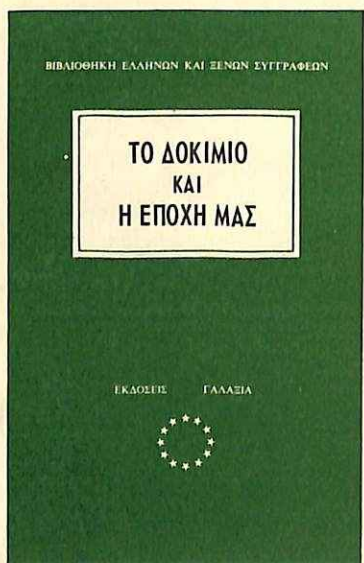
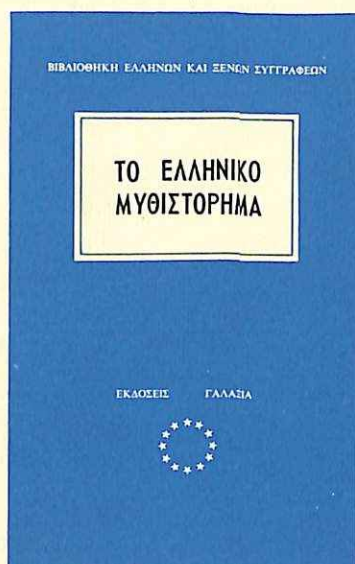
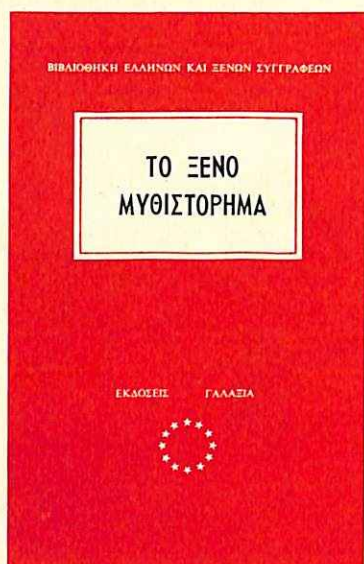

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ
ΞΕΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΓΑΛΑΞΙΑ

ΤΟ ΚΑΛΟ ΚΑΙ ΦΤΗΝΟ ΒΙΒΛΙΟ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ
ΚΑΙ ΣΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ Δρχ. 15